

USTAWA

z dnia

Prawo telekomunikacyjne¹⁾

DZIAŁ I

Postanowienia ogólne

Rozdział 1

Zakres ustawy

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady wykonywania i kontroli działalności polegającej na świadczeniu usług telekomunikacyjnych, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub udogodnień towarzyszących, zwanej dalej „działalnością telekomunikacyjną”;
- 2) prawa i obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych;
- 3) prawa i obowiązki użytkowników i użytkowników końcowych, w tym abonentów i konsumentów usług telekomunikacyjnych oraz użytkowników urządzeń radiowych;
- 4) warunki podejmowania i prowadzenia działalności polegającej na dostarczaniu sieci i udogodnień towarzyszących oraz świadczeniu usług telekomunikacyjnych, w tym sieci i usług służących rozpowszechnianiu i rozprowadzaniu programów radiofonicznych i telewizyjnych;

1) Na podstawie art. 95 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską ustawa transponuje dyrektywy:

- 1) dyrektywę 2002/21/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002, str. 33 i n.);
- 2) dyrektywę 2002/20/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usługi łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002, str. 21 i n.);
- 3) dyrektywę 2002/19/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz ich łączenia (Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002, str. 7 i n.);
- 4) dyrektywę 2002/22/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i praw użytkowników odnoszących się do sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002, str. 51 i n.);
- 5) dyrektywę 2002/58/WE z dnia 12 lipca 2002 r. w sprawie przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 201 z 31.7.2002, str. 37 i n.);
- 6) dyrektywę 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 249 z 17.9.2002, str. 21 i n.);
- 7) dyrektywę 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiokomunikacyjnych i telekomunikacyjnych urządzeń końcowych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (Dz. Urz. WE L 91 z 7.4.1999, str. 10 i n.);
- 8) dyrektywę 89/336/EWG z dnia 3 maja 1989 r. o zbliżeniu praw państw członkowskich dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. L 139 23.05.89 str. 19 i n.).

- 5) warunki regulowania rynków telekomunikacyjnych;
- 6) warunki świadczenia usługi powszechnej;
- 7) warunki ochrony użytkowników usług;
- 8) warunki gospodarowania częstotliwościami, zasobami orbitalnymi oraz numeracją;
- 9) warunki przetwarzania danych w telekomunikacji i ochrony tajemnicy telekomunikacyjnej;
- 10) zadania i obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie telekomunikacji;
- 11) wymagania, jakim powinny odpowiadać aparatura oraz urządzenia radiowe i telekomunikacyjne urządzenia końcowe;
- 12) funkcjonowanie administracji łączności, jej współdziałanie z innymi organami krajowymi oraz instytucjami Unii Europejskiej w zakresie regulacji telekomunikacji.

2. Celem ustawy jest stworzenie warunków dla:

- 1) wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych;
- 2) rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) zapewnienia ładu w gospodarce numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi;
- 4) zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych;
- 5) zapewnienia neutralności technologicznej.

3. Przepisy ustawy stosuje się do spraw transmisji radiofonicznych i telewizyjnych w zakresie nieuregulowanym ustawą z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2001 r. Nr 101, poz. 1114, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 56, poz. 517 oraz z 2003 r. Nr 96, poz. 874).

4. Przepisy ustawy nie naruszają przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 i Nr 170, poz. 1652).

Art. 2. Określenia użyte w ustawie oznaczają:

- 1) abonent – podmiot, który jest stroną umowy zawartej w formie pisemnej o świadczenie usług z dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;

- 2) aparat publiczny – publicznie dostępny telefon, w którym połączenie opłacane jest automatycznie, w szczególności za pomocą monety, żetonu, karty telefonicznej albo karty płatniczej;
- 3) aparatura – urządzenia elektryczne i elektroniczne oraz instalacje i systemy, które zawierają podzespoły elektryczne lub elektroniczne;
- 4) dostarczanie sieci telekomunikacyjnej – przygotowanie sieci telekomunikacyjnej w sposób umożliwiający świadczenie w niej usług, jej eksploatację, nadzór nad nią lub umożliwianie dostępu do sieci telekomunikacyjnej;
- 5) dostęp do lokalnej pętli abonenckiej – korzystanie z lokalnej pętli abonenckiej lub lokalnej podpętli abonenckiej pozwalające na korzystanie z pełnego pasma częstotliwości pętli abonenckiej (pełny dostęp do lokalnej pętli abonenckiej) lub niegłosowego pasma częstotliwości pętli abonenckiej przy zachowaniu możliwości korzystania z lokalnej pętli abonenckiej przez jej operatora do świadczenia usług telefonicznych (współdzielony dostęp do lokalnej pętli abonenckiej);
- 6) dostęp telekomunikacyjny – korzystanie z urządzeń telekomunikacyjnych, udogodnień towarzyszących lub usług innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, na określonych warunkach, celem świadczenia usług telekomunikacyjnych, polegające w szczególności na:
 - a) łączeniu urządzeń telekomunikacyjnych, w tym na dostępie do lokalnej pętli abonenckiej oraz urządzeń i usług niezbędnych do świadczenia usług w lokalnej pętli abonenckiej,
 - b) dostępie do budynków i infrastruktury telekomunikacyjnej,
 - c) dostępie do odpowiednich systemów oprogramowania, w tym do systemów wspomagających eksploatację,
 - d) dostępie do translacji numerów lub systemów zapewniających analogiczne funkcje,
 - e) dostępie do stacjonarnych i ruchomych sieci telekomunikacyjnych, w tym na potrzeby roamingu,
 - f) dostępie do systemów dostępu warunkowego,
 - g) dostępie do usług sieci wirtualnych;
- 7) elektroniczny przewodnik po programach – środki lub rozwiązania techniczne umożliwiające wybór programów, stosowane w systemach telewizji cyfrowej, zawierające dodatkowe dane opisujące programy występujące w cyfrowym sygnale telewizyjnym;

- 8) infrastruktura telekomunikacyjna – urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, linie, kanalizacje i studnie teletechniczne, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji;
- 9) instrukcja – opracowaną przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego szczegółową instrukcję w zakresie prowadzonej przez niego rachunkowości regulacyjnej, zawierającą opis przyjętych w jego przedsiębiorstwie sposobów wyodrębnienia aktywów i pasywów, przychodów i kosztów na działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym;
- 10) interfejs – układ elektroniczny, urządzenie lub oprogramowanie umożliwiające łączenie, współpracę i wymianę informacji pomiędzy dwoma urządzeniami lub oprogramowaniem;
- 11) interfejs programu aplikacyjnego – oprogramowanie umożliwiające łączenie, współpracę i wymianę informacji pomiędzy aplikacjami dostarczonymi przez nadawców lub dostawców usług a urządzeniami telewizji cyfrowej służących cyfrowym usługom telewizyjnym lub radiowym;
- 12) interfejs radiowy – interfejs określający łącze radiowe pomiędzy urządzeniami radiowymi;
- 13) interoperacyjność usług – zdolność sieci telekomunikacyjnych do efektywnej współpracy w celu zapewnienia wzajemnego dostępu użytkowników do usług świadczonych w tych sieciach;
- 14) kalkulacja kosztów – wyliczanie przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kosztów związanych ze świadczeniem usług, odrębnie dla każdej z usług, dla której przedsiębiorca jest obowiązany prowadzić kalkulację kosztów, zgodnie z zatwierdzonym na dany rok obrotowy przez Prezesa URTiP opisem kalkulacji kosztów;
- 15) kolokacja – udostępnianie fizycznej przestrzeni lub urządzeń technicznych w celu umieszczenia i podłączenia niezbędnego sprzętu operatora podłączającego swoją sieć do sieci innego operatora lub korzystającego z dostępu do lokalnej pętli abonenckiej;
- 16) kompatybilność elektromagnetyczna – zdolność aparatury do zadowalającego działania w określonym środowisku elektromagnetycznym bez wprowadzania do tego środowiska niedopuszczalnych zaburzeń elektromagnetycznych;
- 17) komunikat – każdą informację wymienianą lub przekazywaną między określonymi użytkownikami za pośrednictwem publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych; nie

obejmuje on informacji przekazanej jako część transmisji radiowych lub telewizyjnych transmitowanych poprzez sieć telekomunikacyjną, z wyjątkiem informacji odnoszącej się do możliwego do zidentyfikowania abonenta lub użytkownika otrzymującego informację;

- 18) konsument – osobę fizyczną wnioskującą o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub korzystającą z takich usług dla celów niezwiązanych bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub wykonywaniem zawodu;
- 19) lokalna pętla abonencka – obwód łączący zakończenie sieci bezpośrednio z punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej, w szczególności z przełącznicą główną lub równoważnym urządzeniem;
- 20) lokalna podpętla abonencka – obwód łączący zakończenie sieci z pośrednim punktem dostępu do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej, w szczególności z koncentratorom lub innym urządzeniem dostępu pośredniego do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej;
- 21) numer geograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, w którym część ciągu cyfr zawiera wskaźnik obszaru geograficznego, wykorzystywany do kierowania połączeń do stałej lokalizacji zakończenia sieci;
- 22) numer niegeograficzny – numer ustalony w planie numeracji krajowej, który nie zawiera ciągu cyfr określającego wskaźnik obszaru geograficznego, w szczególności numer zakończenia ruchomej publicznej sieci telefonicznej, numer do którego połączenia są bezpłatne albo o podwyższonej opłacie;
- 23) odporność na zaburzenia elektromagnetyczne – zdolność aparatury do działania zgodnie z przeznaczeniem bez ograniczania wykonywanych funkcji w obecności zaburzeń elektromagnetycznych;
- 24) połączenie sieci – fizyczne i logiczne połączenie publicznych sieci telekomunikacyjnych użytkowanych przez tego samego lub różnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, celem umożliwienia użytkownikom korzystającym z usług lub sieci jednego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego komunikowania się z użytkownikami korzystającymi z usług lub sieci tego samego lub innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego albo dostępu do usług dostarczanych przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego; połączenie sieci stanowi szczególny rodzaj dostępu telekomunikacyjnego realizowanego pomiędzy operatorami;
- 25) połączenie telefoniczne – połączenie ustanowione za pomocą publicznie dostępnej usługi telefonicznej, pozwalające na dwukierunkową łączność w czasie rzeczywistym;

- 26) przedsiębiorca telekomunikacyjny – przedsiębiorcę uprawnionego do prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych, udogodnień towarzyszących lub świadczeniu usług telekomunikacyjnych, przy czym przedsiębiorca uprawniony do:
- a) świadczenia usług telekomunikacyjnych, zwany jest „dostawcą usług”,
 - b) dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub udogodnień towarzyszących, zwany jest „operatorem”;
- 27) publiczna sieć telefoniczna – publiczną sieć telekomunikacyjną wykorzystywaną do świadczenia publicznie dostępnych usług telefonicznych, zapewniającą łączność głosową między zakończeniami sieci, a także inne formy łączności, w szczególności przesyłanie faksów i danych;
- 28) publiczna sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną wykorzystywaną głównie do świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 29) publicznie dostępna usługa telefoniczna – usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników, w celu inicjowania i odbierania połączeń krajowych i międzynarodowych oraz uzyskania dostępu do służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, za pomocą numeru lub numerów ustalonych w krajowym lub międzynarodowym planie numeracji telefonicznej, która ponadto może obejmować:
- a) uzyskanie pomocy przedsiębiorcy telekomunikacyjnego,
 - b) uzyskanie informacji o numerach telefonicznych,
 - c) dostęp do spisów abonentów,
 - d) dostęp do aparatów publicznych,
 - e) korzystanie z usług na szczególnych warunkach,
 - f) korzystanie ze specjalnych udogodnień przez osoby niepełnosprawne lub mające szczególne potrzeby społeczne lub
 - g) korzystanie z połączeń z numerami niegeograficznymi;
- 30) publicznie dostępna usługa telekomunikacyjna – usługę telekomunikacyjną dostępną dla ogółu użytkowników;
- 31) rachunkowość regulacyjna – szczególnie, w stosunku do rachunkowości prowadzonej na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 oraz z 2003 r. Nr 60, poz. 535,

Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276), rodzaj rachunkowości prowadzonej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego w odniesieniu do jego działalności w zakresie świadczenia dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym, zgodnie z zatwierdzoną na dany rok obrotowy przez Prezesa URTiP instrukcją;

- 32) ruchoma publiczna sieć telefoniczna – publiczną sieć telefoniczną, w której zakończenia nie mają stałej lokalizacji;
- 33) rynek detaliczny – rynek produktów i usług w zakresie usług telekomunikacyjnych dla użytkowników końcowych;
- 34) rynek hurtowy – rynek produktów i usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych, niezbędnych do świadczenia usług na rzecz użytkowników końcowych;
- 35) sieć telekomunikacyjna – systemy transmisyjne oraz urządzenia komutacyjne lub przekierowujące, a także inne zasoby, które umożliwiają nadawanie, odbiór lub transmisję sygnałów za pomocą przewodów, fal radiowych, optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną, niezależnie od ich rodzaju;
- 36) sieć wewnętrzna – sieć telekomunikacyjną, wykorzystywaną przez podmiot wyłącznie dla własnych potrzeb;
- 37) służba radiokomunikacyjna – nadawanie, przesyłanie lub odbiór fal radiowych dla wypełnienia zadań określonych dla danej służby w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych;
- 38) służba radiokomunikacyjna amatorska – służbę radiokomunikacyjną mającą na celu nawiązywanie wzajemnych łączności, badania techniczne oraz indywidualne szkolenie wykonywane w celach niezarobkowych przez uprawnione osoby wyłącznie dla potrzeb własnych;
- 39) stacjonarna publiczna sieć telefoniczna – publiczną sieć telefoniczną, w której zakończenia sieci mają stałą lokalizację;
- 40) system dostępu warunkowego – środki lub rozwiązania techniczne, które powodują, że dostęp do zrozumiałej formy zabezpieczonych transmisji radiowych lub telewizyjnych jest uwarunkowany posiadaniem abonamentu lub uprzednio uzyskanego indywidualnego zezwolenia;
- 41) szkodliwe zaburzenie elektromagnetyczne – zaburzenie elektromagnetyczne, które:

- a) zagraża funkcjonowaniu służby radionawigacyjnej lub służby radiokomunikacyjnej używanej stale lub czasowo w celu zapewnienia ochrony życia ludzkiego lub mienia, lub
 - b) w sposób poważny pogarsza, utrudnia lub w sposób powtarzający się przerywa wykonywanie służby radiokomunikacyjnej działającej zgodnie z przepisami prawa;
- 42) świadczenie usług telekomunikacyjnych – wykonywanie usług za pomocą własnej sieci, z wykorzystaniem sieci innego operatora lub sprzedaż we własnym imieniu i na własny rachunek usługi telekomunikacyjnej wykonywanej przez innego dostawcę usług;
 - 43) telekomunikacja – nadawanie, odbiór lub transmisję informacji, niezależnie od ich rodzaju, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną;
 - 44) telekomunikacyjne urządzenie końcowe – urządzenie telekomunikacyjne przeznaczone do podłączenia bezpośrednio lub pośrednio do zakończeń sieci;
 - 45) udogodnienia towarzyszące – dodatkowe możliwości funkcjonalne lub usługowe związane z siecią telekomunikacyjną, umożliwiające lub wspierające świadczenie w nich usług telekomunikacyjnych lub związane z usługą telekomunikacyjną, umożliwiające lub wspierające świadczenie tej usługi, w szczególności systemy dostępu warunkowego i elektroniczne przewodniki po programach;
 - 46) urządzenie radiowe – urządzenie telekomunikacyjne umożliwiające komunikowanie się przy pomocy emisji lub odbioru fal radiowych;
 - 47) urządzenie telekomunikacyjne – urządzenie elektryczne lub elektroniczne przeznaczone do zapewniania telekomunikacji;
 - 48) usługa o wartości wzbogaconej – każdą usługę telekomunikacyjną wymagającą przetworzenia danych o lokalizacji;
 - 49) usługa telekomunikacyjna – usługę polegającą głównie na przekazywaniu sygnałów w sieci telekomunikacyjnej;
 - 50) użytkownik – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej lub żądający świadczenia takiej usługi;
 - 51) użytkownik końcowy – podmiot korzystający z publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej lub żądający świadczenia takiej usługi, dla zaspokojenia własnych potrzeb;

- 52) zaburzenie elektromagnetyczne – dowolne zjawisko elektromagnetyczne, które może obniżyć jakość działania aparatury albo niekorzystnie wpłynąć na materię ożywioną i nieożywioną;
- 53) zakończenie sieci – fizyczny punkt, w którym abonent otrzymuje dostęp do publicznej sieci telekomunikacyjnej; w przypadku sieci stosujących komutację lub przekierowywanie, zakończenie sieci identyfikuje się za pomocą konkretnego adresu sieciowego, który może być przypisany do numeru lub nazwy abonenta.

Art. 3. 1. Do stosunków prawnych z zakresu telekomunikacji stosuje się przepisy Prawa telekomunikacyjnego, o ile wiążące Rzeczpospolitą Polską ratyfikowane umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.

2. Jeżeli wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe, w tym wiążące uchwały organizacji międzynarodowych ustanowionych tymi umowami, przewidują jednakowe traktowanie podmiotu polskiego i podmiotu obcego, minister właściwy do spraw łączności zapewni również w aktach wykonawczych do niniejszej ustawy jednakowe traktowanie tych podmiotów.

3. Dla zwiększenia efektywności telekomunikacji minister właściwy do spraw łączności może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić do stosowania wymagania i zalecenia międzynarodowe o charakterze specjalistycznym, w tym dotyczące bezpieczeństwa i prawidłowości telekomunikacji, gospodarowania numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, ustanawiane, w szczególności przez:

- 1) Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU);
- 2) Europejską Konferencję Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych (CEPT);
- 3) Europejski Komitet do spraw Normalizacji Elektrotechniki (CENELEC);
- 4) Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC);
- 5) Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI).

4. Wymagania i zalecenia, o których mowa w ust. 3, zwane są dalej „przepisami międzynarodowymi”.

Art. 4. Przepisów art. 136 nie stosuje się do wykonywania działalności telekomunikacyjnej oraz używania urządzeń radiowych przez:

- 1) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane oraz organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – dla własnych potrzeb;
- 2) organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki dla potrzeb Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej;
- 3) jednostki sił zbrojnych obcych państw oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną – na czas pobytu;
- 4) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu – dla własnych potrzeb;
- 5) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – dla własnych potrzeb;
- 6) przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów;
- 7) jednostki organizacyjne Służby Więziennej – dla własnych potrzeb;
- 8) komórki organizacyjne przeprowadzające czynności wywiadu skarbowego, które wchodzi w skład jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej nadzorowanych lub podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych – dla własnych potrzeb.

Art. 5. 1. Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności, mogą w zakresie swojej właściwości

określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 4 pkt 1 i 3, a także używania urządzeń radiowych przez podległe, nadzorowane i podporządkowane organy i jednostki organizacyjne oraz jednostki wymienione w art. 4 pkt 3, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te organy i jednostki.

2. Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wykonywania działalności telekomunikacyjnej, a także używania urządzeń radiowych przez jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te jednostki.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, a także używania urządzeń radiowych przez komórki organizacyjne przeprowadzające czynności wywiadu skarbowego, które wchodzi w skład jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te komórki.

4. Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wykonywania działalności telekomunikacyjnej przez organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki dla potrzeb Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te organy i jednostki.

Art. 6. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot, który uzyskał rezerwację częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydział numeracji, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w art. 4, jest obowiązany na wezwanie Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, zwanego dalej „Prezesem URTiP”, do przekazania informacji o realizowaniu przez niego obowiązków nałożonych ustawą lub decyzją Prezesa URTiP.

2. Prezes URTiP może wezwać do udzielenia informacji, o których mowa w ust. 1, jeżeli są one niezbędne w celu:

- 1) kontroli przestrzegania obowiązków odnoszących się do:
 - a) współfinansowania usługi powszechnej,

- b) uiszczania opłat, o których mowa w dziale IX ustawy,
 - d) zapewnienia dostępu do sieci telekomunikacyjnej,
 - e) świadczenia systemów dostępu warunkowego,
 - f) świadczenia usług detalicznych,
 - g) zapewnienia minimalnego zestawu łączy dzierżawionych,
 - h) wyboru dostawcy usług;
- 2) kontroli realizowania obowiązków wynikających z ustawy, w sytuacji, gdy uprzednio dokonana kontrola wykazała, że obowiązki te są realizowane a Prezes URTiP powziął informacje, że sytuacja ta uległa zmianie, albo w sytuacji gdy prowadzone jest postępowanie kontrolne wszczęte z urzędu;
 - 3) zapewnienia prawidłowego przebiegu procedur związanych z uzyskaniem rezerwacji częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydziału numeracji;
 - 4) publikowania zestawień porównawczych odnoszących się do jakości i cen świadczonych usług telekomunikacyjnych;
 - 5) prowadzenia statystyk i analiz rynku związanych z zapewnieniem dostępu i obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej.
3. W wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, Prezes URTiP obowiązany jest wskazać cel, w którym żądane informacje zostaną wykorzystane oraz termin dostarczenia tych informacji.

Rozdział 2

Prowadzenie gospodarczej działalności telekomunikacyjnej

Art. 7. 1. Działalność telekomunikacyjna będąca działalnością gospodarczą jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr ..., poz. ...) i podlega wpisowi do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwanego dalej „rejestrem”.

2. Organem prowadzącym rejestr jest Prezes URTiP.

3. Wpisu do rejestru dokonuje się na podstawie złożonego przez przedsiębiorcę pisemnego wniosku zawierającego następujące dane:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres;

- 2) oznaczenie formy prawnej przedsiębiorcy;
- 3) numer identyfikacji podatkowej;
- 4) numer w rejestrze przedsiębiorców albo ewidencji działalności gospodarczej;
- 5) oznaczenie osoby, która jest upoważniona do kontaktowania się w imieniu przedsiębiorcy z Prezesem URTiP, jej siedzibę, adres lub numer telefonu;
- 6) imię, nazwisko, adres i numer telefonu osoby, która jest upoważniona do kontaktowania się w imieniu przedsiębiorcy w nagłym przypadku związanym z funkcjonowaniem sieci telekomunikacyjnej lub świadczeniem usługi telekomunikacyjnej, której dotyczy wniosek;
- 7) ogólny opis sieci telekomunikacyjnej, usługi telekomunikacyjnej lub udogodnień towarzyszących, których dotyczy wniosek;
- 8) obszar, na którym będzie prowadzona działalność telekomunikacyjna;
- 9) przewidywaną datę rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej.

4. Wraz z wnioskiem przedsiębiorca składa oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że:

- 1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych są zgodne z prawdą;
- 2) znane mi są i spełniam warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, określone w ustawie z dnia – Prawo telekomunikacyjne”.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, powinno również zawierać:

- 1) firmę przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres;
- 2) oznaczenie miejsca i daty złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.

6. Prezes URTiP powiadamia Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, zwanego dalej „Przewodniczącym KRRiT”, o dokonaniu wpisu do rejestru przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie dostarczania systemów dostępu warunkowego lub elektronicznych przewodników po programach.

7. Wpis do rejestru nie podlega opłacie skarbowej.

8. Rejestr obejmuje następujące dane:

- 1) kolejny numer wpisu, zwany dalej „numerem z rejestru”;
- 2) dane, o których mowa w ust. 3 pkt 1-8;
- 3) inne informacje wskazane w ustawie.

9. Rejestr może być prowadzony w systemie informatycznym.

10. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje działalności telekomunikacyjnej, o której mowa w ust. 1, zwolnionej z obowiązku dokonania wpisu do rejestru, mając na uwadze charakter, zakres i rodzaj takiej działalności.

Art. 8. 1. Prezes URTiP, w terminie 7 dni od dnia dokonania wpisu, wydaje z urzędu zaświadczenie o wpisie do rejestru, zwane dalej „zaświadczeniem”.

2. Zaświadczenie powinno zawierać:

- 1) numer z rejestru;
- 2) dane, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 1 – 8;
- 3) informację o prawach przysługujących przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu na podstawie ustawy.

3. W przypadku, gdy dane zawarte w zaświadczeniu różnią się od danych zawartych w rejestrze, przyjmuje się, że wiążący charakter mają dane zawarte w rejestrze.

Art. 9. 1. Jeżeli nastąpiła zmiana danych, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 1-8, przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany niezwłocznie złożyć pisemny wniosek do Prezesa URTiP o dokonanie zmiany wpisu w rejestrze.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać w szczególności numer z rejestru oraz numer identyfikacji podatkowej.

3. Prezes URTiP, na podstawie wniosku, o którym mowa w ust. 1, dokonuje zmiany wpisu w rejestrze i wystawia aktualne zaświadczenie. Przepisy art. 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 10. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, kierując się dążeniem do uproszczenia i ułatwienia podejmowania działalności telekomunikacyjnej, a także koniecznością zapewnienia Prezesowi URTiP informacji potrzebnych do właściwego realizowania jego obowiązków.

Rozdział 3

Postępowanie konsultacyjne

Art. 11. Prezes URTiP przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach:

- 1) analizy rynku i wyznaczenia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej lub uchylecia decyzji w tej sprawie,
- 2) nałożenia, zniesienia, utrzymania lub zmiany obowiązków regulacyjnych w stosunku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o pozycji znaczącej lub nie posiadającego takiej pozycji,
- 3) decyzji dotyczących dostępu telekomunikacyjnego,
- 4) innych wskazanych w ustawie

– przeprowadza postępowanie konsultacyjne, umożliwiając zainteresowanym podmiotom wyrażenie na piśmie w określonym terminie stanowiska do projektu rozstrzygnięcia.

Art. 12. 1. Prezes URTiP ogłasza rozpoczęcie postępowania konsultacyjnego, określając przedmiot i termin postępowania konsultacyjnego i udostępniając projekt rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem. Prezes URTiP informuje o wszczęciu postępowania konsultacyjnego Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”, oraz w przypadku rynków transmisji radiofonicznych i telewizyjnych Przewodniczącego KRRiT.

2. O ile Prezes URTiP nie ustali innego terminu, postępowanie konsultacyjne trwa 30 dni od dnia ogłoszenia rozpoczęcia tego postępowania. Wyniki tego postępowania, a także niezastrzeżone stanowiska uczestników postępowania konsultacyjnego ogłaszane są w siedzibie Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, zwanego dalej „URTiP” i zamieszczane na stronach internetowych URTiP.

Art. 13. W przypadkach bezpośredniego i poważnego zagrożenia konkurencyjności lub interesów użytkowników, Prezes URTiP może bez przeprowadzenia postępowania konsultacyjnego wydać decyzję w sprawach regulacji rynku na okres nie przekraczający 6 miesięcy, w której ustali proporcjonalne środki niezbędne dla zagwarantowania konkurencji i ochrony użytkowników. Wydanie kolejnej decyzji w tej samej sprawie poprzedza się postępowaniem konsultacyjnym.

Rozdział 4

Postępowanie konsolidacyjne

Art. 14. Jeżeli rozstrzygnięcia, o których mowa w art. 11, mogą mieć wpływ na handel między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, zwanymi dalej „państwami członkowskimi”, Prezes URTiP równocześnie z postępowaniem konsultacyjnym rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przesyłając Komisji Europejskiej i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem.

Art. 15. 1. Jeżeli Komisja Europejska i organy regulacyjne innych państw członkowskich wyrażą w terminie, o którym mowa w art. 12 ust. 2, stanowisko do projektu rozstrzygnięcia, Prezes URTiP niezwłocznie uwzględni to stanowisko w możliwie najszerszym zakresie.

2. Jeżeli w zakresie ustalenia znaczącej pozycji rynkowej Komisja Europejska stwierdzi, że proponowane rozstrzygnięcie może utrudnić rozwój jednolitego rynku lub może naruszyć prawo wspólnotowe, Prezes URTiP przedłuża postępowanie na okres 2 miesięcy. W przypadku otrzymania w tym okresie wezwania Komisji Europejskiej do wycofania projektu albo wprowadzenia w nim zmiany, Prezes URTiP wycofuje albo opracowuje nowy projekt rozstrzygnięcia, który poddaje ponownie postępowaniu konsultacyjnemu i konsolidacyjnemu.

3. Prezes URTiP uwzględni przy stosowaniu ustawy w największym możliwie stopniu wytyczne Komisji Europejskiej w sprawie analizy rynku i ustalania znaczącej pozycji rynkowej oraz zalecenie Komisji Europejskiej w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej w ich aktualnym brzmieniu, a w przypadku odstąpienia od ich stosowania, powiadamia Komisję Europejską, uzasadniając swe stanowisko.

Art. 16. 1. Przepis art. 13 stosuje się odpowiednio do spraw objętych postępowaniem konsolidacyjnym.

2. Prezes URTiP powiadamia niezwłocznie Komisję Europejską i organy regulacyjne innych państw członkowskich o powzięciu decyzji, o której mowa w art. 13.

Dział II

Regulowanie rynku telekomunikacyjnego

Rozdział 1

Analiza rynków właściwych, ustalanie i znoszenie obowiązków

Art. 17. 1. Prezes URTiP bada rynki właściwe produktów i usług telekomunikacyjnych oraz dokonuje ich okresowej weryfikacji, nie rzadziej niż co 2 lata.

2. Pod pojęciem rynku właściwego rozumie się rynek właściwy w rozumieniu ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

3. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani do udzielania informacji i dostarczania dokumentów na żądanie Prezesa URTiP w zakresie niezbędnym do dokonania badań rynków, o których mowa w ust. 1.

4. Żądanie, o którym mowa w ust. 3, powinno zawierać:

- 1) wskazanie zakresu informacji i okresu, którego dotyczą;
- 2) wskazanie celu żądania;
- 3) wskazanie terminu udzielenia informacji i dostarczenia dokumentów;
- 4) pouczenie o karach, o których mowa w art. 203 ust. 1.

5. Prezes URTiP przeprowadza regularnie analizę właściwych rynków, określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 18 ust. 1, w celu:

- 1) utrzymania obowiązków, o których mowa w art. 21 ust. 4, jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny, który został wyznaczony jako zajmujący znaczącą pozycję rynkową, nie utracił tej pozycji;
- 2) zmiany obowiązków, o których mowa w art. 21 ust. 4, jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny, który został wyznaczony jako zajmujący znaczącą pozycję rynkową, nie utracił tej pozycji, ale zmiany na rynku właściwym uzasadniają zastosowanie nowych obowiązków;
- 3) zniesienia obowiązków, o których mowa w art. 21 ust. 4, jeżeli analiza rynku właściwego wykazała, że występuje na nim skuteczna konkurencja lub przedsiębiorca telekomunikacyjny utracił znaczącą pozycję rynkową;

- 4) wyznaczenia przedsiębiorcy lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych o znaczącej pozycji rynkowej oraz nałożenia na nich obowiązków, o których mowa w art. 21 ust. 4, jeżeli rynek właściwy utracił cechy rynku, na którym występuje skuteczna konkurencja lub zmienił się przedsiębiorca telekomunikacyjny posiadający znaczącą pozycję rynkową.

Art. 18. 1. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, rynki właściwe podlegające badaniu przez Prezesa URTiP, mając na uwadze poziom rozwoju krajowego rynku produktów i usług telekomunikacyjnych oraz zalecenie Komisji Europejskiej w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji.

2. Zakres rynków transmisji radiofonicznych i telewizyjnych ustala się po zasięgnięciu opinii Przewodniczącego KRRiT.

3. W przypadku zastosowania w projekcie rozporządzenia postanowień odbiegających od treści zalecenia Komisji Europejskiej, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw łączności poddaje projekt rozporządzenia postępowaniu konsolidacyjnemu.

4. W postępowaniu konsolidacyjnym projekt rozporządzenia przekazuje się do Komisji Europejskiej i organów regulacyjnych innych państw członkowskich za pośrednictwem Prezesa URTiP.

5. Minister właściwy do spraw łączności stosuje odpowiednio art. 15 ust. 2 w przypadku zgłoszenia przez Komisję Europejską sprzeciwu do projektu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 19. 1. Niezwłocznie po wydaniu lub zmianie rozporządzenia, o którym mowa w art. 18 ust. 1, Prezes URTiP, w drodze postanowienia, wszczyna postępowanie w sprawie ustalenia czy na rynku właściwym występuje skuteczna konkurencja.

2. Analiza rynków właściwych następuje z uwzględnieniem wytycznych Komisji Europejskiej w sprawie analizy rynku i wyznaczenia znaczącej siły rynku.

3. Zamknięcie postępowania, o którym mowa w ust. 1, następuje w drodze postanowienia, w którym Prezes URTiP stwierdza, czy na analizowanym rynku właściwym występuje skuteczna konkurencja.

4. Postanowienie, o którym mowa w ust. 3, Prezes URTiP wydaje w porozumieniu z Prezesem UOKiK.
5. Do projektu postanowienia, o którym mowa w ust. 3, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym.
6. W przypadku rynku uznanego decyzją Komisji Europejskiej za rynek ponadnarodowy Prezes URTiP przeprowadza jego analizę w porozumieniu z właściwymi krajowymi organami regulacyjnymi innych państw członkowskich, przy uwzględnieniu wytycznych Komisji Europejskiej w sprawie analizy rynku i ustalania znaczącej pozycji rynkowej, i stwierdza wspólnie z nimi, czy jeden lub więcej przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmuje na danym rynku pozycję znaczącą, bądź czy występuje na nim skuteczna konkurencja.

Art. 20. 1. Jeżeli Prezes URTiP stwierdzi, że na rynku właściwym nie występuje skuteczna konkurencja wszczyna postępowanie w sprawie wyznaczenia przedsiębiorcy lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych o znaczącej pozycji na rynku właściwym oraz nałożenia obowiązków regulacyjnych przewidzianych w ustawie.

2. Znaczącą pozycję rynkową zajmuje przedsiębiorca telekomunikacyjny, który samodzielnie posiada pozycję ekonomiczną na danym rynku telekomunikacyjnym, stwarzającą mu możliwość działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz użytkowników końcowych.

3. Kryteriami stosowanymi przez Prezesa URTiP przy ocenie pozycji znaczącej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego na danym rynku telekomunikacyjnym są, w szczególności:

- 1) udział przedsiębiorcy w danym rynku telekomunikacyjnym;
- 2) brak technicznej i ekonomicznej zasadności powielania alternatywnej infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 3) istnienie przewagi technologicznej przedsiębiorcy;
- 4) brak albo niewielki poziom równoważącej siły nabywczej;
- 5) łatwy bądź uprzywilejowany dostęp przedsiębiorcy do rynków kapitałowych bądź zasobów finansowych;
- 6) ekonomie skali;
- 7) ekonomie zakresu;
- 8) pionowe zintegrowanie przedsiębiorcy;

- 9) poziom rozwoju sieci dystrybucji i sprzedaży przedsiębiorcy;
- 10) brak potencjalnej konkurencji;
- 11) istnienie barier dla dalszego rozwoju przedsiębiorcy oraz rynku właściwego;
- 12) istnienie barier wejścia na rynek właściwy.

4. Dwóch lub więcej przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmuje pozycję znaczącą, zwaną dalej „kolektywną pozycją znaczącą”, jeżeli nawet przy braku powiązań organizacyjnych lub innych związków między nimi, posiadają na danym rynku telekomunikacyjnym pozycję ekonomiczną stwarzającą im możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz użytkowników końcowych.

5. Kryteriami stosowanymi przez Prezesa URTiP przy ocenie, czy dwóch lub więcej przedsiębiorców telekomunikacyjnych działa na rynku, którego struktura stwarza im możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz użytkowników końcowych, są w szczególności:

- 1) dojrzałość rynku;
- 2) zastój albo umiarkowany wzrost popytu;
- 3) niska elastyczność popytu;
- 4) jednorodność produktów;
- 5) podobne struktury kosztów przedsiębiorców;
- 6) podobne udziały w rynku;
- 7) brak innowacji technologicznych, dojrzałość technologii;
- 8) brak możliwości zwiększenia produkcji lub świadczenia usług;
- 9) wysokie bariery dostępu do rynku;
- 10) brak równoważącej siły nabywczej;
- 11) brak potencjalnej konkurencji;
- 12) różnego rodzaju nieformalne lub inne powiązania pomiędzy danymi przedsiębiorcami;
- 13) brak albo ograniczenie konkurencyjności cenowej;
- 14) mechanizmy odwetowe.

6. Uznanie przedsiębiorcy lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych za posiadających znaczącą pozycję rynkową może nastąpić na podstawie wyników oceny kryteriów wymienionych w ust. 3 lub 5, w przypadku spełnienia przez przedsiębiorcę lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych co najmniej jednego z tych kryteriów.

7. Jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny zajmuje pozycję znaczącą na danym rynku telekomunikacyjnym, można go uznać za przedsiębiorcę zajmującego znaczącą pozycję na rynku powiązonym, jeżeli powiązania pomiędzy obu rynkami są tego rodzaju, że skutki pozycji znaczącej są przenoszone z rynku właściwego na rynek powiązany, w taki sposób, że wzmocnią pozycję przedsiębiorcy na rynku powiązonym.

Art. 21. 1. Prezes URTiP po przeprowadzeniu postępowania w sprawie wyznaczenia przedsiębiorcy lub przedsiębiorców telekomunikacyjnych o znaczącej pozycji na rynku właściwym lub nałożenia obowiązków regulacyjnych określonych w ustawie, przygotowuje projekt decyzji. Do projektu decyzji stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu konsultacyjnym lub konsolidacyjnym.

2. Decyzje dotyczące wyznaczenia przedsiębiorcy lub przedsiębiorców o znaczącej pozycji na rynku właściwym i nałożenia obowiązków regulacyjnych określonych w ustawie są wydawane przez Prezesa URTiP w porozumieniu z Prezesem UOKiK. Na postanowienie Prezesa UOKiK w tej sprawie nie przysługuje zażalenie.

3. Decyzje w sprawie wyznaczenia przedsiębiorcy o znaczącej pozycji na rynkach transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes URTiP wydaje w porozumieniu z Prezesem UOKiK i Przewodniczącym KRRiT. Na postanowienia Prezesa UOKiK i Przewodniczącego KRRiT w tej sprawie nie przysługuje zażalenie.

4. W decyzjach, o których mowa w ust. 2 i 3, Prezes URTiP może nałożyć, utrzymać, zmienić lub znieść jeden lub więcej obowiązków regulacyjnych, o których mowa w art. 30, 32-36, 38, 40-43, art. 68 ust. 3, biorąc pod uwagę adekwatność danego obowiązku do zidentyfikowanego problemu, proporcjonalność oraz cele określone w art. 1 ust. 2, z uwzględnieniem art. 1 ust. 5.

Rozdział 2

Dostęp telekomunikacyjny

Art. 22. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany do prowadzenia negocjacji w sprawie zawarcia umowy o dostępie telekomunikacyjnym na wniosek innego

przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8, w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych użytkownikom ich sieci oraz zapewnienia interoperacyjności usług.

2. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni negocjując postanowienia umowy o dostępie telekomunikacyjnym są obowiązani uwzględniać obowiązki na nich nałożone.

3. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

4. O ile ustawa nie stanowi inaczej, przepisy tego rozdziału odnoszące się do przedsiębiorców telekomunikacyjnych, mają zastosowanie odpowiednio do podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8.

5. Operator państwa członkowskiego ubiegający się o dostęp telekomunikacyjny nie jest obowiązany dokonywać wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 7, jeżeli nie prowadzi działalności telekomunikacyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 23. 1. Prezes URTiP może, na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym albo z urzędu, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia negocjacji o zawarcie tej umowy, nie dłuższy niż 60 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostęp telekomunikacyjny.

2. W przypadku nie podjęcia negocjacji, odmowy dostępu telekomunikacyjnego przez podmiot do tego obowiązany lub nie zawarcia umowy w terminie, o którym mowa w ust. 1, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa URTiP z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać projekt umowy o dostępie telekomunikacyjnym, zawierający stanowiska stron w zakresie określonym ustawą, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.

4. Strony są obowiązane do przedłożenia Prezesowi URTiP, na jego żądanie, w terminie 14 dni, swoich stanowisk wobec rozbieżności oraz dokumentów niezbędnych do rozpatrzenia wniosku.

Art. 24. 1. Prezes URTiP podejmuje decyzję o dostępie telekomunikacyjnym w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 23 ust. 2, biorąc pod uwagę następujące kryteria:

- 1) interes użytkowników sieci telekomunikacyjnych;
- 2) obowiązki nałożone na przedsiębiorców telekomunikacyjnych;
- 3) promocję nowoczesnych usług telekomunikacyjnych;
- 4) charakter zaistniałych kwestii spornych oraz praktyczną możliwość wdrożenia rozwiązań dotyczących technicznych i ekonomicznych aspektów dostępu telekomunikacyjnego, zarówno zaproponowanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych będących stronami negocjacji, jak też mogących stanowić rozwiązania alternatywne;
- 5) zapewnienie:
 - a) integralności sieci oraz interoperacyjności usług,
 - b) niedyskryminujących warunków dostępu telekomunikacyjnego,
 - c) rozwoju konkurencyjnego rynku usług telekomunikacyjnych;
- 6) pozycje rynkowe przedsiębiorców telekomunikacyjnych, których sieci są łączone;
- 7) interes publiczny, w tym ochronę środowiska;
- 8) utrzymanie ciągłości świadczenia usługi powszechnej.

2. Prezes URTiP podejmuje decyzję o zapewnieniu podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8, dostępu telekomunikacyjnego w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 23 ust. 2, biorąc pod uwagę kryteria, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4, pkt 5 lit. a i c oraz pkt 6-8, oraz potrzeby obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, a także specyficzny charakter zadań wykonywanych przez te podmioty.

3. Decyzja o dostępie telekomunikacyjnym zastępuje umowę o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie objętym decyzją.

4. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie telekomunikacyjnym, decyzja o dostępie telekomunikacyjnym wygasa z mocy prawa w części objętej umową.

5. Decyzja o dostępie telekomunikacyjnym może zostać zmieniona przez Prezesa URTiP na wniosek każdej ze stron, której ona dotyczy lub z urzędu, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, skutecznej konkurencji lub interoperacyjności usług.

6. W sprawach dochodzenia roszczeń majątkowych, z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązków wynikających z decyzji o dostępie telekomunikacyjnym, właściwa jest droga postępowania sądowego.

7. Prezes URTiP wydaje decyzję o dostępie telekomunikacyjnym obejmującą wszystkie ustalenia niezbędne do zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, jeżeli jedną ze stron jest przedsiębiorca telekomunikacyjny, na którego został nałożony obowiązek na podstawie art. 30 i 41.

Art. 25. Prezes URTiP może z urzędu, w drodze decyzji, zmienić treść umowy o dostępie telekomunikacyjnym lub zobowiązać strony umowy do jej zmiany, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, skutecznej konkurencji lub interoperacyjności usług.

Art. 26. Do zmian umów o dostępie telekomunikacyjnym stosuje się odpowiednio przepisy art. 22- 24 i art. 29.

Art. 27. 1. Warunki dostępu telekomunikacyjnego i związanej z tym współpracy, przedsiębiorcy telekomunikacyjni ustalają w umowie o dostępie telekomunikacyjnym, zawartej na piśmie pod rygorem nieważności.

2. Umowa o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci, zwana dalej „umową o połączeniu sieci”, powinna zawierać co najmniej postanowienia dotyczące:

- 1) umiejscowienia punktów połączenia sieci telekomunikacyjnych;
- 2) warunków technicznych połączenia sieci telekomunikacyjnych;
- 3) rozliczeń z tytułu:
 - a) zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego oraz wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych,
 - b) niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych;
- 4) sposobów wypełniania wymagań:
 - a) w zakresie interoperacyjności usług, integralności sieci, postępowań w sytuacjach szczególnych zagrożeń oraz awarii, zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej i ochrony danych w sieci,

- b) dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej;
 - 5) procedur rozstrzygania sporów;
 - 6) postępowania w przypadkach:
 - a) zmian treści umowy,
 - b) badań interoperacyjności połączonych sieci telekomunikacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem badań jakości usług telekomunikacyjnych,
 - c) przebudowy połączonych sieci telekomunikacyjnych,
 - d) zmian oferty usług telekomunikacyjnych,
 - e) zmian numeracji;
 - 7) warunków rozwiązania umowy, dotyczących w szczególności zachowania ciągłości świadczenia usług powszechnych, jeżeli są świadczone w łączonych sieciach telekomunikacyjnych, ochrony interesów użytkowników, a także potrzeb obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;
 - 8) rodzajów wzajemnie świadczonych usług telekomunikacyjnych.
3. Umowa o połączeniu sieci może także zawierać, w zależności do rodzajów łączonych sieci, odpowiednie postanowienia dotyczące:
- 1) zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku rozwiązania umowy;
 - 2) warunków kolokacji na potrzeby połączenia sieci;
 - 3) utrzymania jakości świadczonych usług telekomunikacyjnych;
 - 4) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości lub zasobów orbitalnych;
 - 5) współwykorzystywania zasobów numeracji, w tym zapewnienia:
 - a) równego dostępu do usług polegających na udzielaniu informacji o numerach abonentów, do numerów alarmowych oraz innych numeracji uzgodnionych w skali międzynarodowej, z zastrzeżeniem wymagań podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8,
 - b) przenoszenia numerów;
 - 6) świadczeń dodatkowych, a także usług pomocniczych i zaawansowanych, związanych ze wzajemnym świadczeniem usług telekomunikacyjnych, a w szczególności:
 - a) pomocy konsultanta operatora,
 - b) krajowej i międzynarodowej informacji o numerach telefonicznych,

- c) usługi prezentacji identyfikacji linii wywołującej i wywoływanej,
- d) przekierowania połączeń telefonicznych,
- e) usług połączeń telefonicznych realizowanych za pomocą karty telefonicznej,
- f) realizacji bezpłatnych połączeń telefonicznych lub usług o podwyższonej opłacie,
- g) realizacji usług sporządzania wykazów wykonywanych usług telekomunikacyjnych, fakturowania lub windykacji.

Art. 28. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania związane z łączeniem sieci telekomunikacyjnych, w zakresie dotyczącym:

- 1) wykonywania obowiązków związanych z łączeniem sieci telekomunikacyjnych dotyczących spełniania wymagań w zakresie interoperacyjności usług, integralności sieci, postępowania w sytuacjach szczególnych zagrożeń oraz awarii, zapewnienia podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8, dostępu telekomunikacyjnego do publicznej sieci telekomunikacyjnej oraz zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej i ochrony danych w sieci,
 - 2) rozliczeń z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnej
- w celu zapewnienia skutecznej konkurencji na rynku telekomunikacyjnym i ochrony użytkowników końcowych.

Art. 29. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny obowiązany na podstawie art. 30 lub 41 oraz podmiot, o którym mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8, będący stronami umowy o dostępie telekomunikacyjnym przekazuje tekst tej umowy Prezesowi URTiP w terminie 14 dni od dnia jej podpisania.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, umowy o dostępie telekomunikacyjnym, o których mowa w ust. 1, są jawne. Prezes URTiP udostępnia je nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom na ich wniosek.

3. Prezes URTiP, na wniosek strony umowy o dostępie telekomunikacyjnym, może wyrazić zgodę, aby niektóre postanowienia umowy były wyłączone z obowiązku jawności. Wyłączenie to nie może obejmować rozliczeń z tytułu dostępu telekomunikacyjnego.

Art. 30. 1. Prezes URTiP, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 21 ust. 4, może, w drodze decyzji, nałożyć na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek uwzględniania

uzasadnionych wniosków przedsiębiorców telekomunikacyjnych o zapewnienie im dostępu telekomunikacyjnego, w tym użytkowania elementów sieci oraz udogodnień towarzyszących, w szczególności biorąc pod uwagę poziom konkurencyjności rynku detalicznego i interes użytkowników końcowych.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, może polegać na:

- 1) zapewnieniu możliwości zarządzania obsługą użytkownika końcowego przez uprawnionego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego i podejmowania rozstrzygnięć dotyczących wykonywania usług na jego rzecz;
- 2) zapewnieniu określonych elementów sieci telekomunikacyjnej, w tym linii, łączy lub lokalnych pętli abonenckich; obowiązek udostępnienia lokalnych pętli abonenckich może dotyczyć pełnej pętli lub podpętli, w warunkach pełnego dostępu lub dostępu współdzielonego, wraz z kolokacją, dostępem do połączeń kablowych i odpowiednich systemów informacyjnych;
- 3) oferowaniu usług na warunkach hurtowych w celu ich dalszej sprzedaży przez innego przedsiębiorcę;
- 4) przyznawaniu dostępu do interfejsów, protokołów lub innych kluczowych technologii niezbędnych dla interoperacyjności usług, w tym usług sieci wirtualnych;
- 5) zapewnieniu infrastruktury telekomunikacyjnej, kolokacji oraz innych form wspólnego korzystania z budynków;
- 6) zapewnieniu funkcji sieci niezbędnych do zapewnienia pełnej interoperacyjności usług, w tym świadczenia usług w sieciach inteligentnych;
- 7) zapewnieniu usług roamingu w sieciach ruchomych;
- 8) zapewnieniu systemów wspierania działalności operacyjnej lub innych systemów oprogramowania niezbędnych dla skutecznej konkurencji, w tym systemów taryfowych, systemów wystawiania faktur i pobierania należności;
- 9) zapewnieniu udogodnień towarzyszących w dziedzinie transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych;
- 10) zapewnieniu połączenia sieci lub urządzeń telekomunikacyjnych oraz udogodnień z nimi związanych;

- 11) prowadzeniu negocjacji w sprawie dostępu do sieci telekomunikacyjnej i połączeń sieci w dobrej wierze oraz utrzymywaniu uprzednio ustanowionego dostępu do określonych sieci telekomunikacyjnych, urządzeń lub udogodnień towarzyszących;
- 12) świadczeniu usług telekomunikacyjnych na zasadach preferencyjnych zgodnie z art. 169 ust. 2 pkt 6 i 7, art. 170 ust. 2 i art. 171 pkt 1.

3. Wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego o zapewnienie mu dostępu telekomunikacyjnego uważa się za uzasadniony, jeżeli uwzględnia on zakres obowiązku ustalonego w decyzji, o której mowa w ust. 1, oraz warunki, o których mowa w art. 31 ust. 1.

Art. 31. 1. Prezes URTiP może określić w decyzji, o której mowa w art. 30 ust. 1, w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania sieci telekomunikacyjnej, techniczne lub eksploatacyjne warunki, jakie przedsiębiorca telekomunikacyjny zapewniający dostęp telekomunikacyjny lub przedsiębiorcy telekomunikacyjni korzystający z takiego dostępu będą musieli spełnić.

2. Przy ustalaniu zakresu obowiązku dostępu telekomunikacyjnego Prezes URTiP uwzględnia, w szczególności:

- 1) techniczną i ekonomiczną zasadność budowy konkurencyjnej infrastruktury telekomunikacyjnej, z uwzględnieniem dostępności na rynku urządzeń telekomunikacyjnych, charakteru i rodzaju zastosowanego połączenia sieci i dostępu telekomunikacyjnego;
- 2) możliwość zapewnienia proponowanego dostępu telekomunikacyjnego z uwzględnieniem posiadanej pojemności sieci;
- 3) wstępne inwestycje dokonane przez właściciela urządzeń lub udogodnień towarzyszących, mając na uwadze ryzyko inwestycyjne;
- 4) konieczność zapewnienia konkurencji w dłuższym okresie;
- 5) odpowiednie prawa własności intelektualnej;
- 6) świadczenie usług obejmujących swoim zasięgiem kontynent europejski.

Art. 32. Prezes URTiP może, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 21 ust. 4, w drodze decyzji, nałożyć na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek równego traktowania przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, w

szczegółności przez oferowanie jednakowych warunków w porównywalnych okolicznościach, a także oferowanie usług oraz udostępnianie informacji na warunkach nie gorszych od stosowanych w ramach własnego przedsiębiorstwa, lub w stosunkach z podmiotami zależnymi.

Art. 33. 1. Prezes URTiP może, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 21 ust. 4, w drodze decyzji, nałożyć na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek ogłaszania lub udostępniania informacji w sprawach zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, dotyczących informacji księgowych, specyfikacji technicznych sieci i urządzeń telekomunikacyjnych, charakterystyki sieci, zasad i warunków świadczenia usług oraz korzystania z sieci, a także opłat.

2. Prezes URTiP określa w decyzji, o której mowa w ust. 1, stopień szczegółowości informacji oraz formę, miejsce i terminy ogłaszania lub udostępniania tych informacji.

3. Prezes URTiP może żądać od operatora o znaczącej pozycji rynkowej dostarczania dokumentów oraz udzielania informacji w celu weryfikacji obowiązków, o których mowa w ust. 1, w art. 32 i 38.

4. Informacje, o których mowa w ust. 3, mogą zostać opublikowane w Biuletynie Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, zwanym dalej „Biuletynem URTiP”, z uwzględnieniem interesu operatora dostarczającego informacje.

Art. 34. 1. Prezes URTiP może, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 21 ust. 4, w drodze decyzji, nałożyć na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych związanych z działalnością w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, zgodnie z przepisami art. 45-50.

2. Operator prowadzi rachunkowość regulacyjną zgodnie z zatwierdzoną przez Prezesa URTiP szczegółową instrukcją.

Art. 35. 1. Prezes URTiP może, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 21 ust. 4, w drodze decyzji, nałożyć na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązki:

- 1) kalkulacji uzasadnionych kosztów świadczenia dostępu telekomunikacyjnego, wskazując sposoby kalkulacji kosztów, jakie operator powinien stosować na podstawie

przepisów rozporządzenia, o którym mowa w art. 47, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa URTiP opisem kalkulacji kosztów;

2) stosowania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego, uwzględniających zwrot uzasadnionych kosztów operatora.

2. Operator, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia Prezesowi URTiP szczegółowe uzasadnienie wysokości opłat w oparciu o uzasadnione koszty.

3. W celu weryfikacji prawidłowości obliczonych przez operatora, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uzasadnionych kosztów, Prezes URTiP przeprowadza badanie, o którym mowa w art. 49 ust. 4, do którego może stosować inne metody kalkulacji kosztów niż stosowane przez operatora.

4. Jeżeli weryfikacja prawidłowości wysokości opłat wykazała rozbieżności w stosunku do wyniku kalkulacji przedstawionego przez operatora, Prezes URTiP może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek odpowiedniego dostosowania tych opłat. W decyzji określa się wysokość tych opłat albo ich maksymalny lub minimalny poziom.

Art. 36. 1. Prezes URTiP może, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 21 ust. 4, w drodze decyzji, nałożyć na operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek ustalania opłat z tytułu dostępu telekomunikacyjnego w oparciu o ponoszone koszty.

2. Operator, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia Prezesowi URTiP uzasadnienie wysokości opłat ustalonych w oparciu o ponoszone koszty.

3. W celu oceny prawidłowości wysokości opłat stosowanych przez operatora, o którym mowa w ust. 1, Prezes URTiP może uwzględnić wysokości opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych.

4. W przypadku, gdy ocena prawidłowości wysokości opłat wykazała rozbieżności w stosunku do opłat stosowanych przez operatora, Prezes URTiP może w drodze decyzji nałożyć obowiązek odpowiedniego dostosowania tych opłat. W decyzji określa się wysokość opłat albo ich maksymalny lub minimalny poziom, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez operatora, promocję efektywności i zrównoważonej konkurencji, zapewnienie maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych uwzględniając przy tym wysokość opłat stosowanych na porównywalnych rynkach konkurencyjnych.

Art. 37. 1. Opłaty za wzajemne korzystanie z połączonych sieci związane z realizacją przenoszenia numerów między sieciami powinny uwzględniać ponoszone koszty.

2. Opłaty za wzajemne korzystanie z połączonych sieci i za dostęp telekomunikacyjny związane z realizacją wyboru dostawcy usług powinny uwzględniać ponoszone koszty.

Art. 38. 1. Prezes URTiP może, zgodnie z przesłankami, o których mowa w art. 21 ust. 4, w drodze decyzji, na operatora o znaczącej pozycji rynkowej, na którego został nałożony obowiązek równego traktowania zgodnie z art. 32, lub wraz z tym obowiązkiem, nałożyć obowiązek przygotowania i przedstawienia w określonym terminie projektu oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym, której stopień szczegółowości określi w decyzji.

2. Oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym powinna określać warunki i zasady współpracy z operatorem, o którym mowa w ust. 1, oraz opłaty za usługi w zakresie dostępu telekomunikacyjnego.

3. Oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym powinna składać się z wyodrębnionych pakietów, które będą zawierać odpowiednie, ze względu na prowadzoną przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych działalność telekomunikacyjną, elementy dostępu telekomunikacyjnego.

4. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, zakres oferty ramowej o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączeń sieci, łączy dzierżawionych oraz uwolnienia lokalnej pętli abonenckiej, biorąc pod uwagę potrzeby rynku, rozwój konkurencyjności oraz interoperacyjność usług.

5. Oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączeń sieci powinna zawierać przejrzystą i kompletną listę usług oraz technicznych i ekonomicznych warunków ich świadczenia, oferowanych przez operatora.

6. Jeżeli operator, oprócz obowiązku, o którym mowa w ust. 1, został obowiązany do zapewnienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej, oferta ramowa o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie dostępu do lokalnej pętli abonenckiej realizowanej za pomocą pary przewodów metalowych, powinna zawierać co najmniej:

- 1) warunki zapewnienia dostępu do lokalnej pętli abonenckiej;
- 2) usługi kolokacyjne;
- 3) warunki dostępu do systemów informacyjnych;
- 4) warunki świadczenia usług.

Art. 39. 1. Prezes URTiP zatwierdza projekt oferty ramowej, jeżeli odpowiada on przepisom prawa i potrzebom rynku wskazanym w decyzji nakładającej obowiązek przedłożenia oferty ramowej albo zmienia przedłożony projekt oferty ramowej i go zatwierdza, a w przypadku nie przedstawienia oferty ramowej w terminie – samodzielnie ustala ofertę ramową.

2. W przypadku zmiany zapotrzebowania na usługi lub zmiany warunków rynkowych Prezes URTiP może zobowiązać operatora do przygotowania zmiany oferty ramowej w całości lub w części.

3. Wniosek operatora o zatwierdzenie projektu oferty ramowej lub jej zmiany zawiera informacje i dokumenty wykazujące zgodność oferty ramowej z wymogami prawa i obowiązkami regulacyjnymi, o których mowa w art. 21 ust. 4.

4. Prezes URTiP publikuje na koszt operatora zatwierdzone oferty ramowe lub ich zmiany w Biuletynie URTiP.

5. W przypadku zniesienia obowiązku stosowania oferty ramowej, umowy zawarte na podstawie oferty ramowej na czas nieokreślony mogą być rozwiązane lub zmienione nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia, w którym zniesiono ten obowiązek.

6. Operator, na którego został nałożony obowiązek, o którym mowa w art. 38 ust. 1, jest obowiązany do zawierania umów o dostępie do sieci na warunkach nie gorszych, dla pozostałych stron umowy, niż określone w zatwierdzonej ofercie, o której mowa w ust. 1, lub ustalonej decyzją Prezesa URTiP.

Art. 40. W szczególnych przypadkach Prezes URTiP może, po uzyskaniu zgody Komisji Europejskiej w trybie art. 14 i 15, w drodze decyzji, nałożyć na operatorów o znaczącej pozycji rynkowej inne obowiązki w zakresie dostępu telekomunikacyjnego niż wymienione w art. 30-36 i 38.

Art. 41. Prezes URTiP może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kontrolującego dostęp do użytkowników końcowych obowiązki regulacyjne, o których mowa w art. 21 ust. 4, niezbędne do zapewnienia użytkownikom końcowym tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego korzystania z usług telekomunikacyjnych innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w tym obowiązek wzajemnego połączenia sieci.

Rozdział 3

Regulowanie usług na rynku detalicznym

Art. 42. 1. Jeżeli w wyniku analizy przeprowadzonej zgodnie z art. 19 Prezes URTiP stwierdzi, że:

- 1) dany rynek detaliczny nie jest skutecznie konkurencyjny,
- 2) obowiązki nałożone na podstawie art. 30-36, 38, 40 i 41 nie zapewniają osiągnięcia celu, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4,
- 3) realizacja uprawnienia abonenta, o którym mowa w art. 68 ust. 1, nie jest zapewniona w sposób wystarczający
 - może nałożyć co najmniej jeden z obowiązków, o których mowa w ust. 2, na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej na danym rynku detalicznym.

2. Prezes URTiP, w celu ochrony użytkownika końcowego może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej na rynku usług detalicznych następujące obowiązki:

- 1) nieustalania zawyżonych cen usług;
- 2) nieutrudniania wejścia na rynek innym przedsiębiorcom;
- 3) nieograniczania konkurencji poprzez ustalanie cen usług zaniżonych w stosunku do kosztów ich świadczenia;
- 4) niestosowania nieuzasadnionych preferencji dla określonych użytkowników końcowych, z wyłączeniem przewidzianych w ustawie;
- 5) niezobowiązywania użytkownika końcowego do korzystania z usług, które są dla niego zbędne.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezes URTiP może dodatkowo:

- 1) określić maksymalne ceny usług albo
- 2) określić wymagany przedział cen usług ustalony na podstawie cen stosowanych na porównywalnych rynkach państw członkowskich, albo
- 3) nałożyć obowiązek:

- a) prowadzenia rachunkowości regulacyjnej zgodnie z zatwierdzoną przez Prezesa URTiP instrukcją lub
 - b) prowadzenia kalkulacji kosztów usług zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa URTiP opisem kalkulacji kosztów, lub
 - c) określania cen usług na podstawie kosztów ich świadczenia, lub
- 4) nałożyć obowiązek przedstawiania do zatwierdzenia cennika lub regulaminu świadczenia usług.

4. Prezes URTiP w decyzji nakładającej obowiązek, o którym mowa w ust. 3 pkt 3 lit. b, określi sposoby kalkulacji kosztów usług świadczonych na danym rynku detalicznym, jakie powinien stosować operator, na podstawie przepisów rozporządzenia, o którym mowa w art. 47.

Art. 43. 1. Prezes URTiP nakłada, w drodze decyzji, na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie zapewnienia części lub całości minimalnego zestawu łączy dzierżawionych obowiązek ich zapewnienia na zasadach niedyskryminacji i przejrzystości.

2. Prezes URTiP może w decyzji, o której mowa w ust. 1, nałożyć obowiązek:

- 1) prowadzenia rachunkowości regulacyjnej zgodnie z zatwierdzoną przez Prezesa URTiP instrukcją;
- 2) kalkulacji kosztów usług w zakresie zapewnienia części lub całości minimalnego zestawu łączy dzierżawionych, zgodnie z zatwierdzonym przez Prezesa URTiP opisem kalkulacji kosztów i określania ich cen w oparciu o uzasadnione koszty związane z ich świadczeniem.

3. Prezes URTiP w decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 2, określa sposoby kalkulacji kosztów usług świadczonych na danym rynku detalicznym, jakie powinien stosować operator, na podstawie przepisów rozporządzenia, o którym mowa w art. 47.

4. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, o którym mowa w ust. 1, nie może odmówić zapewnienia minimalnego zestawu łączy dzierżawionych z tytułu niespełniania wymagań technicznych przez urządzenia końcowe użytkownika, jeżeli urządzenia te spełniają zasadnicze wymagania, o których mowa w art. 146 ust. 1 i 2.

5. Zaprzestanie świadczenia usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych wymaga uprzedniej konsultacji z zainteresowanymi użytkownikami.

6. Jeżeli operator odmawia zawarcia umowy o świadczenie usługi obejmującej zapewnienie minimalnego zestawu łączy dzierżawionych, zaprzestaje jej świadczenia albo zmniejsza liczbę łączy dzierżawionych w stosunku do zawartej umowy, uzasadniając to nieprzestrzeganiem przez użytkownika warunków dzierżawy, użytkownik może zwrócić się do Prezesa URTiP z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu. Prezes URTiP podejmuje decyzję określającą zakres obowiązku świadczenia usługi po przeprowadzeniu rozprawy administracyjnej.

7. Cena usługi obejmującej zapewnienie minimalnego zestawu łączy dzierżawionych powinna być niezależna od sposobu wykorzystania łączy przez użytkownika oraz dotyczyć wyłącznie:

- 1) łączy dzierżawionych znajdujących się pomiędzy punktami sieci, do których użytkownik ma dostęp;
- 2) należności za zestawienie łącza oraz okresowej należności za jego dzierżawę.

8. Prezes URTiP w decyzji, o której mowa w ust. 1, może zobowiązać operatora do przedkładania cennika lub regulaminu świadczenia usług obejmujących zapewnienie części lub całości minimalnego zestawu łączy dzierżawionych w celu ich zatwierdzenia.

9. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, zakres usługi obejmującej zapewnienie minimalnego zestawu łączy dzierżawionych oraz ich parametry techniczne, kierując się dążeniem do stworzenia warunków dla efektywnego świadczenia usługi.

Art. 44. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, na którego nałożono obowiązek, o którym mowa w art. 42 ust. 3 pkt 3 lub art. 43 ust. 8, przedkłada Prezesowi URTiP projekty cenników i regulaminów świadczenia usług wraz z uzasadnieniem, w terminie co najmniej 30 dni przed planowanym terminem wprowadzenia w życie cennika lub regulaminu świadczenia usług lub ich zmian.

2. Prezes URTiP, w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przedłożenia projektu cennika, regulaminu świadczenia usług lub ich zmiany, może zgłosić sprzeciw, jeżeli projekt cennika lub regulaminu jest sprzeczny z decyzjami, o których mowa w art. 42 ust. 2 i art. 43 ust. 1, lub z przepisami niniejszej ustawy i zobowiązać przedsiębiorcę do przedstawienia poprawionego cennika lub regulaminu, w części objętej sprzeciwem.

3. Prezes URTiP może zażądać od obowiązanej przedsiębiorcy przedłożenia dodatkowych dokumentów lub udzielenia dodatkowych informacji. Do tego czasu termin, o którym mowa w ust. 2, zawieszają się.

4. Cennik i regulamin świadczenia usług lub ich zmiany objęte sprzeciwem Prezesa URTiP nie wchodzą w życie.

5. Cennik i regulamin świadczenia usług lub ich zmiany podlegają publikacji w Biuletynie URTiP, na koszt operatora.

Rozdział 4

Rachunkowość regulacyjna i kalkulacja kosztów

Art. 45. 1. Celem rachunkowości regulacyjnej jest wyodrębnienie i przypisanie aktywów, pasywów, przychodów i kosztów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego do działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub działalności w zakresie usług na rynku detalicznym, tak jakby każdy rodzaj działalności był świadczony przez innego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, a także ustalenie przychodów i związanych z nimi kosztów odrębnie dla każdej z usług objętych kalkulacją kosztów.

2. Rachunkowość regulacyjną prowadzi się w sposób umożliwiający identyfikację przepływów transferów wewnętrznych pomiędzy poszczególnymi rodzajami działalności, o których mowa w ust. 1.

Art. 46 1. Rachunkowość regulacyjną prowadzi przedsiębiorca telekomunikacyjny, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 34, 42 lub 43.

2. Kalkulację kosztów prowadzi przedsiębiorca telekomunikacyjny, na którego nałożono ten obowiązek na podstawie art. 35, 42, 43 lub 85.

Art. 47. Minister właściwy do spraw łączności w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposoby przypisania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności lub usług, o których mowa w art. 45 ust. 1,
- 2) sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym,

- 3) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonanych od tych środków i wartości odpisów amortyzacyjnych,
 - 4) tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa URTiP opracowanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego instrukcji oraz opisu kalkulacji kosztów,
 - 5) zakres i terminy przekazywania Prezesowi URTiP:
 - a) sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej, przyjmując zasadę, iż dane zawarte w sprawozdaniach są sprawdzalne w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości,
 - b) wyników kalkulacji kosztów
- mając na celu promocję efektywności, zrównoważonej konkurencji oraz zapewnienia maksymalnej korzyści dla użytkowników końcowych, a także uwzględniając konieczność ochrony konsumentów i konkurentów przed nadużywaniem swojej pozycji przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, na których nałożono obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, konieczność stymulowania rozwoju rynku telekomunikacyjnego oraz konieczność umożliwienia działalności kontrolnej Prezesowi URTiP wobec działalności prowadzonej przez tych przedsiębiorców.

Art. 48. Przedsiębiorca telekomunikacyjny przechowuje dokumentację związaną z prowadzeniem rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, stosując odpowiednio przepisy rozdziału 8 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

Art. 49. 1. Prezes URTiP określi, w drodze decyzji, dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, na którego nałożył obowiązek prowadzenia kalkulacji kosztów, wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału, który przedsiębiorca telekomunikacyjny uwzględnia w kalkulacji kosztów.

2. Prezes URTiP, w drodze decyzji, zatwierdza uzgodnioną instrukcję i opis kalkulacji kosztów w trybie i terminach, o których mowa w art. 47 pkt 4.

3. Prezes URTiP może zasięgać opinii niezależnych biegłych rewidentów lub ekspertów w przypadku wątpliwości dotyczących opracowanej przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego

instrukcji i opisu kalkulacji kosztów oraz rzetelności i wiarygodności danych zawartych w sprawozdaniach z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej i wynikach kalkulacji kosztów.

4. Roczne sprawozdania z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej oraz wyniki kalkulacji kosztów podlegają badaniu zgodności z przepisami prawa oraz zatwierdzonymi przez Prezesa URTiP instrukcją i opisem kalkulacji kosztów, na koszt przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego, przez niezależnego od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego biegłego rewidenta.

5. Biegłego rewidenta do przeprowadzenia badania, o którym mowa w ust. 4, powołuje Prezes URTiP.

Art. 50. Prezes URTiP może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej obowiązek publikowania w Biuletynie URTiP:

- 1) zatwierdzonej instrukcji, tak aby zapewniona była prezentacja sposobów wyodrębnienia i przypisywania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów,
- 2) zatwierdzonego opisu kalkulacji kosztów, tak aby zapewniona była prezentacja głównych grup kosztów oraz sposobów ich przypisania na poszczególne rodzaje usług,
- 3) opinii biegłego rewidenta z badania, o którym mowa w art. 49 ust. 4,
- 4) cen stosowanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego

– w zakresie niezbędnym dla zapobiegania nadużywaniu pozycji znaczącej w sprawach cen, a w szczególności nieuzasadnionemu zawyżaniu lub zaniżaniu cen, stosowaniu presji cenowej w stosunku do konkurentów poprzez zawężanie przedziału między cenami dostępu do sieci telekomunikacyjnej i detalicznymi oraz stosowaniu nieuzasadnionych przywilejów cenowych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych o znaczącej pozycji, z zachowaniem wymogów dotyczących ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa.

Art. 51. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny udostępniający publiczne sieci telekomunikacyjne lub świadczący publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne jest obowiązany do prowadzenia ksiąg rachunkowych, sporządzania rocznych sprawozdań finansowych, poddawania ich badaniu

przez biegłego rewidenta i ogłaszaniu, bez względu na wielkość zatrudnienia, wysokość przychodów oraz sumę aktywów bilansu, a także formę organizacyjną tego przedsiębiorcy.

2. Do prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz sporządzania, badania i ogłaszania sprawozdań finansowych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości.

Dział III

Ochrona użytkowników końcowych i usługa powszechna

Rozdział 1

Świadczenie usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym

Art. 52. 1. Świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

2. Z zastrzeżeniem ust. 5, umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, zawiera się w formie pisemnej.

3. Umowa, o której mowa w ust. 2, powinna określać, w szczególności:

- 1) nazwę, adres i siedzibę dostawcy usług;
- 2) świadczone usługi, dane o ich jakości, w tym o czasie oczekiwania na przyłączenie do sieci lub terminie rozpoczęcia świadczenia usług telekomunikacyjnych;
- 3) zakres obsługi serwisowej;
- 4) dane szczegółowe dotyczące cen, w tym pakietów cenowych oraz sposoby uzyskania informacji o aktualnym cenniku;
- 5) czas trwania umowy oraz warunki przedłużenia i rozwiązania umowy;

- 6) wysokość kar umownych w przypadku niewykonania lub nienależytego wykonania usługi telekomunikacyjnej;
- 7) tryb postępowania reklamacyjnego;
- 8) informację o możliwości rozwiązania sporu w drodze mediacji lub poddania go pod rozstrzygnięcie sądu polubownego.

4. Umowa o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej poza elementami, o których mowa w ust. 3, powinna określać numer przydzielony abonentowi, a w przypadku przyłączenia do publicznej stacjonarnej sieci telefonicznej także adres zakończenia sieci.

5. Przepisów ust. 2 i 6 nie stosuje się do umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawieranych poprzez dokonanie czynności faktycznych obejmujących, w szczególności umowy o świadczenie usług telefonicznych za pomocą aparatu publicznego lub przez wybranie numeru dostępu do sieci dostawcy usług.

6. Dostawca usług uzależnia zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z użytkownikiem końcowym będącym osobą fizyczną, a także świadczenie tych usług od uprzedniego ustalenia danych tego użytkownika końcowego, o których mowa w art. 154 ust. 2 pkt 1-6, na podstawie dokumentu tożsamości przedstawionego przez użytkownika końcowego.

7. Przepis ust. 6 stosuje się także do użytkowników końcowych usługi przedpłaconej, świadczonej w ruchomej sieci telefonicznej.

Art. 53. 1. Dostawca usług nie może uzależniać zawarcia umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej od:

- 1) zawarcia przez użytkownika końcowego umowy o świadczenie innych usług lub nabycia urządzenia u określonego dostawcy;
- 2) niezawierania z innym dostawcą usług umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 3) udzielenia informacji lub danych, innych niż określone w art. 154 ust. 2.

2. Dostawca usług może uzależnić zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci od:

- 1) dostarczenia przez użytkownika końcowego dokumentów potwierdzających możliwość wykonania zobowiązania wobec dostawcy usług wynikającego z umowy;
 - 2) pozytywnej oceny wiarygodności płatniczej użytkownika końcowego wynikającej z danych będących w posiadaniu dostawcy usług lub udostępnionych mu przez biuro informacji gospodarczej w trybie określonym w ustawie z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. Nr 50, poz. 424); dostawca usług powiadamia użytkownika końcowego o wystąpieniu takiego zastrzeżenia.
3. Dostawca usług może zawrzeć umowę o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci na warunkach mniej korzystnych dla użytkownika końcowego w wyniku negatywnej oceny wiarygodności płatniczej dokonanej na podstawie informacji udostępnionych przez biuro informacji gospodarczej, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, w szczególności poprzez żądanie zabezpieczenia wierzytelności wynikających z tej umowy.
4. Przepisu ust. 2 i 3 nie stosuje się do umów, o których mowa w art. 52 ust. 5.
5. Warunki umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci nie mogą uniemożliwiać lub utrudniać abonentowi korzystania z prawa do zmiany dostawcy usług świadczącego publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne.
6. W przypadku zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do sieci, związanego z ulgą przyznaną abonentowi, roszczenie z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta lub przez dostawcę usług z winy abonenta przed upływem terminu ustalonego w umowie, nie może przekroczyć określonej w umowie równowartości ulgi przyznanej abonentowi.

Art. 54. 1. W przypadku posiadania przez użytkownika końcowego tytułu prawnego do nieruchomości innego niż prawo własności, prawo użytkowania wieczystego lub spółdzielcze prawo do lokalu, przyłączenie pojedynczego zakończenia sieci wymaga przedstawienia przez niego pisemnej zgody odpowiednio właściciela, użytkownika wieczystego nieruchomości lub członka spółdzielni mieszkaniowej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do właściciela, użytkownika wieczystego nieruchomości lub członka spółdzielni mieszkaniowej będącego osobą prawną.

Art. 55. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do określenia zakresu i warunków wykonywania usług telekomunikacyjnych w regulaminie świadczenia usług telekomunikacyjnych, podanym do publicznej wiadomości i dostarczanym nieodpłatnie abonentowi wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a także na każde jego żądanie.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych powiadamia abonenta, o każdej zmianie w regulaminie, o którym mowa w ust. 1, z wyprzedzeniem co najmniej jednego okresu rozliczeniowego przed wprowadzeniem tych zmian w życie. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji zmian, a także o tym, że w razie skorzystania z tego prawa dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie przysługuje roszczenie odszkodowawcze.

3. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do przedłożenia regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych Prezesowi URTiP, na każde jego żądanie, w terminie przez niego określonym oraz każdorazowo po dokonaniu w nim zmian.

Art. 56. Regulamin świadczenia usług dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych powinien określać w szczególności:

- 1) nazwę, adres i siedzibę dostawcy usług;
- 2) zakres świadczonych publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych ze wskazaniem elementów składających się na opłatę abonamentową;
- 3) zasady wypłaty kar umownych;
- 4) zakres obsługi serwisowej;
- 5) standardowe warunki umowy, w tym wskazanie minimalnego czasu trwania umowy, jeżeli taki został określony;
- 6) tryb postępowania reklamacyjnego.

Art. 57. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych ustala ceny usług telekomunikacyjnych, o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

2. Ceny usług telekomunikacyjnych są ustalane na podstawie przejrzystych, obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów.

3. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych określa w cenniku usług telekomunikacyjnych, zwanym dalej „cennikiem”, ceny za przyłączenie do sieci, za usługi, za obsługę serwisową oraz szczegółowe informacje dotyczące stosowanych pakietów cenowych oraz opustów.

4. Cennik jest podawany przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych do publicznej wiadomości oraz jest dostarczany nieodpłatnie abonentowi wraz z umową o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, a także na każde jego żądanie.

5. W razie podwyższenia cen usług telekomunikacyjnych dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany, z wyprzedzeniem co najmniej jednego okresu rozliczeniowego, do powiadomienia:

- 1) o tym abonentów na piśmie;
- 2) innych niż abonenci użytkowników poprzez podanie tego do publicznej wiadomości.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, abonent powinien zostać poinformowany także o prawie wypowiedzenia umowy z powodu braku akceptacji podwyższenia cen, a także o tym, że w razie skorzystania z tego prawa dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie przysługuje roszczenie odszkodowawcze, z zastrzeżeniem art. 53 ust. 6.

7. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do przedłożenia cennika Prezesowi URTiP, na każde jego żądanie, w terminie przez niego określonym oraz każdorazowo po dokonaniu zmian w cenniku.

Art. 58. Prezes URTiP kierując się potrzebą zwiększenia dostępności informacji dotyczących zasad świadczenia usług telekomunikacyjnych dla użytkowników końcowych publikuje w Biuletynie URTiP oraz zamieszcza na stronach internetowych URTiP informacje dotyczące podstawowych praw i obowiązków abonentów publicznie dostępnych usług telefonicznych, w tym usługi powszechnej, standardowe warunki umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telefonicznych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telefonicznej, a także sposobów pozasądowego rozwiązywania sporów między konsumentami a przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.

Art. 59. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych publikuje aktualne informacje o jakości tych usług.

2. Prezes URTiP może zażądać przekazania informacji, o których mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące jakości poszczególnych usług oraz treść, formę, terminy i sposób publikowania informacji, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do wyczerpujących i przejrzystych informacji.

Art. 60. 1. Dostawca publicznie dostępnej usługi telekomunikacyjnej obejmującej usługę telekomunikacyjną z dodatkowym świadczeniem, zwanej „usługą o podwyższonej opłacie”, jest obowiązany podawać wraz z numerem tej usługi cenę za jednostkę rozliczeniową połączenia ze wskazaniem ceny netto i brutto.

2. Dostawca usługi o podwyższonej opłacie, powinien zapewnić, aby użytkownik końcowy w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej był każdorazowo informowany, przed rozpoczęciem naliczania opłat, o cenie jednostki rozliczeniowej połączenia do numeru danej usługi.

Art. 61. 1. Dostawca usługi o podwyższonej opłacie przekazuje Prezesowi URTiP informacje o swojej nazwie, adresie, siedzibie, rodzaju i zakresie świadczonej usługi o podwyższonej opłacie oraz numerze lub numerach wykorzystywanych do świadczenia tej usługi, w terminie co najmniej 7 dni przed dniem rozpoczęcia świadczenia tej usługi.

2. Prezes URTiP prowadzi jawny rejestr numerów wykorzystywanych przez dostawców usług o podwyższonej opłacie zawierający informacje, o których mowa w ust. 1.

3. Prezes URTiP zamieszcza rejestr, o którym mowa w ust. 2, na stronach internetowych URTiP.

Art. 62. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych w sieci stacjonarnej udostępnia swoim abonentom, po cenie uwzględniającej koszty, aktualny spis swoich abonentów z obszaru strefy numeracyjnej, w której znajduje się zakończenie sieci abonenta, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych świadczy swoim abonentom usługę informacji o numerach telefonicznych, obejmującą co najmniej jego abonentów.

Art. 63. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych udostępnia niezbędne dane innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym prowadzącym spisy abonentów lub świadczącym usługę informacji o numerach telefonicznych, w tym usługę ogólnokrajowego spisu abonentów oraz usługę informacji o numerach obejmującej wszystkich abonentów publicznych sieci telefonicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zwaną dalej „ogólnokrajową informacją o numerach telefonicznych”.

2. Udostępnienie danych następuje na podstawie umowy, do której stosuje się odpowiednio przepisy art. 23-27. W umowie określa się w szczególności formę udostępnienia danych.

3. Do usługi informacji o numerach telefonicznych oraz do sporządzania spisu abonentów i związanego z tym udostępniania danych stosuje się odpowiednio przepisy art. 154 i 162.

Art. 64. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych zapewnia użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, możliwość uzyskania połączenia z konsultantem dostawcy usług.

Art. 65. Abonent publicznej sieci telefonicznej może żądać zmiany przydzielonego numeru, jeżeli wykáže, że korzystanie z przydzielonego numeru jest uciążliwe.

Art. 66. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca prowadzenia działalności abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telefonicznej operatora może żądać przeniesienia przydzielonego numeru w ramach istniejącej sieci tego samego operatora na obszarze:

- 1) strefy numeracyjnej – w przypadku numerów geograficznych;
- 2) całego kraju – w przypadku numerów niegeograficznych.

Art. 67. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telefonicznej operatora może żądać przeniesienia przydzielonego numeru przy zmianie operatora w ramach jego istniejącej sieci na obszarze:

- 1) strefy numeracyjnej – w przypadku numerów geograficznych;
- 2) całego kraju – w przypadku numerów niegeograficznych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do przenoszenia numerów pomiędzy stacjonarnymi i ruchomymi publicznymi sieciami telefonicznymi.

3. Za przeniesienie przydzielonego numeru przy zmianie operatora może być pobrana od abonenta przez dotychczasowego dostawcę usług jednorazowa opłata określona w jego cenniku, której wysokość nie powinna zniechęcać abonenta do korzystania z tego uprawnienia.

Art. 68. 1. Abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej operatora o znaczącej pozycji rynkowej może wybrać dowolnego dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych, którego usługi są dostępne w połączonych sieciach.

2. Z tytułu dokonania wyboru dostawcy publicznie dostępnych usług telefonicznych, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje roszczenie w stosunku do abonenta.

3. Kierując się potrzebami abonentów w zakresie wyboru dostawcy usług, Prezes URTiP, po przeprowadzeniu zgodnie z art. 19 i 20 analizy rynku usług świadczonych w ruchomej publicznej sieci telefonicznej, może w drodze decyzji, o której mowa w art. 21, nałożyć na wyznaczonego operatora o znaczącej pozycji na tym rynku obowiązek realizacji na rzecz abonentów przyłączonych do jego sieci uprawnienia, o którym mowa w ust. 1.

Art. 69. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, warunki korzystania przez abonentów z uprawnień, o których mowa w art. 65-68, uwzględniając dostępność usług telefonicznych, możliwości techniczne publicznych sieci telefonicznych oraz istniejące zasoby numeracji.

Art. 70. 1. Dostawca usług zapewniający przyłączenie do publicznej sieci telefonicznej i operator, do którego sieci został przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telefonicznej są obowiązani zapewnić możliwości do realizacji uprawnień abonenta, o których mowa w art. 65-68, polegające na stworzeniu odpowiednich warunków technicznych lub zawarciu umowy, o której mowa w art. 27 albo 121, a jeżeli możliwości takie istnieją – zapewnić ich realizację.

2. Na wniosek dostawcy albo operatora, o których mowa w ust. 1, Prezes URTiP, może, w drodze decyzji, na czas określony, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji

określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 65-68, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części, określając harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem.

3. Prezes URTiP może nałożyć karę, o której mowa w art. 203 ust. 1 pkt 14-16, na dostawcę oraz na operatora, o których mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) nie zapewniają określonych w ust. 1 możliwości realizacji uprawnień abonenta;
- 2) nie realizują uprawnień abonentów, gdy istnieją możliwości ich realizacji;
- 3) realizują uprawnienia abonentów niezgodnie z przepisami ustawy lub rozporządzenia, o którym mowa w art. 69.

Art. 71. Operator publicznej sieci telefonicznej zapewnia użytkownikom końcowym możliwość wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF).

Art. 72. Operator publicznej sieci telefonicznej zapewnia przekazywanie danych i sygnałów w celu ułatwienia oferowania udogodnień prezentacji identyfikacji linii wywołującej i wybierania wieloczęstotliwościowego (DTMF), o których mowa w art. 71 i 164 ust. 1, pomiędzy sieciami operatorów państw członkowskich.

Art. 73. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany zapewnić użytkownikom końcowym swojej sieci, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi, o których mowa w art. 122.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany zapewnić kierowanie połączeń do numerów alarmowych właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.

Art. 74. 1. Operator publicznej sieci telefonicznej jest obowiązany, na każde żądanie służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, udostępniać w czasie rzeczywistym informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego „112” oraz numerów alarmowych, o których mowa w art. 122 ust. 1, umożliwiające niezwłoczne podjęcie interwencji.

2. Do obowiązku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepis art. 70 ust. 2.

Art. 75. 1. Operator publicznej sieci telefonicznej zapewnia użytkownikom końcowym swojej sieci oraz użytkownikom końcowym z innych państw członkowskich możliwość, w przypadku, gdy jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne, zrealizowania połączenia do numeru niegeograficznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za wyjątkiem przypadków, gdy wywoływany abonent ograniczył połączenia przychodzące od użytkowników końcowych zlokalizowanych w poszczególnych obszarach geograficznych.

2. Prezes URTiP, na wniosek operatora publicznej sieci telefonicznej, może, w drodze decyzji, na czas określony, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli ze względów technicznych lub ekonomicznych wnioskodawca nie ma możliwości realizacji tego obowiązku w całości lub części, określając harmonogram przystosowania sieci wnioskodawcy do realizacji obowiązku objętego wnioskiem.

Art. 76. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza abonentowi nieodpłatnie z każdą fakturą podstawowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych zawierający informację o zrealizowanych płatnych połączeniach z podaniem, dla każdego typu połączeń, ilości jednostek rozliczeniowych odpowiadającej wartości zrealizowanych przez abonenta połączeń.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza na żądanie abonenta szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych, za który może być pobierana opłata w wysokości określonej w cenniku.

3. Szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych powinien zawierać informację o zrealizowanych płatnych połączeniach, z podaniem, dla każdego połączenia: numeru wywoływanego, daty oraz godziny rozpoczęcia połączenia, czasu jego trwania oraz wysokości opłaty za połączenie z wyszczególnieniem ceny brutto i netto.

4. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych począwszy od bieżącego okresu rozliczeniowego, w którym abonent złożył pisemne żądanie, do końca okresu rozliczeniowego, w czasie którego upływa uzgodniony z abonentem termin zaprzestania dostarczania tego wykazu.

5. Wykaz, o którym mowa w ust. 4, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza wraz z fakturą wystawioną za okres rozliczeniowy, którego dotyczy ten wykaz.
6. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza, na żądanie abonenta, szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych za okresy rozliczeniowe poprzedzające nie więcej niż 12 miesięcy okres rozliczeniowy, w którym abonent zażądał tego świadczenia.
7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych dostarcza się w terminie 14 dni od dnia złożenia pisemnego żądania przez abonenta.

Rozdział 2

Świadczenie usługi powszechnej

- Art. 77.** 1. Zestaw usług telekomunikacyjnych, jakie powinny być dostępne dla wszystkich użytkowników końcowych stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zachowaniem wymaganej jakości i po przystępnej cenie, stanowi usługę powszechną.
2. Usługę, o której mowa w ust. 1, świadczy przedsiębiorca telekomunikacyjny wyznaczony, zgodnie z art. 78 albo 79, do świadczenia usługi powszechnej albo poszczególnych usług wchodzących w jej skład, zwany dalej „przedsiębiorcą wyznaczonym”.
 3. Do zestawu usług telekomunikacyjnych, o którym mowa w ust. 1, zalicza się:
 - 1) przyłączenie pojedynczego zakończenia sieci w głównej lokalizacji abonenta z wyłączeniem sieci cyfrowej z integracją usług, zwanej dalej „ISDN”;
 - 2) utrzymanie łącza abonenckiego z zakończeniem sieci, o którym mowa w pkt 1, w gotowości do świadczenia usług telekomunikacyjnych;
 - 3) połączenia telefoniczne krajowe i międzynarodowe, w tym do sieci ruchomych, obejmujące także zapewnienie transmisji dla faksu oraz transmisji danych, w tym połączenia do sieci Internet;
 - 4) udzielanie informacji o numerach telefonicznych oraz udostępnianie spisów abonentów;
 - 5) świadczenie udogodnień dla osób niepełnosprawnych.

4. Pod pojęciem głównej lokalizacji abonenta, o której mowa w ust. 3 pkt 1, rozumie się adres wskazany przez abonenta jako główny w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Wskazany może zostać adres, pod którym abonent posiada stałe zameldowanie lub adres nieruchomości, do której abonent posiada tytuł prawny, z wyłączeniem budynków rekreacji indywidualnej, to jest budynków przeznaczonych do okresowego wypoczynku rodzinnego.

5. W przypadku:

- 1) szkół publicznych,
- 2) szkół niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych, w których realizowany jest obowiązek szkolny lub obowiązek nauki,
- 3) publicznych zakładów kształcenia nauczycieli,
- 4) niepublicznych zakładów kształcenia nauczycieli,
- 5) publicznych centrów kształcenia ustawicznego, centrów kształcenia praktycznego, młodzieżowych ośrodków wychowawczych, młodzieżowych ośrodków socjoterapii, specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych, specjalnych ośrodków wychowawczych i poradni psychologiczno - pedagogicznych,
- 6) publicznych placówek doskonalenia nauczycieli i publicznych bibliotek pedagogicznych,
- 7) publicznych bibliotek,
- 8) państwowych i niepaństwowych szkół wyższych

– zwanych dalej „jednostkami uprawnionymi”, oprócz usługi powszechnej, świadczona jest usługa przyłączenia do sieci, w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu, z uwzględnieniem art. 95.

6. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia usługi powszechnej oraz wymagania dotyczące świadczenia usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu dla jednostek uprawnionych, w szczególności:

- 1) wskaźniki dostępności i jakości usługi powszechnej oraz usługi przyłączenia do sieci, w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu jednostek uprawnionych,
- 2) wymagania dotyczące udogodnień dla osób niepełnosprawnych, w tym rodzaje urządzeń końcowych, jakie powinny być oferowane osobom niepełnosprawnym przez

przedsiębiorcę wyznaczonego oraz wymagania dotyczące przystosowania aparatów publicznych do używania przez osoby niepełnosprawne,

3) wymaganą przepływność łącza dla usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu jednostek uprawnionych

– mając na uwadze poziom rozwoju telefonizacji, stymulowanie rozwoju telefonizacji oraz zwiększenie dostępności usług telekomunikacyjnych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 78. 1. Prezes URTiP ogłasza w dzienniku o zasięgu ogólnokrajowym konkurs na przedsiębiorcę wyznaczonego na obszarze wskazanym przez Prezesa URTiP, do którego może przystąpić każdy przedsiębiorca telekomunikacyjny.

2. Konkurs ogłasza się w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy oraz każdorazowo, w przypadku gdy przedsiębiorca wyznaczony zaprzestaje świadczenia usług powszechnych zgodnie z warunkami określonymi w art. 97 lub w przypadku złożenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego wniosku o przeprowadzenie konkursu.

3. W ogłoszeniu o konkursie zawiera się informacje dotyczące wymaganego poziomu jakości świadczenia usługi powszechnej oraz inne wymagane informacje zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie ust. 5.

4. Prezes URTiP wyznacza, w drodze decyzji, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do świadczenia usługi powszechnej albo poszczególnych usług wchodzących w jej skład, na podstawie najniższego kosztu netto świadczenia usług oraz danych o jakości świadczenia tych usług zawartych w ofercie przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, biorąc pod uwagę jego wiarygodność.

5. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wymagany zakres ogłoszenia o konkursie, zakres oferty na świadczenia usługi powszechnej i wymaganej dokumentacji oraz tryb postępowania konkursowego w sprawie wyłonienia przedsiębiorcy wyznaczonego, mając na uwadze potrzebę zachowania przejrzystości i obiektywności postępowania.

Art. 79. 1. W przypadku braku ofert na świadczenie usługi powszechnej lub poszczególnych usług wchodzących w jej skład, Prezes URTiP wyznacza, w drodze decyzji, dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej

posiadającego znaczącą pozycję na rynku detalicznym na obszarze wskazanym przez Prezesa URTiP, do świadczenia usługi powszechnej albo poszczególnych usług wchodzących w jej skład nie świadczonych jeszcze na tym obszarze.

2. Jeżeli na obszarze, o którym mowa w ust. 1, żaden dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej nie posiada znaczącej pozycji na rynku detalicznym, Prezes URTiP wyznacza dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych obsługującego największą liczbę stacjonarnych telefonicznych łączy abonenckich na tym obszarze.

3. Prezes URTiP sporządza listę przedsiębiorców wyznaczonych oraz publikuje ją w Biuletynie URTiP i zamieszcza na stronach internetowych URTiP, podając zakres świadczonych przez tych przedsiębiorców usług i obszar, na jakim mają obowiązek ich świadczenia.

Art. 80. 1. Prezes URTiP, w drodze decyzji, określi wartości wskaźników dostępności i jakości świadczenia usługi powszechnej, jakie powinny być zachowane przez przedsiębiorcę wyznaczonego zgodnie z art. 79, kierując się stopniem rozwoju usług telekomunikacyjnych na danym obszarze.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym.

Art. 81. Przedsiębiorca wyznaczony nie może odmówić zawarcia umowy o świadczenie usługi powszechnej, poszczególnych usług wchodzących w jej skład lub usługi, o której mowa w art. 77 ust. 5, jeżeli użytkownik końcowy spełni warunki wynikające z regulaminu świadczenia usługi powszechnej.

Art. 82. Umowa o świadczenie usługi powszechnej lub usługi, o której mowa w art. 77 ust. 5, powinna być zawarta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o jej zawarcie oraz określać w szczególności termin rozpoczęcia świadczenia usługi.

Art. 83. 1. Prezes URTiP ustala, w drodze decyzji, dla każdego przedsiębiorcy wyznaczonego do świadczenia usługi wchodzącej w skład usługi powszechnej polegającej na świadczeniu usługi telefonicznej za pomocą aparatów publicznych, liczbę aparatów publicznych, w tym liczbę tych aparatów przystosowanych dla osób niepełnosprawnych, jakie powinny być instalowane na

obszarze objętym działalnością danego przedsiębiorcy wyznaczonego, biorąc pod uwagę stan telefonizacji na tym obszarze oraz uzasadnione potrzeby mieszkańców.

2. Prezes URTiP może odstąpić od nakładania obowiązku, o którym mowa w ust. 1, na części lub całości terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli w postępowaniu konsultacyjnym z zainteresowanymi podmiotami stwierdzi, że liczba istniejących aparatów publicznych lub łączy abonenckich jest wystarczająca dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców.

Art. 84. Przedsiębiorca wyznaczony jest obowiązany zapewnić osobom niepełnosprawnym dostęp do świadczonej przez siebie usługi powszechnej przez oferowanie:

- 1) urządzeń końcowych przystosowanych do używania przez osoby niepełnosprawne, jeżeli używanie takiego urządzenia jest niezbędne do zapewnienia im dostępu do usługi powszechnej;
- 2) udogodnień ułatwiających osobom niepełnosprawnym korzystanie z usługi powszechnej.

Art. 85. Przedsiębiorca wyznaczony ustala cenę usługi powszechnej, poszczególnych usług wchodzących w jej skład lub usługi, o której mowa w art. 77 ust. 5, w oparciu o uzasadnione koszty jej świadczenia, obliczone w sposób określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 47 pod warunkiem, że tak ustalona przez tego przedsiębiorcę cena spełnia warunki, o których mowa w art. 86 ust. 1.

Art. 86. 1. Przedsiębiorca wyznaczony ustala cenę usługi powszechnej lub poszczególnych usług wchodzących w jej skład, tak aby uwzględniała ona możliwości ekonomiczne użytkowników końcowych lub odpowiadała ich potrzebom poprzez oferowanie różnych pakietów cenowych oraz sposoby korzystania z usług ze szczególnym uwzględnieniem konsumentów będących osobami niepełnosprawnymi.

2. Przedsiębiorca wyznaczony jest obowiązany do przedłożenia Prezesowi URTiP projektu cennika usług powszechnych w terminie 30 dni przed dniem wprowadzenia w życie jego postanowień.

3. Prezes URTiP przeprowadza analizę projektu cennika i w przypadku gdy w jej wyniku stwierdzi, że ceny usługi powszechnej nie spełniają warunków określonych w ust. 1, może nałożyć obowiązki, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 1 i 4 oraz ust. 3 pkt 1 i 2.

Art. 87. 1. Przedsiębiorca wyznaczony jest obowiązany do przedłożenia Prezesowi URTiP cennika i regulaminu świadczenia usługi powszechnej w terminie 2 tygodni od wprowadzenia ich postanowień w życie i każdorazowo po dokonaniu w nich zmian.

2. Prezes URTiP zamieszcza cennik i regulamin, o którym mowa w ust. 1, na stronach internetowych URTiP.

Art. 88. 1. Przedsiębiorca wyznaczony dostarczając udogodnienia i usługi dodatkowe w stosunku do usług wchodzących w skład usługi powszechnej lub usługi, o której mowa w art. 77 ust. 5, ustanawia warunki korzystania z nich w taki sposób, aby abonent nie był zobligowany do płacenia za udogodnienia lub usługi dodatkowe, które nie są konieczne do świadczenia zamówionej usługi.

2. Przedsiębiorca wyznaczony umożliwia rozłożenie na raty opłaty za przyłączenie pojedynczego zakończenia sieci w głównej lokalizacji abonenta.

3. Przedsiębiorca wyznaczony zapewnia abonentom możliwość nieodpłatnego zablokowania połączeń wychodzących do określonych kategorii numeracji lub usług.

4. Przedsiębiorca wyznaczony zapewnia abonentom możliwość zablokowania połączeń wychodzących powyżej określonej wartości w okresie rozliczeniowym oraz możliwość korzystania z usług w granicach sumy przedpłaconej lub w granicach określonej przez abonenta górnej kwoty faktury.

5. Przedsiębiorca wyznaczony dostarcza na żądanie abonenta szczegółowy, bezpłatny wykaz wykonanych na jego rzecz usług telekomunikacyjnych w formie uniemożliwiającej osobom trzecim bezpośredni dostęp do informacji w nich zawartych, tak aby abonent mógł weryfikować i kontrolować opłaty ponoszone z tytułu korzystania ze stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej.

Art. 89. 1. Przedsiębiorca wyznaczony publikuje w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim oraz zamieszcza na swoich stronach internetowych aktualne informacje dotyczące jakości świadczenia przez niego usługi powszechnej w zakresie spełniania wskaźników dostępności i jakości usług

określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 77 ust. 6, za każde półrocze oraz za każdy rok, dla całego obszaru działania oraz odrębnie dla każdej strefy numeracyjnej objętej jego działalnością.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca wyznaczony przekazuje Prezesowi URTiP w terminie 1 miesiąca od zakończenia okresów, o których mowa w ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania dotyczące jakości usługi powszechnej świadczonej osobom niepełnosprawnym, kierując się potrzebą oceny działalności przedsiębiorców telekomunikacyjnych w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych tym osobom.

4. Prezes URTiP bada spełnianie przez przedsiębiorców wyznaczonych wartości wskaźników dostępności i jakości.

5. W przypadku nie wywiązywania się przez przedsiębiorcę wyznaczonego z obowiązku świadczenia usługi powszechnej co najmniej zgodnie z określonymi wartościami wskaźników dostępności i jakości, Prezes URTiP podejmuje działania, o których mowa w art. 195.

Art. 90. 1. Przedsiębiorcy wyznaczonemu zgodnie z art. 78 i 79 przysługuje dopłata do kosztów świadczonych przez niego usług wchodzących w skład usługi powszechnej, zwana dalej „dopłatą”, w przypadku ich nierentowności.

2. Dopłatę ustala się w wysokości różnicy pomiędzy kosztem netto działalności przedsiębiorcy wyznaczonego związanej z obowiązkiem świadczenia usługi powszechnej a kosztem netto działalności tego przedsiębiorcy bez takiego obowiązku, jeżeli tak wyliczony koszt stanowi nieuzasadnione obciążenie przedsiębiorcy wyznaczonego.

3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania kosztu netto usługi wchodzącej w skład usługi powszechnej, kierując się obowiązującymi w tym zakresie przepisami Unii Europejskiej.

Art. 91. 1. Przedsiębiorca wyznaczony może złożyć wniosek o dopłatę w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku kalendarzowego, w którym, zdaniem tego przedsiębiorcy, wystąpił koszt netto.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca wyznaczony załącza rachunki i inne dokumenty zawierające dane lub informacje służące za podstawę obliczenia kosztu netto. Do przeprowadzenia analizy tej dokumentacji Prezes URTiP może powołać biegłego rewidenta.

3. Prezes URTiP, w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku, oblicza koszt netto i w zależności od wyników tych obliczeń przyznaje, w drodze decyzji, ustaloną kwotę dopłaty bądź odmawia jej przyznania.

4. Prezes URTiP odmawia przyznania dopłaty, jeżeli stwierdzi, że obliczony koszt netto nie stanowi uzasadnionego obciążenia przedsiębiorcy wyznaczonego.

Art. 92. 1. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni, których przychód z działalności telekomunikacyjnej w roku kalendarzowym, za który przysługuje dopłata do usługi powszechnej, przekroczył 4 miliony złotych, są obowiązani do udziału w pokryciu dopłaty, z wyłączeniem przedsiębiorców telekomunikacyjnych uprawnionych do otrzymania w danym roku dopłaty do kosztów świadczenia usług powszechnych, jedynie w zakresie i na obszarze, na którym są obowiązani do jej świadczenia.

2. Do przychodu, o którym mowa w ust. 1, nie wlicza się przychodów osiągniętych z tytułu świadczenia usługi powszechnej.

Art. 93. 1. Prezes URTiP, niezwłocznie po ustaleniu należnej dopłaty, rozpoczyna postępowanie w sprawie ustalenia przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do pokrycia dopłaty i wysokości ich udziału w dopłacie.

2. Prezes URTiP ustala jednolity wskaźnik procentowego udziału wszystkich przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do udziału w pokryciu dopłaty, biorąc pod uwagę wysokość dopłaty, która podlega pokryciu. Wysokość udziału danego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w pokryciu dopłaty, nie wyższa niż 3% jego przychodów, ustalana jest proporcjonalnie do wysokości przychodów tego przedsiębiorcy w danym roku kalendarzowym, uzyskanych z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej.

3. Prezes URTiP ustala, w drodze decyzji, kwotę udziału w pokryciu dopłaty dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

4. Kwota dopłaty stanowi koszt uzyskania przychodu i podlega administracyjnej egzekucji należności pieniężnych.

5. Jeżeli kwota dopłaty uzyskana została od przedsiębiorcy w drodze egzekucji, kwotę wydatków związanych z przekazaniem egzekwowanej należności przedsiębiorcy wyznaczonemu, uprawnionemu do otrzymania dopłaty oraz opłatę komorniczą pokrywa przedsiębiorca telekomunikacyjny obowiązany do udziału w pokryciu dopłaty, przeciwko któremu toczyło się to postępowanie egzekucyjne.

Art. 94. 1. Kwotę ustaloną w decyzji, o której mowa w art. 93 ust. 3, wpłaca się na wyodrębniony rachunek URTiP wykorzystywany do transferów pieniężnych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, obowiązane do udziału w pokryciu dopłaty, do przedsiębiorcy wyznaczonego, uprawnionego do otrzymania tej dopłaty, w terminie 1 miesiąca od dnia otrzymania tej decyzji.

2. Odsetki od środków zgromadzonych na rachunku, o którym mowa w ust. 1, powiększają kwotę zgromadzonych środków.

3. Prezes URTiP po uzyskaniu wpłat na rachunek URTiP, niezwłocznie przekazuje dopłatę przedsiębiorcy wyznaczonemu, uprawnionemu do jej otrzymania.

4. Jeżeli ustalona kwota dopłaty przewyższa kwotę środków zgromadzonych na rachunku URTiP, obowiązek dopłaty w kolejnym roku kalendarzowym powiększa się o zaległą kwotę.

5. Prezes URTiP publikuje corocznie w Biuletynie URTiP oraz zamieszcza na stronach internetowych URTiP sprawozdanie obejmujące końcowe wyniki ustaleń dotyczące:

- 1) kosztów netto świadczenia usługi powszechnej;
- 2) badania dokumentacji;
- 3) udziałów przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązanych do pokrycia dopłaty;
- 4) wysokości przekazanej dopłaty przedsiębiorcy wyznaczonemu;
- 5) wyceny korzyści niematerialnych dla przedsiębiorców wyznaczonych, wynikających ze świadczenia usługi powszechnej.

Art. 95. 1. Wydatki związane ze świadczeniem usługi przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu przez jednostki uprawnione są finansowane z budżetu państwa.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, przekazuje się:

- 1) w odniesieniu do szkół, placówek i bibliotek publicznych, o których mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1-7 – jednostkom samorządu terytorialnego w formie dotacji celowej, zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w ust. 3;
- 2) w odniesieniu do szkół, placówek i bibliotek publicznych prowadzonych przez właściwych ministrów poprzez zwiększenie planu wydatków w budżetach tych ministrów;
- 3) w odniesieniu do państwowych i niepaństwowych szkół wyższych poprzez zwiększenie planu wydatków ministrów właściwych nadzorujących szkoły wyższe.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, warunki udzielania oraz sposób przekazywania i wykorzystania dotacji przeznaczonej dla jednostek uprawnionych, mając na względzie potrzebę zapewnienia edukacji w zakresie rozwoju społeczeństwa informacyjnego oraz wyrównywania szans edukacyjnych.

Art. 96. 1. Przedsiębiorca wyznaczony może przerwać albo w istotnym zakresie ograniczyć świadczenie usługi powszechnej lub zmienić warunki świadczenia tej usługi, jeżeli zachodzą uzasadnione okoliczności uniemożliwiające spełnienie wymagań dotyczących:

- 1) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnej lub w sytuacjach szczególnego zagrożenia,
- 2) zachowania ochrony integralności sieci,
- 3) interoperacyjności usług,
- 4) zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej lub ochrony danych w sieci,
- 5) spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej

– informując Prezesa URTiP o przyczynach, czasie trwania lub przewidywanym terminie, w którym świadczenie usługi powszechnej będzie przerwane, ograniczone lub zostaną zmienione warunki świadczenia tej usługi.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, abonentom sieci przedsiębiorcy wyznaczonego przysługuje w tej sprawie skarga do Prezesa URTiP, który rozpatruje ją w terminie 7 dni od dnia jej wniesienia.

3. Przedsiębiorca wyznaczony może:

- 1) ograniczyć świadczenie usług telekomunikacyjnych w pierwszej kolejności usług nie wchodzących w skład usługi powszechnej, utrzymując świadczenie usług nie powiększających zadłużenia abonenta, w tym przekazywanie połączeń do abonenta lub połączeń bezpłatnych, jeżeli abonent pozostaje w opóźnieniu z płatnością należności za wykonanie usług telekomunikacyjnych przez okres dłuższy niż jeden okres rozliczeniowy;
- 2) ograniczyć lub zawiesić świadczenie usług telekomunikacyjnych, jeżeli abonent uporczywie narusza warunki regulaminu świadczenia usług lub umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych albo podejmuje działania utrudniające, albo uniemożliwiające świadczenie lub korzystanie z usług telekomunikacyjnych.

4. Przedsiębiorca wyznaczony może jednostronnie rozwiązać umowę z abonentem, któremu ograniczył lub zawiesił świadczenie usług telekomunikacyjnych, po uprzednim bezskutecznym wezwaniu abonenta do:

- 1) zapłaty należności w terminie nie krótszym niż 15 dni, w przypadku zwłoki w płatności za wykonane usługi telekomunikacyjne;
- 2) usunięcia przyczyn zawieszenia lub ograniczenia świadczenia usług w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2.

5. W przypadku sporu, co do wysokości należności, odłączenie nie może nastąpić do czasu rozstrzygnięcia sporu, pod warunkiem zapłaty należności bieżących.

Art. 97. 1. Przedsiębiorca wyznaczony, który z przyczyn nie leżących po jego stronie, nie może dalej świadczyć usługi powszechnej informuje Prezesa URTiP o zamiarze zaprzestania świadczenia tej usługi, a także o działaniach prowadzących do zachowania ciągłości jej świadczenia.

2. Przedsiębiorca wyznaczony nie może zaprzestać świadczenia usługi powszechnej do czasu przejęcia jej świadczenia przez innego przedsiębiorcę wyznaczonego.

Art. 98. 1. Przedsiębiorca wyznaczony, który obsługuje największą liczbę łączy abonenckich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do świadczenia wszystkim użytkownikom publicznych sieci telefonicznych, w tym użytkownikom aparatów publicznych, usługi ogólnokrajowego spisu abonentów i usługi ogólnokrajowej informacji o numerach telefonicznych.

2. Prezes URTiP wyznacza, w drodze decyzji, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, o którym mowa w ust. 1, i określa szczegółowe warunki świadczenia usługi ogólnokrajowego spisu abonentów i usługi ogólnokrajowej informacji o numerach telefonicznych, w tym dane dotyczące formy oraz zakresu świadczenia tych usług, a także stopnia szczegółowości danych abonentów, które będą objęte spisem i usługą informacji o numerach telefonicznych.

3. Do usługi ogólnokrajowej informacji o numerach abonentów oraz do sporządzania ogólnokrajowego spisu abonentów i związanego z tym udostępniania danych stosuje się przepisy art. 154 i 162.

4. Ogólnokrajowy spis abonentów oraz ogólnokrajowa informacja o numerach abonentów powinny być uaktualniane przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego nie rzadziej niż raz na rok.

Rozdział 3

Odpowiedzialność za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług telekomunikacyjnych

Art. 99. 1. Do odpowiedzialności przedsiębiorców telekomunikacyjnych za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi telekomunikacyjnej stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego, z zastrzeżeniem ust. 2 oraz art. 102 ust. 1.

2. Przedsiębiorca wyznaczony odpowiada za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi powszechnej jedynie w zakresie określonym ustawą.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi powszechnej było wynikiem winy umyślnej, rażącego niedbalstwa przedsiębiorcy wyznaczonego lub następstwem czynu niedozwolonego.

4. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługi międzynarodowe odpowiada za ich niewykonanie lub nienależyte wykonanie w zakresie i na zasadach ustalonych w umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Art. 100. 1. Za każdy dzień przerwy w świadczeniu usługi powszechnej płatnej okresowo, abonentowi przysługuje odszkodowanie w wysokości 1/30 średniej opłaty miesięcznej liczonej według rachunków z ostatnich trzech okresów rozliczeniowych, jednak za okres nie dłuższy niż ostatnie 12 miesięcy.

2. Odszkodowanie nie przysługuje, jeżeli w okresie rozliczeniowym łączny czas przerw był krótszy od 48 godzin.

3. Niezależnie od odszkodowania, za każdy dzień przerwy w świadczeniu usługi telefonicznej płatnej okresowo, abonentowi przysługuje zwrot 1/30 miesięcznej opłaty abonamentowej.

4. Z tytułu niedotrzymania z winy przedsiębiorcy wyznaczonego:

1) terminu zawarcia umowy o świadczenie usługi powszechnej lub

2) określonego w umowie o świadczenie usługi powszechnej terminu rozpoczęcia świadczenia tych usług

– za każdy dzień przekroczenia terminu przysługuje użytkownikowi końcowemu od przedsiębiorcy wyznaczonego odszkodowanie w wysokości 1/30 określonej w umowie miesięcznej opłaty abonamentowej, stosowanej przez tego przedsiębiorcę za świadczenie usługi powszechnej płatnej okresowo.

Art. 101. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do rozpatrzenia reklamacji usługi telekomunikacyjnej.

2. Jeżeli reklamacja usługi telekomunikacyjnej nie zostanie rozpatrzona w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, uważa się, że ta reklamacja została uwzględniona.

3. W przypadku uwzględnienia reklamacji usługi telekomunikacyjnej opłata, o której mowa w art. 76 ust. 2, podlega zwrotowi.

4. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania reklamacyjnego oraz warunki, jakim powinna odpowiadać reklamacja usługi telekomunikacyjnej za:

1) niedotrzymanie z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu zawarcia umowy o świadczenie usługi powszechnej lub usługi, o której mowa w art. 77 ust. 5,

2) niedotrzymanie z winy dostawcy usług określonego w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych terminu rozpoczęcia świadczenia tych usług,

3) niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi telekomunikacyjnej,

4) nieprawidłowe obliczenie należności z tytułu świadczenia usługi telekomunikacyjnej

– mając na uwadze niezbędną ochronę interesu użytkownika końcowego.

Art. 102. 1. Prawo dochodzenia w postępowaniu sądowym lub w postępowaniach, o których mowa w art. 104 i 105, roszczeń określonych w ustawie, wynikających ze stosunków z przedsiębiorcami wyznaczonymi, przysługuje użytkownikowi końcowemu po wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego.

2. Drogę postępowania reklamacyjnego, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, uważa się za wyczerpaną, jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny wyznaczony do świadczenia usługi powszechnej nie zapłacił dochodzonej należności w terminie 30 dni od dnia, w którym reklamacja usługi telekomunikacyjnej została uznana.

Art. 103. 1. Roszczenia dochodzone przez strony umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie ustawy przedawniają się z upływem 12 miesięcy od końca okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu usługi telekomunikacyjnej, albo od dnia, w którym usługa została nienależycie wykonana lub miała być wykonana.

2. Bieg przedawnienia roszczeń zawieszają się na okres od dnia wniesienia reklamacji usługi telekomunikacyjnej do dnia udzielenia na nią odpowiedzi, nie dłużej jednak niż na okres przewidziany do rozpatrzenia reklamacji.

Rozdział 4

Sposoby rozstrzygania sporów

Art. 104. 1. Spór cywilnoprawny między konsumentem a dostawcą publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może być zakończony polubownie w drodze postępowania mediacyjnego.

2. Postępowanie mediacyjne prowadzi Prezes URTiP na wniosek konsumenta lub z urzędu, jeżeli wymaga tego ochrona interesu konsumenta.

3. W toku postępowania mediacyjnego Prezes URTiP zapoznaje dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych z roszczeniem konsumenta, przedstawia stronom sporu przepisy prawa mające zastosowanie w sprawie oraz ewentualne propozycje polubownego zakończenia sporu.

4. Prezes URTiP może wyznaczyć stronom termin do polubownego zakończenia sprawy.

5. Prezes URTiP odstępuje od postępowania mediacyjnego, jeżeli w wyznaczonym terminie sprawa nie została polubownie zakończona oraz w razie oświadczenia, co najmniej jednej ze stron, że nie wyraża ona zgody na polubowne zakończenie sprawy.

Art. 105. 1. Stałe polubowne sądy konsumenckie przy Prezesie URTiP, zwane dalej „sądami polubownymi”, tworzone są na podstawie umów o zorganizowaniu takich sądów, zawartych przez Prezesa URTiP z organizacjami pozarządowymi reprezentującymi konsumentów i przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Koszty administracyjne funkcjonowania sądów polubownych pokrywa Prezes URTiP.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, określają w szczególności zasady pokrywania kosztów wynagrodzenia arbitrów oraz zwrotu kosztów poniesionych w związku z wykonywaniem czynności arbitra.

3. Sądy polubowne rozpatrują spory o prawa majątkowe wynikłe z umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w tym o zapewnienie przyłączenia do publicznej sieci telekomunikacyjnej, zawartych pomiędzy konsumentami i przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, regulamin organizacji i działania stałych polubownych sądów konsumenckich przy Prezesie URTiP, w tym:

- 1) wewnętrzną organizację stałych polubownych sądów konsumenckich,
- 2) tryb funkcjonowania stałych polubownych sądów konsumenckich,
- 3) czynności jurysdykcyjne i administracyjne stałych polubownych sądów konsumenckich i ich organów,
- 4) wymagania dotyczące kwalifikacji i bezstronności arbitrów

– mając na uwadze zasady niezawisłości, przejrzystości, kontradiktoryjności, skuteczności i reprezentacji.

5. W postępowaniu przed sądami polubownymi w zakresie nieuregulowanym ustawą stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.

DZIAŁ IV

Gospodarowanie częstotliwościami i numeracją

Rozdział 1

Gospodarowanie częstotliwościami

Art. 106. 1. Przeznaczenie dla poszczególnych służb radiokomunikacyjnych częstotliwości lub zakresów częstotliwości, zwanych „częstotliwościami”, oraz ich użytkowanie określa się w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

2. Częstotliwości mogą być użytkowane jako:

- 1) cywilne;
- 2) rządowe;
- 3) cywilno-rządowe.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, Krajową Tablicę Przeznaczeń Częstotliwości, realizując politykę państwa w zakresie gospodarki zasobami częstotliwości, spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej oraz telekomunikacji, z uwzględnieniem międzynarodowych przepisów radiokomunikacyjnych, oraz wymagań dotyczących:

- 1) zapewnienia warunków dla harmonijnego rozwoju służb radiokomunikacyjnych oraz dziedzin nauki i techniki, wykorzystujących zasoby częstotliwości,
 - 2) wdrażania nowych, efektywnych technik radiokomunikacyjnych,
 - 3) obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego
- kierując się koniecznością zachowania jej aktualności.

Art. 107. 1. Prezes URTiP, po zasięgnięciu opinii Rady Telekomunikacji, ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów z własnej inicjatywy lub:

- 1) na wniosek organu, na rzecz którego jest dokonywana rezerwacja częstotliwości, przy współpracy z tym organem;
- 2) w miarę potrzeb i możliwości technicznych, w pozostałych zakresach częstotliwości.

2. W odniesieniu do częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania i rozprowadzania programów radiofonicznych i telewizyjnych Prezes URTiP ustala plany zagospodarowania częstotliwości oraz zmiany tych planów w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT na jego wniosek lub z własnej inicjatywy.

3. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 2, dotyczy liczby i rodzaju planowanych częstotliwości i sieci oraz zasięgu i lokalizacji stacji nadawczych.

4. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany uwzględniają w szczególności:

- 1) politykę państwa w zakresie gospodarki częstotliwościami;
- 2) politykę państwa w zakresie radiofonii i telewizji oraz telekomunikacji;
- 3) spełnianie wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej;
- 4) spełnianie wymagań dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 5) uzgodnione przeznaczenia częstotliwości w ramach Unii Europejskiej;
- 6) potrzebę efektywnego wykorzystania częstotliwości, a także założenia polityki wydawania uprawnień wymagających rezerwacji częstotliwości, zawarte we wniosku organu, o którym mowa w ust. 2.

5. Plany zagospodarowania częstotliwości oraz ich zmiany nie mogą naruszać dokonanych rezerwacji częstotliwości.

6. Prezes URTiP udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji o możliwości wykorzystania częstotliwości.

7. Prezes URTiP publikuje w Biuletynie URTiP informację o przystąpieniu do opracowania planu zagospodarowania określonego zakresu częstotliwości lub do opracowania jego zmiany. Podmioty zainteresowane wykorzystaniem częstotliwości mogą zgłaszać propozycje do planu lub jego zmiany.

Art. 108. 1. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania określonych służb radiokomunikacyjnych w przewidzianych dla nich zakresach częstotliwości, z uwzględnieniem wymagań stosowanych przy określaniu Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

2. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykorzystywania zakresów częstotliwości przeznaczonych dla urządzeń używanych w przemyśle, medycynie lub nauce, z uwzględnieniem wymagań przyjmowanych przy określaniu Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości.

Art. 109. 1. Rezerwacja częstotliwości lub zasobów orbitalnych, zwana „rezerwacją częstotliwości”, określa częstotliwości lub zasoby orbitalne, które w okresie rezerwacji pozostają

w dyspozycji podmiotu, na rzecz którego dokonano rezerwacji, przeniesiono uprawnienia do częstotliwości lub uprawnienia do dysponowania częstotliwościami na cele związane z uzyskiwaniem pozwoleń radiowych.

2. Rezerwacji częstotliwości dokonuje, zmienia lub cofa, z zastrzeżeniem ust. 5:

- 1) Prezes URTiP;
- 2) Przewodniczący KRRiT, w uzgodnieniu z Prezesem URTiP – w zakresie określonym ustawą z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji – dla nadawców na cele analogowego rozpowszechniania i rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych.

3. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się dla podmiotu, który spełnia wymagania określone ustawą oraz jeżeli częstotliwości objęte wnioskiem:

- 1) są dostępne;
- 2) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodnie z wnioskiem;
- 3) mogą być chronione przed zaburzeniami elektromagnetycznymi;
- 4) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;
- 5) są zgodne z uzgodnionymi przeznaczeniami częstotliwości w ramach Unii Europejskiej;
- 6) nie powodują kolizji z udzielonymi rezerwacjami częstotliwości;
- 7) nie prowadzą do nieefektywnego wykorzystania częstotliwości.

4. Rezerwacji częstotliwości udziela, w drodze decyzji Prezes URTiP, w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o rezerwację częstotliwości, chyba że udzielenie tej rezerwacji wymaga przeprowadzenia postępowania przetargowego bądź konkursu albo uzgodnień międzynarodowych.

5. Rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy, drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną dokonuje Prezes URTiP w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT w zakresie dotyczącym:

- 1) określenia programów telewizyjnych lub radiofonicznych, tworzących zespolony sygnał cyfrowy, zwany dalej „sygnałem cyfrowym”;

- 2) uporządkowania w sygnale cyfrowym programów, o których mowa w pkt 1, zwanych dalej „audiowizualnymi składnikami sygnału cyfrowego”;
 - 3) proporcji udziału w sygnale cyfrowym audiowizualnych składników tego sygnału;
 - 4) obszaru, na którym może być rozpowszechniany lub rozprowadzany sygnał cyfrowy;
 - 5) wykorzystania pojemności systemów transmisyjnych;
 - 6) obowiązków transmisyjnych;
 - 7) kwestii wpływających na dystrybucję programów.
6. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas określony, z uwzględnieniem charakteru usług świadczonych przez podmiot wnioskujący o rezerwację częstotliwości.
7. Dopuszcza się dokonywanie rezerwacji częstotliwości na rzecz kilku użytkowników.
8. W przypadku częstotliwości użytkowanych jako cywilno-rządowe Prezes URTiP dokonuje rezerwacji częstotliwości w uzgodnieniu z zainteresowanymi podmiotami, o których mowa w art. 4.
9. Przepisów dotyczących rezerwacji częstotliwości nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 4, dysponujących częstotliwościami przeznaczonymi w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla użytkowania rządowego.

Art. 110. 1. W rezerwacji częstotliwości określa się:

- 1) uprawniony podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości oraz jego siedzibę i adres;
- 2) zakres częstotliwości lub pozycje orbitalne objęte rezerwacją;
- 3) obszar, zgodnie z administracyjnym podziałem kraju, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości albo rozpowszechniany lub rozprowadzany sygnał cyfrowy;
- 4) rodzaje służby radiokomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnej lub usługi telekomunikacyjnej, w której częstotliwości objęte rezerwacją mogą być wykorzystywane;
- 5) audiowizualne składniki sygnału cyfrowego, ich uporządkowanie w sygnale cyfrowym oraz proporcje ich udziału w sygnale cyfrowym – w przypadku rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania sygnału cyfrowego;

- 6) termin rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości;
- 7) warunki do wydania pozwolenia radiowego uwzględniające warunki wynikające z umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;
- 8) możliwość i warunki przenoszenia z inicjatywy dysponującego częstotliwością uprawnień do tej częstotliwości, z zachowaniem warunków ustawowych;
- 9) okresy wykorzystywania częstotliwości;
- 10) zobowiązania podmiotu podjęte w ramach postępowania przetargowego, o ile zostały podjęte.

2. W rezerwacji częstotliwości można określić, w szczególności:

- 1) warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 139;
- 2) wymagania dotyczące zapobiegania szkodliwym zaburzeniom elektromagnetycznym;
- 3) obowiązki ochronne w zakresie promieniowania elektromagnetycznego;
- 4) ustalenia będące wynikiem postępowania przetargowego albo konkursu.

Art. 111. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, w przypadku braku dostatecznych zasobów częstotliwości podmioty wnioskujące o dokonanie rezerwacji częstotliwości są wyłaniane w drodze postępowania przetargowego.

2. Rezerwacji częstotliwości na cele rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy dokonuje się w drodze konkursu, który jest ogłaszany i rozstrzygany w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT.

3. Przeprowadzenie postępowania przetargowego oraz konkursu poprzedzone jest postępowaniem konsultacyjnym.

4. Termin przeprowadzenia postępowania przetargowego oraz konkursu nie może być dłuższy niż 8 miesięcy od dnia złożenia wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości.

5. Postępowanie przetargowe oraz konkurs przeprowadza Prezes URTiP. Ogłoszenie o przetargu albo konkursie publikuje się w prasie codziennej o zasięgu ogólnokrajowym oraz w Biuletynie URTiP, a jeżeli rezerwacja częstotliwości ma dotyczyć jedynie określonych obszarów – także w codziennej prasie lokalnej ukazującej się na obszarach, których przetarg albo konkurs dotyczy.

6. Decydującym kryterium oceny oferty w postępowaniu przetargowym jest wysokość kwoty zadeklarowanej przez podmiot wnioskujący o dokonanie rezerwacji częstotliwości.

7. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zmian rezerwacji częstotliwości.

8. Przy ponownym udzielaniu rezerwacji częstotliwości postępowania przetargowego albo konkursu nie przeprowadza się.

Art. 112. 1. Postępowanie przetargowe albo konkurs, lub odstąpienie od niego, ogłasza się niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego w tej sprawie.

2. W ogłoszeniu o postępowaniu przetargowym albo konkursie określa się przedmiot postępowania przetargowego albo konkursu, jego zakres, warunki uczestnictwa, kryteria wyboru oraz, po zasięgnięciu opinii Prezesa UOKiK, kategorie podmiotów wykluczonych z postępowania przetargowego albo konkursu, których udział mógłby prowadzić do złamania warunków konkurencji.

3. Dokumentacja przetargowa albo konkursowa, zwana dalej „dokumentacją”, może określać warunki prowadzenia działalności telekomunikacyjnej wymagającej wykorzystania zasobów częstotliwości objętych postępowaniem przetargowym albo konkursem.

4. Prezes URTiP określa w dokumentacji warunki uczestnictwa w postępowaniu przetargowym albo konkursie oraz wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, a także kryteria oceny ofert.

5. W odniesieniu do konkursu, o którym mowa w art. 111 ust. 5, warunki jakie powinien spełniać uczestnik konkursu oraz wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta, a także kryteria oceny ofert określa Prezes URTiP w uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT.

6. Dokumentację udostępnia się za opłatą, która nie może przekroczyć kosztów wykonania dokumentacji. Opłata ta stanowi dochód budżetu państwa.

7. Prezes URTiP, w drodze decyzji, unieważnia postępowanie przetargowe albo konkurs, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa lub interesy uczestników postępowania przetargowego albo konkursu.

8. Prezes URTiP uznaje, w drodze decyzji, postępowanie przetargowe albo konkurs za nierozstrzygnięty, jeżeli:

- 1) żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w postępowaniu przetargowym albo konkursie, bądź nie osiągnął wskazanego w dokumentacji minimum kwalifikacyjnego;
- 2) w terminie wskazanym w dokumentacji do postępowania przetargowego albo konkursu nie przystąpił żaden podmiot;

3) liczba uczestników postępowania przetargowego albo konkursu jest mniejsza lub równa liczbie podmiotów uprawnionych do ubiegania się o rezerwację częstotliwości.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8 pkt 3, przepisów art. 111 ust. 1 nie stosuje się.

10. Wyniki przetargu i konkursu ogłasza się w siedzibie URTiP oraz zamieszcza się na stronach internetowych URTiP.

Art. 113. 1. W ogłoszeniu o postępowaniu przetargowym określa się również wysokość wadium.

2. Wysokość wadium nie może być niższa niż 5% jednorazowej opłaty, o której mowa w art. 178 ust. 4, i wyższa niż 20% tej opłaty, jednakże nie niższa niż 500 złotych.

3. Wycofanie oferty z postępowania przetargowego lub rezygnacja z uzyskania rezerwacji częstotliwości przez oferenta wyłonionego w postępowaniu przetargowym powoduje utratę wadium.

4. Wadium wniesione przez oferenta wyłonionego w postępowaniu przetargowym podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia uzyskania rezerwacji częstotliwości.

Art. 114. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, tryb ogłaszania postępowania przetargowego i konkursu, o których mowa w art. 111, zapewniający właściwe poinformowanie podmiotów zainteresowanych uzyskaniem rezerwacji częstotliwości, a także:

- 1) szczegółowe wymagania, co do treści ogłoszenia i zawartości dokumentacji,
- 2) warunki i tryb przeprowadzania postępowania przetargowego i konkursu, w tym:
 - a) powoływania i pracy komisji przetargowej i konkursowej,
 - b) sposób wpłaty i zwrotu wadium – w przypadku postępowania przetargowego

– kierując się potrzebą zapewnienia obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących żadnego uczestnika warunków postępowania przetargowego i konkursu oraz przejrzystych warunków podejmowania rozstrzygnięć.

Art. 115. 1. Podmiot, który uzyskał rezerwację częstotliwości, z wyłączeniem rezerwacji dokonywanych przez Przewodniczącego KRRiT, zgodnie z art. 109 ust. 2 pkt 2, może przenieść to uprawnienie pod warunkiem zachowania przeznaczenia częstotliwości będącej przedmiotem tej rezerwacji, jeżeli:

- 1) podmiot, na który to uprawnienie ma zostać przeniesione spełnia ustawowe warunki dla przydziału i wykorzystywania częstotliwości;
 - 2) możliwość taka została przewidziana w rezerwacji częstotliwości.
2. Zamiar przeniesienia uprawnień, o których mowa w ust. 1, podlega pisemnemu zgłoszeniu Prezesowi URTiP, w którym wskazuje się podmiot, na rzecz którego nastąpi przeniesienie.
3. Prezes URTiP, w drodze decyzji, przenosi uprawnienia lub odmawia przeniesienia uprawnień, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zachowanie warunków konkurencji oraz skutki techniczne i rynkowe zmiany użytkownika częstotliwości. Przepisu nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 4.

Art. 116. 1. Rezerwacja częstotliwości może zostać zmieniona lub cofnięta, w drodze decyzji Prezesa URTiP, w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z rezerwacją powoduje szkodliwe zaburzenia elektromagnetyczne;
 - 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości;
 - 3) wystąpienia okoliczności prowadzących do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;
 - 4) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych rezerwacją częstotliwości w terminie 12 miesięcy od terminu, o którym mowa w art. 110 ust. 1 pkt 6;
 - 5) zaprzestania wykorzystywania częstotliwości przez co najmniej 12 miesięcy.
2. Prezes URTiP może zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości, jeżeli:
- 1) częstotliwości objęte rezerwacją są wykorzystywane w stopniu niewielkim lub w sposób nieefektywny;
 - 2) praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne.
3. Zmiany warunków wykorzystania częstotliwości, o których mowa w ust. 2, przeznaczonych do rozpowszechniania programów radiofonicznych i telewizyjnych w technice analogowej dokonuje Przewodniczący KRRiT w uzgodnieniu lub na wniosek Prezesa URTiP.
4. Rezerwacja częstotliwości wygasa z mocy prawa w przypadku cofnięcia lub upływu terminu, na który została udzielona.

5. Odmowa udzielenia rezerwacji częstotliwości następuje, w przypadku gdy:

- 1) wnioskodawca nie jest w stanie wywiązać się z warunków związanych z wykorzystaniem częstotliwości lub zasobów orbitalnych;
- 2) zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 3;
- 3) powodowałyby to naruszenie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

6. W okresie ważności rezerwacji częstotliwości można odmówić wydania lub cofnąć pozwolenie radiowe na używanie urządzenia radiowego wykorzystującego częstotliwości objęte rezerwacją z tytułu wystąpienia jednej z następujących okoliczności:

- 1) zagrożenie obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 2) naruszenie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;
- 3) zakłócenie pracy urządzeń i sieci telekomunikacyjnych;
- 4) niespełniania warunków, o których mowa w art. 109 ust. 3 pkt 2, chyba że uległ zmianie stan prawny lub faktyczny przyjęty za podstawę dokonania rezerwacji.

7. Odmowa udzielenia rezerwacji częstotliwości, jej zmiana lub cofnięcie w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, a także odmowa wydania pozwolenia radiowego lub jego cofnięcie z powodu tych okoliczności, następuje po zasięgnięciu opinii lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości.

8. Jeżeli uzasadnienie opinii lub wniosku organów, o których mowa w ust. 7, wskazujące na okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego zawiera informacje stanowiące tajemnicę państwową, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie takie zostało sporządzone.

9. Organy, o których mowa w ust. 7, zajmują stanowisko w terminie 30 dni od dnia wystąpienia o opinię lub dnia wystąpienia z wnioskiem, o których mowa w ust. 7.

10. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 7, nie zajmą stanowiska w terminie, o którym mowa w ust. 9, uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony.

Art. 117. Podmiot, któremu cofnięto rezerwację częstotliwości z powodu nie- wywiązywania się z obowiązku, o którym mowa w art. 178, może wystąpić z wnioskiem o dokonanie rezerwacji na jego rzecz nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu rezerwacji.

Art. 118. Do rezerwacji częstotliwości udzielonej na podstawie art. 109 ust. 8, stosuje się przepisy art. 116 ust. 1 pkt 2.

Rozdział 2

Gospodarowanie numeracją

Art. 119. 1. Prezes URTiP zgodnie z planami numeracji krajowej dla sieci publicznych przydziela, w drodze decyzji, numerację przedsiębiorcom i podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4 i 8, na ich wniosek.

2. Przydział numeracji o ustalonym przeznaczeniu następuje w terminie nie dłuższym niż 3 tygodnie od dnia złożenia wniosku.

3. Prezes URTiP przydziela numerację o wyjątkowej wartości gospodarczej w szczególności, o przydział której wpłynął więcej niż jeden wniosek, w trybie postępowania konsultacyjnego, w terminie nie dłuższym niż 6 tygodni od dnia złożenia pierwszego wniosku.

4. Przydział numeracji może określać warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji w szczególności, obowiązek niedyskryminującego dostępu do usług telekomunikacyjnych z wykorzystaniem numeracji przydzielonej innym przedsiębiorcom.

5. Prezes URTiP odmawia przydziału numeracji, jeżeli wnioskowane przeznaczenie numeracji nie jest zgodne z planem numeracji krajowej dla sieci publicznych.

6. Prezes URTiP może odmówić przydziału nowego zakresu numeracji w przypadku wykorzystania mniej niż 75% wcześniej przydzielonych zakresów numeracji.

7. Prezes URTiP może cofnąć przydział numeracji albo zmienić jego zakres, jeżeli:

- 1) nastąpiły zmiany we właściwym planie numeracji krajowej dla sieci publicznych;
- 2) podmiot, który uzyskał decyzję o przydziale numeracji, nie wykorzystuje przydzielonego zakresu numeracji w sposób efektywny pod względem ilościowym, a w przypadku numerów dostępu i podobnych pojedynczych numerów nie uruchomił usługi

określonej takim numerem w terminie 12 miesięcy od otrzymania decyzji o przydziale numeracji;

- 3) podmiot, który uzyskał decyzję o przydziale numeracji, wykorzystuje przydzieloną numerację w sposób niezgodny z warunkami przydziału numeracji lub jej przeznaczeniem określonym we właściwym planie numeracji krajowej dla sieci publicznych.

8. Decyzja o cofnięciu przydziału numeracji albo o zmianie jego zakresu:

- 1) nie może powodować naruszenia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych przez podmiot, któremu udzielono przydziału;
- 2) może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu podmiotu do usunięcia przyczyny nieprawidłowości w przypadkach, o których mowa w ust. 7 pkt 2 i 3.

9. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzeń:

- 1) plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych, określając w szczególności zakres planu oraz formaty numerów,
- 2) szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telefonicznych

– uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, w tym służb, o których mowa w art. 122, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także postanowienia umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

10. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzeń, plany numeracji krajowej dla sieci publicznych innych niż publiczne sieci telefoniczne, a także szczegółowe wymagania dotyczące zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń, numeracji punktów sygnalizacyjnych oraz tworzenia i udostępniania znaków identyfikujących abonenta, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, ustalenia przepisów międzynarodowych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także postanowienia umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Art. 120. 1. Prezes URTiP opracowuje zbiorcze zestawienia przydzielonych numeracji, w postaci Tabele Zagospodarowania Numeracji.

2. Prezes URTiP udziela nieodpłatnie zainteresowanym podmiotom informacji o dostępnej numeracji.

Art. 121. 1. Podmiot, który uzyskał w drodze decyzji przydział numeracji, udostępnia przydzieloną numerację podmiotom współpracującym z jego siecią telekomunikacyjną oraz podmiotom dostarczającym usługi telekomunikacyjne, na ich wniosek, na podstawie pisemnej umowy o udostępnieniu numeracji albo umowy, o której mowa w art. 27.

2. Umowa o udostępnieniu numeracji może ustalać warunki wykorzystywania udostępnionej numeracji.

3. Odmawia się zawarcia umowy o udostępnieniu numeracji w przypadku braku numeracji lub gdy udostępnienie numeracji mogłoby utrudnić albo ograniczyć wykonywanie działalności przez podmiot, który uzyskał przydział numeracji.

4. Do umowy stosuje się odpowiednio przepisy art. 23-27.

Art. 122. 1. Służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy udostępnia się numery alarmowe.

2. Ustala się numer „112” jako wspólny numer alarmowy dla wszystkich służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.

Art. 123. Do przydziału, odmowy przydziału lub cofania przydziału znaków identyfikujących abonenta oraz do ich udostępniania lub odmowy udostępnienia stosuje się odpowiednio przepisy art. 119 i 121.

Art. 124. 1. Podmiot, który uzyskał przydział numeracji może dokonać niezbędnej zmiany numeracji dla określonych obszarów swojej sieci publicznej lub zmiany indywidualnych numerów abonentów tej sieci, w przypadku zmiany przydziału zakresu numeracji albo przebudowy lub rozbudowy eksploatowanej sieci publicznej.

2. Planowane zmiany numeracji dla określonych obszarów sieci telekomunikacyjnej powinny być podane przez podmiot, który uzyskał przydział numeracji, do publicznej wiadomości co najmniej na 3 miesiące przed terminem wprowadzenia zmiany.

3. Podmiot, który uzyskał przydział numeracji jest obowiązany zawiadomić pisemnie abonentów o planowanej zmianie ich indywidualnych numerów oraz o ich nowych numerach, co najmniej na 3 miesiące przed terminem wprowadzenia zmiany. Skrócenie tego okresu wymaga zgody Prezesa URTiP.

4. Podmiot, który uzyskał przydział numeracji jest obowiązany do zapewnienia bezpłatnej, automatycznej informacji słownej, o wprowadzonych zmianach numeracji, o których mowa w ust. 1-3, dostępnej pod poprzednimi numerami, przez okres nie krótszy niż 12 miesięcy.

DZIAŁ V

Cyfrowe transmisje radiofoniczne i telewizyjne

Art. 125. 1. Publiczne sieci telekomunikacyjne używane do cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych oraz odbiorniki telewizyjne i inne urządzenia używane do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych powinny zapewniać interoperacyjność usług cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych, w szczególności poprzez stosowanie otwartego interfejsu programu aplikacyjnego.

2. Publiczne sieci telekomunikacyjne używane do świadczenia usług telewizji cyfrowej powinny spełniać wymagania techniczne i eksploatacyjne umożliwiające świadczenie usług telewizji szerokoekranowej.

3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania techniczne i eksploatacyjne dla sieci używanych do cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych, mając na uwadze zapewnienie interoperacyjności usług świadczonych w tych sieciach oraz zapewnienie usług telewizji szerokoekranowej;
- 2) wymagania techniczne i eksploatacyjne dla urządzeń konsumenckich służących do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych, mając na uwadze zapewnienie interoperacyjności usług cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych przez nie odbieranych.

Art. 126. 1. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni dostarczający systemy warunkowego dostępu powinni oferować nadawcom na równych i niedyskryminujących warunkach usługi techniczne umożliwiające odbiór cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych za pomocą dekodery zarządzanych przez tych przedsiębiorców.

2. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni dostarczający systemy warunkowego dostępu obowiązani są do prowadzenia oddzielnej rachunkowości dla tej działalności.

3. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania techniczne i eksploatacyjne dla systemów warunkowego dostępu, mając na uwadze zapewnienie sprawowania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych pełnej kontroli nad cyfrowymi transmisjami radiofonicznymi i telewizyjnymi dokonywanymi z wykorzystaniem systemów warunkowego dostępu oraz kierując się dążeniem do stworzenia warunków dla efektywnego świadczenia usług z wykorzystaniem takich systemów;
- 2) szczegółowy zakres usług technicznych oferowanych nadawcom na warunkach, o których mowa w ust. 1, przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych dostarczających systemy warunkowego dostępu w celu umożliwienia odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych za pomocą dekodery zarządzanych przez tych przedsiębiorców.

Art. 127. 1. Po przeprowadzeniu analizy rynku zgodnie z art. 19, Prezes URTiP może, w drodze decyzji, znieść w stosunku do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego nie- posiadającego znaczącej pozycji na rynku dostarczania systemów warunkowego dostępu obowiązek zapewnienia dostępu do tego udogodnienia na warunkach, o których mowa w art. 126 ust. 1, po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego i konsolidacyjnego.

2. Decyzja o zniesieniu obowiązku, o którym mowa w ust. 1, nie może naruszać obowiązku rozprowadzania programów określonego w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji oraz ograniczać rozwoju konkurencji na rynku usług cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych, na rynku systemów warunkowego dostępu oraz innych udogodnień towarzyszących związanych z cyfrowymi transmisjami radiofonicznymi i telewizyjnymi.

3. Prezes URTiP wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

Art. 128. 1. Posiadacze praw własności przemysłowej obejmujących systemy warunkowego dostępu oraz usługi świadczone za ich pomocą są obowiązani do zawierania umów licencyjnych z producentami urządzeń konsumenckich przeznaczonych do odbioru cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych na równych i niedyskryminujących warunkach.

2. Postanowienia umów licencyjnych, o których mowa w ust. 1, nie powinny zabraniać, ograniczać lub zniechęcać do umieszczenia w urządzeniach, o których mowa w ust. 1:

- 1) wspólnego interfejsu pozwalającego na połączenie z innymi systemami warunkowego dostępu,
- 2) elementów właściwych dla innych systemów warunkowego dostępu, jeżeli licencjobiorca przestrzega warunków gwarantujących bezpieczeństwo transakcji dokonywanych przez operatorów systemów warunkowego dostępu

– z uwzględnieniem czynników technicznych i ekonomicznych.

3. W zakresie nieuregulowanym w ust. 1 i 2 do umów licencyjnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117).

Art. 129. 1. Prezes URTiP może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązek zapewnienia dostępu do następujących udogodnień towarzyszących:

- 1) interfejsu programu aplikacyjnego,
- 2) elektronicznego przewodnika po programach

– w celu zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do usług cyfrowych transmisji radiofonicznych i telewizyjnych.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu konsultacyjnym i konsolidacyjnym.

3. Prezes URTiP wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT, kierując się zasadą równości i niedyskryminacji.

DZIAŁ VI

Infrastruktura, urządzenia telekomunikacyjne i urządzenia radiowe

Rozdział 1

Infrastruktura telekomunikacyjna

Art. 130. 1. Operatorzy są obowiązani przekazywać Prezesowi URTiP oraz udostępniać zainteresowanym podmiotom specyfikacje techniczne stosowanych zakończeń sieci, interfejsów radiowych i ich zmiany zanim usługi telekomunikacyjne, które mają być świadczone przez te zakończenia sieci lub interfejsy radiowe staną się dostępne dla użytkowników.

2. Specyfikacje techniczne, o których mowa w ust. 1, powinny być na tyle szczegółowe, aby umożliwiły zaprojektowanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych zdolnych do wykorzystywania wszystkich usług świadczonych przez dane zakończenie sieci lub interfejs radiowy i zawierać w szczególności informacje pozwalające producentom przeprowadzanie odpowiednich testów umożliwiających stwierdzenie czy telekomunikacyjne urządzenie końcowe spełnia odnoszące się do niego zasadnicze wymagania.

Art. 131. 1. Prezes URTiP zbiera i analizuje informacje o charakterystykach technicznych interfejsów międzysieciowych stosowanych w publicznych sieciach telekomunikacyjnych.

2. Jeżeli z analizy informacji, o których mowa w ust. 1, wynika, że zagrożona jest interoperacyjność publicznych sieci i usług telekomunikacyjnych, Prezes URTiP przygotowuje propozycje rozwiązań technicznych, mających na celu usunięcie tych zagrożeń z uwzględnieniem możliwości wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 28 pkt 1, i przedkłada je ministrowi właściwemu do spraw łączności.

3. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne dla interfejsów, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze potrzebę zapewnienia interoperacyjności publicznych sieci i usług telekomunikacyjnych oraz kierując się przepisami międzynarodowymi.

4. Do projektu rozporządzenia, o którym mowa w ust. 3, stosuje się przepisy o postępowaniu konsolidacyjnym.

Art. 132. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej jest obowiązany umożliwić innym operatorom publicznych sieci telekomunikacyjnych oraz podmiotom, o których mowa w art. 4, wspólne korzystanie z posiadanych budynków, linii, kanalizacji i studni teletechnicznych, słupów, wież i masztów, a w szczególności zakładanie, eksploatację, nadzór i konserwację urządzeń telekomunikacyjnych, jeżeli wykonanie tych czynności bez wspólnego korzystania z infrastruktury telekomunikacyjnej jest niemożliwe lub niecelowe z punktu widzenia planowania przestrzennego, zdrowia ludzkiego lub ochrony środowiska.

2. Ustalenie warunków wspólnego korzystania, w zakresie, o którym mowa w ust. 1, operatorzy ustalają w umowie, która powinna być zawarta w terminie 30 dni od dnia wystąpienia o jej zawarcie.

3. Warunki oraz sposób wykonywania umów o wspólnym korzystaniu z infrastruktury telekomunikacyjnej nie mogą prowadzić do ograniczenia uprawnień do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej przysługujących operatorom wspólnie korzystającym z infrastruktury telekomunikacyjnej, z wyjątkiem obiektywnych przypadków związanych z brakiem możliwości technicznych.

4. Jeżeli strony nie zawrą umowy w terminie, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu konsultacyjnym oraz art. 23 i 24.

Art. 133. 1. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości jest obowiązany umożliwić operatorom oraz podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 8, instalowanie na nieruchomości urządzeń telekomunikacyjnych, przeprowadzanie linii kablowych pod, na albo nad nieruchomością oraz umieszczanie tabliczek informacyjnych o urządzeniach, a także ich eksploatację i konserwację, jeżeli nie uniemożliwia to racjonalnego korzystania z nieruchomości.

2. Warunki korzystania z nieruchomości przez operatora ustala się w umowie, która powinna być zawarta w terminie 30 dni od dnia wystąpienia przez operatora o jej zawarcie.

3. Korzystanie z nieruchomości, o której mowa w ust. 1, jest odpłatne, chyba że linia lub urządzenia telekomunikacyjne służą zapewnianiu telekomunikacji właścicielowi lub użytkownikowi nieruchomości, na ich wniosek.

4. Jeżeli strony nie zawrą umowy w terminie, stosuje się przepisy art. 124 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543, z późn.

zm.²⁾). Prezes URTiP może występować w postępowaniu spornym na prawach strony. Do Prezesa URTiP stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące prokuratora.

5. Jeżeli nieruchomość stanowi przedmiot użytkowania, najmu, dzierżawy lub trwałego zarządu, przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 134. Do współkorzystania z infrastruktury telekomunikacyjnej przez operatorów, którzy nabyli uprawnienia do jej zakładania, używania lub konserwacji na cudzej nieruchomości, stosuje się odpowiednio przepisy art. 133.

Art. 135. Organy administracji publicznej pełniące kontrolę nad operatorem lub posiadające pakiet kontrolny operatora, zapewniają strukturalny rozdział funkcji związanych z wykonywaniem przez nie zadań i uprawnień właścicielskich wobec tego operatora.

Rozdział 2

Używanie i obsługa urządzeń radiowych

Art. 136. 1. Z zastrzeżeniem art. 137, używanie urządzenia radiowego wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej „pozwoleniem”.

2. Pozwolenie wydaje Prezes URTiP w drodze decyzji.

3. Postępowanie w sprawie wydania pozwolenia wszczyna się na pisemny wniosek zainteresowanego podmiotu.

4. Podmiot posiadający rezerwację częstotliwości może żądać wydania pozwolenia radiowego wykorzystującego zasób częstotliwości objęty rezerwacją częstotliwości w okresie jej obowiązywania.

5. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, wzór i tryb składania wniosku o wydanie pozwolenia oraz rodzaje dołączanych dokumentów niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy, uwzględniając specyfikę służb radiokomunikacyjnych, sieci telekomunikacyjnych lub usług telekomunikacyjnych, w których będą wykorzystywane urządzenia radiowe.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U., z 2001 r. Nr 129, poz. 1447, Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 126, poz. 1070, Nr 130, poz. 1112, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1682, Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 1, poz. 15, Nr 80, poz. 717, 720 i 721, Nr 96, poz. 874, Nr 124, poz. 1152, Nr 162, poz. 1568, Nr 203, poz. 1966 i Nr 217, poz. 2124 oraz z 2004 r. Nr 6, poz. 39.

6. W przypadku częstotliwości radiowych, których przeznaczenie określono w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości lub ustalono w planie zagospodarowania częstotliwości, decyzja powinna być podjęta w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku.

7. Przepisu ust. 6 nie stosuje się w przypadkach wynikających z umów międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską dotyczących użytkowania częstotliwości radiowych lub pozycji orbitalnych.

Art. 137. 1. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzeń radiowych przeznaczonych wyłącznie do odbioru.

2. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego:

- 1) używanego dla potrzeb zagranicznej radiokomunikacji lotniczej lub morskiej i żeglugi śródlądowej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi, jeżeli urządzenie zostało dopuszczone do używania przez właściwy organ krajowy lub zagraniczny;
- 2) używanego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi, jeżeli urządzenie zostało dopuszczone do używania przez właściwy organ zagraniczny, na okres nie- przekraczający 3 miesięcy;
- 3) końcowego, wykorzystującego międzynarodowo uzgodnione zakresy częstotliwości oraz dopuszczonego do używania przez właściwy organ krajowy lub zagraniczny:
 - a) dołączanego do zakończenia sieci telekomunikacyjnej operatora publicznego,
 - b) służącego do utrzymywania łączności z przebywającym krótkookresowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub znajdującym się na nim w tranzycie, zagranicznym pojazdem, statkiem morskim lub statkiem żeglugi śródlądowej albo statkiem powietrznym, przytwierdzonego w sposób trwały do tego pojazdu lub statku,
 - c) niewymagających rezerwacji częstotliwości.

3. Minister właściwy do spraw łączności może, w drodze rozporządzenia, rozszerzyć zakres urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, kierując się zasadą zwiększania liczby rodzajów takich urządzeń.

Art. 138. 1. Pozwolenie określa:

- 1) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres;
- 2) rodzaj, wyróżnik typu oraz nazwę producenta urządzeń radiowych, których dotyczy pozwolenie;
- 3) warunki wykorzystywania częstotliwości;
- 4) warunki używania urządzenia, w szczególności rodzaj służby radiokomunikacyjnej lub sieci telekomunikacyjnej, w której urządzenie może być wykorzystywane;
- 5) okres ważności;
- 6) termin rozpoczęcia wykorzystania częstotliwości;
- 7) zobowiązania, jakie podmiot, któremu przydzielono prawo wykorzystania częstotliwości, przyjął na siebie podczas postępowania przetargowego albo konkursu, o których mowa w art. 111.

2. W pozwoleniu można określić warunki używania urządzenia i obowiązki użytkownika w sytuacjach szczególnych zagrożeń.

3. Pozwolenie może zawierać przydział sygnałów identyfikacyjnych lub znaków wywoławczych.

4. Pozwolenie uprawnia do wykorzystywania objętych pozwoleniem częstotliwości, sygnałów identyfikacyjnych oraz znaków wywoławczych.

Art. 139. 1. Warunki wykorzystywania częstotliwości powinny określać, w szczególności:

- 1) dla urządzenia radiowego naziemnego lub rezerwacji częstotliwości w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą takich urządzeń:
 - a) częstotliwość lub częstotliwości graniczne kanałów lub zakresów częstotliwości albo numery kanałów,
 - b) lokalizację urządzenia albo obszar jego przemieszczania,
 - c) moc promieniowaną lub moc wyjściową,
 - d) polaryzację, wysokość zawieszenia lub charakterystykę promieniowania anteny nadawczej,
 - e) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania;
- 2) dla naziemnej stacji satelitarnej lub rezerwacji częstotliwości dla świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą nadawczo-odbiorczego urządzenia radiowego umieszczonego na sztucznym satelicie Ziemi:

- a) nazwę wykorzystywanego satelity i jego położenie,
- b) odpowiednio, lokalizację naziemnej stacji satelitarnej lub obszar jej przemieszczania,
- c) częstotliwość lub częstotliwości skrajne zakresów częstotliwości lub kanałów częstotliwości albo numery kanałów, wykorzystywane do transmisji sygnałów w kierunkach: kosmos – Ziemia i Ziemia – kosmos,
- d) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania.

2. Warunki wykorzystywania częstotliwości mogą określać datę rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości.

Art. 140. 1. Do cofnięcia lub zmiany pozwolenia stosuje się odpowiednio art. 116.

2. Do odmowy wydania pozwolenia stosuje się odpowiednio art. 117.

3. Prezes URTiP może także cofnąć pozwolenie lub zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z pozwoleniem zakłóca pracę innych urządzeń lub sieci telekomunikacyjnych;
- 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych pozwoleniem;
- 3) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych pozwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia wydania pozwolenia lub dnia rozpoczęcia ich wykorzystywania wskazanego w pozwoleniu.

4. Prezes URTiP może zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości, również w przypadku gdy:

- 1) częstotliwości objęte pozwoleniem są wykorzystywane w stopniu niewielkim lub w sposób nieefektywny;
- 2) praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne.

5. Pozwolenie wygasa z mocy prawa w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości.

Art. 141. 1. Z zastrzeżeniem ust. 4, pozwolenie wydaje się podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą oraz jeżeli:

- 1) nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 116 ust. 6 pkt 1-3;

2) częstotliwości objęte wnioskiem:

- a) są dostępne,
- b) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodne z wnioskiem,
- c) mogą być ochronione przed zaburzeniami elektromagnetycznymi,
- d) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną;

3) wnioskodawca przedłoży:

- a) potwierdzenie spełniania przez urządzenie zasadniczych wymagań,
- b) wymagane świadectwo operatora radiowego, w przypadku osoby fizycznej,
- c) zaświadczenie, o ile je posiada,
- d) rezerwację częstotliwości, jeżeli została dokonana.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a, nie dotyczy urządzeń przeznaczonych do wyłącznego używania w radiokomunikacyjnej służbie amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej.

3. Pozwolenia radiowe dla służb radiokomunikacyjnych innych niż służba radiokomunikacyjna amatorska są wydawane na okres nieprzekraczający 10 lat.

4. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej:

- 1) rodzaje pozwoleń,
- 2) wymagania, niezbędne do uzyskania pozwolenia,
- 3) okres ważności pozwoleń

– biorąc pod uwagę rodzaj posiadanego przez wnioskodawcę świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

Art. 142. 1. Obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, używanego w radiokomunikacji lotniczej, morskiej i żeglugi śródlądowej oraz w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, wymaga posiadania świadectwa operatora urządzeń radiowych.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób wykonujących obowiązki w zakresie zadań komórek organizacyjnych i jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych oraz podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 3.

Art. 143. 1. Prezes URTiP wydaje świadectwo operatora urządzeń radiowych na podstawie pozytywnego wyniku egzaminu z wiadomości i umiejętności osoby ubiegającej się o świadectwo operatora urządzeń radiowych oraz po udokumentowaniu przez nią wymaganej praktyki.

2. Egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych przeprowadza komisja powołana przez Prezesa URTiP.

3. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych pobiera się opłaty. Opłaty te stanowią dochód budżetu państwa.

4. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu i ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych, zakres wymogów egzaminacyjnych, a także zakres, tryb i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki,
- 2) tryb przeprowadzania egzaminów, w tym egzaminów poprawkowych, sposób powoływania komisji egzaminacyjnej, a także wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa, kierując się zasadą, że nie powinny one stanowić bariery dla osób zainteresowanych obsługą urządzeń radiowych

– biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne oraz przepisy międzynarodowe.

Art. 144. Osoby posiadające właściwe świadectwo operatora urządzeń radiowych, wydane przez Prezesa URTiP lub przez uprawniony do tego organ zagraniczny, mogą obsługiwać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej urządzenia radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze, wykorzystywane dla potrzeb zagranicznej radiokomunikacji lotniczej albo zagranicznej radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi.

Rozdział 3

Wymagania dla aparatury oraz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych

Art. 145. Do wymagań dla aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1652 i Nr 229, poz. 2275).

Art. 146. 1. Urządzenia radiowe i telekomunikacyjne urządzenia końcowe wprowadzane do obrotu i używania powinny spełniać wymagania w zakresie:

- 1) ochrony zdrowia i bezpieczeństwa użytkownika,
- 2) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości lub zasobów orbitalnych w przypadku urządzeń radiowych,
- 3) kompatybilności elektromagnetycznej w zakresie wynikającym z ich przeznaczenia – zwane dalej „zasadniczymi wymaganiami”.

2. Minister właściwy do spraw łączności może, zgodnie z decyzją Komisji Europejskiej, w drodze rozporządzeń, ustalić dodatkowe wymagania w zakresie:

- 1) zapewniania ochrony tajemnicy telekomunikacji,
- 2) zabezpieczenia przed nieuprawnionym używaniem urządzeń,
- 3) umożliwienia dostępu do urządzeń lub sieci służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy,
- 4) przystosowania do używania przez osoby niepełnosprawne,
- 5) zdolności do współpracy z innymi urządzeniami telekomunikacyjnymi używanymi w sieci telekomunikacyjnej lub do niej dołączonymi, w szczególności niepowodowania uszkodzeń sieci telekomunikacyjnej lub zakłócania jej funkcjonowania

– które powinny być spełniane przez urządzenia niezależnie od zasadniczych wymagań oraz określić termin, do którego mogą być używane urządzenia wprowadzone do obrotu niespełniające wymagań ustalonych w rozporządzeniu, mając na uwadze prawidłowość funkcjonowania sieci telekomunikacyjnych i kierując się przepisami międzynarodowymi.

3. Urządzenia, o których mowa w ust. 1, podlegają obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami.

4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się do:

- 1) urządzeń przeznaczonych do używania wyłącznie w radiokomunikacyjnej służbie amatorskiej, niebędących przedmiotem oferty handlowej, w tym także zestawów części do montażu urządzeń oraz urządzeń zmodyfikowanych przez radioamatorów dla własnych potrzeb w celu używania w radiokomunikacyjnej służbie amatorskiej;
- 2) urządzeń przystosowanych wyłącznie do odbioru sygnałów radiofonicznych i telewizyjnych;
- 3) przewodów i kabli przeznaczonych do instalacji elektrycznych i telekomunikacyjnych;
- 4) urządzeń wyposażenia radiokomunikacyjnego objętych przepisami o wyposażeniu morskim;
- 5) urządzeń przeznaczonych do zastosowania w dziedzinie lotnictwa cywilnego;
- 6) urządzeń przeznaczonych do użytku w dziedzinie kontroli lotów i zarządzania ruchem lotniczym;
- 7) urządzeń przeznaczonych do użytku wyłącznie przez podmioty, o których mowa w art. 4.

Art. 147. 1. Urządzenia radiowe, wobec których państwa członkowskie stosują ograniczenia w zakresie wprowadzania ich do obrotu ze względu na pracę urządzenia w zakresie częstotliwości, których wykorzystanie nie zostało zharmonizowane na terytorium tych państw, stanowią urządzenia klasy 2 i przed wprowadzeniem do obrotu powinny być oznakowane znakiem ostrzegawczym przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także do urządzeń radiowych, wobec których państwa członkowskie stosują ograniczenia w zakresie wprowadzania ich do obrotu ze względu na:

- 1) efektywność wykorzystania zakresów częstotliwości;
- 2) eliminowanie szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych;

3) ochronę zdrowia publicznego.

3. Telekomunikacyjne urządzenia końcowe i urządzenia radiowe, wobec których państwa członkowskie nie stosują ograniczeń w zakresie wprowadzania ich do obrotu, stanowią urządzenia klasy 1.

4. Prezes URTiP umieszcza na stronach internetowych URTiP przykładową listę urządzeń radiowych stanowiących urządzenia klasy 1.

5. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, sposób i wzór oznakowania znakiem ostrzegawczym urządzeń radiowych stanowiących urządzenia klasy 2, mając na uwadze obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej³⁾.

Art. 148. 1. Podmiot wprowadzający do obrotu aparaturę podlegającą obowiązkowej ocenie zgodności, jest obowiązany udzielić Prezesowi URTiP, na każde jego żądanie, wyjaśnień dotyczących aparatury podlegającej obowiązkowej ocenie zgodności, jej przeznaczenia oraz właściwości technicznych i eksploatacyjnych, a także wskazać zakres jej zastosowania, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Podmiot wprowadzający do obrotu urządzenie radiowe jest obowiązany zawiadomić Prezesa URTiP, co najmniej na 28 dni przed planowanym terminem wprowadzenia tego urządzenia do obrotu, o zamiarze wprowadzenia tego urządzenia. Zawiadomienie powinno zawierać niezbędne informacje, dotyczące przeznaczenia, właściwości technicznych i eksploatacyjnych oraz zakresu zastosowania wprowadzanego do obrotu urządzenia radiowego.

3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje urządzeń radiowych objętych obowiązkiem określonym w ust. 2, biorąc pod uwagę zakresy częstotliwości wykorzystywanych przez te urządzenia;
- 2) sposób, zakres i tryb udzielania informacji, o których mowa w ust. 2, w tym wzór formularza zgłoszenia takich informacji, biorąc pod uwagę, aby zakres

udzielanych informacji był niezbędny do prowadzenia skutecznego nadzoru nad urządzeniami radiowymi wprowadzonymi do obrotu.

³⁾ Dyrektywa 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiokomunikacyjnych i telekomunikacyjnych urządzeń końcowych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (Dz. Urz. WE L 91 z 7.4.1999, str. 10 i n.).

4. Przepisów ust. 1-3 nie stosuje się do urządzeń telekomunikacyjnych przekazywanych do użytkowania przez podmioty, o których mowa w art. 4.

Art. 149. Dopuszcza się eksponowanie na targach, wystawach i pokazach urządzeń telekomunikacyjnych podlegających obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami bez deklaracji zgodności i oznakowania znakiem zgodności w celu ich prezentacji, pod warunkiem uwidocznienia informacji, że wystawione urządzenie nie może być wprowadzone do obrotu ani użytkowane do czasu przeprowadzenia oceny zgodności urządzenia z zasadniczymi wymaganiami.

Art. 150. 1. Aparatura powinna być konstruowana, tak aby:

- 1) nie wywoływała w swoim środowisku zaburzeń elektromagnetycznych o wartościach przekraczających odporność na te zaburzenia innej aparatury występującej w tym środowisku;
- 2) posiadała wymaganą odporność na zaburzenia elektromagnetyczne.

2. Obowiązkowej ocenie zgodności z wymaganiami, o których mowa w ust. 1, zwanymi dalej „zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej” podlega aparatura, która może wywołać zaburzenia elektromagnetyczne lub na działanie której takie zaburzenia mogą mieć wpływ.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do urządzeń wymienionych w art. 146 ust. 4.

Art. 151. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel wprowadzający do obrotu wyroby, o których mowa w art. 145, jest obowiązany udostępniać, do celów kontrolnych, dokumentację związaną z oceną zgodności aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, przez okres co najmniej 10 lat od daty wyprodukowania ostatniego egzemplarza aparatury.

DZIAŁ VII

Tajemnica telekomunikacyjna i ochrona danych użytkowników końcowych

Art. 152. 1. Tajemnica komunikowania się w sieciach telekomunikacyjnych, zwana dalej „tajemnicą telekomunikacyjną”, obejmuje:

- 1) dane dotyczące użytkownika;
- 2) treść indywidualnych komunikatów;
- 3) dane transmisyjne, które oznaczają dane przetwarzane dla celów przekazywania komunikatów w sieciach telekomunikacyjnych lub naliczania opłat za usługi telekomunikacyjne, w tym dane lokalizacyjne, które oznaczają wszelkie dane przetwarzane w sieci telekomunikacyjnej wskazujące położenie geograficzne urządzenia końcowego użytkownika publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 4) dane o lokalizacji, które oznaczają dane lokalizacyjne wykraczające poza dane niezbędne do transmisji komunikatu lub wystawienia rachunku;
- 5) dane o próbach uzyskania połączenia między określonymi zakończeniami sieci telekomunikacyjnej.

2. Zakazane jest zapoznawanie się, utrwalanie, przechowywanie, przekazywanie lub inne wykorzystywanie danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną przez osoby inne niż nadawca i odbiorca informacji, chyba że:

- 1) będzie to przedmiotem usługi lub będzie to niezbędne do jej wykonania;
- 2) nastąpi za zgodą nadawcy lub odbiorcy, których dane te dotyczą;
- 3) dokonanie tych czynności jest niezbędne w celu rejestrowania komunikatów i związanych z nimi danych transmisyjnych, stosowanego w zgodnej z prawem praktyce handlowej dla celów zapewnienia dowodów transakcji handlowej lub celów łączności w działalności handlowej;
- 4) będzie to konieczne z innych powodów przewidzianych ustawą lub przepisami odrębnymi.

3. Z wyjątkiem przypadków określonych ustawą, ujawnianie lub przetwarzanie treści albo danych objętych tajemnicą telekomunikacyjną, narusza obowiązek zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej.

4. Przepisów ust. 2 i 3 nie stosuje się do informacji i danych ze swojej istoty jawnych, z przeznaczenia publicznych lub ujawnionych postanowieniem sądu, postanowieniem prokuratora lub na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 153. 1. Podmiot uczestniczący w prowadzeniu działalności telekomunikacyjnej w sieciach publicznych oraz podmioty z nim współpracujące, są obowiązane do zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane do zachowania należytej staranności, w zakresie uzasadnionym względami technicznymi lub ekonomicznymi, przy zabezpieczaniu urządzeń telekomunikacyjnych, sieci telekomunikacyjnych oraz zbiorów danych przed ujawnieniem tajemnicy telekomunikacyjnej.

3. Osoba, która korzystając z urządzenia radiowego lub końcowego, zapoznała się z informacją dla niej nieprzeznaczoną, jest obowiązana do zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej. Przepisy art. 152 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

4. Nie stanowi naruszenia tajemnicy telekomunikacyjnej zarejestrowanie przez organ wykonujący kontrolę działalności telekomunikacyjnej informacji uzyskanej w sposób, o którym mowa w ust. 3, w celu udokumentowania faktu naruszenia przepisu niniejszej ustawy.

Art. 154. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, informacje lub dane objęte tajemnicą telekomunikacyjną mogą być zbierane, utrwalane, przechowywane, opracowywane, zmieniane, usuwane lub udostępniane tylko wówczas, gdy czynności te, zwane dalej „przetwarzaniem”, dotyczą usługi świadczonej użytkownikowi albo są niezbędne do jej wykonania. Przetwarzanie w innych celach jest dopuszczalne jedynie na podstawie przepisów ustawowych.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest uprawniony do przetwarzania następujących danych dotyczących użytkownika będącego osobą fizyczną:

- 1) nazwisk i imion;
- 2) imion rodziców;
- 3) miejsca i daty urodzenia;
- 4) adresu miejsca zameldowania na pobyt stały;
- 5) numeru ewidencyjnego PESEL – w przypadku obywatela Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) nazwy, serii i numeru dokumentów potwierdzających tożsamość, a w przypadku cudzoziemca, który jest obywatelem państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego – numeru paszportu lub karty pobytu;

7) zawartych w dokumentach potwierdzających możliwość wykonania zobowiązania wobec dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wynikającego z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

3. Oprócz danych, o których mowa w ust. 2, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może, za pisemną zgodą użytkownika będącego osobą fizyczną, przetwarzać inne dane tego użytkownika w związku ze świadczoną usługą, w szczególności numer ewidencji podatkowej NIP, numer konta bankowego lub karty płatniczej, adres korespondencyjny użytkownika, jeżeli jest on inny niż adres miejsca zameldowania na pobyt stały tego użytkownika, a także adres poczty elektronicznej oraz numery telefonów kontaktowych.

Art. 155. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi odpowiedzialność za naruszenie tajemnicy telekomunikacyjnej przez podmioty działające w jego imieniu.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący usługę na rzecz użytkownika końcowego innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego ma prawo, w niezbędnym zakresie, otrzymywać, przekazywać i przetwarzać dane dotyczące tego użytkownika końcowego oraz dane o wykonanych na jego rzecz usługach telekomunikacyjnych.

Art. 156. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do poinformowania abonenta, z którym zawiera umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a także pozostałych użytkowników końcowych, o zakresie i celu przetwarzania danych transmisyjnych oraz innych danych ich dotyczących, a także o możliwościach wpływu na zakres tego przetwarzania.

Art. 157. Dane użytkowników końcowych mogą być przetwarzane w okresie obowiązywania umowy, a po jej zakończeniu w okresie dochodzenia roszczeń lub wykonywania innych zadań przewidzianych w ustawie lub przepisach odrębnych.

Art. 158. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych przetwarzający dane transmisyjne dotyczące abonentów i użytkowników końcowych jest obowiązany, z uwagi na realizację przez uprawnione organy zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i

porządku publicznego, dane te przechowywać przez okres 12 miesięcy. Po upływie tego okresu, dane transmisyjne są usuwane lub anonimizowane przez operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej lub dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, którzy je przechowują.

2. Przetwarzanie danych transmisyjnych, niezbędnych dla celów naliczania opłat abonenta i opłat z tytułu rozliczeń operatorskich, jest dozwolone:

- 1) po uprzednim poinformowaniu abonenta lub użytkownika końcowego o rodzaju danych transmisyjnych, które będą przetwarzane przez dostawcę publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych oraz o okresie tego przetwarzania;
- 2) tylko do końca okresu, o którym mowa w art. 103 ust. 2.

3. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany poinformować abonenta lub użytkownika końcowego o rodzaju danych transmisyjnych, które będą przetwarzane oraz o okresie tego przetwarzania dla celów marketingu usług telekomunikacyjnych lub świadczenia usług o wartości wzbogaczonej.

4. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może przetwarzać dane transmisyjne, o których mowa w ust. 3, w zakresie i przez czas niezbędny dla celów marketingu usług telekomunikacyjnych lub świadczenia usług o wartości wzbogaczonej, jeżeli abonent lub użytkownik końcowy wyraził na to zgodę.

5. Do przetwarzania danych transmisyjnych, zgodnie z ust. 1-4, uprawnione są podmioty działające z upoważnienia operatorów publicznych sieci telekomunikacyjnych i dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, zajmujące się naliczaniem opłat, zarządzaniem ruchem w sieciach telekomunikacyjnych, obsługą klienta, systemem wykrywania nadużyć finansowych, marketingiem usług telekomunikacyjnych lub świadczeniem usług o wartości wzbogaczonej. Podmioty te mogą przetwarzać dane transmisyjne wyłącznie dla celów niezbędnych przy wykonywaniu tych działań.

Art.159. 1. W celu wykorzystania danych o lokalizacji, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany:

- 1) uzyskać zgodę użytkownika końcowego na przetwarzanie danych o lokalizacji jego dotyczących, która, z zastrzeżeniem art. 167, może być wycofana okresowo lub w związku z konkretnym połączeniem lub

2) dokonać anonimizacji tych danych.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany poinformować użytkownika przed uzyskaniem jego zgody o rodzaju danych o lokalizacji, które będą przetwarzane, o celach i okresie ich przetwarzania oraz o tym, czy dane zostaną przekazane innemu podmiotowi dla celów świadczenia usługi tworzącej wartość wzbogającą.

3. Do przetwarzania danych, o których mowa w ust. 1, uprawnione są podmioty:

- 1) działające z upoważnienia operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 2) działające z upoważnienia dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych;
- 3) świadczące usługę o wartości wzbogającej.

4. Dane o lokalizacji mogą być przetwarzane wyłącznie dla celów niezbędnych do świadczenia usług o wartości wzbogającej lub dla marketingu tych usług.

5. Dane, o których mowa w ust. 1, udostępnia się na żądanie uprawnionych podmiotów właściwych w sprawach obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie i na warunkach określonych w przepisach odrębnych.

Art. 160. Podmioty działające w imieniu operatora mogą włączyć się do trwającego połączenia, jeżeli jest to niezbędne do usunięcia awarii, zakłóceń lub w innym celu związanym z utrzymaniem sieci telekomunikacyjnej lub świadczeniem usługi telekomunikacyjnej, pod warunkiem sygnalizacji tego faktu osobom uczestniczącym w połączeniu.

Art. 161. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany do rejestracji danych o wykonanych usługach telekomunikacyjnych, w zakresie umożliwiającym ustalenie należności za wykonanie tych usług oraz rozpatrzenie reklamacji.

2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych przechowuje dane, o których mowa w ust. 1, co najmniej przez okres 12 miesięcy, a w przypadku wniesienia reklamacji – przez okres niezbędny do rozstrzygnięcia sporu.

Art. 162. 1. Dane osobowe zawarte w publicznie dostępnym spisie abonentów, zwanym dalej „spisem”, wydawanym w formie książkowej lub elektronicznej, a także udostępniane za pośrednictwem służb informacyjnych przedsiębiorcy telekomunikacyjnego powinny być ograniczone do:

- 1) numeru abonenta lub znaku identyfikującego abonenta;
- 2) nazwiska i imion abonenta;
- 3) nazwy miejscowości oraz ulicy, przy której znajduje się zakończenie sieci, udostępnione abonentowi – w przypadku stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej albo miejsca zameldowania abonenta na pobyt stały – w przypadku ruchomej publicznej sieci telefonicznej.

2. Abonenci, przed umieszczeniem ich danych w spisie, są informowani nieodpłatnie, o celu spisu lub telefonicznej informacji o numerach, w których ich dane osobowe mogą się znajdować, a także o możliwości wykorzystywania spisu, za pomocą funkcji wyszukiwania dostępnych w jego elektronicznej formie.

3. Zamieszczenie w spisie danych identyfikujących abonenta będącego osobą fizyczną może nastąpić wyłącznie po uprzednim wyrażeniu przez niego zgody na dokonanie tych czynności.

4. Rozszerzenie zakresu danych, o których mowa w ust. 1, wymaga zgody abonenta.

5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany udostępnić, na żądanie służb ustawowo powołanych do obsługi wywołań kierowanych na numery alarmowe, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, poszerzone o będące w jego posiadaniu dane lokalizacyjne abonenta wywołującego połączenie z numerem alarmowym, umożliwiające niezwłoczne podjęcie interwencji.

6. Udostępnianie w spisie lub za pośrednictwem służb informacyjnych danych identyfikujących abonentów innych niż wymienieni w ust. 3 nie może naruszać słuszych interesów tych podmiotów.

7. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany zabezpieczyć spisy wydawane w formie elektronicznej w sposób uniemożliwiający wykorzystanie zawartych w nich danych niezgodnie z przeznaczeniem.

8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany informować abonenta o przekazaniu danych innym przedsiębiorcom, w celu publikacji spisu lub świadczenia usługi informacji o numerach telefonicznych.

Art. 163. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest uprawniony do udzielania informacji o numerach abonentów lub powierzenia tej czynności innemu podmiotowi z zachowaniem wszystkich warunków i ograniczeń przewidzianych w przepisach niniejszego rozdziału.

Art. 164. 1. Operator publicznej sieci telefonicznej zapewnia użytkownikom końcowym możliwość prezentacji identyfikacji zakończenia sieci, z którego inicjowane jest połączenie, zwanej dalej „prezentacją identyfikacji linii wywołującej”, przed dokonaniem połączenia.

2. Dostawca usług świadczonych w publicznej sieci telefonicznej umożliwiającej prezentację identyfikacji linii wywołującej, jest obowiązany zapewnić, za pomocą prostych środków:

- 1) użytkownikowi końcowemu wywołującemu – możliwość wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika końcowego wywoływanego podczas wywołania i połączenia;
- 2) abonentowi wywołującemu – możliwość wyeliminowania prezentacji identyfikacji linii wywołującej u użytkownika końcowego wywoływanego podczas wywołania i połączenia lub w sposób trwały u operatora, do którego sieci jest przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług;
- 3) abonentowi wywoływanemu – możliwość eliminacji dla połączeń przychodzących prezentacji identyfikacji linii wywołującej, o ile będzie to technicznie możliwe, a jeżeli taka prezentacja jest dostępna przed rozpoczęciem połączenia przychodzącego, także możliwość blokady połączeń przychodzących od abonenta lub użytkownika końcowego stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej.

3. Dostawca usług świadczonych w publicznej sieci telefonicznej zapewniającej prezentację identyfikacji zakończenia sieci, do której zostało przekierowane połączenie, zwaną dalej „prezentacją identyfikacji linii wywoływanej”, jest obowiązany zapewnić abonentowi wywoływanemu możliwość eliminacji, za pomocą prostych środków, prezentacji identyfikacji linii wywoływanej u użytkownika końcowego wywołującego.

4. Dostawca usług świadczonych w publicznej sieci telefonicznej zapewniającej automatyczne przekazywanie wywołań jest obowiązany zapewnić abonentowi możliwość zablokowania, za pomocą prostych środków, automatycznego przekazywania przez osobę trzecią wywołań do urządzenia końcowego tego abonenta.

5. Dostawca usług świadczonych w publicznej sieci telefonicznej jest obowiązany do poinformowania abonentów, że wykorzystywana przez niego sieć zapewnia prezentację identyfikacji linii wywołującej lub wywoływanej, a także o możliwościach, o których mowa w ust. 2-4.

6. Z tytułu korzystania przez abonenta z możliwości eliminacji lub blokowania, o których mowa w ust. 2-4, nie pobiera się opłat.

7. Eliminacja prezentacji identyfikacji linii wywołującej może być anulowana:

- 1) na żądanie służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, a także uprawnionych podmiotów właściwych w sprawach obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie i na warunkach określonych w odrębnych przepisach;
- 2) przez dostawcę usług zapewniającego przyłączenie do publicznej sieci telefonicznej lub operatora, do którego sieci został przyłączony abonent będący stroną umowy z dostawcą usług zapewniającym przyłączenie do publicznej sieci telefonicznej, na wniosek abonenta, jeżeli wnioskujący uprawdopodobni, że do jego urządzenia końcowego są kierowane połączenia uciążliwe lub zawierające groźby, w celu identyfikacji numerów użytkowników końcowych wywołujących tego abonenta.

8. Operatorzy publicznej sieci telefonicznej są obowiązani do zapewnienia dostępu do identyfikacji rozmów przychodzących oraz danych dotyczących lokalizacji, bez uprzedniej zgody zainteresowanych abonentów lub użytkowników końcowych, jeżeli jest to konieczne do umożliwienia służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy wykonywania ich zadań w możliwie najbardziej efektywny sposób.

9. Dane identyfikujące użytkowników wywołujących, w przypadkach, o których mowa w ust. 7, są rejestrowane przez operatora na żądanie:

- 1) służb i podmiotów, o których mowa w ust. 7 pkt 1;
- 2) abonenta, o którym mowa w ust. 7 pkt 2.

10. Dane, o których mowa w ust. 7, pozostają w dyspozycji operatora, który udostępnia je podmiotom, o których mowa w art. 172 ust. 2, wykonującym zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego w zakresie i na warunkach określonych w odrębnych przepisach.

11. Użytkownik końcowy ponoszący koszty połączeń przychodzących nie może otrzymywać danych umożliwiających pełną identyfikację numeru wywołującego.

12. Prezes URTiP na uzasadniony wniosek operatora może, w drodze decyzji, ustalić okres przejściowy na wprowadzenie usługi blokady połączeń przychodzących od abonenta lub użytkownika, stosującego eliminację prezentacji identyfikacji linii wywołującej, o której mowa w ust. 2 pkt 3. O wprowadzeniu okresu przejściowego Prezes URTiP powiadamia Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefa Agencji Wywiadu.

Art. 165. 1. Zakazane jest używanie automatycznych systemów wywołujących dla celów marketingu bezpośredniego, chyba że użytkownik końcowy uprzednio wyraził na to zgodę.

2. Przepis ust. 1 nie narusza zakazów i ograniczeń dotyczących przesyłania niezamówionej informacji handlowej wynikających z odrębnych ustaw.

Art. 166. 1. Podmioty świadczące usługi drogą elektroniczną mogą przechowywać informacje w urządzeniach abonenta lub użytkownika końcowego przeznaczonych do korzystania z tych usług lub korzystać z informacji zgromadzonych w tych urządzeniach pod warunkiem, że abonent lub użytkownik końcowy:

- 1) zostanie poinformowany w sposób jasny i wyczerpujący, w szczególności o celu tych czynności;
- 2) uprzednio wyrazi zgodę na dokonanie tych czynności.

2. Warunków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się, jeżeli:

- 1) przechowywanie oraz dostęp do informacji, o których mowa w ust. 1, jest konieczne do wykonania lub ułatwienia transmisji komunikatu za pośrednictwem publicznej sieci telekomunikacyjnej i abonent lub użytkownik końcowy wyraził na to zgodę;

- 2) przechowywanie informacji, o których mowa w ust. 1, jest niezbędne w celu dostarczania usługi świadczonej drogą elektroniczną, zażądanej przez abonenta lub użytkownika końcowego.

Art. 167. Jeżeli przepisy ustawy wymagają wyrażenia zgody przez użytkownika końcowego, zgoda ta:

- 1) nie może być domniemana lub dorozumiana z oświadczenia woli o innej treści;
- 2) może być wyrażona drogą elektroniczną, pod warunkiem jej utrwalenia i potwierdzenia przez użytkownika;
- 3) może być wycofana w każdym czasie, w sposób prosty i wolny od opłat.

Art. 168. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub operator publicznej sieci telekomunikacyjnej są obowiązani podjąć środki techniczne i organizacyjne w celu zapewnienia bezpieczeństwa oferowanych przez siebie usług.

2. Dostawca usług jest obowiązany do informowania użytkowników, w szczególności w przypadku szczególnego ryzyka naruszenia bezpieczeństwa oferowanych usług, o tym, że stosowane przez niego środki techniczne nie gwarantują bezpieczeństwa przekazu informacji, a także o istniejących możliwościach zapewnienia takiego bezpieczeństwa i związanych z tym kosztach.

DZIAŁ VIII

Obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego

Art. 169. 1. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni, w celu zapewnienia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych, są obowiązani uwzględniać przy planowaniu, budowie, rozbudowie, eksploatacji lub łączeniu sieci telekomunikacyjnych możliwość wystąpienia sytuacji szczególnych zagrożeń, a w szczególności wprowadzenia stanu nadzwyczajnego.

2. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni, z zastrzeżeniem ust. 4 pkt 2, są obowiązani posiadać aktualny plan działań w sytuacjach szczególnych zagrożeń, zwany dalej „planem”, dotyczący w szczególności:

- 1) wzajemnej współpracy przedsiębiorców telekomunikacyjnych;
- 2) współpracy przedsiębiorców telekomunikacyjnych z organami koordynującymi działania ratownicze, służbami ustawowo powołanymi do niesienia pomocy oraz podmiotami, o których mowa w art. 170 ust. 1;
- 3) współpracy przedsiębiorców telekomunikacyjnych z zagranicznymi operatorami telekomunikacyjnymi, a w szczególności państw sąsiadujących;
- 4) przygotowania wskazanych elementów sieci telekomunikacyjnych dla zapewnienia telekomunikacji na potrzeby systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, w tym obroną państwa;
- 5) zabezpieczania publicznych sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych przed zakłóceniami, skutkami katastrof i klęsk żywiołowych oraz nieuprawnionym dostępem;
- 6) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych, zwłaszcza dla służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy;
- 7) zapewnienia połączeń telekomunikacyjnych na zasadach preferencyjnych dla podmiotów, o których mowa w art. 170 ust. 1, według określonych priorytetów;
- 8) sposobu wykonywania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych i osoby eksploatujące urządzenia telekomunikacyjne świadczeń rzeczowych przewidzianych w ustawie;
- 9) ewidencji i gromadzenia rezerw.

3. Prezes URTiP może, w drodze decyzji, nakazać przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu uzupełnienie planu lub dostosowanie stanu faktycznego do stanu zgodnego z planem.

4. Minister właściwy do spraw łączności, w drodze rozporządzenia:

- 1) określi tryb sporządzania, aktualizacji oraz zawartość planu,

2) może określić rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi sporządzania planu

– mając na uwadze zakres świadczonych usług telekomunikacyjnych, a także wymagania, o których mowa w ust. 2.

Art. 170. 1. W sytuacjach szczególnych zagrożeń przedsiębiorcy telekomunikacyjni podejmują niezwłocznie działania określone w planie, utrzymując lub odtwarzając świadczenie usług telekomunikacyjnych, przede wszystkim organom koordynującym działania ratownicze i służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy oraz innym podmiotom realizującym zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, a w następnej kolejności pozostałym użytkownikom.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw łączności po zasięgnięciu opinii Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefa Agencji Wywiadu, określi, w drodze rozporządzenia, kategorie użytkowników oraz priorytety, o których mowa w art. 169 ust. 2 pkt 6 i 7, a także tryb i zasady ustalania kolejności odtwarzania świadczenia usług telekomunikacyjnych, mając na uwadze rodzaje możliwych zagrożeń oraz działań niezbędnych do przeciwdziałania ich skutkom.

3. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani do nieodpłatnego udostępniania urządzeń telekomunikacyjnych niezbędnych do przeprowadzenia akcji ratowniczej innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, użytkownikom oraz organom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, z zachowaniem zasady minimalizowania negatywnych skutków takiego udostępniania urządzeń dla ciągłości świadczenia usług i dla działalności gospodarczej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się także wobec osób używających radiowe urządzenia nadawcze lub nadawczo-odbiorcze, wykorzystywane w służbach radiokomunikacyjnych.

5. Przepisy ust. 1-4 stosuje się odpowiednio podczas działań ratunkowych lub łagodzenia skutków katastrof o zasięgu międzynarodowym, co najmniej w zakresie ustalonym umowami międzynarodowymi, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Art. 171. W sytuacji wystąpienia szczególnego zagrożenia Prezes URTiP może, w drodze decyzji, nałożyć na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązki dotyczące:

- 1) utrzymania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym realizacji połączeń telekomunikacyjnych na zasadach preferencyjnych,
- 2) ograniczenia niektórych, publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych,
- 3) ograniczenia zakresu eksploatacji sieci telekomunikacyjnych i urządzeń telekomunikacyjnych, używania urządzeń radiowych, z wyłączeniem urządzeń używanych przez podmioty, o których mowa w art. 4,
- 4) nakazu nieodpłatnego świadczenia, w określonym zakresie, publicznie dostępnych usług telefonicznych z aparatów publicznych

– kierując się rozmiarem zagrożenia i potrzebą ograniczenia jego skutków. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 172. 1. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni są obowiązani do wykonywania zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego w zakresie i na warunkach określonych w niniejszej ustawie i w przepisach odrębnych.

2. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do wykonywania zadań i obowiązków w zakresie przygotowania i utrzymywania wskazanych elementów sieci telekomunikacyjnych dla zapewnienia telekomunikacji na potrzeby systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, w tym obroną państwa, realizowanych na zasadach określonych w planach lub umowach zawartych między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi a uprawnionymi podmiotami.

3. Zadania i obowiązki, o których mowa w ust. 1, dotyczą zapewnienia na koszt przedsiębiorcy telekomunikacyjnego:

- 1) w szczególności technicznych i organizacyjnych warunków jednoczesnego i wzajemnie niezależnego:

a) dostępu do wskazywanych treści przekazów telekomunikacyjnych i posiadanych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego danych, o których mowa w ust. 10, art. 152 ust. 1 i art. 154, danych związanych ze świadczoną usługą telekomunikacyjną,

b) utrwalania treści i danych, o których mowa w lit. a

– przez uprawnione jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, uprawnione organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefowi Agencji Wywiadu;

2) utrwalania treści i danych, o których mowa w pkt 1 lit. a, na rzecz sądu lub prokuratora.

4. Dostęp, o którym mowa w ust. 3, może być realizowany także za pomocą interfejsów, na zasadach określonych w porozumieniach zawartych przez uprawnione podmioty z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi za zgodą: Ministra Sprawiedliwości, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, zgodnie z ich właściwością. Porozumienie może określać także współudział stron w kosztach zastosowania interfejsów.

5. Przedsiębiorca telekomunikacyjny zapewnia wykonanie zadań i obowiązków, o których mowa w ust. 3, począwszy od dnia rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej.

6. Przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu przysługuje zwrot rzeczywistych kosztów, faktycznie poniesionych na nośniki informacji, wykorzystane do utrwalania treści i danych, o których mowa w ust. 3, przekazywane podmiotom uprawnionym w trybie art. 237 Kodeksu postępowania karnego.

7. Prezes URTiP w szczególnie uzasadnionych przypadkach może, na wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, odroczyć termin wykonywania zadań i obowiązków, o których mowa w ust. 3.

8. Przedsiębiorca telekomunikacyjny może zlecić wykonywanie zadań i obowiązków, o których mowa w ust. 3, innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu. Zlecenie wykonywania zadań i obowiązków nie zwalnia zlecającego z odpowiedzialności za ich właściwą realizację.

9. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do wskazania Prezesowi URTiP w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie ustawy lub z dniem rozpoczęcia świadczenia usług telekomunikacyjnych:

- 1) jednostki organizacyjnej lub osoby mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, spełniającej wymagania określone odrębnymi przepisami, uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i obowiązków, o których mowa w ust. 3;
- 2) przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, który będzie w jego imieniu realizował zadania i obowiązki, o których mowa w ust. 3.

10. Przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczący publicznie dostępne usługi telekomunikacyjne jest obowiązany prowadzić elektroniczny wykaz abonentów, użytkowników lub zakończeń sieci, uwzględniając w nim dane uzyskiwane przy zawarciu umowy.

11. Prezes URTiP przekazuje niezwłocznie informacje, o których mowa w ust. 9, Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefowi Agencji Wywiadu.

12. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do zapewnienia wykonywania zadań i obowiązków, o których mowa w ust. 3, z chwilą rozpoczęcia świadczenia nowej usługi telekomunikacyjnej.

Art. 173. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do niezwłocznego blokowania połączeń telekomunikacyjnych lub przekazów informacji, na żądanie uprawnionych podmiotów, jeżeli połączenia te mogą zagrażać obronności, bezpieczeństwu państwa oraz bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu albo do umożliwienia dokonania takiej blokady przez te podmioty.

2. Operator ruchomej publicznej sieci telefonicznej jest obowiązany do:

- 1) uniemożliwienia użytkowania w jego sieci skradzionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych;

- 2) przekazywania informacji identyfikujących skradzione telekomunikacyjne urządzenia końcowe innym operatorom ruchomych publicznych sieci telefonicznych w celu realizacji przez nich czynności, o których mowa w pkt 1.

3. Czynność, o której mowa w ust. 2 pkt 1, dokonywana jest przez operatora pod warunkiem przedstawienia przez abonenta poświadczenia zgłoszenia kradzieży telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, numeru identyfikacyjnego tego urządzenia i dowodu jego nabycia lub innych danych jednoznacznie identyfikujących właściciela tego urządzenia.

Art. 174. Rada Ministrów, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania i sposób wypełniania zadań i obowiązków, o których mowa w art. 172 ust. 3, z wyłączeniem spraw uregulowanych w art. 242 Kodeksu postępowania karnego, kierując się zasadą osiągania celu przy jak najniższych nakładach;
- 2) warunki, jakie muszą być spełnione dla udzielenia odroczenia, o którym mowa w art. 172 ust. 7, termin złożenia wniosku oraz maksymalny termin odroczenia, kierując się potrzebą wykonywania zadań na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 3) rodzaje działalności telekomunikacyjnej lub rodzaje przedsiębiorców telekomunikacyjnych niepodlegających obowiązkowi wykonywania zadań, o których mowa w art. 172 ust. 3, kierując się zakresem i rodzajem wykonywanych usług telekomunikacyjnych lub wielkością sieci telekomunikacyjnych.

Art. 175. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wymagania techniczne i eksploatacyjne dla interfejsów umożliwiających wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, o których mowa w art. 172 ust. 3, kierując się wymaganiami europejskich organizacji normalizacyjnych, a w przypadku braku takich wymagań – wymaganiami innych międzynarodowych organizacji normalizacyjnych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem.

DZIAŁ IX

Oplaty telekomunikacyjne

Art. 176. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny uiszcza roczną opłatę telekomunikacyjną, związaną z realizacją zadań w zakresie telekomunikacji przez organy administracji, o których mowa w art. 182, w tym z:

- 1) prowadzeniem rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
- 2) wydawaniem decyzji administracyjnych,
- 3) badaniem, weryfikacją i kontrolą rynków właściwych produktów i usług telekomunikacyjnych,
- 4) rozstrzyganiem sporów między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi,
- 5) współpracą z instytucjami wspólnotowymi i międzynarodowymi w zakresie wynikającym z przepisów obowiązującego prawa krajowego i wspólnotowego oraz zawartych umów międzynarodowych,

a także pozostałymi zadaniami związanymi z funkcjonowaniem URTiP i ministra właściwego do spraw łączności, z wyłączeniem prowadzenia gospodarki zasobami numeracji i częstotliwości.

2. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć 0,3% rocznych przychodów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, uzyskanych w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna i powinna być proporcjonalna do wysokości tych przychodów.

3. Przedsiębiorca telekomunikacyjny uiszcza opłatę, o której mowa w ust. 1, po upływie 2 lat od dnia rozpoczęcia prowadzenia tej działalności.

4. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego przychody z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej osiągnięte w roku obrotowym poprzedzającym o 2 lata rok, za który ta opłata jest należna, przekroczyły kwotę 20 milionów złotych.

5. Prezes URTiP publikuje corocznie w Biuletynie URTiP, w terminie 5 miesięcy od zakończenia roku budżetowego, zestawienie kosztów związanych z wykonywaniem zadań, o których mowa w ust. 1, poniesionych w roku poprzednim oraz sumę wpływów z rocznej opłaty telekomunikacyjnej pobranej w roku poprzednim.

6. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, sposób ustalania, terminy i sposób uiszczania opłaty, o której mowa w ust. 1, kierując się:

- 1) wysokością wydatków Prezesa URTiP i ministra właściwego do spraw łączności, związanych z wykonywaniem ich zadań w zakresie telekomunikacji, o których mowa w ust. 1, przyjętych w ustawie budżetowej na rok poprzedzający rok, za który opłata ta jest należna;
- 2) wysokością przychodów przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w roku poprzedzającym o 2 lata rok, za który opłata ta jest należna;
- 3) potrzebą wyrównania wysokości wpływów z tej opłaty w roku poprzednim i wysokości kosztów, o których mowa w ust. 5.

Art. 177. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji w przydziale numeracji, uiszcza roczne opłaty za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wyższe niż:

- 1) za numer abonencki – 0,35 złotego;
- 2) za wyróżnik AB sieci telekomunikacyjnej przyznany podmiotowi wykonującemu działalność telekomunikacyjną – 180 000 złotych;
- 3) za wyróżnik ruchomej publicznej sieci telefonicznej (PLMN) – 1 800 000 złotych;
- 4) za numer dostępu do sieci (NDS) – 60 000 złotych;
- 5) za numer 118 (CDU) – 60 000 złotych;
- 6) za numer dostępu do sieci teleinformatycznej (NDSI) – 550 złotych;
- 7) za numer strefowy abonenckich usług specjalnych AUS uruchomiony w każdej strefie numeracyjnej, w której został uruchomiony z wyłączeniem numerów alarmowych, z którymi połączenia są bezpłatne dla abonenta – 1 600 złotych;
- 8) za krajowy numer sieci inteligentnej – 28 złotych;
- 9) za numer DNIC+PNIC w sieci transmisji danych z komutacją pakietów – 36 000 złotych;
- 10) za numer punktu sygnalizacyjnego – 12 000 złotych;
- 11) za numer zamkniętej grupy użytkowników (CUG) za każde osiem numerów CUG – 55 złotych;

12) za kod sieci ruchomej (MNC) – 1 200 złotych;

13) za kod sieci ATM – 1 200 złotych.

3. Obowiązek uiszczania opłat za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji ustaje nie później niż z upływem 30 dni od daty złożenia wniosku o cofnięcie przydziału tej numeracji.

4. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze kwoty określone w ust. 3, warunki wykorzystania zasobów numeracji przez te podmioty, kierując się kosztami prowadzenia gospodarki zasobami numeracji, a także potrzebą zagwarantowania optymalnego wykorzystania zasobów numeracji.

Art. 178. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do dysponowania częstotliwością w rezerwacji częstotliwości, uiszcza roczne opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, nie dotyczy podmiotu świadczącego usługę innemu podmiotowi z wykorzystaniem częstotliwości będącej w dyspozycji tego podmiotu na podstawie rezerwacji częstotliwości, o której mowa w art. 109 ust. 2 pkt 2.

3. Podmiot nieposiadający rezerwacji częstotliwości, który uzyskał prawo do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu uiszcza roczną opłatę, o której mowa w ust. 1.

4. Podmiot, na rzecz którego dokonano rezerwacji częstotliwości w drodze postępowania, o którym mowa w art. 111, uiszcza jednorazową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości w kwocie zadeklarowanej w tym postępowaniu, nie niższej niż 50% opłaty rocznej za prawo do dysponowania częstotliwością ustalonej zgodnie z warunkami podanymi w rezerwacji częstotliwości.

5. Opłaty, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wyższe niż:

1) w radiokomunikacji ruchomej lądowej:

a) za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym w sieci telekomunikacyjnej – 24 000 złotych,

b) za prawo do dysponowania jednym dwuplexowym kanałem radiowym w publicznej sieci telefonii ruchomej o strukturze komórkowej – 3 000 000 złotych;

2) w radiokomunikacji stałej lądowej:

- a) w zakresie częstotliwości poniżej 30 MHz, za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym o szerokości 4 kHz – 8 000 złotych,
 - b) dla systemów typu punkt – punkt (PP):
 - za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym w jednym prześle linii radiowej – 400 000 złotych,
 - za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym w liniach radiowych przewodnych, w przypadku linii służących do łączności awaryjnej lub tymczasowej – 100 000 złotych, i w pozostałych przypadkach – 300 000 złotych,
 - c) dla systemów typu punkt – wiele punktów (PMP) za prawo do dysponowania częstotliwością na obszarze każdej gminy, za każdy 1 MHz wykorzystywanego widma częstotliwości – 250 złotych,
 - d) dla systemów radiowych dostępu abonenckiego (SRDA):
 - za prawo do dysponowania częstotliwością w łączu RSŁA – 200 złotych,
 - za prawo do dysponowania częstotliwością dla każdej sieci w standardzie DECT lub CT2 – 1 200 złotych,
 - za prawo do dysponowania częstotliwością, na obszarze każdej gminy, dla pozostałych systemów radiowego dostępu abonenckiego za każdy 1 MHz pasma – 200 złotych;
- 3) w radiokomunikacji satelitarnej:
- a) za prawo do dysponowania częstotliwością przez każdą stałą naziemną stację satelitarną pracującą w służbie stałej satelitarnej – 14 500 złotych,
 - b) za prawo do dysponowania częstotliwością w służbie stałej satelitarnej służącej do dosyłania sygnałów radiodyfuzyjnych w relacji Ziemia – satelita, wykonywanej za pomocą jednej stałej naziemnej stacji satelitarnej, za każde 10 kHz wykorzystywanego widma częstotliwości – 130 złotych,
 - c) za prawo do dysponowania częstotliwością w służbie radiokomunikacyjnej satelitarnej, przez jedną naziemną stację satelitarną pracującą w sieci typu VSAT:
 - dla stacji centralnej zarządzającej siecią stacji końcowych oraz stacji końcowej pełniącej funkcje sterujące siecią, za każdy 1 kHz widma wykorzystywanych częstotliwości – 130 złotych,
 - dla stacji końcowej zwykłej – 130 złotych,

- d) za prawo do dysponowania częstotliwością przez jedną stałą naziemną stację satelitarną używaną przez jednostkę budżetową wyłącznie do celów szkoleniowych – 2 400 złotych;
- 4) w radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej oraz w służbie radiokomunikacji lotniczej:
- a) za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym w radiokomunikacji lotniczej w zakresie częstotliwości 117,975-137,000 MHz przez jedną stację lotniskową w relacji Ziemia – statek powietrzny – 1 000 złotych,
 - b) za prawo do dysponowania jedną częstotliwością w systemach radionawigacji i radiolokacji – 600 złotych,
 - c) za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym o szerokości 30,3 kHz przez naziemną stację pracującą w systemie telefonii publicznej dla pasażerów (TFTS) – 1 200 złotych,
 - d) za prawo do dysponowania częstotliwością w radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej przez każdą stację nadbrzeżną w relacji brzeg – statek:
 - za jeden kanał w paśmie morskim ultrakrótkofalowym VHF – 1 000 złotych,
 - za jedno pasmo poza pasmem morskim ultrakrótkofalowym VHF – 6 000 złotych,
 - e) za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym w radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej w paśmie ultrakrótkofalowym VHF przez każdą stację przezoźną lub przenoźną w relacji brzeg – statek niepracującą na podstawie pozwolenia statkowego – 800 złotych;
- 5) w radiofonii:
- a) za prawo do dysponowania jedną częstotliwością przez jedną stację radiofoniczną w zakresie fal ultrakrótkich UKF FM (87,5-108 MHz) – 44 000 złotych,
 - b) za prawo do dysponowania jedną częstotliwością przez jedną stację radiofoniczną w zakresie fal długich (30-300 kHz) – 20 000 złotych,
 - c) za prawo do dysponowania jedną częstotliwością przez jedną stację radiofoniczną w zakresie fal średnich (300-3 000 kHz) – 4 000 złotych,
 - d) za prawo do dysponowania jedną częstotliwością przez jedną stację radiofoniczną w zakresie fal krótkich (3-30 MHz) – 8 000 złotych,

- e) za prawo do dysponowania jedną częstotliwością przez jedną stację radiofoniczną pracującą zgodnie ze standardem naziemnej radiofonii cyfrowej T-DAB – 2 400 złotych;
 - 6) w telewizji:
 - a) za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną analogową – 99 000 złotych,
 - b) za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną stację telewizyjną pracującą zgodnie ze standardem naziemnej telewizji cyfrowej DVB-T – 4 800 złotych.
6. Limity opłat, o których mowa w ust. 5, obniża się do 50% w przypadku:
- 1) stacji nadawczych i nadawczo-odbiorczych zlokalizowanych na obszarach administracyjnych miast liczących poniżej 100 000 mieszkańców;
 - 2) stacji radiofonicznych i telewizyjnych o mocy promieniowanej poniżej 0,1 kW zlokalizowanych na obszarach administracyjnych miast liczących poniżej 100 000 mieszkańców oraz na obszarach odległych o ponad 20 km od środka obszaru administracyjnego miasta liczącego ponad 100 000 mieszkańców;
 - 3) radiokomunikacji lądowej przeznaczonych wyłącznie do świadczenia doraźnej pomocy przy ratowaniu życia i zdrowia ludzkiego przez jednostki służby zdrowia;
 - 4) prowadzenia akcji przez jednostki organizacyjne, których statutowym obowiązkiem jest planowanie, prowadzenie i uczestnictwo w akcjach zapobiegania i łagodzenia skutków klęsk żywiołowych i katastrof;
 - 5) operatorów ogólnokrajowych sieci radiokomunikacji ruchomej lądowej o jednolitej strukturze działania na obszarze kraju;
 - 6) przeprowadzania badań, eksperymentów oraz dla zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji.
7. Nie pobiera się opłat za prawo do dysponowania częstotliwością:
- 1) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej w morskim paśmie VHF:
 - a) w kanale 16 (156,800 MHz),
 - b) w kanale 70 (156,525 MHz);
 - 2) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej – przez jednostki pływające, w relacji łączności statek – brzeg i statek – statek;

- 3) w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej:
 - a) za częstotliwości alarmowe: 121,5 MHz, 123,1 MHz, 243 MHz,
 - b) przez statki powietrzne, w relacji łączności statek powietrzny – Ziemia i statek powietrzny – statek powietrzny;
- 4) w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej w zakresach częstotliwości przydzielonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości:
 - a) dla służby amatorskiej,
 - b) w paśmie obywatelskim CB – (26,960 – 27,410 MHz).

8. Podmioty, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8, wnoszą opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością. Opłata za prawo do dysponowania częstotliwością przez jednostki sił zbrojnych państw obcych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie odrębnych przepisów, zawarta jest w opłacie ryczałtowej za prawo do dysponowania częstotliwością, wnoszonej przez Ministra Obrony Narodowej.

9. Obowiązek uiszczania opłat za prawo do dysponowania częstotliwością ustaje nie później niż z upływem 30 dni od dnia złożenia wniosku o rezygnację z prawa do wykorzystywania częstotliwości albo z prawa do dysponowania nią w rezerwacji.

10. W przypadku utraty prawa do dysponowania częstotliwością wskutek cofnięcia rezerwacji częstotliwości, uiszczone opłaty nie podlegają zwrotowi.

11. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, oraz terminy i sposób ich uiszczania, mając na uwadze kwoty określone w ust. 5, warunki wykorzystywania częstotliwości, oraz koszty prowadzenia gospodarki częstotliwościami, a także potrzebą zagwarantowania optymalnego wykorzystania zasobów częstotliwości.

12. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 8, z uwzględnieniem specyfiki wykorzystywania częstotliwości przez podmioty, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4, 5, 7 i 8.

Art. 179. Opłaty, o których mowa w art. 176-178, są pobierane przez URTiP i stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 180. Do opłat, o których mowa w art. 176-178, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Art. 181. W razie opóźnienia w uiszczaniu opłat, o których mowa w art. 176-178, naliczane są odsetki w wysokości, jak dla zaległości podatkowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.⁴⁾).

DZIAŁ X

Administracja łączności i postępowanie kontrolne

Rozdział 1

Organy administracji łączności

Art. 182. Organami administracji łączności są minister właściwy do spraw łączności i Prezes URTiP.

Art. 183. 1. Prezes URTiP jest organem regulacyjnym w dziedzinie rynku usług telekomunikacyjnych i pocztowych.

2. Prezes URTiP jest organem wyspecjalizowanym w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, w zakresie aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych.

3. Prezes URTiP jest centralnym organem administracji rządowej.

4. Prezesa URTiP powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw łączności. Prezesa URTiP odwołuje Prezes Rady Ministrów. Kadencja Prezesa URTiP trwa pięć lat.

5. Na Prezesa URTiP oraz jego zastępcę może być powołana osoba posiadająca wyłącznie obywatelstwo polskie, stale zamieszkująca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadająca wykształcenie wyższe oraz doświadczenie w zakresie działalności telekomunikacyjnej lub pocztowej.

6. Prezes URTiP może być odwołany przed upływem okresu, na który został powołany, wyłącznie w przypadku:

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125,

- 1) rażącego naruszenia ustawy;
- 2) orzeczenia o zakazie zajmowania kierowniczych stanowisk lub pełnienia funkcji związanych ze szczególną odpowiedzialnością w organach państwa;
- 3) popełnienia przestępstwa z winy umyślnej ściganego z urzędu, stwierdzonego prawomocnym wyrokiem sądu;
- 4) choroby trwale uniemożliwiającej wykonywanie zadań;
- 5) złożenia rezygnacji.

7. W przypadku odwołania Prezesa URTiP przed upływem kadencji Prezes Rady Ministrów powołuje jego następcę na czas do końca kadencji.

8. Minister właściwy do spraw łączności, na wniosek Prezesa URTiP, powołuje zastępców Prezesa URTiP do spraw telekomunikacyjnych i pocztowych. Zastępcy Prezesa URTiP są odwoływani przez ministra właściwego do spraw łączności.

9. Prezes URTiP jest organem egzekucyjnym w zakresie administracyjnej egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym.

Art. 184. 1. Prezes URTiP wydaje Dziennik Urzędowy Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

2. W dzienniku urzędowym ogłasza się w szczególności:

- 1) zarządzenia;
- 2) uchwały i opinie Rady Telekomunikacji i Rady Usług Pocztowych;
- 3) przepisy międzynarodowe;
- 4) ogłoszenia, obwieszczenia i komunikaty.

Art. 185. 1. Do zakresu działania Prezesa URTiP należy, w szczególności:

- 1) wykonywanie, przewidzianych ustawą i przepisami wydanymi na jej podstawie, zadań z zakresu regulacji i kontroli rynków usług telekomunikacyjnych, gospodarki w zakresie zasobów częstotliwości, zasobów orbitalnych i zasobów numeracji oraz kontroli spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej;
- 2) wykonywanie zadań z zakresu regulacji działalności pocztowej, określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 2003 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. Nr 130, poz. 1188);

- 3) opracowywanie wskazanych przez ministra właściwego do spraw łączności projektów aktów prawnych w zakresie łączności;
- 4) analiza i ocena funkcjonowania rynków usług telekomunikacyjnych i pocztowych;
- 5) podejmowanie interwencji w sprawach dotyczących funkcjonowania rynku usług telekomunikacyjnych i pocztowych oraz rynku aparatury, w tym rynku urządzeń telekomunikacyjnych, z własnej inicjatywy lub wniesionych przez zainteresowane podmioty, w szczególności użytkowników i przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w tym podejmowanie decyzji w tych sprawach w zakresie określonym niniejszą ustawą;
- 6) rozstrzyganie sporów między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi w zakresie właściwości Prezesa URTiP;
- 7) rozstrzyganie w sprawach uprawnień zawodowych w dziedzinie telekomunikacji, określonych w przepisach odrębnych;
- 8) tworzenie warunków dla rozwoju krajowych służb radiokomunikacyjnych przez zapewnianie Rzeczypospolitej Polskiej niezbędnych przydziałów częstotliwości oraz dostępu do zasobów orbitalnych;
- 9) wykonywanie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego;
- 10) prowadzenie rejestrów w zakresie ujętym w ustawie;
- 11) koordynacja rezerwacji częstotliwości w zakresach częstotliwości przeznaczonych dla podmiotów, o których mowa w art. 4, w szczególności w zakresach częstotliwości przez nich zwalnianych lub dla nich nowo udostępnianych albo współwykorzystywanych z innymi użytkownikami;
- 12) inicjowanie oraz wspieranie badań naukowych i prac badawczo-rozwojowych w zakresie łączności;
- 13) współpraca z krajowymi i międzynarodowymi organizacjami telekomunikacyjnymi i pocztowymi oraz właściwymi organami innych państw, w zakresie jego właściwości;
- 14) współpraca z Prezesem UOKiK w sprawach dotyczących przestrzegania praw podmiotów korzystających z usług pocztowych i telekomunikacyjnych, przeciwdziałania praktykom ograniczającym konkurencję oraz antykonkurencyjnym koncentracjom operatorów pocztowych, przedsiębiorców telekomunikacyjnych i ich związków;

- 15) współpraca z Krajową Radą Radiofonii i Telewizji w zakresie określonym ustawą i przepisami odrębnymi;
- 16) wykonywanie zadań w sprawach międzynarodowej i wspólnotowej polityki telekomunikacyjnej z upoważnienia ministra właściwego do spraw łączności;
- 17) współpraca z Komisją Europejską i instytucjami wspólnotowymi oraz organami regulacyjnymi innych państw członkowskich;
- 18) przedstawianie Komisji Europejskiej i organom regulacyjnym innych państw informacji z zakresu telekomunikacji, w tym wykonywanie obowiązków notyfikacyjnych, obejmujących informacje o przedsiębiorcach telekomunikacyjnych, którzy zostali uznani za posiadających znaczącą pozycję rynkową, świadczących usługi powszechne i realizujących połączenia sieci telekomunikacyjnych oraz nałożonych na nich obowiązkach;
- 19) przeprowadzanie konsultacji środowiskowych z zainteresowanymi podmiotami, w szczególności z operatorami, dostawcami usług, użytkownikami, konsumentami oraz producentami, w sprawach związanych z zasięgiem, dostępnością oraz jakością usług telekomunikacyjnych;
- 20) przedstawianie Komisji Europejskiej informacji z zakresu poczty, w tym danych dotyczących operatora świadczącego powszechne usługi pocztowe, informacji o sposobie udostępniania korzystającym z powszechnych usług pocztowych szczegółowych i aktualnych informacji dotyczących charakteru oferowanych usług, warunków dostępu, cen i wskaźników terminowości doręczeń, informacji o systemie rachunku kosztów stosowanym przez operatora świadczącego powszechne usługi pocztowe, a na żądanie Komisji Europejskiej – informacji o przyjętych wskaźnikach terminowości doręczeń dla powszechnych usług pocztowych w obrocie krajowym.

2. Prezes URTiP składa ministrowi właściwemu do spraw łączności coroczne, pisemne sprawozdanie ze swojej działalności za rok poprzedni, w terminie do dnia 30 kwietnia oraz przekazuje informacje o swojej działalności na żądanie tego ministra.

3. Na podstawie informacji uzyskanych od przedsiębiorców telekomunikacyjnych, Prezes URTiP w terminie do dnia 30 kwietnia ogłasza raport o stanie rynku telekomunikacyjnego za rok ubiegły, uwzględniający działania na rzecz ochrony interesów użytkowników telekomunikacyjnych oraz przedstawia cele działalności regulacyjnej w danym roku. Raport publikuje się w Biuletynie URTiP i zamieszcza na stronach internetowych URTiP.

Art. 186. 1. Prezes URTiP wykonuje zadania przy pomocy URTiP.

2. URTiP prowadzi gospodarkę finansową na zasadach określonych dla jednostek budżetowych.

3. Minister właściwy do spraw łączności, w drodze zarządzenia, nadaje statut URTiP, określając jego komórki organizacyjne.

Art. 187. 1. W skład URTiP wchodzi oddziały okręgowe URTiP.

2. Statut URTiP określa siedziby oddziałów okręgowych URTiP, ich właściwość rzeczową oraz miejscową, z uwzględnieniem zasadniczego podziału terytorialnego państwa.

3. Oddziałem okręgowym URTiP kieruje dyrektor oddziału okręgowego URTiP.

4. Dyrektorów oddziałów okręgowych URTiP powołuje i odwołuje Prezes URTiP.

Art. 188. 1. Przy Prezesie URTiP działa Rada Telekomunikacji jako organ opiniodawczo-doradczy Prezesa URTiP w sprawach działalności telekomunikacyjnej, gospodarki częstotliwościowej oraz spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.

2. Rada Telekomunikacji wyraża opinie w sprawach wniesionych przez ministra właściwego do spraw łączności oraz przez Prezesa URTiP. Rada może z własnej inicjatywy przedstawiać opinie w sprawach należących do zadań Prezesa URTiP, z wyłączeniem spraw dotyczących wykonywania przez Prezesa URTiP obowiązków na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa oraz na rzecz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

3. Prezes URTiP zasięga opinii Rady Telekomunikacji w sprawach związanych z:

- 1) zapewnianiem dostępu do usług powszechnych;
- 2) jakością świadczenia usług powszechnych;
- 3) określaniem zasad łączenia sieci telekomunikacyjnych oraz związanej z tym współpracy operatorów.

4. W skład Rady Telekomunikacji wchodzi 15 członków, których powołuje minister właściwy do spraw łączności, na wniosek Prezesa URTiP. Członkowie Rady Telekomunikacji są odwoływani przez ministra właściwego do spraw łączności.

5. Minister właściwy do spraw łączności powołuje w skład Rady Telekomunikacji:

- 1) swojego przedstawiciela oraz po jednym przedstawicielu Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Przewodniczącego KRRiT, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Prezesa UOKiK, zgłoszonym przez te organy;

- 2) osoby wyróżniające się wiedzą i doświadczeniem w sprawach będących przedmiotem działalności Rady, w tym zgłoszone przez organizacje środowiskowe, placówki naukowe, jednostki badawcze, a także organizacje reprezentujące operatorów, użytkowników, podmioty udostępniające usługi telekomunikacyjne, producentów lub dostawców urządzeń telekomunikacyjnych oraz podmioty związane z budownictwem telekomunikacyjnym.
6. Przewodniczącego Rady Telekomunikacji powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw łączności spośród członków Rady Telekomunikacji, na wniosek Prezesa URTiP.
 7. Kadencja Rady Telekomunikacji upływa z upływem kadencji Prezesa URTiP.

Art. 189. 1. Organizację i tryb pracy Rady Telekomunikacji określa regulamin pracy uchwalony przez Radę.

2. Obsługę Rady Telekomunikacji zapewnia Prezes URTiP.
3. Za udział w pracach Rady Telekomunikacji jej członkowie otrzymują wynagrodzenie, a także zwrot kosztów według zasad obowiązujących przy ustalaniu należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej.
4. Pracodawca jest obowiązany zwalniać pracownika od pracy do wykonywania zadań członka Rady Telekomunikacji.
5. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia za udział w pracach Rady Telekomunikacji, biorąc w szczególności pod uwagę zakres obowiązków członków Rady.

Art. 190. 1. Przy Prezesie URTiP działa Rada Usług Pocztowych, zwana dalej „Radą”, jako organ opiniodawczo-doradczy Prezesa URTiP w sprawach usług pocztowych.

2. Rada wyraża opinie w sprawach wniesionych przez ministra właściwego do spraw łączności oraz przez Prezesa URTiP. Rada może z własnej inicjatywy przedstawiać opinie w sprawach należących do zadań Prezesa URTiP, z wyłączeniem spraw dotyczących wykonywania przez Prezesa URTiP obowiązków na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa oraz na rzecz bezpieczeństwa i porządku publicznego.
3. W skład Rady wchodzi 9 członków, których powołuje minister właściwy do spraw łączności, na wniosek Prezesa URTiP. Członkowie Rady są odwoływani przez ministra właściwego do spraw łączności.
4. Minister właściwy do spraw łączności powołuje w skład Rady:

- 1) swojego przedstawiciela oraz po jednym przedstawicielu Prezesa UOKiK i operatora publicznego, przez nich zgłoszonym;
 - 2) osoby wyróżniające się wiedzą i doświadczeniem w zakresie działalności pocztowej, spośród kandydatów zgłoszonych przez organizacje reprezentujące operatorów lub podmioty korzystające z usług pocztowych, organizacje środowiskowe, jednostki badawcze, placówki naukowe, a także inne organizacje związane z działalnością pocztową.
5. Minister właściwy do spraw łączności powołuje i odwołuje Przewodniczącą Rady. Powołanie następuje spośród członków Rady, na wniosek Prezesa URTiP.
6. Kadencja Rady upływa wraz z upływem kadencji Prezesa URTiP.
7. Do Rady stosuje się odpowiednio art. 189 ust. 1-4.
8. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia za udział w pracach Rady, biorąc w szczególności pod uwagę zakres obowiązków jej członków.

Art. 191. 1. Prezes URTiP wydaje Biuletyn URTiP.

2. W Biuletynie URTiP zamieszcza wymagane ustawą informacje i rozstrzygnięcia, w tym:

- 1) zalecenia dotyczące stosowania norm lub wymagań technicznych;
- 2) roczne raporty o jakości usług powszechnych świadczonych przez operatorów;
- 3) roczne raporty o stanie rynku telekomunikacyjnego i ochronie interesów użytkowników telekomunikacji;
- 4) dane dotyczące wyników kalkulacji kosztów stosowanych przez operatorów, na których został nałożony taki obowiązek;
- 5) sprawozdania oraz wyniki kalkulacji kosztów, wraz z raportem określającym ich zgodność z określonymi zasadami przygotowanymi przez podmiot przeprowadzający badanie;
- 6) wykaz przedsiębiorców telekomunikacyjnych o znaczącej pozycji rynkowej oraz decyzje w których zostały nałożone na nich obowiązki;
- 7) informacje dotyczące praw i obowiązków abonentów publicznie dostępnych usług telefonicznych, w tym usługi powszechnej;
- 8) informacje i ogłoszenia dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej i wykorzystania zasobów częstotliwości;
- 9) publikacje popularyzujące zagadnienia z zakresu łączności.

Art. 192. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny może zastrzec informacje, dokumenty lub ich części zawierające tajemnicę przedsiębiorstwa, dostarczane na żądanie Prezesa URTiP lub na podstawie przepisów ustawy.

2. Prezes URTiP może uchylić zastrzeżenie w drodze decyzji, jeżeli uzna, że dane te są niezbędne.

3. Zastrzeżenie uwzględnia się przy ogłaszaniu informacji lub dokumentów oraz zapewnianiu dostępu do informacji publicznej.

4. W przypadku ustawowego obowiązku przekazania informacji lub dokumentów otrzymanych od przedsiębiorców innym organom krajowym, zagranicznym organom regulacyjnym lub Komisji Europejskiej, informacje i dokumenty przekazuje się wraz z zastrzeżeniem i pod warunkiem jego przestrzegania.

Rozdział 2

Postępowanie kontrolne i pokontrolne

Art. 193. 1. Prezes URTiP jest uprawniony do kontroli przestrzegania przepisów, decyzji oraz postanowień z zakresu telekomunikacji, gospodarki częstotliwościami lub spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.

2. Prezes URTiP jest uprawniony do kontroli znajdującej się w obrocie aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych.

3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wzór legitymacji służbowej pracownika URTiP kierując się koniecznością określenia zakresu danych zamieszczonych w legitymacji oraz okresu jej ważności.

Art. 194. 1. Pracownikom URTiP przysługuje, po okazaniu legitymacji służbowej i pisemnego upoważnienia, prawo:

- 1) dostępu do materiałów, dokumentów oraz innych danych niezbędnych do przeprowadzenia kontroli, a także sporządzania ich kopii;
- 2) wstępu do wszystkich obiektów i nieruchomości oraz pomieszczeń kontrolowanej jednostki;
- 3) prowadzenia oględzin kontrolowanych sieci telekomunikacyjnych i aparatury;

- 4) zabezpieczenia przed dalszym używaniem lub przyjęcia do depozytu urządzeń radiowych używanych bez wymaganego pozwolenia lub obsługiwanych przez nieuprawnioną osobę;
 - 5) czasowego zajęcia aparatury w trybie, o którym mowa w art. 198, w celu przeprowadzenia badań prowadzących do ustalenia przyczyn zakłóceń;
 - 6) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełniania przez tę aparaturę zasadniczych wymagań;
 - 7) wykonywania czynności kontrolno-pomiarowych, badań sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, a także kontroli jakości świadczonych usług telekomunikacyjnych.
2. Kierownicy kontrolowanych jednostek są obowiązani udzielać pracownikom URTiP, o których mowa w ust. 1, wszelkich potrzebnych informacji oraz zapewnić im:
- 1) warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli;
 - 2) dostęp do materiałów, dokumentów, danych urządzeń, aparatury i sieci, o których mowa w ust. 1;
 - 3) wstęp do obiektów, nieruchomości i pomieszczeń, o których mowa w ust. 1;
 - 4) nieodpłatne udostępnienie podlegających kontroli sieci telekomunikacyjnych, urządzeń telekomunikacyjnych oraz innej aparatury, w celu przeprowadzenia badań.
3. Do kontrolowanych osób fizycznych stosuje się odpowiednio przepisy ust. 2 pkt 1 i 2.
4. Do pobierania i badania próbek aparatury w zakresie spełniania przez nią zasadniczych wymagań stosuje się odpowiednio przepisy art. 27-31 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275).
5. Prezes URTiP może prowadzić kontrolę we współpracy z innymi państwowymi organami kontrolnymi.
6. Czynności kontrolne mogą być przeprowadzone w sposób zdalny. Wyniki pomiarów wykonanych zdalnie powinny zawierać dane umożliwiające identyfikację urządzeń kontrolnych. Do kontroli wykonanej zdalnie przepisu ust. 8 nie stosuje się.
7. Z kontroli sporządza się protokół podpisany przez pracownika przeprowadzającego kontrolę.
8. Protokół, o którym mowa w ust. 7, podpisuje także kierownik kontrolowanej jednostki lub osoba przez niego upoważniona albo kontrolowana osoba fizyczna.

9. Do czynności kontrolnych oraz badań, o których mowa w ust. 1-5, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych oraz o tajemnicy telekomunikacyjnej.

Art. 195. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 193, stwierdzono, że przedsiębiorca telekomunikacyjny lub podmiot posiadający rezerwacje częstotliwości lub przydział numeracji, zwany dalej „podmiotem kontrolowanym”, nie wypełnia odnoszących się do niego obowiązków wynikających z ustawy lub decyzji wydanej przez Prezesa URTiP, Prezes URTiP wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień. Usunięcie nieprawidłowości lub udzielenie wyjaśnień powinno nastąpić w terminie 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu.

2. W zaleceniach pokontrolnych, o których mowa w ust. 1, Prezes URTiP może określić inny termin udzielenia wyjaśnień lub usunięcia nieprawidłowości. Termin określony w wezwaniu może być krótszy niż 30 dni jedynie w przypadku, gdy podmiot kontrolowany, do którego odnosi się wezwanie wyraził na to zgodę lub naruszenia wskazane w zaleceniach pokontrolnych powtarzały się w przeszłości.

3. Jeżeli po upływie 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych lub po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, podmiot kontrolowany nie usunie wskazanych nieprawidłowości lub udzielone wyjaśnienia okażą się niewystarczające, Prezes URTiP wydaje decyzję, w której nakazuje usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości oraz może:

- 1) wskazać środki jakie powinien zastosować przedsiębiorca telekomunikacyjny, w celu usunięcia nieprawidłowości;
- 2) określić termin, w którym ma nastąpić usunięcie nieprawidłowości;
- 3) nałożyć karę, o której mowa w art. 203.

4. Jeżeli nieprawidłowości, o których mowa w ust. 1, występowały w przeszłości i mają poważny charakter, a podmiot kontrolowany nie zastosował się do decyzji, o której mowa w ust. 3, Prezes URTiP może, w drodze decyzji, zakazać przedsiębiorcy prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, zmienić lub cofnąć rezerwację częstotliwości, zasobów orbitalnych lub przydział numeracji. Jeżeli decyzja odnosi się do działalności polegającej na dokonywaniu transmisji radiowych, telewizyjnych, dostarczaniu systemów dostępu warunkowego lub

elektronicznych przewodników po programach, Prezes URTiP wydaje ją w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

5. Prezes URTiP może wydać decyzję, o której mowa w ust. 4, jeżeli działalność telekomunikacyjna mogłaby zagrozić obronności, bezpieczeństwu państwa lub bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu.

6. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 5, Prezes URTiP zasięga opinii Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Szefa Agencji Wywiadu, w zakresie ich właściwości. Jeżeli uzasadnienie do opinii tych organów zawiera informacje stanowiące tajemnicę państwową, zamiast uzasadnienia doręcza się zawiadomienie, że uzasadnienie zostało sporządzone.

7. Organy, o których mowa w ust. 6, są obowiązane w terminie 30 dni zająć stanowisko w zakresie niezbędnym do ustalenia, że działalność podmiotu kontrolowanego może prowadzić do zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego.

8. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 6, nie zajmą stanowiska w terminie 30 dni, uznaje się, że wymóg uzyskania stanowiska został spełniony.

9. Decyzjom, o których mowa w ust. 4 i 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Decyzje te stanowią podstawę do wykreślenia podmiotu kontrolowanego z rejestru.

Art. 196. 1. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 193, Prezes URTiP stwierdzi, że podmiot kontrolowany narusza nałożone na niego obowiązki w ten sposób, że powoduje to:

- 1) bezpośrednie i poważne zagrożenie dla obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego,
- 2) zagrożenie wywołania poważnej szkody w majątku użytkowników lub innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych,
- 3) zagrożenie wywołania poważnych utrudnień w funkcjonowaniu sieci telekomunikacyjnych lub usług telekomunikacyjnych

– Prezes URTiP podejmuje działania zmierzające do usunięcia zagrożeń.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą w szczególności obejmować wydanie decyzji, nakazującej podmiotowi kontrolowanemu podjęcie działań zmierzających do usunięcia zagrożenia. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

3. Podmiot kontrolowany, do którego odnoszą się działania, o których mowa w ust. 1, może w każdym czasie przedstawiać Prezesowi URTiP swoje stanowisko oraz propozycje działań zmierzających do usunięcia naruszeń wynikających z niewykonania nałożonych na niego obowiązków, o których mowa w ust. 1. Podejmując działania zmierzające do usunięcia zagrożenia, Prezes URTiP uwzględnia stanowisko i propozycje zgłoszone przez podmiot kontrolowany.

4. Działania, o których mowa w ust. 1, Prezes URTiP może także podejmować na wniosek organów właściwych w sprawach obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Jeżeli uzasadnienia do wniosku tych organów zawierają informacje stanowiące tajemnicę państwową, zamiast uzasadnień doręcza się informację, że uzasadnienia takie zostały sporządzone.

5. Niezależnie od podjęcia działań, o których mowa w ust. 1, Prezes URTiP wszczyna procedurę, o której mowa w art. 195.

Art. 197. 1. W przypadku stwierdzenia używania urządzenia radiowego bez wymaganego pozwolenia lub obsługiwanego tego urządzenia przez osobę nieuprawnioną, Prezes URTiP wydaje użytkownikowi urządzenia decyzję nakazującą wstrzymanie używania lub zaprzestanie obsługiwanego urządzenia radiowego przez osobę nieuprawnioną. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, może zawierać postanowienie o zabezpieczeniu urządzenia radiowego przed dalszym używaniem lub obsługą albo o przejęciu urządzenia do depozytu.

3. Prezes URTiP uchyla postanowienie o zabezpieczeniu urządzenia radiowego wydane w związku z:

- 1) brakiem pozwolenia - z dniem wydania użytkownikowi pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;
- 2) jego obsługą przez osobę nieuprawnioną - niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane świadectwo operatora urządzeń radiowych.

4. Urządzenie radiowe przyjęte do depozytu z powodu:

- 1) braku pozwolenia - jest zwracane użytkownikowi po wydaniu mu pozwolenia, chyba że sąd orzekł przepadek urządzenia;

- 2) obsługi przez osobę nieuprawnioną - jest zwracane użytkownikowi niezwłocznie po udokumentowaniu, że osoba obsługująca urządzenie radiowe posiada wymagane świadectwo operatora urządzeń radiowych.

Art. 198. 1. W przypadku stwierdzenia, że aparatura wytwarzająca pole elektromagnetyczne powoduje zakłócenie pracy innej aparatury, spełniającej zasadnicze wymagania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej, Prezes URTiP może wydać decyzję, i nakazać:

- 1) czasowe wstrzymanie używania aparatury wywołującej zakłócenia;
- 2) zmianę sposobu używania aparatury;
- 3) zastosowanie środków technicznych prowadzących do eliminacji zakłócenia, na koszt podmiotu, któremu wydano decyzję;
- 4) postanowić o czasowym zajęciu aparatury, w celu przeprowadzenia badań niezbędnych do ustalenia przyczyn zakłóceń.

Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

2. Prezes URTiP może uzależnić wydanie zajętej aparatury od zgody jej użytkownika na usunięcie na koszt użytkownika, przyczyn powodujących niezgodność aparatury z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi kompatybilności elektromagnetycznej, w szczególności przyczyn zakłóceń.

Art. 199. 1. Przepisów art. 194-198 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w art. 4 pkt 1-6 i 8, wykonujących we własnym zakresie zadania określone w przepisach odrębnych.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, sposoby postępowania w przypadku stwierdzenia, że aparatura wytwarzająca pole elektromagnetyczne, używana przez podmioty, o których mowa w art. 4 pkt 1-6 i 8, powoduje zakłócenie pracy innej aparatury, spełniającej zasadnicze wymagania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te podmioty oraz słuszny interes użytkownika aparatury, której praca jest zakłócana.

3. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, sposoby realizacji przepisów art. 194-198 wobec jednostek organizacyjnych Służby Więziennej, uwzględniając charakter zadań realizowanych przez te jednostki oraz słuszny interes użytkowników aparatury, której praca jest zakłócana.

Rozdział 3

Postępowanie przed Prezesem

Art. 200. 1. Postępowanie przed Prezesem URTiP toczy się na podstawie Kodeksu postępowania administracyjnego ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.

2. Od decyzji w sprawach o ustalenie znaczącej pozycji rynkowej, nałożenie obowiązków regulacyjnych, nałożenia kar oraz od decyzji wydanych w sprawach spornych przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów.

3. Postępowanie w sprawach odwołań, o których mowa w ust. 2, toczy się według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach gospodarczych.

4. Na postanowienie wydane przez organ współdziałający z Prezesem URTiP w trybie art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego zażalenie nie przysługuje.

Art. 201. 1. W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy Prezes URTiP w drodze postanowienia, może ograniczyć pozostałym stronom prawo wglądu do materiału dowodowego, jeżeli udostępnienie tego materiału grozi ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa lub innych tajemnic prawnie chronionych.

2. Strona wnioskująca o takie ograniczenie jest obowiązana przedłożyć wersję dokumentu nie zawierającą informacji objętych ograniczeniem, która zostanie udostępniona stronom.

DZIAŁ XI

Przepisy karne i kary pieniężne

Art. 202. 1. Kto bez wymaganego pozwolenia używa urządzenie radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Sąd może orzec przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

3. Sąd orzeka przepadek urządzeń przeznaczonych lub służących do popełnienia czynu określonego w ust. 1, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy, jeżeli ich używanie zagraża życiu lub zdrowiu człowieka. Przepis art. 195 ustawy – Kodeks karny wykonawczy stosuje się niezależnie od wartości przedmiotów, których przepadek orzeczono.

Art. 203. 1. Kto:

- 1) nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą,
- 2) udziela informacji określonej w pkt 1 w sposób nieprawdziwy lub niepełny,
- 3) narusza obowiązki informacyjne w stosunku do użytkowników końcowych,
- 4) nie wypełnia obowiązków lub wymagań dotyczących ofert określających ramowe warunki umów o dostępie,
- 5) nie wypełnia warunków zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego oraz rozliczeń z tego tytułu, określonych w decyzji lub w umowie,
- 6) nie wykonuje obowiązku świadczenia usługi powszechnej,
- 7) nie zachowuje określonych przez Prezesa URTiP wartości wskaźników dostępności i jakości świadczenia usługi powszechnej,
- 8) wykorzystuje częstotliwości, numerację lub zasoby orbitalne nie posiadając do tego uprawnień lub niezgodnie z tymi uprawnieniami,
- 9) nie wypełnia lub nienależyście wypełnia obowiązki lub zadania na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego, w zakresie i na warunkach określonych w ustawie lub decyzjach wydanych na jej podstawie,
- 10) wprowadza do obrotu urządzenie radiowe bez wymaganego oznakowania znakiem ostrzegawczym,
- 11) nie wypełnia obowiązków lub wymagań dotyczących zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego, o których mowa w art. 28,
- 12) nie wypełnia obowiązków regulacyjnych nałożonych na rynkach detalicznych, o których mowa w art. 42-44,
- 13) nie wypełnia wymagań dotyczących ustalania cen, o których mowa w art. 57 ust. 2,
- 14) uniemożliwia abonentom korzystanie z uprawnienia do zmiany przydzielonego numeru, o którym mowa w art. 65,

- 15) uniemożliwia abonentom korzystanie z uprawnień do przeniesienia przydzielonego numeru, o których mowa w art. 66 i 67,
- 16) uniemożliwia abonentom korzystanie z uprawnienia do wyboru dostawcy usług, o którym mowa w art. 68,
- 17) nie wykonuje obowiązku zapewnienia bezpłatnych połączeń z numerami alarmowymi, o którym mowa w art. 73,
- 18) wykorzystuje numerację niezgodnie z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 119,
- 19) nie wykonuje obowiązków związanych z udostępnianiem lub prowadzeniem oddzielnej rachunkowości, o których mowa w art. 126,
- 20) nie realizuje obowiązku zapewnienia dostępu do interfejsu programu aplikacyjnego lub elektronicznego przewodnika po programach, o którym mowa w art. 129,
- 21) nie wypełnia obowiązków lub nie stosuje warunków udostępnienia infrastruktury telekomunikacyjnej określonych w decyzji lub umowie, o których mowa w art. 132,
- 22) wprowadza do obrotu urządzenia telekomunikacyjne bez przekazania Prezesowi URTiP informacji w terminie i zakresie, o którym mowa w art. 148 ust. 2,
- 23) narusza obowiązek zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej, o którym mowa w art. 152,
- 24) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody użytkownika końcowego, o których mowa w art. 154, 159, 162 i 165 – 167,
- 25) przetwarza dane objęte tajemnicą telekomunikacyjną lub dane użytkowników końcowych w zakresie niezgodnym z art. 158,
- 26) niezgodnie z przepisami art. 166 przechowuje informacje w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego lub korzysta z informacji zgromadzonych w tych urządzeniach

– podlega karze pieniężnej.

2. Niezależnie od kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, Prezes URTiP może, w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1-7, 11-16, 18-21 i 23-26, nałożyć na kierującego przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym karę pieniężną w wysokości do 300% jego miesięcznego wynagrodzenia, naliczanego jak dla celów ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy.

3. Kary pieniężne podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Art. 204. 1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 203 ust. 1, nakłada Prezes URTiP, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności.

2. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URTiP uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

3. Podmiot jest obowiązany do dostarczenia Prezesowi URTiP, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, danych niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych, lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary, Prezes URTiP może ustalić podstawę wymiaru kary pieniężnej w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż:

1) wysokość wynagrodzenia, o której mowa w art. 189 ust. 5 – w przypadku kary, o której mowa w art. 203 ust. 2;

2) kwota 500 tysięcy złotych – w pozostałych przypadkach.

4. W przypadku, gdy okres działania podmiotu jest krótszy niż rok kalendarzowy, za podstawę wymiaru kary przyjmuje się kwotę 500 tysięcy złotych.

5. Kara stanowi dochód budżetu państwa.

DZIAŁ XII

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Rozdział 1

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 205. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114, z 1981 r. Nr 24, poz. 124, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, Dz. U. z 1984 r. Nr 6, poz. 35, Nr 44, poz. 203, z 1984 r. Nr 54, poz. 275, z 1985 r. Nr 14, poz. 60, Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135, Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 72, poz. 422, Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 75, poz. 332, Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 24, poz.

101, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, z 1995 r. Nr 6, poz. 29, Nr 60, poz. 310, Nr 95, poz. 475, z 1997 r. Nr 54, poz. 349, Nr 111, poz. 724, Nr 104, poz. 661, Nr 106, poz. 677, Nr 60, poz. 369, Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779, Nr 133, poz. 884, Nr 141, poz. 942, z 1998 r. Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 73, poz. 852, Nr 74, poz. 855, Nr 117, poz. 1228, z 2001 r. Nr 100, poz. 1081, Nr 106, poz. 1149, Nr 125, poz. 1371, Nr 128, poz. 1409, Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 25, poz. 253 oraz z 2003 r. Nr 206, poz. 2012) w art. 63 wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kto bez wymaganego wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych potwierdzonego zaświadczeniem prowadzi działalność telekomunikacyjną, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności lub grzywny.”;

2) uchyla się § 2;

3) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Kto wprowadza do obrotu urządzenia radiowe i telekomunikacyjne urządzenia końcowe podlegające obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami, nie posiadające wymaganego znaku zgodności, podlega karze grzywny.

§ 4. Kto wprowadza do obrotu aparaturę nie spełniającą zasadniczych wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej, podlega karze grzywny.”.

Art. 206. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58, Nr 19, poz. 185, Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 731, Nr 113, poz. 984, Nr 115, poz. 996, Nr 153, poz. 1271, Nr 176, poz. 1457 i Nr 200, poz. 1688 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609, Nr 192, poz. 1873 i Nr 210, poz. 2036) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19 w ust. 12 wyrazy „Operatorzy prowadzący działalność telekomunikacyjną w sieciach publicznych” zastępuje się wyrazami „Podmioty wykonujące działalność telekomunikacyjną”;

2) w art. 20c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane identyfikujące abonenta, zakończenia sieci lub urządzenia telekomunikacyjnego, między którymi wykonano połączenie oraz dane dotyczące

uzyskania lub próby uzyskania połączenia między określonymi urządzeniami telekomunikacyjnymi lub zakończeniami sieci, a także okoliczności i rodzaj wykonywanego połączenia, mogą być ujawnione Policji oraz przetwarzane przez Policję – wyłącznie w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw.”,

- b) w ust. 3 wyrazy „operator sieci telekomunikacyjnej” zastępuje się wyrazami „podmiot wykonujący działalność telekomunikacyjną”,
- c) w ust. 4 wyrazy „Operatorzy sieci telekomunikacyjnych” zastępuje się wyrazami „Podmioty wykonujące działalność telekomunikacyjną”,
- d) w ust. 8 wyrazy „operatora sieci telekomunikacyjnej” zastępuje się wyrazami „podmiotu wykonującego działalność telekomunikacyjną”.

Art. 207. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1399 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 128, poz. 1175, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609 i Nr 210, poz. 2036) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9e w ust. 13 wyrazy „Przedsiębiorcy prowadzący działalność telekomunikacyjną w sieciach publicznych” zastępuje się wyrazami „Podmioty wykonujące działalność telekomunikacyjną”;
- 2) w art. 10b:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane identyfikujące abonenta, zakończenia sieci lub urządzenia telekomunikacyjnego, między którymi wykonano połączenie oraz dane dotyczące uzyskania lub próby uzyskania połączenia między określonymi urządzeniami telekomunikacyjnymi lub zakończeniami sieci, a także okoliczności i rodzaje wykonanego połączenia, mogą być ujawnione Straży Granicznej oraz przetwarzane przez Straż Graniczną wyłącznie w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw.”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „Przedsiębiorcy prowadzący działalność w dziedzinie telekomunikacji w sieciach publicznych” zastępuje się wyrazami „Podmioty wykonujące działalność telekomunikacyjną”.

Art. 208. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 14, poz. 143, Nr 81, poz. 877 i Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387 i Nr 216, poz. 1824 oraz z 2003 r. Nr 84, poz. 774, Nr 137, poz. 1302 i Nr 199, poz. 1939) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 36b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wywiad skarbowy może uzyskiwać oraz przetwarzać dane identyfikujące abonenta, zakończenia sieci lub urządzenia telekomunikacyjnego, między którymi wykonano połączenie oraz dane dotyczące uzyskania lub próby uzyskania połączenia między określonymi urządzeniami telekomunikacyjnymi lub zakończeniami sieci, a także okoliczności i rodzaje wykonanego połączenia.”,

b) w ust. 3 wyrazy „Operatorzy sieci telekomunikacyjnych” zastępuje się wyrazami „Podmioty wykonujące działalność telekomunikacyjną”;

2) w art. 36c w ust. 10 wyrazy „Operatorzy sieci telekomunikacyjnych w sieciach publicznych” zastępuje się wyrazami „Podmioty wykonujące działalność telekomunikacyjną”.

Art. 209. W ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2001 r. Nr 101, poz. 1114, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 56, poz. 517 oraz z 2003 r. Nr 96, poz. 874) wprowadza się następujące zmiany :

1) w art. 26 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przewodniczący Krajowej Rady w porozumieniu z Prezesem Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty dokonuje, w drodze decyzji, rezerwacji częstotliwości niezbędnych do wykonywania ustawowych zadań przez spółki oraz określa warunki wykorzystania tych częstotliwości. Do dokonywania, wprowadzania zmian lub cofania rezerwacji częstotliwości, w zakresie określonym w art. 37 ust. 1 pkt. 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 109 i art. 110 ustawy z dnia... – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U....).”;

2) w art. 37 ust. 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Jeżeli do rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych jest wymagana rezerwacja częstotliwości, dokonuje się jej wraz z koncesją. Do dokonywania, wprowadzania zmian lub cofania rezerwacji częstotliwości stosuje się przepisy art. 109 i 110 ustawy z dnia... – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U....).”.

Art. 210. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 89, poz. 804 oraz z 2003 r. Nr 139, poz. 1326 i Nr 113, poz. 1070) w art. 30 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dane identyfikujące abonenta, zakończenia sieci lub urządzenia telekomunikacyjnego, między którymi wykonano połączenie oraz dane dotyczące uzyskania lub próby uzyskania połączenia między określonymi urządzeniami telekomunikacyjnymi lub zakończeniami sieci, a także okoliczności i rodzaje wykonanego połączenia, mogą być ujawnione Żandarmerii Wojskowej oraz przetwarzane przez Żandarmerię Wojskową wyłącznie w celu zapobiegania lub wykrywania przestępstw.”;

2) w ust. 3 wyrazy „Przedsiębiorcy prowadzący działalność w dziedzinie telekomunikacji w sieciach publicznych” zastępuje się wyrazami „Podmioty wykonujące działalność telekomunikacyjną”.

Art. 211. W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188, Nr 166, poz. 1609) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 27 w ust. 12 wyrazy „Operatorzy prowadzący działalność telekomunikacyjną w sieciach publicznych” zastępuje się wyrazami „Podmioty wykonujące działalność telekomunikacyjną”;

2) w art. 28:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) identyfikacyjnych abonenta, zakończenia sieci lub urządzenia telekomunikacyjnego oraz dotyczących faktu, okoliczności i rodzaju połączenia lub próby uzyskania

- połączenia między określonymi urządzeniami telekomunikacyjnymi lub zakończeniami sieci;”,
- b) w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „zakończeń sieci” dodaje się wyrazy „lub urządzeń telekomunikacyjnych”,
 - c) w ust. 2 wyrazy „operatora sieci telekomunikacyjnej” zastępuje się wyrazami „podmiot wykonujący działalność telekomunikacyjną”,
 - d) w ust. 3 wyrazy „operator sieci telekomunikacyjnej” zastępuje się wyrazami „podmiot wykonujący działalność telekomunikacyjną”,
 - e) w ust. 4 wyrazy „Operatorzy sieci telekomunikacyjnych” zastępuje się wyrazami „podmioty wykonujące działalność telekomunikacyjną”.

Art. 212. W ustawie z dnia 9 lipca 2003 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych (Dz. U. Nr 139, poz. 1326 i Nr 179, poz. 1750) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 26 w ust. 5 wyrazy „Operatorzy świadczący usługi telekomunikacyjne w sieciach publicznych” zastępuje się wyrazami „Podmioty wykonujące działalność telekomunikacyjną”;
- 2) w art. 27:
 - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) identyfikacyjnych abonenta, zakończenia sieci lub urządzenia telekomunikacyjnego oraz dotyczących faktu, okoliczności i rodzaju połączenia lub próby uzyskania połączenia między określonymi urządzeniami telekomunikacyjnymi lub zakończeniami sieci;”,
 - b) w ust. 1 pkt 2 po wyrazach „zakończeń sieci” dodaje się wyrazy „lub urządzeń telekomunikacyjnych”,
 - c) w ust. 2 wyrazy „operatora sieci telekomunikacyjnej” zastępuje się wyrazami „podmiot wykonujący działalność telekomunikacyjną”,
 - d) w ust. 3 wyrazy „Operator sieci telekomunikacyjnej” zastępuje się wyrazami „Podmiot wykonujący działalność telekomunikacyjną”,
 - e) w ust. 4 wyrazy „Operator sieci telekomunikacyjnej” zastępuje się wyrazami „Podmiot wykonujący działalność telekomunikacyjną”.

Rozdział 2

Przepisy przejściowe

Art. 213. 1. Operator posiadający przed dniem wejścia w życie ustawy pozycję znaczącą, w rozumieniu przepisów dotychczasowych, jest obowiązany:

- 1) w zakresie świadczenia usług telefonicznych świadczonych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych – do wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 35 i 38 ust. 1 – w zakresie połączeń sieci, art. 38 ust. 6, art. 42 ust. 3 pkt 3 i pkt 4 lit. a i b oraz art. 65-68;
- 2) w zakresie świadczenia usług telefonicznych świadczonych w ruchomych publicznych sieciach telefonicznych – do wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 38 ust. 1 - w zakresie połączeń sieci;
- 3) w zakresie świadczenia usług dzierżawy łączy telekomunikacyjnych – do wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 35 – w zakresie połączeń sieci, art. 38 ust. 1 – w zakresie połączeń sieci i łączy dzierżawionych, art. 42 ust. 3 pkt 3 i pkt 4 lit. a i b oraz w art. 43;
- 4) w zakresie świadczenia usług na krajowym rynku połączeń międzyoperatorskich, w tym połączeń międzysieciowych – do wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 42 ust. 3 pkt 3 i pkt 4 lit. a i b.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do dnia wydania decyzji, o których mowa w art. 21, nie dłużej jednak, niż do dnia 31 marca 2005 r.

3. Do czasu wyłonienia przedsiębiorców telekomunikacyjnych wyznaczonych do świadczenia usługi powszechnej, obowiązek świadczenia tej usługi wykonuje przedsiębiorca, który na podstawie dotychczasowych przepisów został uznany za operatora publicznego o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia usług telefonicznych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych.

Art. 214. 1. Z zastrzeżeniem art. 217 do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do spraw wszczętych na podstawie przepisów art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy tej ustawy.

3. W zakresie spraw zakończonych w ramach postępowania administracyjnego, a niezakończonych w toku postępowania odwoławczego, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 215. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 216. 1. Przedsiębiorcę, który w dniu wejścia w życie ustawy posiada zezwolenie telekomunikacyjne lub zgłoszenie działalności telekomunikacyjnej, w rozumieniu przepisów dotychczasowych, Prezes URTiP wpisuje z urzędu do rejestru oraz wydaje zaświadczenie do dnia 1 stycznia 2005 r.

2. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, może, na zasadach określonych w ustawie, prowadzić działalność telekomunikacyjną w zakresie określonym w posiadanym zezwoleniu telekomunikacyjnym lub wynikającym z dokonanego zgłoszenia działalności telekomunikacyjnej.

3. Jeżeli informacje zawarte w zezwoleniu lub zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, nie zawierają wszystkich danych, o których mowa w art. 7 ust. 3, Prezes URTiP może wezwać przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do uzupełnienia wymaganych informacji w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania.

4. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, Prezes URTiP wydaje decyzję o wykreśleniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z rejestru.

5. Zezwolenia telekomunikacyjne oraz zgłoszenia działalności telekomunikacyjnej zachowują moc do dnia dokonania wpisu, o którym mowa w ust. 1.

6. Przedsiębiorcy, o których mowa w ust. 1, posiadający zobowiązania finansowe wobec Skarbu Państwa z tytułu opłat koncesyjnych są obowiązani do ich wykonania na zasadach dotychczasowych.

7. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają przepisów ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o restrukturyzacji zobowiązań koncesyjnych operatorów stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych (Dz. U. Nr 233, poz. 1956).

Art. 217. Wnioski o wydanie zezwolenia telekomunikacyjnego, których rozpatrywanie nie zakończyło się wydaniem decyzji ostatecznej do dnia wejścia w życie ustawy oraz zgłoszenia działalności telekomunikacyjnej, od dnia złożenia których do dnia wejścia w życie ustawy nie upłynął termin uprawniający do podjęcia działalności nimi objętej, traktuje się jako wnioski o wpis do rejestru.

Art. 218. 1. Rezerwacje częstotliwości oraz przydziały numeracji, w tym zawarte w zezwoleniach telekomunikacyjnych, dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, stają się odpowiednio rezerwacjami częstotliwości albo przydziałami numeracji w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Pozwolenia radiowe oraz świadectwa operatora urządzeń radiowych, w rozumieniu przepisów dotychczasowych, stają się odpowiednio pozwoleniami radiowymi albo świadectwami operatora urządzeń radiowych w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 219. 1. Prezes URTiP powołany na podstawie przepisów dotychczasowych pełni funkcje do końca kadencji.

2. Pracownicy URTiP stają się z dniem wejścia w życie ustawy pracownikami URTiP w rozumieniu przepisów tej ustawy.

3. Oddziały okręgowe wchodzące w skład URTiP przed dniem wejścia w życie ustawy, stają się oddziałami okręgowymi w rozumieniu tej ustawy.

4. Członkowie Rady Telekomunikacji i Rady Usług Pocztowych, powołani na podstawie przepisów dotychczasowych, pełnią funkcję do końca kadencji.

Art. 220. Finansowanie URTiP do dnia 31 grudnia 2004 r. odbywa się z części budżetowej, przeznaczonej na funkcjonowanie URTiP.

Art. 221. Operator publiczny posiadający zezwolenie telekomunikacyjne na eksploatację sieci przeznaczonej do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, przed dniem wejścia w życie ustawy, jest obowiązany do uiszczenia za rok 2004 opłaty, o której mowa w art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 222. Opłatę, o której mowa w art. 176, za rok 2005 uiszcza przedsiębiorca telekomunikacyjny, który prowadził działalność telekomunikacyjną co najmniej przez 2 lata przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 223. Wymagań, o których mowa w art. 141 ust. 1 pkt 3 lit. a, nie stosuje się do urządzeń radiowych używanych przed dniem wejścia w życie ustawy na podstawie pozwoleń.

Art. 224. Aparatura, w tym urządzenia radiowe i telekomunikacyjne urządzenia końcowe bez oznakowania znakiem zgodności, wprowadzone do obrotu lub używane przed dniem wejścia w życie ustawy, mogą być nadal używane, jeżeli spełniają zasadnicze wymagania.

Rozdział 3

Przepisy końcowe

Art. 225. Traci moc ustawa z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852, z późn. zm.⁵⁾) z wyjątkiem art. 25 ust. 5, art. 27 ust. 3, art. 30-33, art. 112 ust. 5 i 6, które tracą moc z dniem 31 grudnia 2004 r.

Art. 226. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem art. 77 ust. 5, art. 95, art. 112 ust. 6, art. 143 ust. 3 i art. 176-178, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 122, poz. 1321, Nr 154, poz. 1800 i poz. 1802, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1652.

UZASADNIENIE

Przedłożony projekt ustawy – Prawo telekomunikacyjne implementuje regulacje Unii Europejskiej, do której struktur Polska przystąpi z dniem 1 maja 2004 r.

Dnia 25 lipca 2003 r. w krajach Unii Europejskiej weszły w życie przepisy zmieniające całą warstwę prawa wtórnego regulującego zagadnienia telekomunikacyjne. Dyrektywy przyjęte dnia 7 marca 2002 r. na podstawie art. 95 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską obejmują:

- 1) dyrektywę 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), (Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002, str. 21 i n.);
- 2) dyrektywę 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usługi łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach), (Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002, str. 33 i n.);
- 3) dyrektywę 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz ich łączenia (dyrektywa o dostępie), (Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002, str. 7 i n.);
- 4) dyrektywę 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i praw użytkowników odnoszących się do sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o usłudze powszechnej), (Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002, str. 51 i n.);

oraz

- 5) dyrektywę 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. w sprawie przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 201 z 31.7.2002, str. 37 i n.);
- 6) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiokomunikacyjnych i telekomunikacyjnych urządzeń

końcowych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (Dz. Urz. WE L 91 z 7.4.1999, str. 10 i n.);

- 7) dyrektywę Komisji 2002/77/WE z dnia 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 249 z 17.9.2002, str. 21 i n.) i
- 8) dyrektywę 89/336/EWG z dnia 3 maja 1989 r. o zbliżeniu praw państw członkowskich dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej, (Dz. Urz. L 139, 23/05/89 p. 19 i n.).

Przyjęcie do polskiego porządku prawnego powyższych regulacji w dziedzinie telekomunikacji zostało poprzedzone osiągnięciem podstawowych standardów regulacyjnych zgodnych z dotychczasowym porządkiem prawnym Unii Europejskiej, czego dokonano w Polsce poprzez nowelizację Prawa telekomunikacyjnego w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 113, poz. 1070). Nowelizacja ta weszła w życie dnia 1 października 2003 r.

Projektowana ustawa pozostaje w ścisłym związku ze strategią rozwoju telekomunikacji na lata 2004-2006 opracowywaną przez Rząd. Realizacji celów strategicznych Rządu w zakresie telekomunikacji sprzyjać będzie zaproponowanie takich rozwiązań prawnych, aby uregulowania zawarte w projektowanej ustawie:

- sprzyjały dalszemu rozwojowi infrastruktury telekomunikacyjnej,
 - zwiększały dostępność usług telekomunikacyjnych,
 - liberalizowały dostęp do rynku,
 - dostosowywały regulacje do zasad obowiązujących na rynku Unii Europejskiej,
- z uwzględnieniem stopnia rozwoju rynku polskiego.

Celem proponowanych regulacji jest zapewnienie powszechnej, tańszej, szybszej i bezpieczniejszej łączności, w szczególności poprzez:

- wprowadzenie postępowania konsultacyjnego w odniesieniu do projektów rozwiązań mających istotny wpływ na rynek telekomunikacyjny,

- uregulowania dotyczące usługi powszechnej uwzględniające rozwój technologiczny, rozwój rynku oraz zmiany w zapotrzebowaniu użytkowników,
- dostępność stacjonarnych usług telefonicznych użytkownikom niepełnosprawnym oraz użytkownikom ze specjalnymi potrzebami społecznymi,
- ułatwienie implementacji nowych rozwiązań technologicznych, szczególnie w zakresie cyfrowych technologii telekomunikacyjnych,
- przenoszalność numerów,
- wspieranie przez regulatora działań na rzecz interoperacyjności sieci,
- uregulowania dotyczące współkorzystania z infrastruktury telekomunikacyjnej,
- uregulowania dotyczące ochrony konsumenta, w tym przejrzystość taryf oraz jasne warunki rozwiązywania sporów,
- przyczynienie się do wzrostu poziomu stabilności prawnej.

Dla osiągnięcia korzyści wynikających z rozszerzenia Jednolitego Rynku niezwykle ważnym stało się zapewnienie jak najwyższego standardu świadczenia usługi powszechnej, jako „minimum cywilizacyjnego” oraz wykonywania jej w warunkach niedyskryminowanego rozwoju technologicznego.

Proponowane powyżej działania powinny sprzyjać jak najlepszym warunkom funkcjonowania rynku telekomunikacyjnego oraz społeczeństwa informacyjnego w Polsce. Celem zachowania ciągłości regulacji, nowe przepisy w jak największym stopniu utrzymują dotychczasowe rozwiązania, o ile nie są one sprzeczne z regulacjami wynikającymi z nowych dyrektyw Unii Europejskiej.

1. Zakres ustawy

Projekt ustawy określa zasady wykonywania i kontroli działalności polegającej na świadczeniu usług telekomunikacyjnych, dostarczaniu sieci telekomunikacyjnych lub udogodnień towarzyszących, prawa i obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych, prawa i obowiązki użytkowników i użytkowników końcowych, w tym abonentów i konsumentów usług telekomunikacyjnych oraz użytkowników urządzeń radiowych, warunki podejmowania i prowadzenia

działalności polegającej na dostarczaniu sieci i świadczeniu usług telekomunikacyjnych, w tym sieci i usług służących rozpowszechnianiu i rozprowadzaniu programów radiofonicznych i telewizyjnych, warunki regulowania rynków telekomunikacyjnych, warunki świadczenia usługi powszechnej i ochrony użytkowników usług, warunki gospodarowania częstotliwościami oraz numeracją, warunki przetwarzania danych w telekomunikacji i ochrony tajemnicy telekomunikacyjnej oraz obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego, w zakresie telekomunikacji, a także wymagania jakim powinny odpowiadać aparatura w tym urządzenia telekomunikacyjne urządzenia końcowe, funkcjonowanie administracji łączności, której działalność regulacyjna dotyczy będzie przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzących działalność w sieciach publicznych, współdziałanie tej administracji z innymi organami krajowymi oraz instytucjami Unii Europejskiej w zakresie regulacji telekomunikacji.

Również uregulowania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej są przedmiotem tej ustawy. Zgodność aparatury, w tym urządzeń radiowych i telekomunikacyjnych urządzeń końcowych z zasadniczymi wymaganiami jest regulowana w pozostałym zakresie przez ustawę o systemie oceny zgodności. Sprawy transmisji radiofonicznych i telewizyjnych są regulowane w zakresie, którego nie obejmuje ustawa o radiofonii i telewizji.

2. Cele ustawy

W myśl wpisanych w art. 1 ust. 2 celów, ustawa ma stworzyć warunki dla:

wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, zapewnienia ładu w gospodarce numeracją, częstotliwościami i zasobami orbitalnymi, a także neutralności technologicznej. Dzięki tym celom projektowana ustawa ma za zadanie stwarzać warunki do korzystania przez obywateli, przedsiębiorców i innych użytkowników z powszechnie dostępnych, dostosowanych do potrzeb, nowoczesnych i dobrych jakościowo usług telekomunikacyjnych. Postanowienia ustawy i działalność regulacyjna administracji

telekomunikacyjnej, w powiązaniu z innymi przedsięwzięciami państwa i przedsiębiorców telekomunikacyjnych sprzyjających inwestycjom i rozwojowi rynku telekomunikacyjnego, powinny tworzyć warunki funkcjonowania społeczeństwa informacyjnego w Polsce.

Cele działalności regulacyjnej wykonywanej przez administrację łączności, wynikające z dyrektywy ramowej oraz szczególnych uwarunkowań rynku polskiego będą obejmowały: ochronę interesów użytkowników telekomunikacji, w szczególności konsumentów, wspieranie równoprawnej i skutecznej konkurencji oraz zapobieganie zniekształceniom i ograniczeniom konkurencji, przyczynianie się do rozwoju krajowego i wspólnotowego rynku telekomunikacyjnego, stymulowanie rozwoju infrastruktury i innowacyjnych usług telekomunikacyjnych, zapewnianie usługi powszechnej i efektywnego wykorzystania zasobów (częstotliwości i numeracji). Działalność regulacyjna administracji będzie prowadzona tylko w zakresie niezbędnym do pobudzenia i umocnienia rozwoju infrastruktury, usług telekomunikacyjnych i konkurencji, w sposób neutralny dla stosowanych technologii telekomunikacyjnych.

3. Definicje

Na kształt definicji ustawowych wpłynęły podstawowe definicje zawarte w dyrektywie ramowej, dyrektywie dostępowej, dyrektywie o usłudze powszechnej i dyrektywie o prywatności, a także pojęcia zdefiniowane w kodeksie cywilnym, ustawie o radiofonii i telewizji i ustawie o systemie oceny zgodności. Proponowane brzmienie definicji ma na celu zapewnienie spójności projektu ustawy z dyrektywami oraz krajowymi aktami prawnymi. W projekcie nie posłużono się stosowanym przez dyrektywy pojęciem komunikacji elektronicznej. W trakcie prac nad projektem oraz zakresem pojęcia komunikacji elektronicznej stwierdzono bowiem, że jest ono tożsame ze stosowanym w polskim systemie prawnym szerokim ujęciem pojęcia telekomunikacji.

4. Podejmowanie działalności telekomunikacyjnej

Projekt ustawy w Dziale I Rozdział 2 implementuje zapisy Dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach).

W art. 7 projektu zamieszczono przepisy, które mają na celu wskazanie, że działalność telekomunikacyjna prowadzona jako działalność zarobkowa lub jako działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia o swobodzie działalności gospodarczej. Oznacza to, że działalność telekomunikacyjna, która nie jest działalnością gospodarczą podlega reglamentacji tylko w bardzo ograniczonym zakresie, tj. gospodarki zasobami numeracji i częstotliwości oraz kompatybilności elektromagnetycznej.

Uznanie działalności telekomunikacyjnej (prowadzonej jako działalność gospodarcza) za działalność regulowaną oznacza, że do jej podjęcia konieczne będzie złożenie wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa URTiP oraz uzyskanie takiego wpisu.

Prezes URTiP będzie mógł wydać decyzję odmawiającą dokonania wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych jedynie w przypadku, gdy wydano prawomocne orzeczenie zakazujące prowadzenia określonej działalności lub wydano decyzję o zakazie prowadzenia działalności telekomunikacyjnej (art. 195 ust. 4 –6 projektu ustawy).

Dział 1 rozdział 2 zawiera także przepisy, które określają treść wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, treść oświadczenia przedsiębiorcy o spełnianiu wymogów odnoszących się do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej (oświadczenie to jest składane pod rygorem odpowiedzialności z art. 233 § 6 Kodeksu karnego).

W odniesieniu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych, należy stwierdzić, że jest on rejestrem działalności regulowanej w rozumieniu ustawy z dnia o swobodzie działalności gospodarczej, a co za tym idzie mają do niego zastosowanie przepisy zawarte w tamtej ustawie. Dodatkowo projekt ustawy precyzuje, jakie informacje mają być uwzględnione w samym rejestrze.

Wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych został zwolniony z opłaty skarbowej, jako że prowadzenie rejestru należy zaliczyć do zadań z zakresu regulacji rynku telekomunikacyjnego, które to zadania powinny być finansowane z opłaty administracyjnej.

Należy stwierdzić, że treść rozdziału 2 w Dziale I odpowiada wymogom zawartym w art. 65 ust. 4 projektu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

5. Postępowanie konsultacyjne

Przed podjęciem rozstrzygnięcia w sprawach określonych w art. 11 projektu Prezes URTiP przeprowadza konsultację przyznając zainteresowanym stronom możliwość wyrażenia na piśmie, w określonym terminie, stanowiska do projektu rozstrzygnięcia. Organ konsultujący (Prezes URTiP) ogłasza rozpoczęcie konsultacji i informuje o konsultacji Prezesa UOKiK i Przewodniczącego KRRiT, określając przedmiot i termin konsultacji oraz udostępniając projekt rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem. O ile organ konsultujący nie ustali innego terminu, konsultacja trwać będzie 30 dni. Wyniki konsultacji, a także niezastrzeżone stanowiska uczestników konsultacji będą udostępniane do wiadomości publicznej. W celu zapewnienia konkurencji lub ochrony interesów użytkowników Prezes URTiP może bez przeprowadzenia konsultacji wydać decyzję w sprawach regulacji rynku na okres nie przekraczający 6 miesięcy, jednak wydanie kolejnej decyzji w tej samej sprawie musi być poprzedzone postępowaniem konsultacyjnym.

6. Postępowanie konsolidacyjne

Jeżeli sprawy, o których mowa w art. 11, mogą mieć wpływ na handel między państwami członkowskimi, Prezes URTiP przesyła Komisji Europejskiej i organom regulacyjnym w innych państwach członkowskich projekty rozstrzygnięć wraz z ich uzasadnieniem. Prezes URTiP bierze pod uwagę w możliwie najszerszym zakresie stanowiska otrzymane w ramach postępowania konsolidacyjnego. Jeżeli w zakresie ustalenia znaczącej pozycji rynkowej Komisja Europejska stwierdzi, że proponowane rozstrzygnięcie może utrudnić rozwój jednolitego rynku lub mogłoby naruszyć prawo wspólnotowe, Prezes URTiP wstrzymuje podjęcie decyzji na okres

2 miesięcy. W przypadku otrzymania w tym okresie wezwania Komisji Europejskiej do wycofania projektu i propozycji jego zmiany, Prezes URTiP zmienia projekt rozstrzygnięcia i poddaje go ponownie postępowaniu konsultacyjnemu i postępowaniu konsolidacyjnemu. Prezes URTiP uwzględnia przy stosowaniu ustawy, w największym możliwie stopniu, treść Wytycznych Komisji w sprawie analizy rynku i ustalania znaczącej pozycji rynkowej oraz treść Zaleceń Komisji Europejskiej w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej w ich aktualnym brzmieniu, a w przypadku odstąpienia od ich stosowania, powiadamia Komisję, uzasadniając swoje stanowisko. Do postępowania konsolidacyjnego mają zastosowanie odpowiednie przepisy dotyczące pominięcia postępowania konsultacyjnego, o którym mowa w art. 13 projektu.

7. Regulowanie rynku telekomunikacyjnego

Prezes URTiP bada rynki właściwych produktów i usług telekomunikacyjnych i dokonuje ich okresowej weryfikacji.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, rynki właściwe podlegające badaniu, uwzględniając poziom rozwoju krajowego rynku telekomunikacyjnego oraz treść Zalecenia Komisji Europejskiej przyjętego na podstawie art. 15 ust. 1 Dyrektywy ramowej. Zakres rynków transmisji radiofonicznych i telewizyjnych jest ustalany po zasięgnięciu opinii Przewodniczącego KRRiT. W przypadku zastosowania w rozporządzeniu postanowień odbiegających od treści Zalecenia Komisji minister właściwy do spraw łączności, poddaje je postępowaniu konsolidacyjnemu, uzasadniając swe stanowisko.

Po wydaniu lub zmianie rozporządzenia Prezes URTiP wszczyna postępowanie wyjaśniające w sprawie ustalenia, czy na rynku właściwym określonym w drodze rozporządzenia występuje skuteczna konkurencja. Analiza rynków właściwych następuje z uwzględnieniem treści wytycznych Komisji Europejskiej przyjętych na podstawie art. 15 ust. 2 Dyrektywy ramowej i stopnia rozwoju krajowego rynku telekomunikacyjnego. Postępowanie wyjaśniające Prezes URTiP zamyka w drodze

postanowienia, w którym stwierdza, czy na analizowanym rynku występuje skuteczna konkurencja. Projekt tego postanowienia podlega postępowaniu konsultacyjnemu. W przypadku rynku uznanego decyzją Komisji Europejskiej za rynek ponadnarodowy, Prezes URTiP przeprowadza jego analizę w ścisłym porozumieniu z właściwymi krajowymi organami regulacyjnymi innych państw członkowskich przy uwzględnieniu treści Wytycznych Komisji w sprawie analizy rynku i ustalania znaczącej pozycji rynkowej i stwierdza wspólnie z nimi, czy jeden lub więcej przedsiębiorców telekomunikacyjnych zajmuje na danym rynku pozycję znaczącą bądź czy występuje na nim skuteczna konkurencja.

Projektowana ustawa zmienia definicję znaczącej pozycji rynkowej. Znaczącą pozycję rynkową zajmuje przedsiębiorca telekomunikacyjny, który samodzielnie posiada pozycję ekonomiczną na danym rynku telekomunikacyjnym, stwarzającą mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz użytkowników końcowych.

Prezes URTiP w wyniku przeprowadzonej analizy rynków telekomunikacyjnych i stwierdzeniu, że nie występuje na nich skuteczna konkurencja, wyznacza, w drodze decyzji, przedsiębiorcę zajmującego znaczącą pozycję na danym rynku oraz nakłada na niego określone obowiązki regulacyjne biorąc pod uwagę adekwatność danego obowiązku do zidentyfikowanego problemu, proporcjonalność oraz cele regulacyjne. Decyzje dotyczące wyznaczenia podmiotu lub podmiotów o znaczącej pozycji na rynku właściwym i nałożeniu obowiązków regulacyjnych określonych w ustawie są wydawane przez Prezesa w porozumieniu z Prezesem UOKiK. Decyzje w sprawie wyznaczenia przedsiębiorcy o znaczącej pozycji na rynkach transmisji radiofonicznych lub telewizyjnych Prezes URTiP wydaje w porozumieniu z Prezesem UOKiK i Przewodniczącym KRRiT. Prezes URTiP w celu utrzymania, zmiany, zniesienia tych obowiązków lub wyznaczenia innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego zajmującego znaczącą pozycję rynkową przeprowadza regularnie, nie rzadziej niż co dwa lata, analizę rynków właściwych określonych w rozporządzeniu.

Prezes URTiP sporządza wykaz przedsiębiorców telekomunikacyjnych o znaczącej pozycji rynkowej i publikuje w Biuletynie URTiP. Prezes URTiP publikuje również

w Biuletynie URTiP decyzje nakładające obowiązki na przedsiębiorców o znaczącej pozycji rynkowej.

8. Dostęp telekomunikacyjny

Przepisy w zakresie dostępu do sieci telekomunikacyjnych mają na celu dostosowanie polskiego rynku telekomunikacyjnego do funkcjonowania w ramach otwartego i konkurencyjnego rynku wspólnotowego, na którym nie powinno być ograniczeń uniemożliwiających operatorom negocjowanie pomiędzy sobą porozumień, w tym porozumień transgranicznych dotyczących dostępu i połączeń sieci.

Projekt przewiduje całkowicie nowy mechanizm nakładania obowiązków na operatorów, co ma na celu usprawnienie reakcji Prezesa URTiP na rozwój rynku. Projekt przewiduje wprowadzenie następujących obowiązków wprowadzanych indywidualnymi decyzjami Prezesa URTiP: przejrzystości, opracowania oferty ramowej, niedyskryminacji, rozdzielności księgowej, uwzględniania wniosków o dostęp do sieci telekomunikacyjnej, kontroli cen oraz księgowania kosztów. Zadaniem przyjętych rozwiązań jest stopniowe zmniejszanie regulacji sektorowych w miarę intensyfikacji konkurencji na rynku, dlatego też zapewniono Prezesowi URTiP możliwości obniżenia prawnych wymogów na rynkach, na których konkurencja przynosi oczekiwane efekty.

9. Ochrona użytkowników końcowych i usługi powszechne

Proponowane zapisy są oparte na przepisach dyrektyw, w szczególności dyrektywy 2002/22/WE o usłudze powszechnej.

Dział III dotyczy ochrony użytkowników końcowych i usługi powszechnej. Rozdziały 1, 3 i 4 stanowią przepisy ogólne dotyczące użytkowników końcowych publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, natomiast rozdział 2 stanowi regulację szczególną dotyczącą świadczenia usługi powszechnej.

W Rozdziale 1 Działu 3 „Świadczenie usług użytkownikom końcowym” uregulowano kwestie dotyczące zawierania umów, regulaminów i cenników usług

oraz kwestie szczegółowe dotyczące korzystania z usług przez użytkowników końcowych.

W szczególności uregulowano kwestie dotyczące zawierania umów, wymaganych elementów umowy. W art. 52 projektu wprowadzono, na skutek wielokrotnie podnoszonych zdecydowanych żądań MON, MSWiA oraz ABW, ust. 6 i 7 w brzmieniu:

- „6. Dostawca usług uzależnia zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z użytkownikiem końcowym będącym osobą fizyczną, a także świadczenie tych usług od uprzedniego ustalenia danych tego użytkownika końcowego, o których mowa w art. 154 ust. 2 pkt 1-6, na podstawie dokumentu tożsamości przedstawionego przez użytkownika końcowego.
7. Przepis ust. 6 stosuje się także do użytkowników końcowych usługi przedpłaconej, świadczonej w ruchomej sieci telefonicznej.”

Zapis jest podyktowany potrzebą identyfikowania użytkowników końcowych, w tym użytkowników końcowych usług przedpłaconych ze względu na wymogi bezpieczeństwa.

W projekcie przewiduje się także obowiązek udostępniania przez dostawców usług regulaminów i cenników użytkownikom końcowym. Projekt ustawy określa również minimalny zakres informacji, jakie powinny być zawarte w regulaminie i w cenniku.

Celem zwiększenia dostępności informacji dotyczących praw i obowiązków konsumentów w zakresie korzystania z usług telekomunikacyjnych, w projekcie zgodnie z dyrektywą 2002/22/WE przewiduje się obowiązek Prezesa URTiP publikowania w Biuletynie URTiP oraz zamieszczania na stronie internetowej URTiP informacji dotyczących podstawowych praw i obowiązków abonentów publicznie dostępnych usług telefonicznych, w tym usługi powszechnej, standardowych warunków umowy o przyłączenie do publicznej sieci telefonicznej lub o świadczenie publicznie dostępnych usług telefonicznych, a także sposobów pozasądowego rozwiązywania sporów między konsumentami a przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi.

Nowym przepisem jest przepis dotyczący świadczenia usług o podwyższonej opłacie, to jest usług obejmujących połączenie telefoniczne z dodatkowym świadczeniem. Chodzi tu o takie usługi, jak m.in. połączenia na numery zaczynające się na 0-700, usługi informacyjne lub rozrywkowe świadczone za pomocą telefonii komórkowej (np. przesyłanie plików z polifonicznymi dzwonekami lub wygaszaczami ekranu do zainstalowania w telefonie komórkowym przez użytkownika końcowego). Potrzeba uregulowania zasad świadczenia tych usług wynika z faktu częstych nadużyć jakich dopuszczają się dostawcy usług o podwyższonej opłacie. Szczególnie rażącym przykładem są tu tzw. dialery za pomocą, których użytkownik końcowy uzyskuje połączenie z płatnymi stronami internetowymi, nie zawsze zdając sobie sprawę z ceny takiego połączenia lub wręcz uzyskuje to połączenie bez swojej zgody. Projekt przewiduje także utworzenie przez Prezesa URTiP jawnego rejestru numerów wykorzystywanych przez dostawców usług o podwyższonej opłacie.

Rozdział 2 określa zasady świadczenia usługi powszechnej. Pojęcie usługi powszechnej definiowane jest następująco: „usługa powszechna jest to zestaw usług telekomunikacyjnych jakie powinny być dostępne dla wszystkich użytkowników stacjonarnych publicznych sieci telefonicznych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, z zachowaniem wymaganej jakości i po przystępnej cenie” (art. 77 ust. 1 projektu). Projekt określa także katalog usług wchodzących w skład usługi powszechnej. Projektowany katalog jest zgodny z dyrektywą 2002/22/WE o usłudze powszechnej.

W ustawie proponuje się dodatkowo usługę przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu dla:

- 1) szkół publicznych,
- 2) szkół niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych, w których realizowany jest obowiązek szkolny lub obowiązek nauki,
- 3) publicznych zakładów kształcenia nauczycieli,
- 4) niepublicznych zakładów kształcenia nauczycieli,
- 5) publicznych centrów kształcenia ustawicznego, centrów kształcenia praktycznego, młodzieżowych ośrodków wychowawczych, młodzieżowych

ośrodków socjoterapii, specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych, specjalnych ośrodków wychowawczych i poradni psychologiczno-pedagogicznych,

- 6) publicznych placówek doskonalenia nauczycieli i publicznych bibliotek pedagogicznych,
- 7) bibliotek publicznych,
- 8) państwowych i niepaństwowych szkół wyższych, która finansowana będzie z budżetu państwa.

Utrzymanie przepisu, zgodnie z którym ww. uprawnionym jednostkom zapewniana jest usługa przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu, jest konsekwencją rozszerzenia katalogu usług powszechnych o tę usługę ustawą z dnia 22 maja 2003 r. nowelizującą Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 113, poz. 1070). Jednak zgodnie z art. 33 dyrektywy 2002/22/WE ws. usługi powszechnej usługa ta wykracza poza minimalny zestaw usług jakie powinny być dostępne użytkownikom końcowym w ramach usługi powszechnej i jako taka nie może być finansowana z dopłat pokrywanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych. W związku, z tym powstaje potrzeba finansowania tych usług z budżetu Państwa. Ponadto, proponowany zapis (art. 95) jest zgodny z kierunkiem wyznaczonym przez dokument rządowy „Strategia informatyzacji Rzeczypospolitej Polskiej – ePolska na lata 2004-2006”.

Przewidziany jest mechanizm wyłaniania przedsiębiorcy telekomunikacyjnego wyznaczonego do świadczenia usługi powszechnej w drodze konkursu. Przy czym dany przedsiębiorca telekomunikacyjny może być wyznaczony do świadczenia pełnego zakresu usługi powszechnej lub tylko poszczególnych usług wchodzących w jej skład. W przypadku, gdy do konkursu nie przystąpi żaden przedsiębiorca telekomunikacyjny, Prezes URTiP wyznacza dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych w stacjonarnej sieci telefonicznej posiadającego pozycję znaczącą na rynku detalicznym na określonym przez Prezesa URTiP obszarze do świadczenia pełnego zakresu usługi powszechnej lub poszczególnych usług wchodzących w skład usługi powszechnej nie świadczonych jeszcze na terenie tego obszaru.

Jeżeli na danym obszarze żaden dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych w stacjonarnej sieci telefonicznej nie posiada znaczącej pozycji na rynku detalicznym, Prezes URTiP wyznacza dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych obsługującego największą liczbę stacjonarnych telefonicznych linii abonenckich na tym obszarze.

Przewiduje się, iż przedsiębiorca telekomunikacyjny wyznaczony do świadczenia usługi powszechnej będzie obowiązany pozytywnie rozpatrywać wszystkie uzasadnione wnioski o przyłączenie do publicznej sieci i dostęp do usług telefonicznych w stałej lokalizacji, a także o świadczenie usługi przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu dla jednostek uprawnionych.

W ramach usługi powszechnej zapewniony będzie dostęp do odpowiedniej sieci aparatów publicznych dla wszystkich użytkowników końcowych.

W ramach usługi powszechnej będą również zapewnione udogodnienia dla osób niepełnosprawnych.

Projekt ustawy przewiduje, że ceny usług powszechnych mają z założenia odpowiadać kosztom, z zastrzeżeniem jednak, że jeżeli tak wyznaczone ceny nie będą przystępne, Prezes URTiP będzie mógł podjąć decyzję, w której zastosuje przewidziane ustawą środki w celu określenia cen odpowiadających potrzebom abonentów.

Przewiduje się w projekcie ustanowienie dopłat do świadczenia usług powszechnych dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego wyznaczonego do jej świadczenia na podstawie poniesionego kosztu netto. Do finansowania zobligowani będą przedsiębiorcy, których przychód w danym roku przekraczał będzie 4 mln złotych. Kwotę dopłaty wpłaca się na wyodrębniony rachunek URTiP wykorzystywany do transferów pieniężnych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, obowiązane do udziału w pokryciu dopłaty, do przedsiębiorcy wyznaczonego uprawnionego do otrzymania tej dopłaty.

W projekcie wskazuje się przypadki, w których przedsiębiorca telekomunikacyjny wyznaczony do świadczenia usługi powszechnej może zawiesić, ograniczyć lub zmienić warunki świadczenia tej usługi (art. 96).

Wszystkim abonentom oraz użytkownikom aparatów publicznych należy zapewnić dostęp do ogólnokrajowego spisu abonentów i do ogólnokrajowej informacji o numerach telefonicznych (art. 98).

W rozdziale 3 zamieszczono przepisy związane z odpowiedzialnością przedsiębiorcy telekomunikacyjnego za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi telekomunikacyjnej. Odpowiedzialność przedsiębiorcy wynika więc z przepisów Kodeksu cywilnego oraz projektowanej ustawy. Przewidziane jest obowiązkowe rozpatrywanie reklamacji przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, a także obowiązek wyczerpania drogi postępowania reklamacyjnego przed wystąpieniem na drogę sądową w przypadku abonentów usługi powszechnej.

Projekt w rozdziale 4 przewiduje powstanie instytucji umożliwiających rozwiązywanie sporów pomiędzy konsumentami a przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi. Wynika to z dyrektywy 2002/22/WE, która w art. 34 stanowi, iż Państwa Członkowskie mają obowiązek zapewnić, by sprawy objęte jej zakresem mogły być rozstrzygane w ramach pozasądowych procedur rozstrzygania sporów. Procedury te powinny być przejrzyste, proste i niedrogie. Uznano, że model postępowania mediacyjnego i sądów polubownych przyjęty na gruncie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360) spełnia ustanowione dyrektywą wymagania, dlatego też przyjęte w projekcie ustawy rozwiązania wzorowane są na postępowaniu mediacyjnym oraz stałych polubownych sądach konsumenckich uregulowanych w tej ustawie. W związku z tym, że ustawy o Inspekcji Handlowej, zgodnie z jej art. 4 pkt 6, nie stosuje się do usług telekomunikacyjnych, uznano, że najwłaściwszym rozwiązaniem byłoby powierzenie obowiązków związanych z rozwiązywaniem sporów Prezesowi URTiP.

10. Uprawnienia abonentów

Art. 65-70 dotyczą generalnie uprawnień abonentów publicznej sieci telefonicznej.

Zakres uprawnień abonentów został zmieniony w stosunku do tego określonego w obecnie obowiązującej ustawie - Prawo telekomunikacyjne jedynie przez

przyznanie – na podstawie art. 30 ust. 1 dyrektywy o usłudze powszechnej - również abonentom ruchomej publicznej sieci telefonicznej uprawnienia do przenoszenia numerów przy zmianie dostawcy usług (dotychczas uprawnienie to przysługiwało jedynie abonentom stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej). Dodatkowo – w związku z art. 30 ust. 2 dyrektywy o usłudze powszechnej, która fakultatywnie dopuszcza pobieranie opłat od abonentów za przedmiotowe uprawnienie – określono, że za przeniesienie przydzielonego numeru od abonenta może być pobrana jedynie jednorazowa opłata, która nie powinna zniechęcać do korzystania z tego uprawnienia. Generalnie wszelkie koszty związane z tym uprawnieniem powinien ponosić bowiem dostawca, do którego przenosi się abonent. Jednak w celu wyeliminowania przypadków, że abonenci „bez zastanowienia, pochopnie” będą podejmować decyzję o zmianie dostawcy usług przy zachowaniu dotychczasowego numeru – bo jest to bezpłatne – przyjęto jednorazową opłatę.

W przypadku dotychczasowego uprawnienia do wyboru operatora (w projekcie wyboru dostawcy usług) warunki i zakres tego uprawnienia w projekcie ustawy nie został zmieniony.

Jednak w związku z art. 19 ust. 2 dyrektywy o usłudze powszechnej w projekcie wprowadzono przepisy, na podstawie których Prezes URTiP może przedmiotowe uprawnienie rozszerzyć na abonentów dostawcy usług zapewniającego przyłączenie do ruchomej publicznej sieci telefonicznej operatora o znaczącej pozycji.

Dotychczasowe uprawnienia abonenta do:

- zmiany przydzielonego numeru w przypadku, gdy korzystanie z niego jest uciążliwe,
- przeniesienia przydzielonego numeru w ramach sieci tego samego dostawcy usług w przypadku zmiany lokalizacji przez abonenta

pozostały niezmienione.

11. Gospodarowanie częstotliwościami

W celu zapewnienia efektywnego wykorzystania częstotliwości i eliminowania szkodliwych zakłóceń proponuje się w niezbędnym zakresie sposób ich

zagospodarowania, przeznaczenie zakresów częstotliwości, dokonuje się rezerwacji częstotliwości i sprawuje się kontrolę wykorzystania zasobów częstotliwości. Rozstrzygnięcia Prezesa URTiP dotyczące przeznaczenia i wykorzystywania częstotliwości na cele dostarczania sieci i świadczenia usług telekomunikacyjnych są jawne i podlegają ogłoszeniu.

Rezerwacja częstotliwości lub zasobów orbitalnych określa częstotliwości, które w okresie rezerwacji pozostają do dyspozycji podmiotu, na rzecz którego dokonano rezerwacji, przeniesiono uprawnienia do częstotliwości lub uprawnienia do dysponowania częstotliwościami na cele związane z uzyskiwaniem pozwoleń radiowych. Rezerwacji częstotliwości udziela Prezes URTiP, w drodze decyzji, w terminie 6 tygodni od dnia złożenia wniosku, chyba że zastosowane zostanie postępowanie przetargowe, konkurs, albo konieczne będzie dokonywanie uzgodnień międzynarodowych. Rezerwacji częstotliwości udziela się na czas określony z możliwością przedłużenia bez przeprowadzania przetargu. W razie braku dostatecznych zasobów częstotliwości lub większej liczby wniosków o tę samą częstotliwość, Prezes URTiP po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego ogłasza i przeprowadza postępowanie przetargowe albo konkurs, w terminie nie dłuższym niż 8 miesięcy od wpłynięcia pierwszego wniosku. Ogłoszenie podlega publikacji w prasie oraz w Biuletynie URTiP. W ogłoszeniu o postępowaniu przetargowym określa się również wysokość wadium. Postępowanie przetargowe albo konkurs w sprawach częstotliwości przeznaczonych na cele transmisji radiofonicznych i telewizyjnych będą ogłaszane w porozumieniu z KRRiT. Zgodnie z art. 114 minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, tryb ogłaszania postępowania przetargowego i konkursu zapewniający właściwe poinformowanie podmiotów zainteresowanych uzyskaniem rezerwacji częstotliwości, a także szczegółowe wymagania co do treści ogłoszenia, zawartości dokumentacji, warunki i tryb przeprowadzania postępowania przetargowego i konkursu, w tym powoływania i pracy komisji przetargowej i konkursowej, a w przypadku postępowania przetargowego również sposób wpłaty i zwrotu wadium, kierując się potrzebą zapewnienia obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących żadnego uczestnika warunków postępowania przetargowego i konkursu oraz przejrzyste warunki podejmowania rozstrzygnięć.

Istotnym novum w projekcie jest przenoszenie uprawnień do częstotliwości na inny podmiot. Zamiar przeniesienia uprawnień podlega zgłoszeniu Prezesowi URTiP. Przenoszenie jest dopuszczalne w przypadkach określonych ustawą (art. 115), z zachowaniem ustalonych warunków wykorzystania częstotliwości i po uzyskaniu uprzedniej zgody Prezesa URTiP, która może być wydana na podstawie oceny skutków technicznych i rynkowych zmiany dysponenta częstotliwości.

W projekcie proponuje się - analogiczne do obowiązujących regulacji - zasady udzielania rezerwacji częstotliwości na cele obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Proponuje się, aby ustalanie i regularne aktualizowanie Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości (KTPC) było dokonywane tak jak dotychczas, w formie rozporządzenia Rady Ministrów (art. 106). Projekt nie wprowadza zmian w zakresie ustalania planów zagospodarowania częstotliwości – jest to zadanie Prezesa URTiP, który zgodnie z projektem przygotowuje i ustala plany zagospodarowania poszczególnych zakresów częstotliwości i ich zmiany. Plany dotyczące radiofonii i telewizji ustalane są w porozumieniu z Przewodniczącym KRRiT.

12. Opłaty telekomunikacyjne

Projektowane uregulowanie dotyczące rocznej opłaty telekomunikacyjnej jest przeniesieniem uregulowań art. 12 Dyrektywy 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na dostarczanie sieci i świadczenie usług łączności elektronicznej. Przewiduje ona uiszczanie rocznej opłaty telekomunikacyjnej przez podmioty korzystające z zezwolenia ogólnego na pokrycie kosztów funkcjonowania organów regulacyjnych. W ten sposób w krajach Unii Europejskiej organy regulacyjne są finansowane ze środków pochodzących z rynku. W Polsce URTiP jest finansowany ze środków pochodzących z budżetu państwa (jednostka budżetowa), a ich wysokość nie zależy od wielkości środków ściąganych przez URTiP z rynku w postaci opłat za zezwolenia, numerację i częstotliwości. W związku z tym, w celu dostosowania regulacji w polskim systemie prawnym do rozwiązań stosowanych w UE, w projekcie została określona roczna opłata telekomunikacyjna nakładana na

przedsiębiorców, którzy zostali wpisani do rejestru działalności regulowanej, a jej wysokość będzie zależała od kosztów URTiP i ministra właściwego do spraw łączności związanych z wykonywaniem zadań z zakresu telekomunikacji, które będzie można ustalić na podstawie wydatków zapisanych w ustawie budżetowej. W ten sposób pośrednio opłaty z rynku telekomunikacyjnego będą finansowały działalność organów regulacyjnych (art. 176). Wysokość tych kosztów, jak również wpływów z opłaty administracyjnej będzie podlegała publikacji w Biuletynie URTiP. Zastosowano tu ponadto mechanizm przewidziany w pkt 31 preambuły Dyrektywy 2002/20/WE o zezwoleniach, stanowiący, że system opłat administracyjnych nie powinien zniekształcać konkurencji lub stanowić bariery dostępu do rynku oraz zalecającego stosowanie kryterium wielkości obrotu, jako podstawy wymierzenia rocznej opłaty telekomunikacyjnej. W związku z tym zostały przewidziane uregulowania uzależniające obowiązek uiszczenia i wysokość tej opłaty od wysokości przychodów w roku obrotowym poprzedzającym o dwa lata rok za który opłata jest należna oraz od okresu prowadzenia działalności objętej zgłoszeniem.

Zgodnie z prezentowanym poniżej stanowiskiem Trybunału Konstytucyjnego, utrwalonym w orzecznictwie tego organu, dotyczącym normowania danin publicznych, w tym podatków i opłat na rzecz państwa lub podmiotu publicznoprawnego, w projekcie została określona maksymalna wysokość rocznej opłaty telekomunikacyjnej, jaką można obciążyć przedsiębiorcę telekomunikacyjnego – nie może być ona wyższa, niż 0,3% jego przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej.

W wyroku z dnia 20 czerwca 2002 r. K. 33/01 Trybunał wyraził pogląd, że „Wyliczenie zawarte w art. 217 Konstytucji, które nie ma charakteru wyczerpującego, należy rozumieć jako nakaz uregulowania w ustawie wszystkich istotnych elementów stosunku daninowego (...). W zakresie nakładania podatków i innych danin publicznych, określania podmiotów, przedmiotu opodatkowania oraz stawek podatkowych konieczne jest uregulowanie bezpośrednio w ustawie wszystkich podstawowych elementów, i to w taki sposób, aby unormowanie ustawowe miało cechy kompletności, precyzji i jednoznaczności”. (Wybór tez i sentencji orzeczeń T.K., I półrocze 2002 r., s. 99-100).

Wysokość rocznej opłaty telekomunikacyjnej będzie corocznie określał minister właściwy do spraw łączności w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych mając na uwadze – oprócz ww. przesłanek również potrzebę zrównania corocznych wpływów z tej opłaty z kosztami URTiP i ministra właściwego do spraw łączności, związanymi z realizacją zadań w zakresie telekomunikacji.

13. Opłaty za numerację i częstotliwości

Wysokość opłat rocznych za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji oraz za prawo do dysponowania częstotliwością, oprócz kosztów prowadzenia gospodarki zasobami numeracji, jest uzależniona od warunków wykorzystania zasobów numeracji i częstotliwości przez podmioty korzystające z tych praw oraz konieczność zagwarantowania optymalnego wykorzystania zasobów numeracji i częstotliwości. Opłaty te będzie określał w przypadku opłat za numerację minister właściwy do spraw łączności w porozumieniu z ministrem ds. finansów publicznych, natomiast w przypadku opłat za częstotliwości – Rada Ministrów.

Zgodnie z postanowieniami ww. wyroku Trybunału Konstytucyjnego, w projekcie ustawy został określony maksymalny poziom opłaty rocznej za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji oraz maksymalny poziom opłaty rocznej za prawo do dysponowania częstotliwością. W związku z powyższym w zakresie opłat za numerację wyróżniono kilka kategorii numerów abonenckich, dostępowych, wyróżników i kodów, zaś w odniesieniu do opłat za częstotliwości wprowadzono podział na 6 kategorii, tj.:

- radiokomunikacja ruchoma lądowa,
- radiokomunikacja stała lądowa,
- radiokomunikacja satelitarna,
- radiokomunikacja morska i żeglugi śródlądowej,
- radiokomunikacja lotnicza,
- radiofonia,

– telewizja,

w ramach których zostały określone bardziej szczegółowe podziały.

14. Infrastruktura telekomunikacyjna

W zakresie określenia wymagań dla infrastruktury telekomunikacyjnej zrezygnowano z zawierania w projekcie przepisów odpowiadających przepisom art. 89 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne uznając, że delegacja ustawowa zawarta w art. 7 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2000 r. Nr 106, poz. 1126) umożliwia wydanie odpowiednich wymagań techniczno – budowlanych dla infrastruktury telekomunikacyjnej.

W zakresie wspólnego korzystania z infrastruktury telekomunikacyjnej projekt ustawy nakłada obowiązek na operatorów publicznej sieci telekomunikacyjnej umożliwiania innym operatorom publicznej sieci telekomunikacyjnej wspólnego korzystania z posiadanych budynków, linii, kanalizacji i studni teletechnicznych, słupów, wież i masztów, a w szczególności zakładanie, eksploatację, nadzór i konserwację urządzeń telekomunikacyjnych. Warunki wspólnego korzystania operatorzy powinni określić w umowie.

Art. 133 projektu ustawy statuuje tzw. „prawo drogi”, tj. obowiązek właścicieli lub użytkowników wieczystych do odpłatnego umożliwienia instalowania infrastruktury telekomunikacyjnej na terenie ich nieruchomości.

15. Wymagania dla aparatury telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych

Ze względu na oddziaływanie urządzeń telekomunikacyjnych na środowisko elektromagnetyczne nie można pozostawić tej sfery dotyczącej telekomunikacji bez jakiegokolwiek regulacji. Stosowanie urządzeń elektronicznych powoduje zwiększenie poziomu szumu nawet przy najbardziej prawidłowym działaniu tych urządzeń oraz nie można wykluczyć występowania negatywnego wpływu na działanie innych urządzeń elektronicznych i sieci telekomunikacyjnych (zakłócenia elektromagnetyczne). Dyrektywa RTTE wprowadziła obowiązek oceny zgodności

urządzeń końcowych z zasadniczymi wymaganiami. Implementację tej dyrektywy stanowi częściowo rozporządzenie ministra infrastruktury z dnia 10 września 2002 r. w sprawie warunków i trybu dokonywania oceny zgodności telekomunikacyjnych urządzeń końcowych przeznaczonych do dołączania do zakończeń sieci publicznej i urządzeń radiowych z zasadniczymi wymaganiami oraz sposobu ich oznakowania (Dz. U. Nr 176, poz. 1442), tzw. „rozporządzenie RTTE”.

16. Tajemnica telekomunikacyjna

Ustawa dostosowuje polskie prawo do wymogów Dyrektywy 2002/58/WE dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej, w związku z przetwarzaniem danych i swobodnym przepływem tych danych. Dyrektywa wymaga od Państw Członkowskich zapewnienia osobom fizycznym praw i wolności w zakresie przetwarzania danych osobowych, w szczególności prawa do prywatności. Z uwagi na fakt wprowadzania obecnie w publicznych sieciach łączności nowych zaawansowanych technologii cyfrowych oraz pojawiających się coraz to nowych usług łączności elektronicznej, uzasadnionym jest dostosowanie polskiego systemu prawnego w zakresie przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności do nowej sytuacji.

W przypadku publicznych sieci łączności konieczne jest wprowadzenie szczególnych przepisów prawnych, wykonawczych i technicznych w celu ochrony podstawowych praw i wolności osób fizycznych oraz uzasadnionego interesu osób prawnych, w szczególności w odniesieniu do zwiększonej pojemności automatycznego przechowywania i przetwarzania danych odnoszących się do abonentów i użytkowników końcowych.

17. Obowiązki na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego

Przepis art. 169 ust. 1 określa obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych przy planowaniu, budowie, rozbudowie, eksploatacji i łączeniu sieci telekomunikacyjnych. Przepisem tym są objęci wszyscy przedsiębiorcy telekomunikacyjni, którzy prowadzą działalność polegającą na dostarczaniu sieci

telekomunikacyjnej lub świadczeniu usług telekomunikacyjnych, na podstawie zgłoszenia. Przepis ust. 1 nakazuje uwzględniać, w celu zabezpieczenia ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych, możliwość wystąpienia sytuacji szczególnych zagrożeń, o których mowa w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej: stanu wojennego, stanu wyjątkowego i stanu klęski żywiołowej.

Przepis ust. 2 nakłada na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązek posiadania planu działań w sytuacjach szczególnych zagrożeń oraz stałej jego aktualizacji, a także wymogi dotyczące merytorycznej jego zawartości. Przepis pkt 1 traktuje o wzajemnej współpracy przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a pkt 2 o współdziałaniu z organami koordynującymi działania ratownicze i służbami powołanymi ustawowo do niesienia pomocy oraz innymi podmiotami realizującymi zadania na rzecz obronności bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego. Przepis pkt 3 zobowiązuje przedsiębiorców do przygotowania się do współpracy z zagranicznymi operatorami telekomunikacyjnymi – w szczególności państw sąsiadujących, natomiast pkt 4 obliguje ich do przygotowania wskazanych elementów telekomunikacyjnych dla zapewnienia telekomunikacji na potrzeby systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, w tym obroną państwa. Wymogi określone w pkt 5 dotyczą fizycznych, organizacyjnych i innych zabezpieczeń sieci i urządzeń telekomunikacyjnych przed zakłóceniami, skutkami katastrof i klęsk żywiołowych oraz nieuprawnionym dostępem. Przepis pkt 6 nakazuje zaplanowanie działań zapewniających ciągłość świadczenia usług telekomunikacyjnych w warunkach zagrożenia, zwłaszcza dla służb ratowniczych. Przepis pkt 7 uwzględnia zalecenia Sekcji Normalizacji Telekomunikacji (ITU-T) przy Międzynarodowym Związku Telekomunikacyjnym (ITU) Nr E.106 (03/2000) dotyczące realizacji międzynarodowych preferencyjnych połączeń telekomunikacyjnych w sytuacjach szczególnych zagrożeń (IEPS) w celu zapewnienia władzom rządowym, wojskowym, cywilnym i innym uprzywilejowanym użytkownikom dostępu do usług telefonicznych, w sytuacji szczególnych zagrożeń, gdy funkcjonowanie sieci telekomunikacyjnej jest ograniczone z powodu uszkodzenia, przeciążenia i/lub innych usterek. Przepis pkt 8 nakazuje ujęcie w planie zróżnicowanych działań przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (oraz osób eksploatujących urządzenia

telekomunikacyjne), związanych z ponoszeniem świadczeń rzeczowych przewidzianych w ustawie. Świadczenia rzeczowe wymienione w tym przepisie oznaczają świadczenia przewidziane w ustawie - Prawo telekomunikacyjne na wypadek sytuacji szczególnych zagrożeń, a pkt 9 zobowiązuje przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do ewidencjonowania i gromadzenia rezerw.

Przepis ust. 3 nie ma swojego odpowiednika wśród aktów wykonawczych wydanych na podstawie obowiązującego Prawa telekomunikacyjnego. Nadaje on Prezesowi URTiP uprawnienia do nakazania, w drodze decyzji administracyjnej, uzupełnienia planu lub dostosowanie stanu faktycznego do stanu zgodnego z planem.

Delegacja ust. 4 daje ministrowi właściwemu do spraw łączności możliwość obligatoryjnego określenia trybu sporządzania, zawartości i aktualizacji planu oraz fakultatywnego określenia rodzajów przedsiębiorców telekomunikacyjnych, na których nie nakłada się obowiązku jego posiadania, uwzględniając zakres świadczonych usług telekomunikacyjnych i wymagań sprecyzowanych w ust. 2.

Przepis art. 170 dotyczy realizacji planu przygotowanego na podstawie art. 169. Decyzję o podjęciu działań określonych w planie podejmuje przedsiębiorca telekomunikacyjny w zależności od konkretnej sytuacji i stopnia zagrożenia.

Dyspozycja ust. 1 nakazuje w pierwszej kolejności odtwarzanie zdolności do świadczenia usług telekomunikacyjnych organom koordynującym działania ratownicze i służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy oraz innym ważnym podmiotom realizującym zadania na rzecz bezpieczeństwa.

Przepis ust. 2 umożliwi określenie przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, kolejności odtwarzania świadczenia usług telekomunikacyjnych.

Przepis ust. 3 przewiduje możliwość użyczenia urządzeń telekomunikacyjnych oraz urządzeń nadawczych i nadawczo–odbiorczych wykorzystywanych w służbach radiokomunikacyjnych na czas akcji ratowniczej. Działania przewidziane planem, w przypadku zagrożenia o zasięgu międzynarodowym, mogą być uruchomione, o ile taki obowiązek będzie wynikał z umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

Przepisy ust. 4 i 5 odnoszą się do zakresu podmiotowego i przedmiotowego objętego regulacją art. 170.

W sytuacji wystąpienia szczególnego zagrożenia Prezes URTiP może podejmować działania w celu wydania decyzji, przewidzianych w art. 171, w stosunku do poszczególnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Uprawnienie do nałożenia obowiązków w zakresie utrzymania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych zostało sformułowane w sposób dość ogólny. Obowiązki takie mogą polegać na utrzymywaniu ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w określonych relacjach, dla określonych obszarów lub grup użytkowników, w tym realizacji połączeń telekomunikacyjnych na zasadach preferencyjnych. Kompetencje Prezesa URTiP dotyczące ograniczenia publicznej dostępności niektórych usług telekomunikacyjnych uzupełniają środki prawne ograniczające dostępność usług telekomunikacyjnych w trybie powszechnie obowiązujących przepisów prawa. Kompetencje te ograniczają wprawdzie konstytucyjną wolność komunikowania się, jest jednak uzasadnione szczególnymi wymogami wynikającymi z sytuacji zagrożenia lub wprowadzenia określonego stanu nadzwyczajnego. Problemy związane z wydawaniem decyzji ograniczających zakres eksploatacji sieci telekomunikacyjnych lub używania urządzeń radiowych uregulowano podobnie, jak w przypadku decyzji wydawanych na podstawie pkt 2. W szczególności ustawy dotyczące stanów nadzwyczajnych przewidują możliwość wydania przepisów nakazujących wstrzymanie lub ograniczenie pracy urządzeń telekomunikacyjnych. Przepisy dotyczące stanu wyjątkowego przewidują także możliwość nałożenia obowiązku złożenia do depozytu radiokomunikacyjnych urządzeń nadawczych i nadawczo-odbiorczych. Przepis pkt 4 umożliwia rozszerzenie zakresu bezpłatnych połączeń telefonicznych inicjowanych z aparatów publicznych w drodze decyzji. Powinny to być połączenia kierowane do jednostek wykonujących zadania związane z odpowiednim stanem zagrożenia.

Przepisy art. 172 ust. 1 nakładają na podmioty wykonujące działalność telekomunikacyjną, począwszy od dnia rozpoczęcia świadczenia usług telekomunikacyjnych (przepis ust. 5), obowiązek:

- wykonywania zadań i obowiązków w zakresie przygotowania i utrzymywania wskazanych elementów sieci telekomunikacyjnych dla zapewnienia

telekomunikacji na potrzeby systemu kierowania bezpieczeństwem narodowym, w tym obroną państwa, na zasadach określonych w planach, o których mowa w art. 169 lub umowach zawartych między przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi a uprawnionymi podmiotami (przepis ust. 2),

- zapewnienia, na koszt przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, uzyskiwania podmiotom uprawnionym, w sposób niejawni, informacji i dowodów oraz ich utrwalania, a w szczególności treści rozmów telefonicznych i innych informacji przekazywanych za pomocą sieci telekomunikacyjnych (przepis ust. 3).

Przepis ust. 4 dopuszcza możliwość realizacji zadań, o których mowa w ust. 3, poprzez zastosowanie interfejsów oraz współudział stron w kosztach ich zastosowania na zasadach określonych w stosownych porozumieniach.

Przepis ust. 6 uprawnia przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do żądania zwrotu kosztów poniesionych na nośniki, na których przekazywana jest utrwalona informacja podmiotom uprawnionym w trybie art. 237 Kodeksu postępowania karnego.

Przepis ust. 7 dopuszcza, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, ustalenie późniejszego terminu wykonywania zadań i obowiązków, o których mowa w ust. 3.

Przepis ust. 8 uprawnia przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do zlecenia wykonywania zadań i obowiązków, o których mowa w ust. 3, innemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu. Zlecenie wykonywania zadań i obowiązków nie zwalnia zlecającego z odpowiedzialności za ich właściwą realizację.

Przepis ust. 9 zobowiązuje przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do podania Prezesowi URTiP, w terminie 60 dni od wejścia w życie ustawy, jednostki organizacyjnej lub osoby mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, spełniającej wymagania określone odrębnymi przepisami, uprawnionej do przyjmowania w jego imieniu rozstrzygnięć i żądań uprawnionych podmiotów w sprawie wykonywania zadań i obowiązków, o których mowa w art. 172 ust. 3, oraz przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który będzie w jego imieniu realizował omawiane zadania i obowiązki. Powyższe informacje Prezes URTiP przekazuje Ministrowi Sprawiedliwości, Ministrowi Obrony Narodowej, ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi

właściwemu do spraw finansów publicznych oraz Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Szefowi Agencji Wywiadu (ust. 11).

Przepis ust. 10 nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek prowadzenia elektronicznego wykazu abonentów, użytkowników lub zakończeń sieci, uwzględniając w nim dane uzyskiwane przy zawarciu umowy.

Przepis ust. 11 nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek zapewnienia wykonywania zadań i obowiązków, o których mowa w ust. 3, z chwilą rozpoczęcia świadczenia nowej usługi telekomunikacyjnej.

Przepis art. 173 nakłada na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązek niezwłocznego blokowania połączeń telekomunikacyjnych lub przekazów informacji na żądanie uprawnionych podmiotów, jeżeli połączenia te mogą zagrażać obronności, bezpieczeństwu państwa oraz bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu albo do umożliwienia dokonania takiej blokady przez te podmioty. Powyższe skutkuje tym, że uniemożliwi użytkowanie w jego sieci skradzionych telekomunikacyjnych urządzeń końcowych.

Rozporządzenia wymienione w art. 174 pkt 1 i 2 mają swój odpowiednik w postaci rozporządzenia wydanego na podstawie art. 40 ust. 3 obowiązującej ustawy - Prawo telekomunikacyjne, natomiast rozporządzenie wymienione w ust. 3 nie ma swojego odpowiednika w obowiązującej ustawie. Delegacja ta uprawnia do określenia rodzajów działalności telekomunikacyjnej lub rodzajów podmiotów wykonujących działalność telekomunikacyjną nie podlegających obowiązkowi wykonywania zadań, o których mowa w art. 172 ust. 3.

Delegacja art. 175 upoważnia do wydania rozporządzenia określającego wymagania techniczne i eksploatacyjne dla interfejsów umożliwiających wykonywanie zadań i obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego, o których mowa w art. 172 ust. 3.

17. Zmiany w przepisach obowiązujących

Wynikają one z konieczności dostosowania przepisów projektu ustawy do obowiązujących aktów prawnych. Obejmują one ustawę - Kodeks wykroczeń, ustawę o Policji, ustawę o Straży Granicznej, ustawę o kontroli skarbowej, ustawę o radiofonii i telewizji, ustawę o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych, ustawę o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu oraz ustawę o Wojskowych Służbach Informacyjnych.

18. Przepisy przejściowe i końcowe

W projekcie przewidziano przepisy przejściowe, które regulują stosunki powstałe pod rządami ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne, w zakresie sposobu zakończenia postępowań będących w toku, tj. wszczętych w trakcie obowiązywania ww. ustawy. Przepisy te wskazują również na zakres zmiany funkcjonujących instytucji prawnych i zachowania uprawnień i obowiązków powstałych podczas obowiązywania ustawy – Prawo telekomunikacyjne, regulują także sytuację Prezesa URTiP, pracowników URTiP i oddziałów okręgowych URTiP oraz Członków Rady Telekomunikacji i Rady Usług Poczтовых.

W projekcie określono zakres utrzymania w mocy przepisów wykonawczych wydanych na podstawie dotychczasowej ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Przepisy końcowe określają termin wejścia w życie projektowanej ustawy oraz wskazują te przepisy, które wejdą w życie po upływie określonego *vacatio legis*. Okres *vacatio legis* jest niezbędny do przystosowania się przedsiębiorców telekomunikacyjnych do wymagań i obowiązków nałożonych przez ustawę.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

Stosownie do wymogów wynikających z przepisów uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.) dotyczących oceny skutków regulacji, analiza efektów projektowanej regulacji wskazuje na to, iż:

- 1) Podmioty, na które oddziałuje projekt ustawy - to przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia ... o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr....., poz.). W zakresie ustanowienia swobody podejmowania działalności telekomunikacyjnej, ustawa będzie oddziaływała na wszystkie podmioty działające na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, w tym na przedsiębiorców, którzy na ich wniosek zostali wpisani do prowadzonego przez Prezesa URTiP rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Zakresem działania ustawy objęte będą również podmioty wykorzystujące zasoby numeracji i częstotliwości, w tym podmioty chcące uzyskać rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych dla celów pozwoleń radiowych, do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych.

W zakresie rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów ustawa oddziaływać będzie na przedsiębiorców telekomunikacyjnych o znaczącej pozycji rynkowej, na których Prezes URTiP nałożył obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów świadczonych usług oraz orientacji kosztowej stosowanych opłat za usługi dostępu telekomunikacyjnego oraz cen za usługi świadczone na rynku detalicznym.

Regulacja oddziałuje również na Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty z racji konieczności badania wyznaczonych przez ministra właściwego do spraw łączności rynków właściwych zarówno na poziomie detalicznym, jak i hurtowym, oraz nakładania obowiązków na przedsiębiorców telekomunikacyjnych o znaczącej pozycji rynkowej na danym rynku właściwym oraz weryfikacji prawidłowości stosowania przez tych przedsiębiorców cen świadczonych usług. Regulacja będzie wpływać na Prezesa URTiP również z racji pobierania przez niego opłaty

administracyjnej oraz opłat za przydział numeracji i za rezerwacją częstotliwości.

Z racji oczekiwanego – w wyniku nałożenia obowiązków na przedsiębiorców – obniżenia poziomu cen świadczonych usług, projektowane zapisy będą miały istotny wpływ na abonentów i użytkowników, w tym osoby niepełnosprawne.

W zakresie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego zapisy projektu oddziaływać będą na podmioty prowadzące działalność telekomunikacyjną.

2) Wyniki przeprowadzonych konsultacji

"Założenia do prawa telekomunikacyjnego" dnia 7 listopada 2003 r. zostały rozesłane do konsultacji z poszczególnymi resortami oraz organizacjami skupiającymi operatorów i konsumentów. W toku konsultacji nadesłano szereg uwag, które zostały omówione na spotkaniu w dniu 8 grudnia 2003 r., część z nich została uwzględniona. Wśród uwzględnionych znalazły się w szczególności te, które odnosiły się do zgodności z uregulowaniami unijnymi, podziału kompetencji pomiędzy URTiP, UOKiK i KRRiT. Poza tym odbyły się odrębne spotkania z przedstawicielami tzw. resortów siłowych. Przedmiotem tych spotkań było omówienie projektowanych rozwiązań prawnych w zakresie obowiązków operatorów na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego.

W dniu 11 grudnia 2003 r. w ramach konsultacji środowiskowych został przekazany projekt Prawa telekomunikacyjnego do izb gospodarczych i stowarzyszeń skupiających operatorów i konsumentów: Krajowej Izby Gospodarczej Budownictwa Telekomunikacyjnego (KIGBT), Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji (PIIT), Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji (KIGEiT), Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Komunikacji Kablowej (OIGKK), Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji (SIT), Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych (PKPP), Stowarzyszenie Elektryków Polskich (SEP), Federacji Konsumentów (FK). W dniu 16 grudnia 2003 r. odbyła się konferencja, na którą zostały zaproszone i brały udział wszystkie ww. organizacje.

Na konferencji uwagi do projektu ustawy przedstawili przedstawiciele PKPP, KIGeIT, PIIT, OIGKK i FK, przy czym ze względu na krótki termin konsultacji zgłosili oni przede wszystkim ogólne uwagi do projektu ustawy.

Przedstawiciele TP S.A., którzy brali udział w konferencji z ramienia PKPP, zgłosili m. in. następujące uwagi:

- 1) zbyt krótkiego terminu konsultacji (powinien być przynajmniej 30 dni), co uniemożliwiło rzetelne zaopiniowanie tak obszernego aktu prawnego, wprowadzającego nowe zasady regulacji rynku telekomunikacyjnego,
- 2) w projekcie organ regulacyjny – URTiP, ma uprawnienia wykraczające poza uprawnienia regulacyjne, a udzielone w ustawie uprawnienia do rozstrzygania w zakresie pewnych obszarów funkcjonowania rynku telekomunikacyjnego, w szczególności w zakresie ustalania rynków właściwych do określenia przedsiębiorstwa telekomunikacyjnego o pozycji znaczącej, powodują, że rozstrzygnięcia URTiP mają charakter „normotwórczy”,
- 3) brak możliwości odwołania się od opinii UOKiK, która w przypadku niektórych decyzji jest niezbędna do wydania decyzji Prezesa URTiP,
- 4) stosowanie w projekcie odesłań do Zaleceń i wytycznych unijnych, co jest niezgodne z Konstytucją, gdyż nie są to akty powszechnie obowiązujące w Polsce,
- 5) przeniesienie na grunt ustawodawstwa polskiego unijnych postępowań administracyjnych (postępowanie konsultacyjne, konsolidacyjne, sporne), które nie mają swojego odzwierciedlenia w K.p.a.

Przedstawiciel KIGeIT wskazywał na:

- 1) niewłaściwy sposób finansowania usługi powszechnej (usługa powszechna powinna być świadczona z uwzględnieniem kosztów, w związku z czym nie powstaje konieczność rekompensowania operatorowi zobowiązanemu do jej świadczenia strat z tego tytułu. Jeżeli takie rozwiązanie nie jest możliwe, to

deficyt spowodowany świadczeniem usług powszechnych powinien być finansowany z budżetu państwa),

- 2) brak różnicy w zakresie obowiązku połączenia sieci pomiędzy operatorem o znaczącej pozycji rynkowej, a operatorem nie posiadającym takiej pozycji,
- 3) konieczność doprecyzowania zasad funkcjonowania kolegiów do spraw spornych przy Prezesie URTiP,
- 4) konieczność ograniczenia uznaniowości Prezesa URTiP, poprzez przesądzenia pewnych kwestii w ustawie, jasne sformułowanie przesłanek podejmowania uznaniowych decyzji,
- 5) konieczność rozszerzenia przepisów przejściowych.

PIIT zgłosił uwagi do projektu wskazując, że należy zastanowić się, jaki cel chcemy uzyskać, przyjmując pewne rozwiązania w ustawie, tj. czy celem ustawy jest zwiększenie konkurencyjności na rynku telekomunikacyjnym, czy rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej. Np. wprowadzenie regulacji dotyczących udostępniania pętli abonenckiej pozytywnie wpłynie na konkurencyjność, lecz spowoduje zahamowanie rozwoju infrastruktury.

Przedstawiciel OIGKK, zwrócił uwagę, że do działalności w zakresie komunikacji kablowej mają zastosowanie 3 ustawy: Prawo telekomunikacyjne, o radiofonii i telewizji oraz o prawach autorskich, w związku z czym na gruncie tych ustaw pojawiają się problemy interpretacyjne.

Przedstawiciel FK, przedstawił następujące uwagi:

1. W przypadku przepisów dotyczących odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie usług telekomunikacyjnych brak jest sankcji za nierozpatrzenie reklamacji dotyczącej niewykonania lub nienależytego wykonania publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych (uwaga uwzględniona).
2. W ramach pozasądowego rozstrzygania sporów zaproponowano działania mediacyjne podejmowane przez Prezesa URTiP, podczas gdy zdaniem FK skuteczne są działania arbitrażowe w ramach stałych polubownych sądów konsumenckich przez Inspekcję Handlową.

Wyjaśniono, że projekt ustawy przewiduje nie tylko postępowania mediacyjne, ale także stałe polubowne sądy konsumenckie przy Prezesie URTiP. Kompetencje Inspekcji Handlowej, zgodnie z ustawą z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001, Nr 4, poz. 25, z późn. zm.) nie obejmują spraw dotyczących usług telekomunikacyjnych).

W konferencji uzgadniającej, która odbyła się dnia 16 grudnia 2003 r., wzięli udział przedstawiciele resortów. Opinie przekazali: Minister Finansów, MON, Minister Nauki i Informatyzacji, Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej, KRRiT, Polski Komitet Normalizacyjny, URTiP.

Ponadto należy zaznaczyć, że odbyły się spotkania z KRRiT oraz z ekspertami KRRiT. W wyniku tych spotkań omówiono i uzgodniono szereg spraw z zakresu regulacji ustawy o radiofonii i telewizji i projektowanej ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz podziału kompetencji między URTiP i KRRiT. Jednakże pozostała jedna rozbieżność.

Miały również miejsce spotkania robocze z przedstawicielami URTiP, UOKiK i UKiE, w wyniku których uzgodniono szereg poprawek.

W dniach 5, 7, 9 i 24 stycznia 2004 r. odbyły się kolejne konferencje uzgadniające. Uczestniczyli w nich licznie przedstawiciele resortów, jak i organizacji skupiających operatorów telekomunikacyjnych, zgłaszając pisemnie i ustnie poprawki oraz propozycje zmian, zapisów oraz uzupełnień do projektowanego aktu. Gros z propozycji uzyskało akceptację MI i zostało uwzględnione w projekcie.

W dniu 2 lutego 2004 r. miało miejsce spotkanie w KPRM, któremu przewodniczył Podsekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Pan S. M. Jaśkiewicz z udziałem przedstawicieli MI, MF, MON, MNiI, MSWiA, MGPIPS, MSZ, UKiE, ABW i URTiP. Celem spotkania było omówienie zgłoszonych uwag. Pozostałe rozbieżności były przedstawione do rozstrzygnięcia przez Komitet Rady Ministrów.

Przedmiotowy projekt był omawiany podczas kilku posiedzeń przez Komisję Prawniczą, następnie został przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 24 lutego 2004 r.

3) Wyniki analizy wpływu zapisów projektu ustawy w szczególności na:

- sektor finansów publicznych,
- rynek pracy,
- konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki,
- sytuację i rozwój regionalny.

W zakresie uprawnień do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej

Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego – opłata z tytułu wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych nie była dotychczas pobierana, w związku z tym nie przewiduje się skutków finansowych dla budżetu państwa. Celem finansowania wydatków związanych m.in. z przyjmowaniem wniosków, prowadzeniem rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz wydawaniem zaświadczeń ustanowiona została opłata administracyjna, uiszczana przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych. W związku z powyższym złożenie wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych zostało zwolnione z konieczności uiszczania opłaty skarbowej.

Wpływ na rynek pracy – wprowadzenie swobody podejmowania działalności telekomunikacyjnej oraz uznanie działalności telekomunikacyjnej prowadzonej jako działalność gospodarcza, za działalność regulowaną w rozumieniu ustawy z dnia ... o swobodzie działalności gospodarczej powinno wpłynąć pozytywnie na pobudzenie tego sektora gospodarki. Niemniej jednak samo ułatwienie wejścia na rynek telekomunikacyjny nie musi mieć przełożenia na zwiększenie ilości oferowanych miejsc pracy, ponieważ powstawanie nowych przedsiębiorstw i związany z tym wzrost nowych miejsc pracy może być równoważony przez konieczność ograniczenia kosztów przez już funkcjonujących na rynku telekomunikacyjnym przedsiębiorców.

W zakresie rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów operatorzy będą mieli możliwość zwiększenia poziomu zatrudnienia pracowników w księgowości.

Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – zniesienie zasadniczych barier podejmowania działalności związanej z rynkiem teleko-

munikacyjnym powinno potencjalnie spowodować wzrost konkurencji na rynku wewnętrznym. Pojawienie się nowych przedsiębiorców powinno także wpłynąć na rozwój rynku telekomunikacyjnego w Rzeczypospolitej Polskiej, a tym samym zwiększyć możliwości konkurowania naszych przedsiębiorców z podmiotami zagranicznymi.

Wpływ na sytuację i rozwój regionalny – brak wpływu.

W zakresie regulacji cen usług detalicznych

Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przepisy projektu ustawy nie spowodują bezpośrednich skutków w sektorze finansów publicznych.

Pośrednio można spodziewać się zwiększonych przychodów z tytułu podatku dochodowego oraz podatków pośrednich od operatorów telekomunikacyjnych będących wynikiem zwiększenia sprzedaży w wyniku obniżenia cen świadczonych usług. Jednak dokładna wielkość tego wpływu jest trudna do oszacowania, gdyż może on wystąpić dopiero w okresie kilku lat od wprowadzenia w życie niniejszych regulacji.

Wpływ na rynek pracy

Regulacja może wpłynąć na organizację pracy służb ekonomiczno-finansowych przedsiębiorców o znaczącej pozycji rynkowej i przyczynić się do wzrostu zatrudnienia w tych pionach.

Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wprowadzenie regulacji zawartych w ustawie pozwoli Prezesowi URTiP na skuteczną kontrolę przedsiębiorcy o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie usług na rynku detalicznym. Po wejściu w życie tej regulacji można spodziewać się obniżenia cen usług telekomunikacyjnych na rynku detalicznym, a w efekcie umożliwi użytkownikom końcowym lepszy dostęp do usług telekomunikacyjnych.

Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Zwiększenie przystępności cenowej usług telekomunikacyjnych i wzrost zatrudnienia służb finansowo-księgowych przedsiębiorców telekomunikacyjnych może przyczynić się do rozwoju regionalnych obszarów, na których operatorzy ulokowali swoje siedziby, jak również na terenie szczególnego wzrostu sprzedaży świadczonych usług.

W zakresie ochrony użytkowników końcowych i usługi powszechnej

Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego – projektowany art. 95 przewiduje finansowanie usługi przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu dla szkół, placówek oświatowych, bibliotek i szkół wyższych z budżetu państwa. Biorąc pod uwagę aktualną liczbę tych placówek - 43.923, szacuje się, iż zakup dla nich aktywacji i zestawów modemowych (czyli razem cena za podłączenie, która wynosi ok. 400 zł) umożliwiających korzystanie z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu może spowodować obciążenie budżetu państwa do kwoty ok. 17,5 mln zł brutto. Przy czym przewiduje się, że kwota ta będzie niższa, gdyż część ww. placówek ma już zapewniony szerokopasmowy dostęp do Internetu. Ponadto możliwe jest, że placówki te będą dokonywały zakupu zestawów modemowych i aktywacji usługi u przedsiębiorcy telekomunikacyjnego po cenie promocyjnej (np. 1 zł, co jest często przyjętą praktyką przedsiębiorców telekomunikacyjnych). Koszt ten może się obniżyć również w wyniku skorzystania przez ww. placówki z ofert różnych konkurujących ze sobą operatorów telefonii stacjonarnej lub poprzez wykorzystanie w tym celu sieci telewizji kablowej.

Wpływ na rynek pracy – rozwiązania przyjęte w projekcie nie mają bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – rozwiązania przyjęte w projekcie powinny wpłynąć stymulująco na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wpływ na sytuację i rozwój regionalny – rozwiązania przyjęte w projekcie powinny wpłynąć stymulująco na rozwój regionalny.

W zakresie przenoszenia numerów

Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Przedmiotowe przepisy nie będą miały wpływu na sektor finansów publicznych i nie pociągną za sobą obciążenia budżetu państwa ani jednostek samorządowych.

Wpływ na rynek pracy

Przedmiotowe przepisy nie będą miały bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Przedmiotowe przepisy będą miały pozytywny wpływ na konkurencyjność na rynku telefonii ruchomej. Możliwość przejścia przez abonenta z dotychczasowym numerem do innego dostawcy usług wpłynie na wzrost „mobilności” abonentów, którzy będą bardziej skłonni do zmiany dostawcy w przypadku gdy są niezadowoleni z dotychczasowego dostawcy lub inny zaproponuje im lepsze warunki świadczenia usług. Konieczność zmiany numeru jest bowiem dla abonenta uciążliwa, a w przypadku abonenta instytucjonalnego również może być kosztowna (nowe foldery i druki z nowym numerem telefonu, konieczność powiadomienia swoich klientów o nowym numerze).

Powyższe przyczyni się do wzrostu konkurencji między dostawcami usług w ruchomej publicznej sieci telefonicznej, którzy obecnie konkurują ze sobą (liczne promocje) właściwie w przypadku pozyskiwania nowych abonentów.

Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Przedmiotowe przepisy nie będą miały bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

W zakresie dostępu telekomunikacyjnego

Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego – brak wpływu na budżet.

Wpływ na rynek pracy – brak wpływu.

Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – zwiększenie konkurencji w sektorze telekomunikacyjnym.

Wpływ na sytuację i rozwój regionalny – zwiększenie możliwości wyboru ofert świadczonych usług po konkurencyjnych cenach, co może przyczynić się do rozwoju regionów mniej zurbanizowanych.

W zakresie opłat telekomunikacyjnych

Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Roczna opłata telekomunikacyjna

Roczna opłata telekomunikacyjna będzie uiszczana od dnia 1 stycznia 2005 r. przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego prowadzącego działalność telekomunikacyjną od co najmniej 2 lat, którego przychody z działalności telekomunikacyjnej przekroczyły 20 mln zł w roku poprzedzającym o dwa lata rok za który opłata ta jest należna. Wysokość tej opłaty może wynieść maksymalnie 0,3% jego rocznych przychodów z działalności telekomunikacyjnej. Przedsiębiorca telekomunikacyjny nie będzie ponosił natomiast opłat za wydanie i zmianę zezwolenia telekomunikacyjnego, a od dnia 1 stycznia 2005 r. również opłaty rocznej za posiadanie zezwolenia, do uiszczania których zobowiązywała go obowiązująca ustawa – Prawo telekomunikacyjne.

Roczna opłata telekomunikacyjna jest nową opłatą. Regulacja nie wymaga dodatkowych źródeł finansowania poza wydatkami, jakie przeznaczone są w budżecie państwa na Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty i ministra właściwego do spraw łączności w zakresie wykonywania ich zadań w zakresie telekomunikacji, z wyłączeniem kosztów prowadzenia gospodarki zasobami numeracji i częstotliwości.

Przepisy przejściowe utrzymujące dotychczas obowiązujące opłaty za posiadanie zezwoleń telekomunikacyjnych, za numerację i częstotliwości w mocy do dnia 31 grudnia 2004 r. zapewniają, iż nowe regulacja nie wpłynie na sektor finansów publicznych w bieżącym roku. Natomiast w latach następnych, biorąc pod uwagę

zaplanowane przez URTiP w ustawie budżetowej na rok 2004 wpływy z opłat za wydanie lub posiadanie uprawnień, można oszacować, iż łączne wpływy z dotychczas obowiązujących opłat zmniejszą się o 2.697 tys. zł, z których kwota 1.646 zł stanowiłaby przychód środków specjalnych URTiP z tytułu rocznej opłaty za posiadanie zezwolenia telekomunikacyjnego (dot. operatorów nie posiadających przydziału numeracji, w znaczącej części tzw. kablówka płatna od gniazdka abonenckiego), zaś kwota 1.051 tys. zł – dochód budżetu państwa z tytułu opłaty za wydanie lub zmianę zezwoleń telekomunikacyjnych.

Niedobór ten będzie od roku 2005 równoważony z nadwyżką z corocznych wpływów z rocznej opłaty telekomunikacyjnej. Opłata ta będzie w całości stanowić dochód budżetu państwa.

Opłaty za numerację

Przedmiotowa regulacja nie spowoduje kosztów po stronie budżetu państwa. Dotychczas obowiązująca ustawa przewiduje pobieranie opłaty za przydział numeracji, jeśli wybór podmiotu, na którego rzecz dokonano przydziału, nastąpił w drodze przetargu. Jej wysokość, zgodnie z rozporządzeniem wydanym na podstawie art. 30 ust. 4 obowiązującej ustawy – Prawo telekomunikacyjne, jest równa rocznej opłacie za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji. Tę zaś opłatę ponoszą corocznie podmioty wykorzystujące zasoby numeracji, a jej wysokość zależy od przedmiotu i zakresu działalności telekomunikacyjnej prowadzonej przez operatora i od specyfiki wykorzystania zasobów numeracji oraz od kosztów regulacji i kontroli działalności, której dotyczą.

Projekt nowej ustawy przewiduje, że będzie pobierana roczna opłata za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, której wysokość będzie zależała od warunków wykorzystania tych zasobów przez podmioty, którym je przydzielono oraz od kosztów prowadzenia gospodarki zasobami numeracji, a także w zależności od potrzeby zagwarantowania optymalnego wykorzystania zasobów numeracji, przy czym maksymalne progi opłat w odniesieniu do głównych kategorii numerów abonenckich, dostępowych, wyróżników i kodów zostały określone w ustawie na poziomie dotychczas obowiązującym.

Regulacja nie wymaga dodatkowych źródeł finansowania.

Zmianie ulega przeznaczenie opłaty za numerację. Obecnie opłaty za numerację stanowią przychód środków specjalnych URTiP, natomiast z uwagi na likwidację od dnia 1 stycznia 2005 r. rachunku tych środków, projekt ustawy w zakresie przeznaczenia opłaty za numerację przewiduje, że będzie stanowiła ona dochód budżetu państwa. W celu wykonania budżetu URTiP w zakresie przychodów środka specjalnego w roku 2004 przewidzianych przez URTiP w ustawie budżetowej na rok 2004, nowa regulacja dot. opłaty za numerację wejdzie w życie od dnia 1 stycznia 2005 r. Wpływy z opłaty za wykorzystywanie zasobów numeracji przewidziane przez URTiP w budżecie na 2004 rok wynoszą 47.593 tys. zł.

Opłaty za częstotliwości

Przedmiotowa regulacja oddziałuje na podmioty, które uzyskały prawo do dysponowania częstotliwością w ramach rezerwacji częstotliwości oraz na podmioty, które uzyskały prawo do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu.

Regulacja umożliwi urealnienie wysokości opłat uwzględniających zasięg użytkowej stacji radiowych, co w znaczący sposób wpłynie na dostosowanie wysokości uiszczanych opłat do faktycznie wykorzystywanych częstotliwości przez podmiot gospodarczy i jednocześnie wpłynie na prawidłowość w naliczaniu opłat.

Regulacja nie wymaga dodatkowych źródeł finansowania.

Podobnie jak dotychczas, opłaty za częstotliwości stanowiąc będą dochód budżetu państwa. W ustawie budżetowej na rok 2004 URTiP przewidział kwotę 139.025 tys. zł jako wpływy z tych opłat. Z uwagi na konieczność wykonania budżetu państwa w zakresie dochodów z tych opłat w 2004 r. nowa regulacja dotycząca opłat za częstotliwości wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Ponadto zarówno obecnie obowiązująca ustawa, jak i projektowana przewidują jeszcze opłaty za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych, oraz opłaty za dokumentację przetargową albo konkursową w przypadku przeprowadzenia przetargu albo konkursu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych, stanowiące zwrot kosztów sporządzenia tej dokumentacji. Zasady określania ich wysokości nie ulegają zmianie w stosunku do dotychczasowych regulacji, przy czym z uwagi na fakt, iż od dnia 1 stycznia 2005 r.

nie będzie rachunku środków specjalnych URTiP, na który wpływały dotychczas te opłaty, od 2005 roku będą one stanowiły dochód budżetu państwa.

Wpływ na rynek pracy – przedmiotowe przepisy nie będą miały bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – brak wpływu.

Wpływ na sytuację i rozwój regionalny – brak wpływu.

W zakresie pozycji rynkowej przedsiębiorców telekomunikacyjnych

Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego – proponowana regulacja nie ma bezpośredniego wpływu na sektor finansów publicznych.

Wpływ na rynek pracy – proponowana regulacja nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.

Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wprowadzone rozwiązania mogą przyczynić się do rozwoju podmiotów świadczących usługi telekomunikacyjne, wzrostu konkurencyjności tychże podmiotów, obniżki cen świadczonych usług, co się z tym wiąże wzrostu zapotrzebowania na te usługi. To z kolei może przyczynić się do zwiększenia dochodów budżetu państwa w postaci zwiększenia wpływów z podatku VAT.

Wpływ na sytuację i rozwój regionalny – brak wpływu.

W zakresie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego

Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Obowiązki w tym zakresie są nałożone, zgodnie z art. 172 ust. 2, na wszystkie podmioty prowadzące działalność telekomunikacyjną. Podmioty te pokrywają całość kosztów z tym związanych, z wyjątkiem kosztów poniesionych przez nich na nośniki informacji dla podmiotów uprawnionych do wykonywania czynności na

podstawie art. 242 Kpk. Zakres tych obciążeń może ulec zmniejszeniu, jeśli podmioty te w zakresie dostępu do danych, treści przekazów i informacji za pomocą interfejsów, zawrą stosowne porozumienia za zgodą właściwych ministrów lub Szefów: ABW lub AW. Skutkiem takich porozumień mogłoby być obciążenie budżetów tych ministrów czy szefów agencji częścią kosztów zastosowanych interfejsów.

Przewidziana w art. 173 regulacja blokowania możliwości użytkowania skradzionych urządzeń końcowych i nałożony na operatorów obowiązek prowadzenia bazy danych w tym zakresie wiązać się będzie z dodatkowymi kosztami dla operatorów sieci komórkowych.

Wpływ na rynek pracy – brak wpływu.

Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – brak wpływu.

Wpływ na sytuację i rozwój regionalny – brak wpływu.

W zakresie wymagań dotyczących urządzeń końcowych i urządzeń radiowych

Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego – brak wpływu.

Wpływ na rynek pracy – brak wpływu.

Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – regulacja może spowodować eliminację z rynku sprzętu o parametrach poniżej zasadniczych wymagań. Obecnie na rynku można nabyć sprzęt (szczególnie radiowy) zupełnie nieodporny na jakiegokolwiek zakłócenia.

Wpływ na sytuację i rozwój regionalny – brak wpływu.

W zakresie administracji łączności

Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego – regulacja ma wpływ na budżet państwa – finansowanie działalności URTiP (plan na 2004 r. – 52 593 tys. zł); z drugiej strony będą to od 2005 r. wprost rekompensować wpływy z tytułu opłaty administracyjnej, która

powinna pokrywać koszty działalności URTiP i ministra właściwego do spraw łączności w zakresie telekomunikacji.

Wpływ na rynek pracy – brak wpływu.

Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki – brak wpływu.

Wpływ na sytuację i rozwój regionalny – brak wpływu.

4) Wskazanie źródeł finansowania

W zakresie regulacji cen usług detalicznych

Wdrożenie regulacji nie spowoduje skutków budżetowych.

Całość obciążeń związanych z wprowadzeniem przepisów dotyczących regulacji cen usług detalicznych leży po stronie przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Należą do nich m.in.:

- koszty wdrożenia i eksploatacji odpowiednich systemów komputerowych do przetwarzania danych finansowych,
- zatrudnienie odpowiednio wykształconych specjalistów,
- koszty badania sprawozdań z działalności i kalkulacji kosztów przez biegłego rewidenta.

W zakresie ochrony użytkowników końcowych i usługi powszechnej

W części ustawy dotyczącej finansowania usługi powszechnej przewiduje się dopłaty od przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Dodatkowo przewiduje się finansowanie z budżetu usługi przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu dla jednostek uprawnionych tzn. szkół, placówek oświatowych, bibliotek i szkół wyższych.

Wprowadzenie obowiązku rejestracji użytkowników usługi pre-paid spowoduje konieczność poniesienia kosztów przez operatorów sieci komórkowych na założenie bazy danych.

W zakresie administracji łączności

Nałożenie na Prezesa URTiP większych obowiązków, wynikających z implementacji dyrektyw UE, może spowodować konieczność zwiększenia nakładów budżetowych na funkcjonowanie urzędu.

W zakresie rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów

Przedsiębiorstwa i operatorzy objęci regulacją będą musieli na własny koszt wprowadzić w swoich przedsiębiorstwach rachunkowość regulacyjną i kalkulację kosztów, co przy ewentualnie zwiększonym zatrudnieniu w pionach księgowości może spowodować okresowy wzrost kosztów ich działalności.

W zakresie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa i porządku publicznego

Przewiduje się, że w zasadzie wszystkie koszty związane z tymi obowiązkami będą ponosili przedsiębiorcy telekomunikacyjni.

Współudział budżetu państwa w kosztach związanych z zastosowaniem interfejsów może następować na zasadach określonych w porozumieniach zawartych przez uprawnione podmioty z przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi i za zgodą: Ministra Sprawiedliwości, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, zgodnie z ich właściwością.

UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU USTAWY PRAWO TELEKOMUNIKACYJNE

Projekt ustawy Prawo telekomunikacyjne zgodnie z zobowiązaniami podjętymi przez Rzeczypospolitą Polską najpierw podczas negocjacji akcesyjnych w rozdziale XIX Telekomunikacja i technologie informacyjne, a następnie zawartych w postanowieniach Traktatu Akcesyjnego ma celu dostosowanie prawa polskiego do *acquis communautaire*. Rzeczpospolita Polska nie uzyskała żadnych okresów przejściowych w zakresie obszaru telekomunikacji, w związku z czym zgodnie z art. 2 Traktatu Akcesyjnego od dnia 1 maja 2004 roku postanowienia całego dorobku prawnego Wspólnot będą dla RP wiążące.

Projekt nowej ustawy Prawo telekomunikacyjne dokonuje transpozycji do polskiego porządku prawnego postanowień 6 dyrektyw, składających się na nowy pakiet regulacyjny sieci i usług komunikacji elektronicznej Unii Europejskiej. Dyrektywy wdrażane do prawa polskiego za pomocą nowej ustawy Prawo telekomunikacyjnej to:

- Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002).

Dyrektywa ramowa określa zharmonizowane ramy regulacyjne dla świadczenia sieci i usług komunikacji elektronicznej, mające zastosowanie do wszystkich pozostałych dyrektyw nowego pakietu regulacyjnego. Określa m.in. zadania krajowego organu regulacyjnego, sposób nakładania obowiązków regulacyjnych na podmioty telekomunikacyjne oraz procedury konsultacji i konsolidacji zmierzając tym samym do zharmonizowanego stosowania ram regulacyjnych na terenie Wspólnoty.

- Dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz ich łączenia (dyrektywa o dostępie), (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002).

Dyrektywa o dostępie ustanawia m.in. ramy prawne dla dostępu do sieci i połączeń międzyoperatorskich, definiując dostęp do sieci możliwie szeroko, tak aby wprowadzone przez nią rozwiązania mogły zostać zastosowane w jak największej liczbie przypadków. Określa obowiązki regulacyjne oraz przesłanki ich zastosowania w zakresie dostępu do sieci.

- Dyrektywa 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnianie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach), (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002).

Dyrektywa wprowadza m.in. nowe zasady prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w postaci zezwolenia ogólnego polegające na tym, iż działalność telekomunikacyjna jest wolna i nie może być uzależniona od wydania decyzji administracyjnej. Jednocześnie dyrektywa zezwala na utrzymanie indywidualnych praw związanych z rezerwacją częstotliwości oraz korzystaniem z numeracji. Dyrektywa wprowadza także możliwość nakładania opłat administracyjnych..

- Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i praw użytkowników odnoszących się do sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o usłudze powszechnej), (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002).

Dyrektywa określa zakres usług wchodzących w skład usługi powszechnej, tj. takich, do których użytkownicy powinni mieć dostęp po przystępnej cenie na terenie całego kraju. Ponadto dyrektywa wprowadza m.in. możliwość regulacji innych usług detalicznych nie będących usługą powszechną, obowiązek przenośności numerów również pomiędzy sieciami telefonii mobilnej oraz obowiązek selekcji i preselekcji operatora.

- Dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 12 lipca 2002 r. w sprawie przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o danych osobowych), (Dz. Urz. WE L 201 z 31.07.2002).

Zapisy dyrektywy harmonizują przepisy państw członkowskich dotyczące ochrony danych osobowych w sektorze telekomunikacyjnym. Dyrektywa obejmuje swoim zakresem m.in.: przetwarzanie danych transmisyjnych i lokalizacyjnych, problematykę tzw. „spamu”.

- Dyrektywy Komisji 2002/77/WE z 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o konkurencji), (Dz. Urz. WE L 249 z 17.09.2002).

Dyrektywa dokonuje konsolidacji dotychczasowych wspólnotowych regulacji w zakresie ochrony konkurencji.

Powyższe akty prawne Unii Europejskiej zostały przyjęte na podstawie art. 95 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), czyli w celu harmonizacji przepisów ustanawiających rynek wewnętrzny Wspólnoty z wyjątkiem dyrektywy o konkurencji, która została wydana na podstawie art. 86 TWE, czyli w celu dalszej liberalizacji rynku.

Ponadto, projekt ustawy Prawo telekomunikacyjne dokonuje częściowej transpozycji przepisów dwóch dyrektyw nowego podejścia, w zakresie nie objętym innymi przepisami:

- Dyrektywy 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiokomunikacyjnych i telekomunikacyjnych urządzeń końcowych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (dyrektywa RTTE), (Dz. Urz. WE L 91 z 7.04.1999).

Dyrektywa wprowadza obowiązek oceny zgodności urządzeń końcowych z zasadniczymi wymaganiami.

- Dyrektywy 89/336/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej.

Dyrektywa wprowadza obowiązek spełniania przez aparaturę wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej (dyrektywa EMC), (Dz. Urz. L 139, 23/05/89).

Przyjęcie ustawy Prawo telekomunikacyjne, a tym samym dokonanie transpozycji do polskiego porządku prawnego powyżej wymienionych aktów prawa Unii Europejskiej jest konieczne i wynika bezpośrednio z zobowiązań akcesyjnych Rzeczypospolitej Polskiej.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner**

Min. DH- 835 /04/DPE-apl

Warszawa, 4.03. 2004 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Komitetu Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy Prawo telekomunikacyjne z prawem Unii Europejskiej wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 49), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem ustawy Prawo telekomunikacyjne (RM-10-31-04) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projekt nowej ustawy Prawo telekomunikacyjne dokonuje transpozycji do polskiego porządku prawnego postanowień następujących aktów prawnych, składających się na nowy pakiet regulacyjny sieci i usług komunikacji elektronicznej Unii Europejskiej:
- Dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz ich łączności (dyrektywa o dostępie), (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002);
 - Dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnianie sieci i usługi łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach), (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002);
 - Dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002);
 - Dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i praw użytkowników odnoszących się do sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o usłudze powszechnej), (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002);
 - Dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 12 lipca 2002 r. w sprawie przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o danych osobowych), (Dz. Urz. WE L 201 z 31.07.2002);
 - Dyrektywy Komisji 2002/77/WE z 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o konkurencji), (Dz. Urz. WE L 249 z 17.09.2002).

Powyższe regulacje zostały przyjęte na podstawie art. 95 Traktatu ustanawiającego Wspólną Europejską (TWE), czyli w celu harmonizacji przepisów ustanawiających rynek wewnętrzny Wspólnoty z wyjątkiem dyrektywy o konkurencji, która została wydana na podstawie art. 86 TWE, czyli w celu dalszej liberalizacji rynku.

Znaczenie dla poprawnej implementacji całego pakietu regulacyjnego mają również:

- Zalecenia Komisji z dnia 11 lutego 2003 r. w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych dla sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L114, 8.05.2003);
- Wytyczne Komisji w sprawie analizy rynku i ustalania znaczącej pozycji rynkowej (Dz. Urz. WE C 165, 11.07.2002).

Ponadto, projekt ustawy dokonuje częściowej transpozycji tzw. dyrektyw nowego podejścia w zakresie nie objętym innymi przepisami:

- Dyrektywy 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiokomunikacyjnych i telekomunikacyjnych urządzeń końcowych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (dyrektywa RTTE), (Dz. Urz. WE L 91 z 7.04.1999);
- Dyrektywy 89/336/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (dyrektywa EMC), (Dz. Urz. L 139, 23/05/89).

II. W związku z transpozycją przepisów nowego pakietu regulacyjnego zasadniczej zmianie podlega dotychczasowe polskie prawo obejmujące swoim zakresem rynek telekomunikacyjny. Dyrektywy nowego pakietu regulacyjnego zobowiązują państwo członkowskie m.in. do:

- wprowadzenia zasady neutralności technologicznej i w związku z tym ustanowienia zharmonizowanych ram regulacyjnych dla wszystkich sieci i usług komunikacji elektronicznej (w tym tradycyjnej telekomunikacji i sektora audiowizualnego), uwzględniających konwergencję technologiczną i ekonomiczną pomiędzy sektorem audiowizualnym i sektorem telekomunikacji;
- wprowadzenia zasad z prawa konkurencji, polegających na tym, iż rynek będzie podlegał regulacji tylko wówczas gdy nie jest jeszcze wystarczająco konkurencyjny;
- przejścia do systemu tzw. zezwoleń generalnych (złagodzenie barier wejścia na rynek) umożliwiających dostarczanie sieci i świadczenie wszystkich usług telekomunikacyjnych, przy zachowaniu szczególnych praw użytkownika jedynie dla spektrum radiowego i zasobu numeracji;
- wprowadzenia procedury konsultacji oraz konsolidacji, których celem jest szerokie konsultowanie projektów decyzji mających wpływ na rynek telekomunikacyjny ze środowiskiem telekomunikacyjnym oraz Komisją Europejską i innymi organami regulacyjnymi pozostałych państw członkowskich;
- zapewnienia ochrony prywatności w sektorze telekomunikacyjnym;
- wzmocnienia pozycji organu regulacyjnego i ustalenia zasad i celów, którymi te organy mają się kierować;
- zapewnienia praw użytkownika i konsumenta poprzez zagwarantowanie świadczenia usługi powszechnej biorąc pod uwagę rozwój nowych technologii z jednoczesnym zapewnieniem mechanizmu finansowania tej usługi;

- określenia w bardziej elastyczny sposób obowiązków, które krajowy organ regulacyjny może nałożyć na operatorów posiadających pozycję znaczącą na określonym rynku.
- III. Dział I, rozdział II projektu ustawy reguluje zasady prowadzenia gospodarczej działalności telekomunikacyjnej. Zgodnie z art. 3 dyrektywy o zezwoleniach rozpoczęcie działalności telekomunikacyjnej nie może być uzależnione od wydania jakiegokolwiek decyzji administracyjnej poprzedzającej tę działalność. Od przedsiębiorstwa pragnącego rozpocząć działalność telekomunikacyjną można jedynie wymagać notyfikacji, po której dokonaniu podmiot taki może rozpocząć działalność. Wprowadzenie wymogu notyfikacyjnego zostało dokonane poprzez ustanowienie w art. 7 projektu obowiązku dokonania wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Jednocześnie działalność telekomunikacyjna została uznana za działalność regulowaną w rozumieniu projektu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. W związku z faktem, iż trwają wciąż prace legislacyjne nad projektem ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, od jej ostatecznego kształtu uzależnione będą skutki prawne jakie pociąga za sobą wpis do rejestru. Jedynie w przypadku jeżeli wpis do rejestru będzie miał charakter deklaratoryjny jego konstrukcja prawna będzie zgodna z art. 3 dyrektywy o zezwoleniach. W związku z powyższym UKIE zastrzega sobie prawo w tym zakresie do zgłaszania dalszych uwag.
- IV. Art. 77 projektu ustawy definiuje pojęcie usługi powszechnej oraz podaje katalog usług wchodzących w skład usługi powszechnej zgodnie z dyrektywą o usłudze powszechnej, która poddaje harmonizacji zakres usługi powszechnej (rozdział II dyrektywy o usłudze powszechnej). Art. 77 ust. 5 projektu wprowadza dodatkową do usługi powszechnej usługę szerokopasmowego dostępu do internetu dla uprawnionych jednostek. Zgodnie z art. 32 dyrektywy o usłudze powszechnej finansowanie tej dodatkowej usługi z dopłat z rynku jest zakazane. Odpowiednio, art. 95 projektu przewiduje inne źródło finansowania tej dodatkowej usługi, mianowicie z budżetu państwa.
- V. Dostarczanie sieci komunikacji elektronicznej, zdefiniowane w art. 2 (m) dyrektywy ramowej jako „zakładanie, eksploatacja, nadzór lub umożliwianie dostępu do takiej sieci” oraz świadczenie usług komunikacji elektronicznej nie może być dłużej przedmiotem licencji indywidualnej, a jedynie zezwolenia ogólnego (art. 3 (2) dyrektywy o zezwoleniach). Oznacza to, że w przypadkach gdzie licencja indywidualna zawiera zarówno zezwolenie na świadczenie usług lub sieci komunikacji elektronicznej i zezwolenie na nadawanie programu telewizyjnego (*broadcast content*) to zezwolenie na świadczenie usług lub sieci komunikacji elektronicznej musi być oddzielone od licencji indywidualnej (dokument Komisji Europejskiej ONPCOM02-14REV1 z dn. 14.06.2002 r. oraz odpowiednio art. 6 dyrektywy o zezwoleniach). W praktyce, podmiot wykorzystujący częstotliwości radiowe w celu dostarczania zawartości programowej za pośrednictwem sieci lub usług komunikacji elektronicznej może zetknąć się z trzema różnymi zestawami obowiązków. Są to: obowiązki odnoszące się do zezwolenia generalnego na dostarczanie sieci i świadczenie usług, obowiązki odnoszące się do prawa użytkowania częstotliwości radiowych i w końcu obowiązki dotyczące zagadnień zawartości programowej (które jedynie mogą być objęte koncesją).
- Projekt ustawy w art. 209 pkt 2 dokonując zmiany ustawy o radiofonii i telewizji nadal utrzymuje w jednej decyzji koncesję na nadawanie programów telewizyjnych oraz

rezerwację częstotliwości. Wprowadzenie odpowiedniej zmiany uwzględniającej powyższe uwagi należy rozważyć podczas kolejnej nowelizacji ustawy o radiofonii i telewizji.

- VI. Przepisy działu V, art. 125 – 129 projektu ustawy regulują kwestie dostępu do urządzeń towarzyszących w dziedzinie radia i telewizji, tj.: do systemów warunkowego dostępu (odpowiednio art. 6 dyrektywy o dostępie), interfejsów programu aplikacyjnego oraz elektronicznego przewodnika po programach (art. 5 ust. 1 dyrektywy o dostępie).

Obowiązek dostarczania systemów warunkowego dostępu jest nakładany w sposób odmienny od podstawowych zasad nowego porządku regulacyjnego, zgodnie z którymi najpierw dokonuje się analizy rynku i dopiero w przypadku gdy rynek nie jest konkurencyjny nakładane są odpowiednie obowiązki na operatora posiadającego znaczącą pozycję rynkową. W przypadku systemów warunkowego dostępu na podstawie art. 126 projektu ustawy, operatorzy tych urządzeń niezależnie od zajmowanej pozycji rynkowej, mają je udostępniać na warunkach równych i niedyskryminujących. Dopiero jeżeli w wyniku analizy rynku, na którym świadczone są usługi warunkowego dostępu okaże się, iż niektórzy operatorzy systemów warunkowego dostępu nie dysponują na tym rynku znaczącą pozycją, organ regulacyjny może znieść obowiązujące wymogi (art. 127).

- VII. Projekt ustawy w porównaniu z brzmieniem art. 13a obecnie obowiązującej ustawy Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 113, poz. 1070) nie dokonuje transpozycji art. 8 ust. 1 dyrektywy o konkurencji. Przepis ten wprowadza zakaz łączenia przez operatora telekomunikacyjnego funkcji związanych z eksploataowaniem sieci telewizji kablowej w przypadku jeśli taki operator jest kontrolowany przez dane państwo członkowskie, ma pozycję dominującą oraz korzysta z praw wyłącznych. Jednakże należy zaznaczyć, iż w obecnym stanie prawnym i faktycznym żaden z operatorów nie posiada praw wyłącznych stąd też brak jest na terenie RP podmiotów będących adresatem tej normy.

W konkluzji pragnę stwierdzić, iż przedłożony projekt ustawy Prawo telekomunikacyjne jest zgodny z prawem Unii Europejskiej. Jednocześnie pragnę zauważyć, iż w związku z problemami implementacyjnymi nowego pakietu regulacyjnego w innych państwach członkowskich niezbędne może się okazać stałe konsultowanie projektu ustawy z Komisją Europejską.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Wojciech Hałka

Podsekretarz Stanu, Ministerstwo Infrastruktury

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia

w sprawie wzoru wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wzór wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

WZÓR WNIOSKU O WPIS DO REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW TELEKOMUNIKACYJNYCH

Do
Prezesa
Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty

Wniosek o wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych

I. Informacje dotyczące przedsiębiorcy

1. Firma przedsiębiorcy
2. Siedziba:.....
3. Adres:
miejscowość, ulica, numer domu numer lokalu, kod pocztowy, numer telefonu, numer faksu, e-mail:
4. Forma prawna
5. Numer Identyfikacji Podatkowej
6. Numer w rejestrze przedsiębiorców (numer z Krajowego Rejestru Sądowego albo numer z Ewidencji Działalności Gospodarczej)¹⁾.....
7. Osoba upoważniona do kontaktowania się w imieniu przedsiębiorcy z Prezesem URTiP:
Imię i nazwisko....., miejscowość, ulica....., numer domu....., numer lokalu....., kod pocztowy....., numer telefonu....., numer faksu....., e-mail:
8. Osoba upoważniona do kontaktowania się w imieniu przedsiębiorcy w nagłym przypadku związanym z funkcjonowaniem sieci telekomunikacyjnej lub świadczeniem usługi telekomunikacyjnej, której dotyczy wniosek:
Imię i nazwisko....., miejscowość, ulica....., numer domu....., numer lokalu....., kod pocztowy....., numer telefonu....., numer faksu, e-mail:

II. Informacje dotyczące działalności telekomunikacyjnej planowanej przez przedsiębiorcę

1. Rodzaj działalności telekomunikacyjnej:

L.p.	I. Dostarczanie publicznej sieci telekomunikacyjnej (rodzaje)	
1.	stacjonarna publiczna sieć telefoniczna	☐
2.	ruchoma publiczna sieć telefoniczna	☐
3.	publiczna sieć telekomunikacyjna przeznaczona do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych drogą rozszewczą naziemną	☐
4.	publiczna sieć telekomunikacyjna przeznaczona do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych drogą rozszewczą satelitarną	☐
5.	publiczna sieć telekomunikacyjna przeznaczona do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych wykorzystująca wyłącznie linie przewodowe	☐
6.	stacjonarna krajowa (wykorzystująca wyłącznie linie przewodowe) sieć transmisji danych	☐
7.	stacjonarna krajowa (wykorzystująca urządzenia radiowe) sieć transmisji danych	☐
8.	stacjonarna sieć transmisji danych (wykorzystująca wyłącznie linie przewodowe) przeznaczona do świadczenia usług międzynarodowych	☐
9.	stacjonarna sieć transmisji danych (wykorzystująca urządzenia radiowe) przeznaczona do świadczenia usług międzynarodowych	☐

10.	stacjonarna wyodrębniona sieć teletransmisyjna (wykorzystująca wyłącznie linie przewodowe) przeznaczona do świadczenia usług dzierżawy łączy telekomunikacyjnych	☐
11.	stacjonarna sieć teletransmisyjna (wykorzystująca radiolinie) przeznaczona do świadczenia usług dzierżawy łączy telekomunikacyjnych	☐
12.	radiowa sieć przywoławcza	☐
13.	radiowa sieć dyspozytorska typu trunkingowego	☐
14.	sieć satelitarna typu VSAT	☐
15.	publiczna sieć telekomunikacyjna założona w jednym budynku mieszkalnym przeznaczona do rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych (sieć telewizji kablowej) adres budynku	☐
16.	sieć transmisji danych utworzona na bazie sieci przeznaczonej do rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych (sieć telewizji kablowej)	☐
17.	inne sieci:	☐
II. Świadczenie usług telekomunikacyjnych (rodzaje)		
18.	usługi telefoniczne świadczone w publicznej sieci telefonicznej	☐
19.	usługi telefoniczne świadczone w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej, wykorzystującej zasoby numeracji udostępnione przez operatora publicznego	☐
20.	usługi telefoniczne międzystrefowe świadczone w sieciach operatorów posiadających zezwolenie na eksploatację publicznej stacjonarnej sieci telefonicznej	☐
21.	usługi dzierżawy krajowych łączy telekomunikacyjnych	☐
22.	usługi dzierżawy międzynarodowych łączy telekomunikacyjnych	☐
23.	usługi transmisji danych w ruchu krajowym świadczone w stacjonarnej sieci transmisji danych	☐
24.	usługi transmisji danych w ruchu międzynarodowym świadczone w stacjonarnej sieci transmisji danych	☐
25.	usługi międzynarodowej transmisji danych świadczone w stacjonarnej sieci transmisji danych, realizującej łączność przy użyciu urządzeń radiowych o zasięgu przekraczającym granice RP	☐
26.	usługi transmisji danych w ruchu krajowym świadczone przy wykorzystaniu sieci (łączy) innych operatorów	☐
27.	usługi transmisji danych w ruchu międzynarodowym świadczone przy wykorzystaniu sieci (łączy) innych operatorów	☐
28.	usługi transmisji danych, w tym usługi dostępu do sieci Internet, świadczone w sieci transmisji danych utworzonej na bazie sieci telewizji kablowej	☐
29.	usługi zapewniania dostępu do sieci Internet świadczone za pomocą łączy komutowanych w sieciach innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych	☐
30.	usługi zapewniania dostępu do sieci Internet świadczone przy wykorzystaniu łączy stałych dzierżawionych od innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych	☐
31.	usługi zapewniania dostępu do sieci Internet świadczone za pomocą sieci transmisji danych	☐
32.	usługi przywoławcze	☐
33.	usługi telekomunikacyjne w zakresie transmisji danych i transmisji głosu świadczone za pomocą radiowych sieci dyspozytorskich typu trunkingowego	☐
34.	usługi telekomunikacyjne świadczone za pomocą sieci satelitarnych typu VSAT	☐

35.	usługi rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych i telewizyjnych	☐
36.	inne usługi:	☐

	III. Udostępnianie usług telekomunikacyjnych świadczonych przez innych operatorów (rodzaje)	
37.	usługi telefoniczne świadczone w publicznej stacjonarnej sieci telefonicznej	☐
38.	usługi telefoniczne świadczone w publicznej ruchomej sieci telefonicznej	☐
39.	usługi transmisji danych	☐
40.	usługi zapewnienia dostępu do sieci Internet	☐
41.	usługi dzierżawy łączy telekomunikacyjnych	☐
42.	inne usługi:	☐

	IV. Dostarczanie udogodnień towarzyszących (rodzaje)	
43.	systemy warunkowego dostępu	☐
44.	elektroniczne przewoźniki po programach	☐
45.	interfejsy programów aplikacyjnych	☐
46.	kanalizacja kablowa	☐
47.	inne udogodnienia towarzyszące:	☐

2. Ogólny opis sieci telekomunikacyjnej (sieci telekomunikacyjnych):

3. Ogólny opis usługi telekomunikacyjnej (usług telekomunikacyjnych):

4. Ogólny opis udogodnienia towarzyszącego (udogodnień towarzyszących):

5. Obszar działalności telekomunikacyjnej planowanej przez przedsiębiorcę²⁾

.....

6. Planowany termin rozpoczęcia działalności telekomunikacyjnej

Miejscowość i data

Imię i nazwisko wnioskodawcy

Podpis wnioskodawcy

1) Niepotrzebne skreślić.

2) Wypełniać, jeżeli wnioskodawca zamierza prowadzić działalność telekomunikacyjną na obszarze innym niż obszar całego kraju. Informacji o obszarze planowanej działalności, tj. o terytorium, na którym zlokalizowana będzie infrastruktura telekomunikacyjna sieci oraz jej zakończenia, a dla:

- publicznej sieci telefonicznej – podać należy nazwy stref numeracyjnych zgodnie z planem numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych, a w sytuacji gdy wnioskodawca zamierza prowadzić działalność na obszarze mniejszym niż strefa numeracyjna – nazwy własne gmin wchodzących w skład danej strefy numeracyjnej, na których terenie zamierza prowadzić działalność telekomunikacyjną,
- publicznej sieci telekomunikacyjnej przeznaczonej do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych – podać należy nazwy województw, a w sytuacji gdy wnioskodawca zamierza prowadzić działalność na obszarze mniejszym niż województwo – nazwy własne gmin wchodzących w skład danego województwa, na których terenie zamierza prowadzić działalność telekomunikacyjną.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia został opracowany na podstawie upoważnienia z art. 10 projektu ustawy Prawo telekomunikacyjne. Projekt ustawy stanowi implementację dyrektyw Wspólnot Europejskich z 2002 r., tzw. nowego Pakietu telekomunikacyjnego.

Obecnie materia objęta projektowanym rozporządzeniem nie jest uregulowana. Wynika to z faktu, iż w projekcie ustawy zmienione zostały zasady podejmowania działalności telekomunikacyjnej w stosunku do obecnie obowiązującego prawa, które zawiera system zezwoleń i zgłoszeń. W rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 7 i 14 obecnej ustawy określa się wzór wniosku o wydanie zezwolenia telekomunikacyjnego i wzór zgłoszenia działalności telekomunikacyjnej. W projekcie ustawy w zakresie wykonywania działalności telekomunikacyjnej, nie przewiduje się systemu zezwoleń i zgłoszeń, a jedynie wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych jako podstawę podjęcia tej działalności.

Projekt rozporządzenia zawiera w załączniku wzór wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych wskazując listę podstawowych informacji niezbędnych do dokonania wpisu przez Prezesa URTiP. Lista ta podzielona jest na dwie części, z których jedna zawiera informacje na temat przedsiębiorcy, a druga na temat planowanej działalności telekomunikacyjnej.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem europejskim, w szczególności z postanowieniami Dyrektywy Parlamentu i Rady nr 2002/20/EC z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej, Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002, str. 21 i n.; Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na dochody i wydatki sektora finansów publicznych, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także na rynek pracy oraz sytuację i rozwój regionalny.

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Podmiotami, do których jest adresowane rozporządzenie są przedsiębiorcy oraz organy regulacyjne.

II. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie przesłany do podmiotów zrzeszonych w izbach gospodarczych, takich jak: PIIIiT, KIGEiT, OIGKK, PKPP.

III. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżet samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektu powyższego rozporządzenia Ministra Infrastruktury nie spowoduje skutków dla dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.

IV. Wpływ regulacji na rynek pracy

Powyższe rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

V. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Wejście w życie powyższego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

VI. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie powyższego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia

**w sprawie rynków właściwych podlegających badaniu
przez Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty**

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr... poz.....) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rynki właściwe, podlegające badaniu przez Prezesa URTiP, które powinny zostać poddane analizie, o której mowa w art. 17 i 19 ustawy z dnia ... Prawo telekomunikacyjne.

§ 2. W zakresie rynków detalicznych określa się następujące rynki świadczenia usług przyłączenia i korzystania z stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej oraz świadczenia usługi dzierżawy łączy dla użytkowników końcowych:

- 1) dostęp do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej dla konsumentów;
- 2) dostęp do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej dla użytkowników końcowych z wyłączeniem konsumentów;
- 3) publicznie dostępne lokalne i/lub krajowe usługi telefoniczne świadczone w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej dla konsumentów;
- 4) publicznie dostępne międzynarodowe usługi telefoniczne świadczone w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej dla konsumentów;
- 5) publicznie dostępne lokalne i/lub krajowe usługi telefoniczne świadczone w stacjonarnej sieci telefonicznej dla użytkowników końcowych z wyłączeniem konsumentów;
- 6) publicznie dostępne międzynarodowe usługi telefoniczne świadczone w stacjonarnej sieci telefonicznej dla użytkowników końcowych z wyłączeniem konsumentów;
- 7) minimalny zestaw łączy dzierżawionych, który obejmuje określone rodzaje łączy do 2Mb/s łącznie.

§ 3. W zakresie rynków hurtowych określa się następujące rynki produktów i usług dostępu telekomunikacyjnego dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych niezbędnych do świadczenia usług na rzecz użytkowników końcowych:

- 1) inicjowanie połączeń w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej;
- 2) zakończenie połączenia w poszczególnych stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych;
- 3) usługi tranzytu w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej;
- 4) hurtowe usługi dostępu do lokalnej pętli abonenckiej (łącznie z dostępem współdzielonym) do metalowych pętli i podpętli w celu świadczenia usług szerokopasmowych i głosowych;

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – łączność na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

- 5) hurtowe usługi dostępu szerokopasmowego;
- 6) hurtowe segmenty zakończeń łączy dzierżawionych;
- 7) hurtowe segmenty międzymiastowych łączy dzierżawionych;
- 8) dostęp i rozpoczęcie połączenia w ruchomych publicznych sieciach telefonicznych;
- 9) zakończenie połączeń głosowych w poszczególnych ruchomych publicznych sieciach telefonicznych;
- 10) krajowy rynek hurtowy roamingu międzynarodowego w ruchomych publicznych sieciach telefonicznych;
- 11) usługi transmisji programów radiofonicznych lub telewizyjnych w celu dostarczania treści radiofonicznych lub telewizyjnych użytkownikom końcowym.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER INFRASTRUKTURY

UZASADNIENIE

Wydanie rozporządzenia ministra właściwego do spraw łączności w sprawie rynków właściwych podlegających badaniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty jest wykonaniem delegacji zawartej w art. 18 ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Jest to nowe rozporządzenie. Dotychczas rynki podlegające badaniu przez Prezesa URTiP określone były w ustawie. W projektowanym nowym Prawie Telekomunikacyjnym minister właściwy do spraw łączności określa w drodze rozporządzenia rynki właściwe podlegające badaniu przez Prezesa URTiP. Określając powyższe rynki minister właściwy do spraw łączności bierze pod uwagę poziom rozwoju krajowego rynku produktów i usług telekomunikacyjnych oraz w możliwie największym stopniu Zalecenie Komisji w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji ex ante zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych dla sieci i usług łączności elektronicznej.

Określone w rozporządzeniu rynki właściwe są zgodnie z ww. Zaleceniem i zostały podzielone na 2 grupy: rynki detaliczne i rynki hurtowe. W związku z tym, regulacji podlegają rynki świadczenia usług przyłączenia i korzystania z stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej oraz świadczenia usług dzierżawy łączy dla użytkowników końcowych - rynki

detaliczne oraz rynki produktów i usług dostępu telekomunikacyjnego dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych niezbędne do świadczenia usług na rzecz użytkowników końcowych – rynki hurtowe.

Określenie rynków właściwych jest niezbędne do przeprowadzenia przez Prezesa URTiP analizy w celu ustalenia, czy występuje na nich skuteczna konkurencja. Prezes URTiP w wyniku przeprowadzonej analizy rynków telekomunikacyjnych oraz stwierdzeniu, że nie występuje na nich skuteczna konkurencja wyznacza, w drodze decyzji, przedsiębiorcę telekomunikacyjnego zajmującego znaczącą pozycję na danym rynku oraz nakłada na niego określone obowiązki regulacyjne biorąc pod uwagę adekwatność danego obowiązku do zidentyfikowanego problemu, proporcjonalność oraz cele regulacyjne.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia

w sprawie szczegółowych wymagań związanych z łączeniem sieci telekomunikacyjnych

Na podstawie art. 28 ustawy z dnia ... Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania związane z łączeniem sieci telekomunikacyjnych w zakresie dotyczącym:

- 1) wykonywania obowiązków związanych z łączeniem sieci telekomunikacyjnych, w tym spełnienia wymagań w zakresie:
 - a) interoperacyjności usług,
 - b) integralności sieci,
 - c) postępowań w sytuacjach szczególnych zagrożeń oraz awarii,
 - d) zapewnienia podmiotom, o których mowa w art. 4 ust. 1, 2, 4, 5, 7 i 8 ustawy z dnia Prawo telekomunikacyjne, zwanej dalej “ustawą”; dostępu do publicznej sieci telekomunikacyjnej,
 - e) zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej i ochrony danych w sieci, o której mowa w art. 152;
- 2) rozliczeń z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) punkt styku sieci – punkt połączenia sieci telekomunikacyjnych nie będący zakończeniem sieci;
- 2) wzajemne korzystanie z sieci telekomunikacyjnej – świadczenie usług telekomunikacyjnych w połączonych sieciach operatorów oraz związanych z tym świadczeń dodatkowych, usług pomocniczych lub zaawansowanych, a także udostępnienie infrastruktury telekomunikacyjnej i innych środków technicznych służących do połączenia sieci telekomunikacyjnych, w tym kolokacja, realizowane w ramach umowy o połączeniu sieci.

§ 3. 1. Wystąpienie o połączenie sieci następuje w formie pisemnego wniosku operatora sieci przyłączanej zawierającego w szczególności:

- 1) odpis lub kopię dokumentu potwierdzoną urzędowo stwierdzające uprawnienie operatora do prowadzenia działalności w dziedzinie telekomunikacji;
 - 2) informacje dotyczące danych technicznych i fizycznej lokalizacji proponowanych punktów styku i sposobu przyłączenia sieci, warunków połączenia sieci, rodzajów usług oraz przewidywanego natężenia i struktury ruchu międzysieciowego;
 - 3) propozycje postanowień umowy o połączeniu sieci, o których mowa w art. 27 ust. 2 pkt 3-8 ustawy;
 - 4) proponowany termin połączenia sieci;
 - 5) oświadczenie operatora, iż jego sieć została wybudowana zgodnie z prawem.
2. W terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o połączenie sieci, operator sieci przyłączającej w formie pisemnej potwierdza warunki zawarte we wniosku lub przedstawia własne propozycje terminu połączenia, lokalizacji punktów styku i sposobu ich wykonania, oraz sposoby połączenia sieci na podstawie otrzymanego wniosku, o którym mowa w ust. 1.

§ 4. 1. O ile umowa o połączeniu sieci nie stanowi inaczej, udostępnienie infrastruktury telekomunikacyjnej i innych środków technicznych operatora sieci przyłączającej służących do połączenia sieci telekomunikacyjnych, w tym kolokacja, w zakresie niezbędnym do wykonania przyłączenia sieci oraz doprowadzenie linii łączących sieć przyłączaną z punktami styku sieci jest realizowane na koszt operatora sieci przyłączanej.

2. Udostępnienie infrastruktury telekomunikacyjnej i innych środków technicznych operatora sieci przyłączającej służących do połączenia sieci telekomunikacyjnych, w tym kolokacja oraz rozbudowa sieci publicznej, w zakresie niezbędnym do przyłączenia innej sieci telekomunikacyjnej, z uwzględnieniem odpowiednich norm prawnych i technicznych, spoczywają na operatorze sieci publicznej przyłączającej.
3. Operator realizuje rozbudowę sieci publicznej, o której mowa w ust. 2, na wniosek operatora sieci przyłączanej, zawierający w szczególności uzasadnienie oraz informacje na temat przewidywanego natężenia i struktury ruchu telekomunikacyjnego pomiędzy łączonymi sieciami.

§ 5. 1. W celu zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnych lub w sytuacjach szczególnego zagrożenia, strony ustalają w umowie o połączeniu sieci szczegółowe wymagania obejmujące w szczególności:

- 1) tryb powiadamiania o awariach lub sytuacjach szczególnego zagrożenia;
 - 2) procedury przywrócenia ciągłości usług telekomunikacyjnych;
 - 3) procedury informowania na temat planowanych konserwacji, które mogą mieć wpływ na funkcjonowanie sieci operatora współpracującego.
2. W przypadku wystąpienia awarii sieci telekomunikacyjnej lub wystąpienia sytuacji szczególnego zagrożenia, co może mieć niekorzystny wpływ na sieć operatora współpracującego, operator tej sieci informuje niezwłocznie o zaistniałej sytuacji operatora współpracującego oraz przekazuje mu informacje na temat podejmowanych działań w celu rozwiązania problemu.
3. Operator, w którego sieci wystąpiła awaria, powinien bezzwłocznie ją usunąć. Jeżeli jest to niemożliwe, operator ten informuje o tym operatora współpracującego oraz przekazuje mu informacje o postępach w usuwaniu awarii.

§ 6. 1. W celu zapewnienia integralności sieci, strony ustalają w umowie o połączeniu sieci szczegółowe wymagania obejmujące w szczególności:

- 1) zorganizowanie służby odpowiedzialnej za nadzór nad pracą sieci i urządzeń w zakresie zachowania integralności sieci, funkcjonującej w systemie całodobowym;
 - 2) zapewnienie punktów kontaktowych oraz procedur działania w celu reakcji w przypadkach wystąpienia awarii lub sytuacji szczególnego zagrożenia;
 - 3) procedury informowania o warunkach i stanie połączonych sieci w celu szybkiego identyfikowania awarii sieci telekomunikacyjnych lub reakcji w sytuacjach szczególnego zagrożenia, zgodnie z warunkami określonymi w § 5.
2. Każdy operator ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo i obsługę własnej sieci.

§ 7. Informacje uzyskane w związku z negocjacjami lub realizowaniem połączenia sieci mogą być stosowane wyłącznie do celów określonych w umowie o połączeniu sieci. W szczególności informacje takie nie mogą być ujawniane innym działom, oddziałom czy innym komórkom organizacyjnym operatora, jego spółkom zależnym oraz partnerom, dla których uzyskanie takich informacji mogłoby oznaczać działania prowadzące do ograniczenia lub naruszenia konkurencji.

§ 8. Warunki przebudowy połączonych sieci, o której mowa w art. 27 ust. 2 pkt 6 lit. c ustawy, w przypadku zmiany natężenia ruchu telekomunikacyjnego pomiędzy połączonymi sieciami realizowane są na wniosek strony, zgodnie z postanowieniami umowy o połączeniu sieci.

§ 9. 1. Uruchomienie punktów styku sieci w celu świadczenia usług na podstawie umowy o połączeniu sieci wymaga uprzedniego przeprowadzenia przez przedstawicieli stron umowy testów zgodności parametrów technicznych w punktach styku sieci, testów zgodności pomiarów ruchu w ramach wzajemnego korzystania z połączonych sieci i interoperacyjności połączonych sieci oraz uznania ich za pozytywne.

2. O ile strony nie postanowią inaczej w umowie o połączeniu sieci, testy, o których mowa w ust. 1, powinny zostać rozpoczęte w terminie 14 dni od dnia zgłoszenia przez jedną ze stron umowy gotowości do ich przeprowadzenia oraz powinny zostać zakończone w terminie 30 dni od dnia ich rozpoczęcia.
3. W przypadku zakwestionowania wyników testów, o których mowa w ust. 1, lub uznania ich za negatywne, strony postępują zgodnie z procedurami ustalonymi w umowie o połączeniu sieci.
4. O ile strony nie postanowią inaczej w umowie o połączeniu sieci, uruchomienie punktów styku sieci następuje w terminie 7 dni od zakończenia, uznanych przez strony za pozytywne, testów, o których mowa w ust. 1, a w przypadku zakwestionowania wyników testów lub uznania ich za negatywne, w terminie 7 dni od dnia zakończenia procedury, o której mowa w ust. 3.
5. Za dzień zakończenia testów, o których mowa w ust. 1, uznaje się dzień, w którym strony podpisały protokół z wynikami testów.

§ 10. Operatorzy łączonych sieci określą w umowie o połączeniu sieci sposób przekazywania:

- 1) informacji dotyczących udostępniania współpracującemu operatorowi danych, w zakresie niezbędnym do rozliczeń z tytułu umowy o połączeniu sieci, oraz danych niezbędnych dla wystawienia rachunków abonentom korzystającym z ich usług, a w szczególności obowiązku przesyłania w punkcie styku numeru abonenta wywołującego;
- 2) współpracującemu operatorowi szczegółowych danych o wykonanych usługach telekomunikacyjnych niezbędnych do wystawienia rachunku abonentowi za usługi świadczone przez operatora współpracującego oraz rozliczeń z tytułu współpracy międzyoperatorskiej i łączenia sieci, w przypadku, gdy przesłanie w punkcie styku sieci numeru abonenta wywołującego nie jest możliwe ze względów technicznych, o ile nie zachodzą okoliczności określone w art. 70 ust. 2 ustawy.

§ 11. 1. Warunki rozliczeń z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych operatorów, określone w umowie o połączeniu sieci, muszą uwzględniać wyniki pomiarów ruchu telekomunikacyjnego wskazane przez urządzenia rejestrujące ruch telekomunikacyjny zainstalowane przez strony umowy, o ile strony te nie postanowią inaczej.

2. Każda ze stron umowy o połączeniu sieci powinna umożliwić drugiej stronie na jej wniosek, zapoznanie się z wynikami pomiarów ruchu telekomunikacyjnego, o których mowa w ust.1, oraz ze sposobem prowadzenia tej rejestracji.
3. W przypadku kwestionowania wyników pomiarów albo sposobu prowadzenia rejestracji ruchu telekomunikacyjnego jednej ze stron, o których mowa w ust. 2, operatorzy postępują zgodnie z procedurami rozstrzygania sporów ustalonymi w umowie o połączeniu sieci.

§ 12. 1. Operator publicznej sieci telekomunikacyjnej o znaczącej pozycji na rynku właściwym, w przypadku rozliczeń z operatorami eksploatującymi sieci publiczne, w szczególności:

- 1) nie może wiazać opłat z tytułu współpracy międzyoperatorskiej z wysokością stosowanych i pobieranych przez siebie opłat od użytkowników końcowych;
 - 2) ustala opłaty za te same usługi świadczone w ramach umowy o połączeniu sieci na podstawie obiektywnych i przejrzystych kryteriów w wysokości zapewniającej równe traktowanie operatorów biorąc pod uwagę stopień zaangażowania elementów sieci do realizacji tych usług.
2. Przy dokonywaniu rozliczeń przez operatora publicznej sieci telekomunikacyjnej o znaczącej pozycji na rynku właściwym, z operatorami eksploatującymi sieci publiczne z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych, w tym kalkulacji opłat pobieranych przez niego z tego tytułu:
- 1) nie można żądać opłat za jakiegokolwiek świadczenia, które nie są ściśle powiązane z usługą, jakiej żąda operator sieci przyłączonej;
 - 2) opłaty naliczane są odrębnie za poszczególne usługi wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych tak, aby operator sieci przyłączonej nie był obciążany za usługi, z których nie korzysta;
 - 3) poszczególne opłaty z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych są kalkulowane wyłącznie na podstawie uzasadnionych, długookresowych przyszłościowo zorientowanych, średnich kosztów przyrostowych, które ponoszone są w związku ze świadczeniem poszczególnych usług na rzecz operatorów sieci przyłączanych, zgodnie przepisami dotyczącymi rachunkowości regulacyjnej.

3. Operator o znaczącej pozycji na rynku właściwym, dokonuje prezentacji opłat wymaganych przez niego z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnych w taki sposób, aby operatorzy mogli dokonać racjonalnego i opartego na ekonomicznych przesłankach wyboru pomiędzy alternatywnymi rozwiązaniami polegającymi na wzajemnym korzystaniu z sieci telekomunikacyjnych oraz budowie własnej infrastruktury telekomunikacyjnej.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

MINISTER INFRASTRUKTURY

-
- ¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej - łączność, na podstawie § 1 ust.2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz.302 oraz z 2003 Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).
 - ²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 31 października 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań związanych z łączeniem sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 199, poz. 1945), które na podstawie art. 215 ustawy z dnia – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr , poz.) traci moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowych wymagań związanych z łączeniem sieci telekomunikacyjnych stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 28 ustawy z dnia Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr , poz.....).

Projekt ten został opracowany na bazie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 31 października 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań związanych z łączeniem sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. Nr 199, poz. 1945) i wyłącznie dostosowuje je do zapisów nowej ustawy.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia 2004 r.

**w sprawie prowadzenia rachunkowości regulacyjnej i sposobów kalkulacji kosztów
przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego**

Na podstawie art. 47 ustawy z dnia 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. W odniesieniu do przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, na którego został nałożony obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów usług, zwanego dalej „przedsiębiorcą”, rozporządzenie określa:

- 1) sposoby przypisania aktywów i pasywów, przychodów i kosztów do działalności lub usług, o których mowa w art. 45 ust. 1 ustawy z dnia – Prawo telekomunikacyjne, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) sposoby kalkulacji kosztów usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym,
- 3) sposób i terminy dokonywania aktualizacji wyceny określonych rodzajów środków trwałych, wartości niematerialnych i prawnych oraz dokonanych od tych środków i wartości odpisów amortyzacyjnych;
- 4) tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, zwanego dalej „Prezesem URTiP”, instrukcji oraz opisu kalkulacji kosztów;
- 5) zakres i terminy przekazywania Prezesowi URTiP:
 - a) sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej,
 - b) wyników kalkulacji kosztów.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) efektywnie działającym przedsiębiorcy – rozumie się przez to hipotetycznego przedsiębiorcę, jaki funkcjonowałby na w pełni konkurencyjnym rynku, o takim samym zakresie działalności oraz popycie na jego usługi, co rzeczywiście istniejący przedsiębiorca o znaczącej pozycji rynkowej;
- 2) średniorocznym kapitale zaangażowanym – rozumie się przez to wykazane zgodnie z ustawą o rachunkowości, a następnie wycenione w wartościach bieżących netto średnioroczne aktywa pomniejszone o średnioroczne:
 - a) rezerwy na zobowiązania z wyłączeniem rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego;
 - b) zobowiązania krótkoterminowe z wyłączeniem zobowiązań z tytułu tej części długoterminowych kredytów, pożyczek i emisji długoterminowych dłużnych papierów wartościowych, których okres wymagalności nie przekracza 12 miesięcy od dnia bilansowego, zobowiązań z tytułu dywidend i podatku dochodowego od osób prawnych;
 - c) rozliczenia międzyokresowe z wyłączeniem ujemnej wartości firmy.

Rozdział 2

Sposoby przypisania aktywów i pasywów przychodów i kosztów

§ 3. Aktywa i pasywa, składające się na średnioroczny kapitał zaangażowany, oraz przychody i koszt przypisuje się odrębnie do działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub do działalności w zakresie usług na rynku detalicznym.

§ 4. 1. Z uwzględnieniem ust. 2, przypisanie składników średniorocznego kapitału zaangażowanego, przychodów i kosztów powinno być dokonywane zgodnie z:

- 1) przeznaczeniem i wykorzystaniem składników aktywów na potrzeby określonej usługi;
- 2) zasadą przyczyny powstawania aktywów i zobowiązań oraz przychodów i kosztów w ramach określonej usługi;
- 3) zasadą spójności pomiędzy ujęciem według rodzajów usług składników średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz przychodów i kosztów, wynikającą z faktu, że składniki te odzwierciedlają różne aspekty tych samych zdarzeń.

2. Przypisanie składników średniorocznego kapitału zaangażowanego, przychodów i kosztów powinno być dokonywane w następujący sposób:

- 1) składniki średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz przychodów i kosztów związane wyłącznie z jednego rodzaju usług powinny zostać przypisane bezpośrednio do tego rodzaju usług na podstawie dowodów księgowych;
- 2) składniki średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz przychodów i kosztów związane bezpośrednio z kilkoma rodzajami usług powinny zostać przypisane do każdego z tych rodzajów usług na podstawie analizy wartości czynników powodujących wykorzystanie aktywów oraz powstawanie zobowiązań, przychodów i kosztów w ramach określonego rodzaju usług;
- 3) jeżeli przypisanie w sposób bezpośredni nie jest możliwe, składniki średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz kosztów związane z kilkoma rodzajami usług powinny zostać przypisane do rodzajów usług pośrednio, na podstawie ich związku z innym rodzajem lub grupą rodzajów składników, dla których bezpośrednio przypisanie jest możliwe;
- 4) jeżeli przypisanie w sposób bezpośredni albo pośredni nie jest możliwe, wspólne składniki średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz kosztów powinny zostać alokowane na podstawie ogólnego wskaźnika obliczonego jako stosunek kosztów bezpośrednich i pośrednich przypisanych do danego rodzaju usług do łącznych kosztów bezpośrednich i pośrednich przypisanych do wszystkich rodzajów działalności lub usług.

3. Wartości czynników, o których mowa w ust. 2 pkt 2, są ustalane na podstawie danych z ksiąg rachunkowych, a także innych dokumentów i zbiorów informacyjnych operatora, w tym również danych statystycznych pochodzących z badań wyrywkowych oraz algorytmów opartych na tych danych.

4. Składniki średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz przychodów i kosztów, o których mowa w ust. 2, powinny być wyraźnie zidentyfikowane przez operatora w instrukcji i opisie kalkulacji kosztów. Instrukcja oraz opis kalkulacji kosztów powinny zawierać maksymalny udział kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 4, w łącznej wartości kosztów oraz może zawierać inny sposób ich alokacji niż określony w ust. 2 pkt 4.

Rozdział 3

Aktualizacja wyceny środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych

§ 5. W przypadku przypisania składników średniorocznego kapitału zaangażowanego do rodzajów usług oraz dla kalkulacji kosztów operator dokonuje przeszacowania składników średniorocznego kapitału zaangażowanego do ich wartości bieżących netto.

§ 6. 1. Wartość bieżącą netto składników średniorocznego kapitału zaangażowanego stanowi wartość bieżąca pasywów oraz wartość bieżąca aktywów skorygowana o odpisy amortyzacyjne i odpisy aktualizujące, a w przypadku zobowiązań finansowych i aktywów finansowych także po kompensacie, o której mowa w art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 29

września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694 oraz z 2003 r., Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152 i Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276).

2. Wartość bieżącą stanowi:

- 1) dla środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych – koszt odtworzenia składnika aktywów lub grupy składników o podobnej funkcji i przeznaczeniu;
- 2) dla pozostałych składników średniorocznego kapitału zaangażowanego – średnioroczna wartość ustalona zgodnie z metodą opartą na koszcie odtworzenia lub na zasadach wyceny określonych w rozdziale 4 ustawy o rachunkowości, jeżeli nie zniekształca to istotnie obrazu wartości bieżącej średniorocznego kapitału zaangażowanego operatora.

3. Korekty do wartości bieżącej, wykazane w sprawozdaniu z wyniku dla każdego rodzaju działalności, o którym mowa w § 15 ust. 4 pkt 2, stanowią zmianę stanów różnicy pomiędzy wartością bieżącą netto aktywów i pasywów a ich wartością księgową netto wynikającą z ksiąg rachunkowych, obliczonych na dzień kończący bieżący i poprzedni rok obrotowy.

4. Aktualizacji wartości początkowej środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych do ich wartości bieżącej dokonuje się na dzień sporządzenia sprawozdania z prowadzenia rachunkowości regulacyjnej.

§ 7. Koszt odtworzenia, stanowiący wartość bieżącą środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych, ustala się:

- 1) w wysokości aktualnej ceny nabycia lub kosztu wytworzenia istniejącego składnika aktywów;
- 2) w wysokości wartości oszacowanej, wyznaczonej w oparciu o aktualną cenę nabycia lub koszt wytworzenia podobnego składnika aktywów o porównywalnym stopniu zużycia, zdolnościach produkcyjnych i potencjale użytkowym – jeżeli nie jest możliwe ustalenie aktualnej ceny nabycia lub kosztu wytworzenia istniejącego składnika aktywów;
- 3) w wysokości oszacowanej ceny nabycia lub kosztu wytworzenia nowoczesnego odpowiednika istniejącego składnika aktywów, pomniejszonych o ewentualne redukcje kosztów operacyjnych związane z wyższą efektywnością nowoczesnego odpowiednika w stosunku do istniejącego składnika, przy uwzględnieniu parametrów technicznych nowoczesnego odpowiednika i stopniu jego zaawansowania technologicznego – jeżeli, w przypadku określonego operatora, zastąpienie istniejącego składnika aktywów podobnym składnikiem jest niemożliwe lub nieuzasadnione ze względu na postęp technologiczny.

§ 8. 1. Korekcie do wartości bieżącej mogą nie podlegać środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne o niskiej jednostkowej wartości początkowej lub o krótkim okresie użytkowania, jeżeli nie zniekształca to istotnie obrazu wartości bieżącej średniorocznego kapitału zaangażowanego operatora.

2. Przy ustalaniu okresu amortyzacji od wartości bieżącej środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych uwzględnia się okres ich ekonomicznej użyteczności, określony

przy uwzględnieniu czynników wymienionych w art. 32 ust. 2 pkt 1–5 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości.

3. Poprawność stosowanych okresów i stawek amortyzacji od wartości bieżącej środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych powinna być corocznie weryfikowana i uwzględniana w następnych okresach.

4. Średnioroczne stany aktywów i pasywów ustala się jako średnią ważoną ich dziennych lub miesięcznych stanów w roku obrotowym, wyrażonych w wartościach bieżących. Średnioroczne stany aktywów i pasywów można ustalać także jako średnią arytmetyczną stanów na początek i koniec roku obrotowego wyrażonych w wartościach bieżących, jeżeli nie zniekształca to istotnie obrazu średniorocznej sytuacji operatora zawartej w sprawozdaniu.

Rozdział 4

Sposoby kalkulacji kosztów

§ 9. 1. Do kalkulacji kosztów usług dostępu telekomunikacyjnego operator stosuje zorientowany przyszłościowo, długookresowy koszt przyrostowy przypadający na określoną jednostkę fizyczną tych usług.

2. Zorientowany przyszłościowo, długookresowy koszt przyrostowy stanowi koszt świadczenia określonego wolumenu usługi, przy uwzględnieniu przyszłych warunków jej świadczenia, przez efektywnie działającego przedsiębiorcy, którego uniknąłby w przyszłości w sytuacji całkowitego zaprzestania świadczenia usługi, przy założeniu, że zakres pozostałych usług przedsiębiorcy nie ulega zmianie, obejmujący również odpisy amortyzacyjne od wartości bieżącej środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych związanych z tą usługą.

3. Do kalkulacji kosztu przyrostowego, o którym mowa w ust. 1, należy stosować odpowiednio sposoby przypisania kosztów do poszczególnych usług określone w § 4 ust. 2 pkt 1–3.

4. Kalkulacja kosztów usług, o których mowa w ust. 1, może uwzględniać uzasadnione koszty związane z kilkoma usługami oraz koszty wspólne dla całości działalności przedsiębiorcy, odpowiednio alokowane, zgodnie ze sposobami przypisania kosztów do poszczególnych usług, określonymi w § 4 ust. 1, 2 i 4, oraz na zasadach określonych w instrukcji i opisie kalkulacji kosztów.

§ 10. 1. Do kalkulacji kosztów usług na rynku detalicznym operator stosuje zorientowany przyszłościowo, w pełni alokowany koszt, przypadający na określoną jednostkę fizyczną usługi, lub w pełni alokowany koszt, przypadający na określoną jednostkę fizyczną usługi.

2. Zorientowany przyszłościowo, w pełni alokowany koszt stanowi koszt podstawowej działalności operacyjnej związany ze świadczeniem określonej usługi, oczekiwany w przyszłości przez efektywnie działającego operatora, obejmujący koszty przypisane w sposób

określony w § 4 ust. 1, 2 i 4, w tym także odpisy amortyzacyjne od wartości bieżącej środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych.

3. W pełni alokowany koszt stanowi koszt podstawowej działalności operacyjnej związany ze świadczeniem określonej usługi w wysokości wykazanej w księgach rachunkowych przedsiębiorcy, obejmujący koszty przypisane w sposób określony w § 4 ust. 1, 2 i 4, w tym także odpisy amortyzacyjne od środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych.

4. Do kalkulacji kosztów, o których mowa w ust. 1, należy stosować sposoby przypisania kosztów do poszczególnych usług określone w § 4 ust. 1, 2 i 4, zaliczając do kosztów usługi uzasadnione:

- 1) koszty wytworzenia usługi;
- 2) koszty sprzedaży oraz koszty obsługi użytkowników końcowych;
- 3) koszty ogólnego zarządu przedsiębiorcy przypadające na daną usługę.

§ 11. Kalkulacja kosztów, o których mowa w § 9 ust. 1 i § 10 ust. 1, uwzględnia wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału, określony w odrębnych przepisach.

Rozdział 5

Tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania instrukcji oraz opisu kalkulacji kosztów

§ 12. 1. Wniosek o uzgodnienie instrukcji i opisu kalkulacji kosztów przedsiębiorca przedkłada Prezesowi URTiP nie później niż w terminie 60 dni od dnia doręczenia przedsiębiorcy decyzji Prezesa URTiP nakładającej na niego obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów, załączając do niego projekt instrukcji lub projekt opisu kalkulacji kosztów, zwane dalej „projektami”.

2. Prezes URTiP uzgadnia projekty z przedsiębiorcą w terminie 60 dni od dnia ich przedłożenia.

3. Uzgadnianie odbywa się w trybie spotkań roboczych przedstawicieli Prezesa URTiP i upoważnionych do dokonywania uzgodnień przedstawicieli przedsiębiorcy.

4. Z przebiegu każdego spotkania roboczego sporządza się pisemny protokół, w którym zamieszcza się w szczególności prezentowane stanowiska oraz dokonane uzgodnienia.

5. W przypadku nieuzgodnienia projektów w terminie, o którym mowa w ust. 2, zakończenie uzgodnień następuje z upływem tego terminu.

§ 13. 1. Projekty zgodne z dokonanymi uzgodnieniami, o których mowa w § 12 ust. 2–5, przedsiębiorca przedkłada w terminie 7 dni od dnia zakończenia tych uzgodnień Prezesowi URTiP w celu ich zatwierdzenia.

2. Prezes URTiP po otrzymaniu projektów zgodnie z ust. 1:

1) zatwierdza je albo,

2) wzywa przedsiębiorcę do ich uzupełnienia lub złożenia wyjaśnień.

3. Przedsiębiorca składa Prezesowi URTiP uzupełnione projekty lub wyjaśnienia w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania do ich złożenia.

4. Po otrzymaniu uzupełnionych projektów lub wyjaśnień Prezes URTiP:

1) zatwierdza przedstawione projekty albo

2) wzywa przedsiębiorcę do dokonania zmian w tych projektach.

5. W terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania do dokonania zmian w projektach przedsiębiorca wprowadza do nich zmiany zawarte w wezwaniu i przedkłada projekty Prezesowi URTiP.

6. Prezes URTiP, w terminie 21 dni od dnia otrzymania projektów, w których dokonano zmian zgodnie z ust. 5, zatwierdza te projekty.

7. W przypadku niewprowadzenia przez przedsiębiorcę zmian zawartych w wezwaniu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, Prezes URTiP odmawia zatwierdzenia przedłożonych projektów.

8. Zatwierdzone instrukcję i opis kalkulacji kosztów Prezes URTiP opatruje klauzulą „zatwierdzam”, podpisem, pieczęcią i datą.

§ 14. 1. Przedsiębiorca przedkłada do uzgodnienia i zatwierdzenia coroczną aktualizację instrukcji oraz opisu kalkulacji kosztów, w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku obrotowego.

2. Do uzgadniania i zatwierdzania zmian wynikających z aktualizacji instrukcji i opisu kalkulacji kosztów stosuje się odpowiednio przepisy § 12 ust. 2–5 oraz § 13.

Rozdział 6

Zakres i terminy przekazywania Prezesowi URTiP

sprawozdań i wyników kalkulacji kosztów

§ 15. 1. Sprawozdanie z prowadzenia rachunkowości regulacyjnej przedsiębiorca sporządza na dzień kończący rok obrotowy.

2. Sprawozdanie z prowadzenia rachunkowości regulacyjnej sporządza się, stosując sposoby przypisania składników średniorocznego kapitału zaangażowanego, przychodów i kosztów przedsiębiorcy, o których mowa w § 4 ust. 1, 2 i 4, zasady rachunkowości

regulacyjnej oraz odpowiednio zasady wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania wyniku finansowego określone w ustawie o rachunkowości.

3. Sprawozdanie z prowadzenia rachunkowości regulacyjnej sporządza się w języku polskim i w walucie polskiej. Dane liczbowe można wykazywać w zaokrągleniu do tysięcy złotych, jeżeli nie zniekształca to obrazu zawartego w sprawozdaniu.

4. Sprawozdanie z prowadzenia rachunkowości regulacyjnej zawiera w szczególności:

- 1) bilans odrębnie dla każdej z działalności, dla której prowadzona jest rachunkowość regulacyjna, zawierający średnioroczne stany aktywów i pasywów wyrażone w wartościach bieżących netto dla bieżącego i poprzedniego roku obrotowego;
- 2) rachunek zysków i strat na działalności dla każdej z działalności, dla której prowadzona jest rachunkowość regulacyjna, zawierające informacje za bieżący i poprzedni rok obrotowy;
- 3) zwrot z zaangażowanego kapitału uzyskany w bieżącym i poprzednim roku obrotowym odrębnie dla każdej z działalności, dla której prowadzona jest rachunkowość regulacyjna;
- 4) skonsolidowany bilans oraz skonsolidowany rachunek zysków i strat na działalności w wartościach bieżących zbiorczo dla wszystkich działalności, dla których prowadzona jest rachunkowość regulacyjna;
- 5) porównanie skonsolidowanego bilansu i skonsolidowanego rachunku zysków i strat na działalności z odpowiednimi pozycjami bilansu i rachunku zysków i strat sporządzonych zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości, wraz z wyjaśnieniem powstałych rozbieżności;
- 6) sprawozdanie z przepływów transferów wewnętrznych pomiędzy działalnością w zakresie dostępu telekomunikacyjnego i działalnością w zakresie usług na rynku detalicznym.

5. Zakres informacji, o których mowa w ust. 4 pkt. 1, 2, 3 i 6, wykazywanych w ramach sprawozdania z prowadzenia rachunkowości regulacyjnej, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 16. 1. Rachunek zysków i strat na działalności dla każdej z działalności, dla której jest prowadzona rachunkowość regulacyjna, o którym mowa w § 15 ust. 4 pkt 2, obejmuje:

- 1) przychody netto ze sprzedaży związane z daną działalnością, w tym przychody netto z tytułu transferów wewnętrznych między działalnościami;
- 2) koszty operacyjne związane z daną działalnością, w tym koszty transferów wewnętrznych usług między działalnościami;
- 3) wartość korekt z tytułu przeszacowania składników średniorocznego kapitału zaangażowanego do wartości bieżącej;

- 4) wynik z pozostałej działalności operacyjnej stanowiący różnicę między pozostałymi przychodami operacyjnymi a pozostałymi kosztami operacyjnymi związanymi z daną działalnością;
- 5) wynik z tytułu działalności finansowej stanowiący różnicę między przychodami finansowymi a kosztami finansowymi, które można przypisać do danej działalności, z wyłączeniem kosztów długoterminowych kredytów, pożyczek i emisji długoterminowych dłużnych papierów wartościowych;
- 6) dopłaty do kosztów świadczonych usług wchodzących w skład usługi powszechnej, o której mowa w art. 90 ustawy z dnia – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr, poz.), zwane dalej „dopłatami”.

2. Do wyniku działalności nie zalicza się:

- 1) strat i zysków nadzwyczajnych;
- 2) podatku dochodowego i pozostałych zmniejszeń zysku lub zwiększeń strat.

§ 17. Wyniki kalkulacji kosztów zawierają podstawowe informacje dotyczące kalkulacji kosztów, o których mowa w § 9 ust. 1 i § 10 ust. 1, dokonanych w okresach kwartalnych i w okresie roku obrotowego, w zakresie określonym w załączniku nr 2 do rozporządzenia.

§ 18. Sprawozdanie z prowadzenia rachunkowości regulacyjnej, o którym mowa w § 15, oraz roczne wyniki kalkulacji kosztów, o których mowa w § 17, operator przekazuje Prezesowi URTiP w terminie 6 miesięcy od zakończenia roku obrotowego wraz z opinią i raportem biegłego rewidenta z badania, o którym mowa w art. 49 ust. 4 ustawy z dnia – Prawo telekomunikacyjne.

Rozdział 7

Przepisy końcowe

§ 19. Traci moc rozporządzenie z dnia 10 grudnia 2003 r. Ministra Infrastruktury w sprawie prowadzenia rachunkowości regulacyjnej i sposobów kalkulacji kosztów przez operatora telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej (Dz.U. Nr 213, poz. 2087)

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury

w porozumieniu:

Minister Finansów

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302, oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165 i Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

Załącznik nr 1

**ZAKRES INFORMACJI, O KTÓRYCH MOWA W § 15 UST. 4 PKT 1, 2, 3 I 6
ROZPORZĄDZENIA, WYKAZYWANYCH W RAMACH SPRAWOZDANIA
Z PROWADZENIA RACHUNKOWOŚCI REGULACYJNEJ**

Średnioroczny bilans w wartościach bieżących

(odrębnie dla każdej z działalności, dla której prowadzona
jest rachunkowość regulacyjna)

A. Aktywa trwałe

- I. Wartości niematerialne i prawne
- II. Rzeczowe aktywa trwałe
- III. Należności długoterminowe
- IV. Inwestycje długoterminowe
- V. Długoterminowe rozliczenia międzyokresowe

B. Aktywa obrotowe

- I. Zapasy
- II. Należności krótkoterminowe
- III. Inwestycje krótkoterminowe
 - w tym środki pieniężne i inne aktywa pieniężne
- IV. Krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe

C. Aktywa razem (A + B)

D. Rezerwy na zobowiązania i zobowiązania krótkoterminowe

- I. Rezerwy na zobowiązania (z wyłączeniem rezerw z tytułu odroczonego podatku dochodowego)
- II. Zobowiązania krótkoterminowe (z wyłączeniem zobowiązań z tytułu długoterminowych kredytów, pożyczek i emisji dłużnych papierów wartościowych, dywidend oraz podatku dochodowego od osób prawnych)
- III. Rozliczenia międzyokresowe (z wyłączeniem ujemnej wartości firmy)

E. Średnioroczny kapitał zaangażowany (C – D)

Rachunek zysków i strat na działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego

- A. Przychody netto ze sprzedaży i zrównane z nimi
 - I. Transfery wewnętrzne usług do działalności w zakresie usług na rynku detalicznym
 - II. Przychody netto ze sprzedaży usług do innych operatorów
- B. Koszty działalności operacyjnej
 - w tym amortyzacja
- C. Korekta do wartości bieżącej (+/-)
- D. Wynik z pozostałej działalności operacyjnej (+/-)
- E. Wynik z działalności finansowej (+/-)
- F. Wynik działalności w zakresie sieci dostępowej ($A - B +/- C +/- D +/- E$)
- G. Dopłaty otrzymywane
- H. Dopłaty ponoszone
- I. Zysk (strata) na działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, po uwzględnieniu dopłat ($F+G-H$)

Rachunek zysków i strat na działalności w zakresie usług na rynku detalicznym

- A. Przychody netto ze sprzedaży i zrównane z nimi, w podziale na świadczone usługi detaliczne
- B. Koszty działalności operacyjnej
 - I. Koszty działalności detalicznej
 - w tym amortyzacja,
 - w podziale na świadczone usługi detaliczne
 - II. Transfery wewnętrzne usług dostępu telekomunikacyjnego
- IV. Dopłaty dla sieci dostępowej z tytułu deficytu dostępu**
- C. Korekty do wartości bieżącej (+/-)
- D. Wynik z pozostałej działalności operacyjnej, w podziale na świadczone usługi detaliczne (+/-)
- E. Wynik z działalności finansowej, w podziale na świadczone usługi detaliczne (+/-)
- F. Wynik działalności w zakresie usług na rynku detalicznym ($A - B +/- C +/- D +/- E$)
- G. Dopłaty otrzymywane
- H. Dopłaty ponoszone na rzecz innego operatora

I. Zysk/ strata na działalności w zakresie usług na rynku detalicznym, po uwzględnieniu dopłat (F + G - H)

**Sprawozdanie z przepływów transferów wewnętrznych
pomiędzy działalnością w zakresie dostępu telekomunikacyjnego
a działalnością w zakresie usług na rynku detalicznym**

- A. Przepływ transferów wewnętrznych z działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego na poszczególne usługi na rynku detalicznym
- B. Przepływ transferów wewnętrznych z działalności w zakresie usług na rynku detalicznym
- C. Suma przepływów wewnętrznych transferów z działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego na poszczególne usługi na rynku detalicznym

Zwrot z zaangażowanego kapitału

(odrębnie dla każdego rodzaju działalności,
dla którego prowadzona jest rachunkowość regulacyjna)

- A. Wynik z działalności
- B. Średnioroczny kapitał zaangażowany
- C. Zwrot z zaangażowanego kapitału ($A \div B \times 100\%$)

ZAKRES INFORMACJI ZAWARTYCH W WYNIKACH KALKULACJI KOSZTÓW

1. Wyniki kalkulacji kosztów każdego z rozliczeń wynikających z umów połączenia sieci, dla każdej z usług powszechnych oraz dzierżawy łączy telekomunikacyjnych, powinny być dokonane w podziale na zidentyfikowane procesy i elementy sieci związane z daną usługą.
2. Wyniki, o których mowa w ust. 1, dla każdego z rozliczeń wynikających z umów o połączeniu sieci należy przedstawić w podziale na:
 - 1) przyrostowe koszty operacyjne, o których mowa w § 9 ust. 2 rozporządzenia;
 - 2) koszty wspólne, o których mowa w § 9 ust. 4 rozporządzenia, uwzględnione w przyrostowych kosztach operacyjnych;
 - 3) wartość średniorocznego kapitału zaangażowanego;
 - 4) wyrażony procentowo wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału;
 - 5) koszt kapitału zaangażowanego, będący iloczynem wartości, o których mowa w pkt 3 i 4;
 - 6) sumę kosztów, o których mowa w pkt 1 i 5;
 - 7) całkowite wykorzystanie danego elementu sieci w jednostkach stosowanych w rozliczeniach wynikających z umów o połączeniu sieci, zawartych z innymi operatorami;
 - 8) jednostkowy koszt elementu sieci lub procesu, będący ilorazem wartości, o której mowa w pkt 6 i wartości, o której mowa w pkt 7;
 - 9) wskaźnik udziału elementów lub procesów w świadczeniu danej usługi;
 - 10) koszt świadczenia usługi telekomunikacyjnej.
3. Wyniki, o których mowa w ust. 1, dla każdej usługi powszechnej oraz dzierżawy łączy telekomunikacyjnych należy przedstawić w podziale na:
 - 1) koszty operacyjne, o których mowa w § 10 ust. 2 rozporządzenia;
 - 2) koszty alokowane na podstawie ogólnego wskaźnika, o których mowa w § 3 ust. 3 pkt 4 rozporządzenia, uwzględnione w kosztach operacyjnych;
 - 3) korekty z tytułu przeszacowania składników średniorocznego kapitału zaangażowanego do wartości bieżącej;
 - 4) wartość średniorocznego kapitału zaangażowanego;
 - 5) wyrażony procentowo wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału;

- 6) koszt kapitału zaangażowanego, będący iloczynem wartości, o których mowa w pkt 4 i 5;
- 7) sumę kosztów, o których mowa w pkt 1, 3 i 6;
- 8) całkowity ruch elementów sieci ujęty w minutach;
- 9) jednostkowy koszt elementu sieci lub procesu, będący ilorazem wartości, o której mowa w pkt 7 i wartości, o której mowa w pkt 8;
- 10) wskaźnik udziału elementów lub procesów w świadczeniu danej usługi;
- 11) koszt świadczenia usługi telekomunikacyjnej.

Uzasadnienie

Przedkładany obecnie projekt **rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie prowadzenia rachunkowości i sposobów kalkulacji kosztów przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego** stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w **art. 47** projektu ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Dotychczas sprawa rachunkowości regulacyjnej i kalkulacji kosztów była uregulowana w **rozporządzeniu z dnia 10 grudnia 2003 r. Ministra Infrastruktury w sprawie prowadzenia rachunkowości i sposobów kalkulacji kosztów przez operatora telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej** (Dz.U. Nr 213, poz. 2087) wydanym na podstawie art. 59 ust. 4 pkt 1, 2, 4, 5 i 6 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852, z późn. zm.¹⁾).

Należy jednak zauważyć, iż rozporządzenie to, mimo że obowiązuje już od 31.12.2003 r., nie zaczęło jeszcze funkcjonować, ponieważ rachunkowość regulacyjna i kalkulacja kosztów będzie prowadzona przez operatorów telekomunikacyjnych o znaczącej pozycji rynkowej na jego podstawie dopiero od 1 stycznia 2005 r. po zatwierdzeniu przez Prezesa URTiP opracowanych przez nich instrukcji w zakresie prowadzonej przez nich rachunkowości i opisu kalkulacji kosztów, co powinno nastąpić w ciągu 2004 r.

Zgodnie z projektem ustawy – Prawo telekomunikacyjne, obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów może być nałożony w drodze decyzji przez Prezesa URTiP na podstawie art. 34, 35, 42, 43 lub 85 projektu ustawy na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który ma znaczącą pozycję rynkową w zakresie dostępu telekomunikacyjnego lub usług na rynku detalicznym lub na przedsiębiorcę świadczącego usługę powszechną telekomunikacyjną. Prezes URTiP w decyzji nakładającej obowiązek prowadzenia kalkulacji kosztów będzie mógł wskazać sposoby kalkulacji kosztów, jakie przedsiębiorca powinien stosować, spośród sposobów określonych w przedmiotowym rozporządzeniu.

Zatem, mając na celu:

- promocję efektywności, zrównoważonej konkurencji
 - zapewnienie maksymalnej korzyści użytkowników końcowych,
 - ochronę użytkowników końcowych i konkurentów przed nadużywaniem przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych swojej pozycji wobec nich
 - określenie podstaw służących do ustalania kosztów i cen usług zarówno w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, jak i w zakresie usług na rynku detalicznym,
 - stymulowanie rozwoju rynku,
 - zapewnienie Prezesowi URTiP narzędzi umożliwiających efektywną kontrolę działalności przedsiębiorcę telekomunikacyjnego o znaczącej pozycji rynkowej,
- opracowano niniejszy projekt rozporządzenia.

Zasady i cele prowadzenia rachunkowości regulacyjnej zostały określone w projekcie ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Rozporządzenie natomiast wprowadza szereg pojęć z dziedziny rachunkowości zarządczej, służącej jako pomoc w podejmowaniu decyzji przez przedsiębiorcę.

Rozporządzenie określa zatem szczegółowo sposoby wyodrębniania i przypisywania aktywów i pasywów składających się na średnioroczny kapitał zaangażowany, przychodów

i kosztów do działalności, dla których prowadzona będzie rachunkowość regulacyjna. Przy czym przyjęto, iż sposób kalkulacji kosztów powinien zapewniać ustalenie cen na podstawie kosztów uzasadnionych, a także powinien umożliwiać rozdzielenie kosztów usług ponoszonych przez przedsiębiorcę, związanych bezpośrednio ze świadczeniem danej usługi od kosztów, które nie mogą być bezpośrednio przypisane do świadczenia zarówno danej usługi, jak i innych usług telekomunikacyjnych. Przepisy związane z tym są zawarte w **rozdziale 2 rozporządzenia**.

W myśl **rozdziału 3 rozporządzenia**, do wyceny aktywów, operator będzie stosował ich wartość bieżącą. Aktywa i pasywa oraz przychody i koszty będą alokowane zgodnie z przeznaczeniem i wykorzystaniem składników aktywów na potrzeby określonej działalności lub usługi, zasadą przyczyny powstawania aktywów i zobowiązań oraz przychodów i kosztów w ramach określonej działalności lub usługi oraz zasadą spójności pomiędzy ujęciem według rodzajów działalności składników średniorocznego kapitału zaangażowanego oraz przychodów i kosztów, wynikającą z faktu, że składniki te odzwierciedlają różne aspekty tych samych zdarzeń.

Na szczególną uwagę zasługuje określenie sposobu wyliczania wartości bieżącej średniorocznego kapitału zaangażowanego i korekty do wartości bieżącej.

Wartość bieżącą netto – zgodnie z zapisem w § 6 ust. 1 – wylicza się wg następującego wzoru:

wartość bieżąca brutto - odpisy umorzeniowe liczone od wartości bieżącej brutto, czyli
 $NRC = (GRC - GRC * x/n)$, gdzie:

NRC – wartość bieżąca netto

GRC – wartość bieżąca brutto

x – okres dotychczasowego umarzenia środka trwałego;

n – całkowity okres życia tego środka trwałego

Metodologia korekt do wartości bieżącej odpowiada stosowanej przez operatorów europejskich **koncepcji zachowania kapitału finansowego, jako metody ujęcia efektów wyceny aktywów i pasywów w wartościach bieżących w wyniku z każdego rodzaju działalności** objętej obowiązkiem prowadzenia dla niej rachunkowości regulacyjnej. Wobec czego korektę do wartości bieżącej stanowi porównanie stanu końcowego (w danym roku obrotowym) różnicy pomiędzy wartością bieżącą netto a wartością księgową netto ze stanem początkowym tej różnicy.

Przy aktualizacji wyceny środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych duże znaczenie odgrywają również **koszty amortyzacji**. Zastosowane w rozporządzeniu rozwiązanie umożliwia stosowanie dwóch metod ujmowania tych kosztów – metoda *rolling forward* polegająca na wyliczeniu wartości bieżącej netto poprzez odjęcie od wartości bieżącej brutto skumulowanych według „wartości bieżącej” odpisów amortyzacyjnych, oraz metoda proporcji GRC/GBV (gdzie GBV tj. wartość księgową brutto).

W zależności od zastosowanej jednej lub drugiej metody otrzymuje się różne wielkości kosztów amortyzacji ujmowanych w rachunku zysków i strat. Metoda *rolling forward* jest właściwsza z punktu widzenia teorii, bo oddaje stan średnioroczny, ale może nie być możliwa do zastosowania w stosunku do każdego rodzaju środka trwałego czy wartości niematerialnych i prawnych. Przy jej zastosowaniu otrzymuje się wyższy wynik kosztów amortyzacji. Natomiast metoda proporcji GRC/GBV jest metodą prostszą, ale daje niższy wynik kosztów amortyzacji.

Do decyzji przedsiębiorcy będzie zatem należało, czy wybierze metodę trudniejszą, ale umożliwiającą wykazanie wyższych kosztów, a zatem określenie wyższych cen usług, czy też do amortyzacji danego środka trwałego zastosuje metodę prostszą, wynikiem której będzie niższy koszt i również niższa oparta na nim cena świadczonej usługi.

Dla zobrazowania różnic pomiędzy wynikami osiągniętymi przy zastosowaniu obu metod przedstawiamy poniższy przykład. Jego założenia to: wartość księgowa brutto środka wynosi 10.000 zł, przewidywany okres użytkowania – 5 lat, dotychczasowy okres użytkowania – 2 lata, spadek wartości środka – 10% rocznie.

Rok	GBV	Amortyzacja bilansowa	GRC	Amortyzacja wg CCA – metoda <i>rolling forward</i>	Amortyzacja wg CCA – metoda <i>GRC/GBV ratio</i>
1	10 000	2 000	10 000	$\frac{10000 + 10000}{2} \div 5 \text{ lat} = \mathbf{2\ 000}$	$2\ 000 * \frac{10000}{10000} = \mathbf{2\ 000}$
2	10 000	2 000	9 000	$\frac{10000 + 9000}{2} \div 5 \text{ lat} = \mathbf{1\ 900}$	$2\ 000 * \frac{9000}{10000} = \mathbf{1\ 800}$
3	10 000	2 000	8 100	$\frac{9000 + 8100}{2} \div 5 \text{ lat} = \mathbf{1\ 710}$	$2\ 000 * \frac{8100}{10000} = \mathbf{1\ 620}$
4	10 000	2 000	7 290	$\frac{8100 + 7290}{2} \div 5 \text{ lat} = \mathbf{1\ 539}$	$2\ 000 * \frac{7290}{10000} = \mathbf{1\ 458}$
5	10 000	2 000	6 561	$\frac{7290 + 6561}{2} \div 5 \text{ lat} = \mathbf{1\ 385,1}$	$2\ 000 * \frac{6561}{10000} = \mathbf{1\ 312,2}$

Projekt rozporządzenia przewiduje generalnie dwie metody kalkulacji kosztów, o czym mowa w **Rozdziale 4 rozporządzenia**. I tak:

- w przypadku rozliczeń wynikających z umów o połączeniu sieci z tytułu wzajemnego korzystania z sieci telekomunikacyjnej – za podstawę określenia kosztów tej usługi ustalono zorientowany przyszłościowo, długookresowy koszt przyrostowy,
- w przypadku usług powszechnych oraz rozliczeń wynikających z umów o połączeniu sieci z tytułu zapewnienia dostępu oraz niewykonania lub nienależytego wykonania świadczonych wzajemnie usług telekomunikacyjnych – za podstawę określenia kosztów każdej z tych usług i rozliczeń ustalono zorientowany przyszłościowo w pełni alokowany koszt.

Należy tu zwrócić uwagę na różnice pomiędzy pojęciem kosztu przyrostowego, o którym mowa w rozporządzeniu a pojęciem kosztu krańcowego. Pojęcie koszt krańcowy dotyczy zwykle przyrostu kosztów związanego z wytworzeniem kolejnej jednostki produkcji. Koszty przyrostowe dotyczą natomiast przyrostu kosztów związanego ze zmianą produkcji o określony wolumen – i w tym znaczeniu to sformułowanie zostało użyte w rozporządzeniu. Zmiana kosztu historycznego o wskaźnik ich oczekiwanego przyrostu jest jedną z metod określenia przyszłych kosztów. Wybór metody planowania kosztów pozostawiono operatorowi.

Przy kalkulacji kosztów dokonywanych wg metodologii określonych w rozporządzeniu uwzględnia się wyrażony procentowo **wskaźnik zwrotu kosztu zaangażowanego kapitału**, którego wielkość będzie określona przez Prezesa URTiP w decyzji dla każdego

przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, na którego nałoży on obowiązek prowadzenia kalkulacji kosztów świadczonych przez niego usług.

Szczegółowa prezentacja sposobów przypisania aktywów i pasywów oraz alokacji kosztów świadczonych usług przez danego operatora o znaczącej pozycji rynkowej powinna znaleźć odzwierciedlenie w szczegółowej instrukcji w zakresie wyodrębnienia i przypisania aktywów i pasywów przychodów i kosztów na regulowane rodzaje działalności oraz w opisie kalkulacji kosztów, które to dokumenty – w myśl art. 49 ust. 2 projektu ustawy Prawo telekomunikacyjne – zatwierdza Prezes URTiP.

Tryb i terminy uzgadniania i zatwierdzania przez Prezesa URTiP opracowanych przez operatora szczegółowej instrukcji w zakresie wyodrębnienia i przypisania aktywów i pasywów przychodów i kosztów na regulowane rodzaje działalności oraz w opisie kalkulacji kosztów określa **Rozdział 5 rozporządzenia**. Rozporządzenie przewiduje okres, w czasie którego Prezes dokona uzgodnienia instrukcji i opisu kalkulacji kosztów w drodze spotkań roboczych przedstawiciele przedsiębiorcy i URTiP, podczas których zostaną poczynione uzgodnienia co do zawartości projektów instrukcji lub opisu kalkulacji kosztów dokumentów. Przy uzgadnianiu obu ww. dokumentów Prezes URTiP, w myśl art. 49 ust. 3 projektu ustawy Prawo telekomunikacyjne będzie mógł zasięgnąć opinii niezależnych ekspertów.

Podział procedury zatwierdzania projektów instrukcji lub opisu kalkulacji kosztów uwzględnia dwa wyraźne etapy tego postępowania. W pierwszym etapie wskazano procedurę gromadzenia materiału faktycznego na potrzeby dokonania oceny przedstawionych projektów. W ramach tej części procedury Prezes URTiP może wzywać do składania wyjaśnień lub przedstawiania uzupełnień. Z chwilą zgromadzenia wystarczającego materiału dowodowego i wszechstronnego wyjaśnienia sprawy procedura wchodzi w drugi etap, którym jest ocena złożonych projektów i ich zatwierdzenie. Na tym etapie Prezes URTiP może zatwierdzić projekt, albo wezwać przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do wprowadzenia w nim konkretnie wskazanych zmian. Jeżeli strona wprowadzi wskazane zmiany Prezes zatwierdza projekty. W przeciwnym razie Prezes odmawia ich zatwierdzenia. W obu przypadkach postępowanie kończy decyzja administracyjna.

Rozdział 6 rozporządzenia określa natomiast zakres i terminy przekazywania Prezesowi URTiP **sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej** odrębnie dla każdego działania objętej regulacją i wyników kalkulacji kosztów dla każdej z usług, w odniesieniu do której zostanie nałożony na przedsiębiorcę obowiązek prowadzenia kalkulacji kosztów.

Ponadto zakres sprawozdania przewiduje prezentację skonsolidowanego bilansu oraz skonsolidowanego sprawozdania zysków i strat poszczególnych działalności i porównanie go ze sprawozdaniem finansowym sporządzonym zgodnie z przepisami ustawy o rachunkowości oraz sprawozdanie z transferów wewnętrznych pomiędzy działalnością w zakresie dostępy telekomunikacyjnego a działalnością w zakresie usług na rynku detalicznym. Ponadto rozporządzenie zawiera zakres sprawozdania z wyników kalkulacji kosztów usług. **Szczegółowe wzory ww. sprawozdań są zawarte w załącznikach do rozporządzenia.**

Oczekuje się, iż rozporządzenie będzie miało znaczny wpływ na rynek telekomunikacyjny poprzez poprawę jego przejrzystości w zakresie kształtowania cen świadczonych usług w oparciu o ich koszty i będzie kolejnym krokiem w celu liberalizacji rynku telekomunikacyjnego.

Stanowi ono narzędzie kontroli kosztów i cen zarówno URTiP jako regulatora rynku usług

telekomunikacyjnych, jak i dla samych przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Rachunkowości regulacyjna lub kalkulacja kosztów prowadzona zgodnie z rozporządzeniem uniemożliwi przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu wzajemne subwencjonowanie działalności w zakresie dostępu telekomunikacyjnego i w zakresie usług na rynku detalicznym oraz uniemożliwi mu wzajemne subsydiowanie usług świadczonych.

Jednocześnie informacje uzyskane w wyniku prowadzenia przez operatora rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów usług pozwolą Prezesowi URTiP na skuteczną kontrolę przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w zakresie stosowanych przez niego opłat za usługi w zakresie dostępu jak również cen usług świadczonych na rynku detalicznym, w tym w szczególności usługi powszechnej.

Wdrożenie regulacji powinno spowodować relatywne dalsze obniżenie cen usług telekomunikacyjnych, co umożliwi użytkownikom końcowym lepszy dostęp do tych usług, a w szczególności do usługi powszechnej. Zatem również użytkownicy końcowi odniosą korzyści poprzez uzyskanie ochrony przed nadużywaniem przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych ich znaczącej pozycji rynkowej.

Rozporządzenie będzie stanowiło element efektywnego stymulowania rozwoju rynku telekomunikacyjnego pozwalające na zwiększenie konkurencji. Będzie to możliwe dzięki publikacji sprawozdań z rachunkowości regulacyjnej i wyników kalkulacji kosztów w Biuletynie URTiP.

Ponadto realizacja przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej obowiązków wynikających z rozporządzenia może przyczynić się do ewentualnego wzrostu zatrudnienia w pionach ekonomiczno-finansowych tych operatorów.

Ocena Skutków Regulacji (OSR)

Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny:

1. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni, na których Prezes URTiP nałożył w drodze decyzji obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów z uwagi na ich znaczącą pozycję rynkową na danym rynku lub w przypadku, gdy w wyniku analizy rynku przeprowadzonej Prezes URTiP stwierdzi, że dany rynek detaliczny nie jest skutecznie konkurencyjny, a obowiązki nałożone na rynku usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego nie zapewniają osiągnięcia celu, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 4, i nie jest zapewnione uprawnienie abonenta do wyboru dostawcy usług telekomunikacyjnych.

2. Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty z racji konieczności weryfikacji prawidłowości stosowania przez ww. przedsiębiorców telekomunikacyjnych operatorów zasad rachunkowości i kalkulacji kosztów, jak również konieczności kontroli lub weryfikowania stosowanych przez tych przedsiębiorców opłat i cen świadczonych usług, na podstawie wyników na każdej z działalności objętej regulacją i kalkulacji kosztów.
3. Użytkownicy końcowi – z racji oczekiwanego w wyniku wprowadzenia w życie regulacji obniżenia poziomu cen świadczonych usług,
4. Przedsiębiorcy telekomunikacyjni zawierający umowy o dostępie telekomunikacyjnym z przedsiębiorcami na których nałożono obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów lub kontroli cen – z racji oczekiwanego w wyniku wejścia w życie urealnienia opłat w ramach wzajemnych rozliczeń z tymi przedsiębiorcami.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji:

Projekt rozporządzenia dotychczas nie był konsultowany ze środowiskiem przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

- sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:
Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje bezpośrednich skutków w sektorze finansów publicznych;
Pośrednio można spodziewać się zwiększonych przychodów z tytułu podatku dochodowego oraz podatków pośrednich od przedsiębiorców telekomunikacyjnych będących wynikiem zwiększenia sprzedaży w wyniku obniżenia cen świadczonych usług. Jednak dokładna wielkość tego wpływu jest trudna do oszacowania, gdyż może on wystąpić dopiero w okresie kilku lat od wprowadzenia w życie niniejszej regulacji;
- rynek pracy,
Regulacja może wpłynąć na organizację pracy służb ekonomiczno-finansowych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, na których zostanie nałożony obowiązek prowadzenia rachunkowości regulacyjnej lub kalkulacji kosztów i przyczynić się do wzrostu zatrudnienia w tych pionach;
- konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.
Po wejściu w życie regulacji określonych w rozporządzeniu należy spodziewać się relatywnego obniżenia cen usług telekomunikacyjnych, co ożywi konkurencję, szczególnie na rynku połączeń międzystrefowych i międzynarodowych, jak również na rynku dzierżawy łączy telekomunikacyjnych, a w efekcie umożliwi użytkownikom końcowym lepszy dostęp do usług telekomunikacyjnych, w szczególności do usługi powszechnej;
- sytuację i rozwój regionalny,

Zwiększenie przystępności cenowej usług telekomunikacyjnych i wzrost zatrudnienia służb finansowo-księgowych przedsiębiorców telekomunikacyjnych może przyczynić się do rozwoju regionalnego obszarów, na których ci przedsiębiorcy ulokowali swoje siedziby, jak również na terenie szczególnego wzrostu sprzedaży świadczonych usług.

Wskazanie źródeł finansowania:

Wdrożenie regulacji, jak już wspomniano, nie spowoduje skutków budżetowych.

Całość obciążeń związanych z wprowadzeniem systemów rachunkowości odrębnie dla każdej z działalności i kalkulacji kosztów leży po stronie operatorów telekomunikacyjnych. Należą do nich m.in.:

- koszty wdrożenia i eksploatacji odpowiednich systemów komputerowych do przetwarzania danych finansowych,
- zatrudnienie odpowiednio wykształconych specjalistów w dziedzinie rachunkowości zarządczej,
- koszty badania i publikacji opinii z badania sprawozdań z prowadzonej rachunkowości regulacyjnej i wyników kalkulacji kosztów przez biegłego rewidenta.

Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Regulacje projektowanego rozporządzenia stanowią przeniesienie na grunt prawa polskiego regulacji zawartych w Dyrektywach Pakietu 2002 w zakresie łączności elektronicznej, a w szczególności:

1. Dyrektywie 2002/21/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002, str. 33 i n.;
2. Dyrektywie 2002/19/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz ich łączenia, Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002, str. 7 i n.;
3. Dyrektywie 2002/22/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i praw użytkowników odnoszących się do sieci i usług łączności elektronicznej, Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002, str. 51 i n.;

w zakresie wynikającym ze stopnia ich implementacji w projekcie ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Projekt rozporządzenia nie był dotychczas przedstawiany **Urzędowi Komitetu Integracji Europejskiej** co opinii w zakresie zgodności z prawem Unii Europejskiej.

1) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 122, poz. 1321, Nr 154, poz. 1800 i 1802, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424 i Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1652).

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowych warunków korzystania z uprawnień przez abonentów
publicznej sieci telekomunikacyjnej**

Na podstawie art. 69 ustawy z dnia – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr , poz.)
zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki korzystania przez:

- 1) abonenta publicznej sieci telefonicznej z uprawnień do zmiany przydzielonego numeru;
- 2) abonenta publicznej sieci telefonicznej z uprawnień do przeniesienia przydzielonego numeru w sieci tego samego operatora i przy zmianie tego operatora;
- 3) abonenta dostawcy usług zapewniającego przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej operatora o znaczącej pozycji rynkowej z uprawnień do wyboru dostawcy publicznie dostępnych usług telefonicznych.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie, rozumie się przez to ustawę z dnia – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr , poz.).

Rozdział 2

Zmiana przydzielonego numeru

§ 2. 1. Jeżeli korzystanie z przydzielonego numeru jest dla abonenta publicznej sieci telefonicznej uciążliwe, abonent może wystąpić z żądaniem zmiany przydzielonego numeru poprzez złożenie pisemnego wniosku do dostawcy usług zapewniającego mu przyłączenie do publicznej sieci telefonicznej.

2. We wniosku abonent powinien wykazać, że korzystanie z przydzielonego numeru jest uciążliwe, w szczególności opisać i wyjaśnić, na czym polega uciążliwość, podać częstotliwość, w tym daty i przybliżone godziny uciążliwych połączeń.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

3. Odmowa zmiany przydzielonego numeru z powodu braku możliwości technicznych może być wydana abonentowi jedynie w przypadku potwierdzenia braku możliwości technicznych decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, o której mowa w art. 70 ust. 2 ustawy, zwanej dalej „decyzją Prezesa URTiP”.

4. Wniosek powinien być w terminie 21 dni od dnia jego otrzymania przez dostawcę, o którym mowa w ust. 1, rozpatrzony oraz w przypadku:

- 1) pozytywnego rozpatrzenia wniosku powinien on być zrealizowany, a abonent - pisemnie powiadomiony o nowym przydzielonym numerze i terminie jego uruchomienia;
- 2) negatywnego rozpatrzenia wniosku abonent powinien być pisemnie powiadomiony o odmowie zmiany przydzielonego numeru wraz z podaniem uzasadnienia i pouczeniem o prawie odwołania się, z zastrzeżeniem pkt 3;
- 3) braku możliwości technicznych nie potwierdzonego jeszcze decyzją Prezesa URTiP abonent powinien być pisemnie powiadomiony o braku możliwości zrealizowania wniosku i fakcie wystąpienia o wydanie decyzji Prezesa URTiP.

5. W przypadku otrzymania decyzji Prezesa URTiP, o której mowa w ust. 4 pkt 3, potwierdzającej brak możliwości technicznych, abonent powinien być niezwłocznie pisemnie powiadomiony o odmowie zmiany przydzielonego numeru wraz z podaniem uzasadnienia i pouczeniem o prawie odwołania się. W przypadku otrzymania decyzji Prezesa URTiP stwierdzającej istnienie możliwości technicznych, wniosek abonenta powinien być niezwłocznie zrealizowany a abonent - pisemnie powiadomiony o nowym przydzielonym numerze i terminie jego uruchomienia.

Rozdział 3

Przeniesienie przydzielonego numeru

§ 3. 1. W przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca prowadzenia działalności, zwanych dalej „lokalizacją”, abonent ruchomej publicznej sieci telefonicznej informuje pisemnie o nowej lokalizacji dostawcę usług zapewniającego mu przyłączenie do ruchomej publicznej sieci telefonicznej.

2. W przypadku zmiany lokalizacji, abonent stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej może wystąpić do dostawcy usług zapewniającego mu przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej operatora z pisemnym wnioskiem o zachowanie przydzielonego numeru w nowej lokalizacji w sieci tego samego operatora.

3. Wniosek abonenta stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej powinien być w terminie 21 dni od dnia jego otrzymania przez dostawcę rozpatrzony oraz w przypadku:

1) pozytywnego rozpatrzenia wniosku powinien on być zrealizowany, a abonent - pisemnie powiadomiony o zachowaniu przydzielonego numeru i terminie jego uruchomienia w nowej lokalizacji;

2) negatywnego rozpatrzenia wniosku abonent powinien być pisemnie powiadomiony o odmowie zachowania przydzielonego numeru wraz z podaniem uzasadnienia i pouczeniem o prawie odwołania się.

4. Odmowa zachowania przydzielonego numeru może być wydana abonentowi stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej wyłącznie:

1) z powodu braku możliwości technicznych, potwierdzonego decyzją Prezesa URTiP;

2) gdy nowa lokalizacja abonenta znajduje się poza siecią telekomunikacyjną operatora obsługującego zakończenie sieci abonenta.

§ 4. 1. W przypadku uprawnienia abonenta publicznej sieci telefonicznej do przeniesienia przydzielonego numeru przy zmianie operatora, abonent występuje z pisemnym wnioskiem do nowego dostawcy usług zapewniającego przyłączenie do publicznej sieci telefonicznej operatora, zwanego dalej „nowym dostawcą”, o potwierdzenie możliwości zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z zachowaniem przydzielonego numeru.

2. W terminie 7 dni od dnia otrzymania przez nowego dostawcę wniosku abonenta wniosek ten powinien być rozpatrzony oraz w przypadku:

1) pozytywnego rozpatrzenia wniosku abonent powinien być pisemnie powiadomiony o możliwości zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z zachowaniem przydzielonego numeru i przewidywanym terminie rozpoczęcia świadczenia usług;

2) negatywnego rozpatrzenia wniosku abonent powinien być pisemnie powiadomiony o braku możliwości zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z zachowaniem przydzielonego numeru, z podaniem uzasadnienia i pouczeniem o prawie odwołania się, z zastrzeżeniem pkt 3;

3) braku możliwości technicznych nie potwierdzonego jeszcze decyzją Prezesa URTiP abonent powinien być pisemnie powiadomiony o braku możliwości zrealizowania wniosku i fakcie wystąpienia o wydanie decyzji Prezesa URTiP.

3. W przypadku otrzymania decyzji Prezesa URTiP, o której mowa w ust. 2 pkt 3, potwierdzającej brak możliwości technicznych abonent powinien być niezwłocznie pisemnie powiadomiony o odmowie zmiany przydzielonego numeru wraz z podaniem uzasadnienia i pouczeniem o prawie odwołania się. W przypadku otrzymania decyzji Prezesa URTiP stwierdzającej istnienie możliwości technicznych wniosek abonenta powinien być

niezwłocznie zrealizowany i abonent powinien być pisemnie powiadomiony o nowym przydzielonym numerze i terminie jego uruchomienia.

4. Brak możliwości zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z zachowaniem przydzielonego numeru może zostać stwierdzony wyłącznie z powodu:

- 1) braku możliwości technicznych, potwierdzonego decyzją Prezesa URTiP;
- 2) niespełnienia przez abonenta ogólnych warunków zawarcia umowy, o których mowa w art. 52 ust. 6 i art. 53 ust. 2 i 3 ustawy.

§ 5. 1. Abonent występuje do dotychczasowego dostawcy usług zapewniającego mu przyłączenie do publicznej sieci telefonicznej dotychczasowego operatora z pisemnym wnioskiem o rozwiązanie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z zachowaniem przydzielonego numeru. Do wniosku abonent załącza kopię pisemnego powiadomienia, o którym mowa w § 4 ust. 2 pkt 1.

2. W terminie 14 dni od dnia otrzymania przez dotychczasowego dostawcę wniosku abonenta wniosek ten powinien być rozpatrzony, a abonent - pisemnie powiadomiony o terminie rozwiązania umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych z zachowaniem przydzielonego numeru, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Termin rozwiązania umowy powinien być określony zgodnie z warunkami umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej z abonentem, z zastrzeżeniem, że nie może on przypadać wcześniej niż przewidywany termin rozpoczęcia świadczenia usług przez nowego dostawcę.

4. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, abonent zawiera z nowym dostawcą umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych z zachowaniem przydzielonego numeru, która powinna określać w szczególności termin rozpoczęcia świadczenia usług, zgodny z terminem rozwiązania umowy z abonentem przez dotychczasowego dostawcę.

Rozdział 4

Wybór operatora

§ 6. 1. Abonent dostawcy usług zapewniającego przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej operatora o znaczącej pozycji rynkowej może wybrać dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych poprzez numer dostępu lub preselekcję.

2. Abonent, o którym mowa w ust. 1, dokonuje wyboru dostawcy publicznie dostępnych usług telefonicznych przez numer dostępu przez wybranie podczas inicjowania połączenia ciągu cyfr zawierających jego numer dostępu, zwany dalej „NDS”, zgodnie ze schematem wybierania określonym w planie numeracji krajowej.

3. Abonent, o którym mowa w ust. 1, dokonuje wyboru dostawcy publicznie dostępnych usług telefonicznych przez preselekcję przez złożenie pisemnego zlecenia, zwanego dalej „zleceniem preselekcji”, kierowania wskazanymi rodzajami połączeń do wybranego dostawcy publicznie dostępnych usług telefonicznych bez konieczności wybierania NDS.

4. W przypadku gdy abonent, o którym mowa w ust. 1, dla realizacji danego połączenia nie wybierze dostawcy publicznie dostępnych usług telefonicznych przez numer dostępu albo preselekcję połączenie jest realizowane przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej, o którym mowa w ust. 1.

5. Przez numer dostępu i preselekcję mogą być realizowane następujące rodzaje połączeń:

1) krajowe obejmujące:

- a) połączenia miejscowe i strefowe,
- b) połączenia międzystrefowe,
- c) połączenia z sieci stacjonarnej do sieci komórkowej,
- d) inne połączenia lub usługi wykorzystujące techniki komutacji, z wyjątkiem połączeń do numerów skróconych abonenckich usług specjalnych oraz numerów nie mających powiązania z danym obszarem przydzielonych operatorom w trybie art. 119 ustawy oraz ujętych w Tablicy Zagospodarowania Numeracji, o której mowa w art.120 ust. 1 ustawy;

2) międzynarodowe.

6. Wybór przez abonenta dostawcy publicznie dostępnych usług telefonicznych przez preselekcję nie może ograniczać możliwości wyboru tego dostawcy poprzez numer dostępu.

7. Wybór przez abonenta dostawcy publicznie dostępnych usług telefonicznych przez preselekcję może być w każdym czasie przez abonenta zmieniony lub wycofany i z tego tytułu nie przysługuje roszczenie w stosunku do abonenta.

8. Dostawca usług zapewniający przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej operatora o znaczącej pozycji rynkowej informuje pisemnie abonentów, o których mowa w ust. 1, o sposobie wybierania numeru w połączeniach, o których mowa w ust. 5, z zastrzeżeniem, że informacja ta nie może sugerować wyboru określonego dostawcy publicznie dostępnych usług telefonicznych.

§ 7. W przypadku gdy abonent, o którym mowa w § 6 ust. 1, dla realizacji danego połączenia wybierze przez numer dostępu dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych, którego NDS:

- 1) nie jest jeszcze uruchomiony przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej, o którym mowa w ust. 1, operator ten przekazuje komunikat słowny o braku numeru;

- 2) jest uruchomiony przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej, o którym mowa w pkt 1, ale wybrany dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych nie realizuje tego połączenia w danej strefie numeracyjnej, wybrany dostawca przekazuje odpowiedni komunikat słowny.

§ 8. 1. Abonent, o którym mowa w § 6 ust. 1, może wybrać przez preselekcję jednego dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych w zakresie połączeń krajowych, z uwzględnieniem ust. 2, oraz jednego w zakresie połączeń międzynarodowych, co nie wyklucza wyboru tego samego dostawcy dla połączeń krajowych i międzynarodowych.

2. Abonent, o którym mowa w § 6 ust. 1, może wybrać przez preselekcję dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych w zakresie oferowanego przez tego operatora zestawu połączeń krajowych w danej strefie numeracyjnej.

3. Abonent, o którym mowa w § 6 ust. 1, składa pisemne zlecenie preselekcji do dostawcy usług zapewniającego przyłączenie do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej operatora o znaczącej pozycji rynkowej. Zlecenie preselekcji może być złożone przez dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych, na rzecz którego ma być ustanowiona preselekcja.

4. Abonent korzystający z preselekcji może zmienić dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych przez ponowne złożenie zlecenia preselekcji oraz może wycofać zlecenie przez złożenie pisemnego wniosku.

5. Zlecenie preselekcji powinno być w terminie 14 dni od jego otrzymania przez dostawcę usług, o którym mowa w § 6 ust. 1, rozpatrzone oraz w przypadku:

- 1) pozytywnego rozpatrzenia zlecenia powinno być ono zrealizowane, a abonent - pisemnie powiadomiony o terminie jego realizacji;
- 2) negatywnego rozpatrzenia zlecenia abonent powinien być pisemnie powiadomiony o odmowie realizacji zlecenia preselekcji wraz z podaniem uzasadnienia i pouczeniem o prawie odwołania się.

6. Odmowa realizacji zlecenia preselekcji może być wydana abonentowi jedynie z powodu:

- 1) braku możliwości technicznych, potwierdzonego decyzją Prezesa URTiP;
- 2) braku punktu styku sieci operatora, o którym mowa w § 6 ust. 1, z siecią, w której realizowane są usługi wybranego dostawcy przez abonenta w drodze preselekcji;
- 3) braku punktu styku, o którym mowa w pkt 2, w strefie numeracyjnej, w której jest zlokalizowane zakończenie sieci abonenta, w przypadku połączeń, o których mowa w § 6 ust. 5 pkt 1 lit. a.

7. W terminie 14 dni od dnia otrzymania przez dostawcę wniosku abonenta o wycofanie zlecenia preselekcji wniosek ten powinien być zrealizowany, a abonent - pisemnie powiadomiony o terminie jego realizacji.

Rozdział 5

Wniosek o interwencję

§ 9. 1. Abonent publicznej sieci telefonicznej może w każdym czasie wystąpić do Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty z wnioskiem o interwencję w przypadku niezrealizowania jego uprawnienia do zmiany przydzielonego numeru.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do abonenta publicznej sieci telefonicznej w zakresie uprawnień do przeniesienia przydzielonego numeru w sieci tego samego i przy zmianie operatora oraz do abonenta, o którym mowa § 6 ust.1, w zakresie wyboru dostawcy publicznie dostępnych usług telefonicznych.

Rozdział 6

Przepis końcowy

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia z wyjątkiem przepisów § 6 ust. 8, które wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

Minister Infrastruktury

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 8 stycznia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków korzystania z uprawnień przez abonentów publicznej sieci telefonicznej (Dz. U. Nr 5, poz. 33), które na podstawie art. 215 ustawy z dnia ... Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr ..., poz. ...) traci moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowych warunków korzystania z uprawnień przez abonentów publicznej sieci telefonicznej stanowi wykonanie delegacji z art. 69 nowej ustawy z dnia – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr , poz.).

Projekt ten został opracowany na bazie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 8 stycznia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków korzystania z uprawnień przez abonentów publicznej sieci telefonicznej (Dz. U. Nr 5, poz. 33).

Dostosowuje on obecnie obowiązujące rozporządzenie do nowej terminologii i uwzględnia wprowadzone –przez art. 67 ww. ustawy- nowe uprawnienie abonentów ruchomej publicznej sieci telefonicznej do przeniesienia przydzielonego numeru przy zmianie operatora.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia

w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących świadczenia usługi powszechnej oraz świadczenia wymagań dotyczących świadczenia usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu dla jednostek uprawnionych

Na podstawie art. 77 ust. 6 ustawy z dnia ... Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr. ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wskaźniki dostępności i jakości usługi powszechnej oraz usługi przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu dla jednostek uprawnionych;
- 2) wymagania dotyczące udogodnień dla osób niepełnosprawnych, w tym rodzaje urządzeń końcowych, jakie powinny być oferowane przez przedsiębiorcę wyznaczonego osobom niepełnosprawnym oraz wymagania dotyczące przystosowania aparatów publicznych do używania przez osoby niepełnosprawne;
- 3) wymaganą przepływność łącza dla usługi przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu dla jednostek uprawnionych.

§ 2.1. Ustala się następujące wskaźniki dostępności i jakości usługi powszechnej:

- 1) czas oczekiwania na przyłączenie do sieci – średni czas od dnia złożenia wniosku o zawarcie umowy do dnia rozpoczęcia świadczenia usług przez przedsiębiorcę wyznaczonego;
- 2) liczba uszkodzeń przypadających na 100 linii głównych - średnia liczba zgłoszonych przez użytkowników w ciągu roku przypadków braku świadczenia usług lub przypadków świadczenia ich niewłaściwie przypadająca na każde 100 linii głównych, które powstały z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorcy wyznaczonego;
- 3) czas usunięcia uszkodzenia – średni czas oczekiwania użytkownika na przywrócenie możliwości korzystania z usług, liczony od momentu zgłoszenia uszkodzenia. Wskaźnik nie obejmuje przypadków, w których uszkodzenie nastąpiło na skutek siły wyższej;
- 4) stopa nieskutecznych wywołań - procentowy udział wywołań, które nie spowodowały zestawienia żądanego połączenia w ogólnej liczbie wywołań. Wskaźnik ten oblicza się oddzielnie dla połączeń krajowych oraz międzynarodowych;

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322)

- 5) czas oczekiwania na uzyskanie połączenia – średni czas od momentu otrzymania przez sieć informacji adresowej niezbędnej do zestawienia połączenia, do momentu otrzymania przez użytkownika wywołującego zwrotnego sygnału wywołania, sygnału zajętości lub innego sygnału akustycznego z wyłączeniem sygnału marszrutowania lub zapowiedzi słownej;
- 6) czas oczekiwania na uzyskanie połączenia z numerami usług świadczonych z udziałem personelu przedsiębiorcy wyznaczonego – średni czas od momentu otrzymania przez sieć informacji adresowej wymaganej do zestawienia połączenia, do momentu zgłoszenia się personelu przedsiębiorcy wyznaczonego w celu świadczenia żądanej przez użytkownika wywołującego usługi. Wskaźnik nie obejmuje usług realizowanych w sposób całkowicie automatyczny;
- 7) czas oczekiwania na zgłoszenie się informacji o numerach telefonicznych – średni czas od momentu otrzymania przez sieć informacji adresowej wymaganej do zestawienia połączenia, do zgłoszenia się personelu przedsiębiorcy wyznaczonego lub automatycznego systemu odpowiedzi w celu udzielenia użytkownikowi wywołującemu informacji na temat żądanego numeru;
- 8) wskaźnik sprawnych aparatów publicznych - odsetek aparatów publicznych w pełni sprawnych;
- 9) wskaźnik reklamacji faktur – odsetek zakwestionowanych w trybie reklamacji faktur w stosunku do wszystkich wystawionych faktur.

2. Do usługi przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu dla jednostek uprawnionych stosuje się wskaźniki, o których mowa w ust. 1 pkt 1-2 oraz 9.

3. Jednostki w jakich oblicza się wskaźniki, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

4. Do obliczania wartości wskaźników, o których mowa w ust. 1, stosuje się opisy wskaźników oraz metody obliczeń określone w dokumencie normalizacyjnym ETSI EG 201 769-1 V1.1.1., który jest udostępniany w siedzibie ministerstwa obsługującego ministra właściwego do spraw łączności.

§ 3.1. Usługi polegające na udzielaniu informacji o numerach telefonicznych powinny być świadczone przez przedsiębiorcę wyznaczonego całodobowo przez 7 dni w tygodniu za pomocą telefonicznego biura numerów w sposób uwzględniający uzasadnione interesy konsumentów.

2. Usługi polegające na udzielaniu informacji o numerach telefonicznych mogą być świadczone oprócz telefonicznego biura numerów, także w innej formie.

3. Realizacja usługi polegającej na udzielaniu informacji o numerach abonentów za pomocą telefonicznego biura numerów powinna być poprzedzona każdorazowo informacją głosową o wysokości opłaty za połączenie z wyszczególnieniem ceny brutto i netto.

§ 4. Ustala się następujące wymagania dotyczące udogodnień dla osób niepełnosprawnych:

- 1) w placówkach obsługi klienta przedsiębiorca wyznaczony wydziela stanowiska przystosowane do obsługi osób niepełnosprawnych, oznaczone znakiem, którego wzór określa załącznik nr 2 do rozporządzenia;

- 2) każda placówka obsługi klienta powinna posiadać urządzenie przekazu tekstu (urządzenie faksowe, telefon komórkowy, aparat telefoniczny stacjonarny z funkcją przesyłania krótkich wiadomości tekstowych (SMS) bądź komputer – w zależności od potrzeb) umożliwiające kontakt z osobą niesłyszącą lub niemówiącą, oznaczone znakiem, którego wzór określa załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 3) w spisie abonentów powinny zostać umieszczone przez przedsiębiorcę wyznaczonego informacje o miejscach zainstalowania i rodzaju dostępnych dla osób niepełnosprawnych urządzeń końcowych;
- 4) na żądanie osób niewidomych oraz słabowidzących powinny być sporządzane przez przedsiębiorcę wyznaczonego dodatkowe faktury wraz z podstawowym wykazem wykonanych usług telekomunikacyjnych w alfabecie Braille'a lub przy użyciu dużej czcionki, lub powinny być wysyłane pocztą elektroniczną w formacie tekstowym. Żądanie powinno być potwierdzone okazaniem dokumentu potwierdzającego niepełnosprawność;
- 5) w placówkach obsługi klienta osobom niewidomym oraz słabowidzącym powinien być udostępniany przez przedsiębiorcę wyznaczonego regulamin świadczenia usług i cennik sporządzone w alfabecie Braille'a lub przy użyciu dużej czcionki, lub w formie elektronicznej w formacie tekstowym;
- 6) szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych na żądanie osoby niewidomej lub słabowidzącej powinien być sporządzany przy użyciu dużej czcionki lub powinien być przekazywany pocztą elektroniczną w formacie tekstowym.

§ 5. Przedsiębiorca wyznaczony:

- 1) oferuje osobie niepełnosprawnej, przy zawieraniu umowy o świadczenie usługi powszechnej oraz na każde żądanie tej osoby, urządzenie końcowe niezbędne do zapewnienia jej dostępu do usługi powszechnej oraz przystosowane, w zakresie określonym w załączniku nr 4 do rozporządzenia, do używania przez osoby niepełnosprawne;
- 2) zakłada aparaty publiczne przystosowane, w zakresie określonym w załączniku nr 5 do rozporządzenia, do używania przez osoby niepełnosprawne;

3) umieszcza aparaty publiczne, o których mowa w pkt 2, w sposób i w miejscu umożliwiającym korzystanie z nich osobie niepełnosprawnej, poruszającej się na wózku inwalidzkim, oraz korzystającej z aparatu słuchowego;

4) znakuje aparaty publiczne, o których mowa w pkt 2, w sposób umożliwiający korzystanie z nich przez osoby słabowidzące poprzez:

- a) stosowanie kontrastowych kolorów do najważniejszych elementów funkcjonalnych tych aparatów,
- b) umieszczanie napisów prostą czcionką w kolorze wyraźnie różniącym się od koloru tła;

5) oznacza aparaty publiczne, o których mowa w pkt 2, znakiem, którego wzór stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia;

6) znakuje karty telefoniczne w sposób pozwalający na samodzielne i prawidłowe posługiwanie się nimi przez osoby niewidome oraz słabowidzące.

§ 6. Usługa przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu powinna być realizowana z zachowaniem przepływności co najmniej 2MB.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

MINISTER INFRASTRUKTURY

²⁾Niniejsze rozporządzenie zostało poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 22 stycznia 2004 r. w sprawie katalogu usług powszechnych oraz szczegółowych wymagań dotyczących świadczenia usług powszechnych (Dz. U. Nr 16, poz. 158) oraz rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu realizacji obowiązku zapewnienia osobom niepełnosprawnym dostępu do usług powszechnych (Dz. U. Nr 237, poz. 2010), które zgodnie z art. 215 ustawy z dnia ... Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr ..., poz. ...) tracą moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

**Załączniki do rozporządzenia
Ministra Infrastruktury
z dnia (poz. ...)**

Załącznik nr 1

**JEDNOSTKI W JAKICH OBLICZA SIĘ WSKAŹNIKI DOSTĘPNOŚCI I JAKOŚCI
ŚWIADCZENIA USŁUGI POWSZECHNEJ**

Lp.	Nazwa wskaźnika	Jednostki
1.	Czas oczekiwania na przyłączenie do sieci	miesiące
2.	Liczba uszkodzeń przypadających na 100 linii głównych w ciągu roku	sztuki
3.	Czas usunięcia uszkodzenia	godziny
4.	Stopa nieskutecznych wywołań – - w połączeniach krajowych - w połączeniach międzynarodowych	%
5.	Czas oczekiwania na uzyskanie połączenia	sekundy
6.	Czas oczekiwania na uzyskanie połączenia z numerami usług świadczonych z udziałem personelu przedsiębiorcy wyznaczonego	sekundy
7.	Czas oczekiwania na zgłoszenie się informacji o numerach telefonicznych	sekundy
8.	Wskaźnik sprawnych aparatów publicznych	%
9.	Wskaźnik reklamacji faktur	%

**WZÓR OZNAKOWANIA STANOWISK W PLACÓWKACH OBSŁUGI KLIENTA,
PRZYSTOSOWANYCH DO OBSŁUGI OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH ORAZ
APARATÓW PUBLICZNYCH PRZYSTOSOWANYCH DO UŻYWANIA PRZEZ
OSOBY NIEPEŁNOSPRAWNE**

1. Symbol graficzny znaku powinien być koloru białego na ciemnoniebieskim tle.
2. Wymiary znaku powinny być nie mniejsze niż 14 cm x 14 cm.
3. Proporcje podane na rysunku powinny być zachowane zarówno przy zwiększaniu, jak i zmniejszaniu rozmiarów znaku.

Załącznik nr 3

WZÓR OZNAKOWANIA URZĄDZEŃ PRZEKAZU TEKSTU W PLACÓWKACH OBSŁUGI KLIENTA, UMOŻLIWIAJĄCYCH KONTAKT Z OSOBĄ NIESŁYSZĄCĄ LUB NIEMÓWIĄCĄ

1. Symbol graficzny znaku powinien być koloru białego na ciemnoniebieskim tle.
2. Wymiary znaku powinny być nie mniejsze niż 14 cm x 14 cm.
3. Proporcje podane na rysunku powinny być zachowane zarówno przy zwiększaniu, jak i zmniejszaniu rozmiarów znaku.

Załącznik nr 4

ZAKRES PRZYSTOSOWANIA URZĄDZENIA KOŃCOWEGO DO UŻYWANIA PRZEZ OSOBY NIEPEŁNOSPRAWNE

Urządzenie końcowe przystosowane do używania przez osoby niepełnosprawne powinno posiadać:

- 1) wzmacniacz słuchawkowy z możliwością regulacji wzmocnienia;
- 2) pętlę indukcyjną w słuchawce;
- 3) klawiaturę wybierczą co najmniej z jednym przyciskiem wyróżnionym w sposób umożliwiający jego rozpoznanie przez osoby niewidome i słabowidzące (w przypadku wyróżnienia tylko jednego przycisku, powinien to być przycisk oznaczony numerem pięć);

Załącznik nr 5

ZAKRES PRZYSTOSOWANIA APARATÓW PUBLICZNYCH DO UŻYWANIA PRZEZ OSOBY NIEPEŁNOSPRAWNE

Aparaty publiczne przystosowane do korzystania z nich przez osoby niepełnosprawne powinny posiadać:

- 1) wzmacniacz słuchawkowy z możliwością regulacji wzmocnienia;
- 2) pętlę indukcyjną w słuchawce;
- 3) klawiaturę wybierczą co najmniej z jednym przyciskiem wyróżnionym w sposób umożliwiający jego rozpoznanie przez osoby niewidome i słabowidzące (w przypadku wyróżnienia tylko jednego przycisku, powinien to być przycisk oznaczony numerem pięć);
- 4) wlot karty lub monety, a także wylot karty, oznaczone w sposób umożliwiający identyfikację jego położenia przez osoby niewidome i słabowidzące;
- 5) zapowiedzi słowne informacji sygnalizowanych sygnałami świetlnymi lub na wyświetlaczu aparatu.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia został opracowany na podstawie upoważnienia z art. 77 ust. 6 projektu ustawy Prawo telekomunikacyjne. Projekt ustawy stanowi implementację dyrektyw Wspólnot Europejskich z 2002 r., tzw. nowego Pakietu telekomunikacyjnego. Projekt rozporządzenia stanowi transpozycję szczegółowych postanowień dyrektywy 2002/22/EC z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i praw użytkowników odnoszących się do sieci i usług łączności elektronicznej.

Obecnie materia objęta projektowanym rozporządzeniem jest uregulowana w dwóch aktach wykonawczych:

- 1) w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 22 stycznia 2004 r. w sprawie katalogu usług powszechnych oraz szczegółowych wymagań dotyczących świadczenia usług powszechnych (Dz. U. Nr 16, poz. 158),
- 2) w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu realizacji obowiązku zapewnienia osobom niepełnosprawnym dostępu do usług powszechnych (Dz. U. Nr 237, poz. 2010).

W tym miejscu należy wskazać, że zakres przedmiotowy projektowanego rozporządzenia jest węższy niż w ww. aktach ponieważ część materii została ujęta w projekcie ustawy. Tak jest w przypadku katalogu usług powszechnych (art. 77 ust. 2) oraz wymagań dotyczących szczegółowego wykazu wykonanych usług telekomunikacyjnych (art. 76 oraz 87 ust. 5).

Projekt ustala wskaźniki dostępności i jakości usługi powszechnej zgodnie z dokumentem normalizacyjnym ETSI EG 201 769-1 V1.1.1., do którego odwołuje się dyrektywa 2002/22/EC. Z uwagi na znaczną objętość dokumentu ETSI i fakt, że jest to tekst wysoce techniczny, przeniesienie jego treści do rozporządzenia jest niecelowe i niewskazane. Zgodnie z § 2 ust. 2 projektu część wskaźników stosuje się także do usługi przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu dla jednostek uprawnionych.

Ponadto, w projekcie uregulowano wymagania dla usługi polegającej na udzielaniu informacji o numerach telefonicznych. Znaczną część przepisów projektu stanowią przepisy dotyczące udogodnień dla osób niepełnosprawnych. Zarówno wymagania dla usługi polegającej na udzielaniu informacji o numerach telefonicznych, jak i wymagania dotyczące udogodnień dla osób niepełnosprawnych nie uległy w zasadzie zmianie w stosunku do obowiązujących dotychczas.

Nowe uregulowanie przewidziano w zakresie usługi przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu dla jednostek uprawnionych. Przewiduje się, że usługi te powinny być realizowana z zachowaniem przepływności co najmniej 2 MB.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem europejskim, w szczególności z postanowieniami Dyrektywy Parlamentu i Rady nr 2002/22/EC z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i praw użytkowników odnoszących się do sieci i usług łączności elektronicznej, Dz. Urz. WE L 108 z 24.4.2002, str. 51 i n.

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na dochody i wydatki sektora finansów publicznych, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także na rynek pracy oraz sytuację i rozwój regionalny.

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Podmiotami, do których jest adresowane rozporządzenie są przedsiębiorcy telekomunikacyjni wyznaczeni do świadczenia usługi powszechnej, użytkownicy końcowi oraz organy regulacyjne.

II. Konsultacje społeczne.

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie przesłany do podmiotów zrzeszonych w izbach gospodarczych, takich jak: PIIiT oraz KIGEiT, a także do Polskiego Związku Niewidomych, Polskiego Związku Głuchych oraz do Federacji Konsumentów.

III. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżet samorządu terytorialnego.

Wejście w życie projektu powyższego rozporządzenia Ministra Infrastruktury nie spowoduje skutków dla dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.

IV. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Powyższe rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

V. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wejście w życie powyższego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

VI. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Wejście w życie powyższego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

**Rozporządzenie
Ministra Infrastruktury¹⁾
z dnia 2004 r.**

w sprawie postępowania reklamacyjnego

Na podstawie art. 101 ust. 4 ustawy z dnia Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr ..., poz....) zarządza się, co następuje :

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb postępowania reklamacyjnego,
- 2) warunki, jakim powinna odpowiadać reklamacja usługi telekomunikacyjnej, zwana dalej „reklamacją”, za:
 - a) niedotrzymanie z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu zawarcia umowy o świadczenie usługi powszechnej lub usługi przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu dla jednostek uprawnionych;
 - b) niedotrzymanie z winy dostawcy usług określonego w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych terminu rozpoczęcia świadczenia tych usług;
 - c) niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi telekomunikacyjnej;
 - d) nieprawidłowe obliczenie należności z tytułu świadczenia usługi telekomunikacyjnej.

§ 2. 1. Reklamację wnosi się w przypadku występowania z roszczeniem o odszkodowanie w sprawie:

- 1) niedotrzymania z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu zawarcia umowy o świadczenie usług powszechnych,
- 2) niedotrzymania z winy przedsiębiorcy wyznaczonego terminu rozpoczęcia świadczenia usługi powszechnej, określonego w umowie zawartej z użytkownikiem końcowym, który nie posiada dostępu do usługi powszechnej z tytułu innej umowy z przedsiębiorcą wyznaczonym,
- 3) przerwy w świadczeniu usługi powszechnej płatnej okresowo, trwającej co najmniej dzień.

2. Reklamacja może zostać wniesiona w innych niż wymienione w ust. 1 przypadkach niewykonania lub nienależytego wykonania usługi telekomunikacyjnej.

§ 3. 1. Reklamacja powinna zawierać:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę lub firmę oraz adres użytkownika końcowego,
- 2) przedmiot reklamacji,
- 3) przedstawienie okoliczności uzasadniających reklamację,
- 4) numer przydzielony użytkownikowi końcowemu lub adres zakończenia sieci,

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322)

5) podpis użytkownika końcowego - w przypadku reklamacji wniesionej w formie pisemnej lub ustnie do protokołu.

2. W przypadkach, o których mowa w § 2 ust. 1, reklamacja powinna ponadto zawierać:

- 1) zgłoszenie roszczenia o odszkodowanie,
- 2) datę złożenia wniosku o zawarcie umowy - w przypadku reklamacji, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 1,
- 3) datę zawarcia umowy i datę rozpoczęcia świadczenia usługi powszechnej - w przypadku reklamacji, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 2.

3. Zgłoszenie w sprawach, o których mowa w § 2 ust. 1, które nie zawiera roszczenia o odszkodowanie, lecz prawo do odszkodowania nie budzi wątpliwości, uważa się za reklamację.

§ 4. Reklamacja może być wniesiona w każdej jednostce organizacyjnej dostawcy usług.

§ 5. 1. Reklamacja może być wniesiona pisemnie, telefonicznie lub ustnie do protokołu, sporządzonego przez jednostkę organizacyjną dostawcy usług przyjmującą reklamację, a także przy wykorzystaniu innych środków porozumiewania się na odległość, w tym drogą elektroniczną, o ile nie stoją temu na przeszkodzie techniczne możliwości.

2. W przypadku wniesienia reklamacji pisemnie, ustnie do protokołu w jednostce organizacyjnej dostawcy usług lub przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, w tym drogą elektroniczną, upoważniony pracownik reprezentujący dostawcę usług przyjmujący reklamację jest obowiązany pisemnie potwierdzić jej przyjęcie.

3. W przypadku wniesienia reklamacji telefonicznie, przyjmujący jest zobowiązany do podania zgłaszającemu reklamację swojego imienia i nazwiska oraz numeru służbowego, a następnie do pisemnego potwierdzenia jej przyjęcia.

§ 6. Reklamacja może być wniesiona w terminie 12 miesięcy od ostatniego dnia okresu rozliczeniowego, w którym zakończyła się przerwa w świadczeniu usługi, albo od dnia, w którym usługa została wykonana lub miała być wykonana.

§ 7.1. Jednostka organizacyjna dostawcy usług rozpatrująca reklamację, w terminie 14 dni od dnia jej wniesienia:

- 1) udziela odpowiedzi na reklamację w formie pisemnej albo
- 2) informuje pisemnie użytkownika końcowego o niemożności udzielenia odpowiedzi na reklamację w tym terminie, podając przyczynę zwłoki oraz przewidywany termin udzielenia odpowiedzi na reklamację; termin ten nie może przekroczyć 30 dni od dnia wniesienia reklamacji.

2. Odpowiedź na reklamację powinna zawierać:

- 1) nazwę jednostki organizacyjnej dostawcy usług,
- 2) powołanie podstawy prawnej,
- 3) rozstrzygnięcie o uwzględnieniu lub odmowie uwzględnienia reklamacji,
- 4) pouczenie o prawie odwołania się oraz wskazanie jednostki odwoławczej,
- 5) podpis upoważnionego pracownika reprezentującego dostawcę usług, z podaniem zajmowanego przez niego stanowiska.

3. W przypadku odmowy uwzględnienia reklamacji w całości lub części odpowiedź na reklamację powinna zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne.

§ 8. 1. W przypadku odmowy uwzględnienia reklamacji użytkownik końcowy może wnieść odwołanie do jednostki odwoławczej, wskazanej w odpowiedzi na reklamację, w terminie 14 dni od daty doręczenia pisma z odpowiedzią na reklamację.

2. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem jednostki organizacyjnej dostawcy usług rozstrzygającej reklamację w pierwszej instancji, która w terminie 7 dni od dnia otrzymania odwołania może:

- 1) zmienić rozstrzygnięcie w przypadku zasadności odwołania, w szczególności gdy dokonano błędnej oceny stanu faktycznego albo gdy zostały ujawnione nowe, istotne dla sprawy okoliczności, które nie były znane przy rozpatrywaniu reklamacji, albo
- 2) przekazać odwołanie wraz z aktami sprawy jednostce odwoławczej.

§ 9. 1. Jednostka odwoławcza w terminie 30 dni od dnia otrzymania odwołania rozpatruje je i udziela użytkownikowi końcowemu odpowiedzi.

2. Odpowiedź udzielona użytkownikowi końcowemu, w wyniku rozpatrzenia odwołania, w sprawie, o której mowa w § 2 ust. 1, powinna zawierać pouczenie o wyczerpaniu drogi postępowania reklamacyjnego i prawie wystąpienia na drogę sądową w postępowaniu cywilnym.

3. W przypadku uwzględnienia reklamacji, w wyniku rozpatrzenia odwołania, jednostka odwoławcza zwraca akta sprawy do właściwej jednostki organizacyjnej dostawcy usług wraz z poleceniem wykonania rozstrzygnięcia, powiadamiając jednocześnie użytkownika końcowego o wyniku rozpatrzenia reklamacji, a także o wysokości i formie wypłaty przyznanego odszkodowania albo formie zwrotu innej należności, przy czym zaliczenie odszkodowania lub należności na poczet przyszłych płatności może nastąpić jedynie na wniosek użytkownika końcowego.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

MINISTER INFRASTRUKTURY

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 28 września 2001 r. w sprawie reklamacji usług telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1230), które zgodnie z art. 215 ustawy z dnia ... Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr ..., poz. ...) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra właściwego do spraw łączności w sprawie określenia trybu postępowania reklamacyjnego oraz warunków, jakim powinna odpowiadać reklamacja za niedotrzymanie z winy przedsiębiorcy telekomunikacyjnego wyznaczonego do świadczenia usługi powszechnej terminu zawarcia umowy o świadczenie tej usługi lub usługi przyłączenia do sieci w celu zapewnienia korzystania z usługi szerokopasmowego dostępu do Internetu dla jednostek uprawnionych, niedotrzymanie z winy dostawcy usług określonego w umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych terminu rozpoczęcia świadczenia tych usług, niewykonanie lub nienależyte wykonanie usługi telekomunikacyjnej oraz nieprawidłowe obliczenie należności z tytułu świadczenia usługi telekomunikacyjnej jest wykonaniem delegacji zawartej w art. 101 ust. 4 ustawy z dnia 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr, poz.).

Rozporządzenie zastąpi obecnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 28 września 2001 r. w sprawie reklamacji usług telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1230) wydane na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2000 r. Nr 73, poz. 852 z późn. zm.).

Regulacje zawarte w projekcie rozporządzenia odnoszą się do wszystkich usług telekomunikacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem usługi powszechnej, w skład której wchodzi następujące usługi:

- przyłączeniu pojedynczego zakończenia sieci w głównej lokalizacji abonenta z wyłączeniem sieci cyfrowej z integracją usług,
- utrzymaniu łącza abonenckiego w głównej lokalizacji abonenta w gotowości do świadczenia usług telekomunikacyjnych,
- połączeniach telefonicznych krajowych i międzynarodowych, w tym do sieci ruchomych, obejmujących także zapewnienie transmisji dla faksu oraz transmisji danych, w tym połączenia do sieci Internet,
- udzielaniu informacji o numerach telefonicznych oraz udostępnianiu spisów abonentów,
- świadczeniu udogodnień dla osób niepełnosprawnych.

Celem uregulowań zawartych zarówno w obowiązującym rozporządzeniu, jak i w niniejszym projekcie rozporządzenia jest zagwarantowanie użytkownikom końcowym prawa dochodzenia w postępowaniu reklamacyjnym roszczeń na podstawie ustawy Prawo telekomunikacyjne, w przypadku, gdyby wymogi w zakresie świadczonych usług telekomunikacyjnych nie były przez dostawców usług zachowane.

W odniesieniu do zgodności projektu z prawem unijnym zagadnienia związane z warunkami świadczenia usług powszechnych reguluje Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (Dyrektywa o usłudze powszechnej).

Dyrektywa nie reguluje bezpośrednio warunków reklamacji pozostawiając jej ustalenie prawu krajowemu, ale z definicji obowiązku świadczenia usługi powszechnej zawartego w art. 3 dyrektywy wynika, że usługi te będą dostępne w określonej jakości, dla wszystkich użytkowników końcowych, niezależnie od geograficznego umiejscowienia oraz z uwzględnieniem konkretnych warunków krajowych, po przystępnej cenie.

Art. 20 Dyrektywy 2002/22/WE stanowi, że krajowe organy regulacyjne zagwarantują, aby dostawcy usług przedłożyli konsumentom umowę, która będzie określać m.in.:

- rodzaj świadczonych usług, poziom jakości oferowanych usług,

- określenie terminu wstępnego rozpoczęcia świadczenia usług,
- rodzaje oferowanej obsługi technicznej, dane dotyczące cen i taryf oraz sposobów uzyskiwania aktualnych informacji o stosowanych taryfach i opłatach eksploatacyjnych,
- klauzule o kompensacie i zwrocie kosztów, które stosuje się w przypadku, gdy zakontraktowana usługa nie osiąga zakontraktowanego poziomu jakości.

Przygotowany projekt rozporządzenia spełnia uregulowania europejskie w tym zakresie.

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na dochody i wydatki sektora finansów publicznych, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, a także na rynek pracy oraz sytuację i rozwój regionalny.

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Podmiotami, do których jest adresowane rozporządzenie są przedsiębiorcy telekomunikacyjni wyznaczeni do świadczenia usługi powszechnej, użytkownicy końcowi oraz organy regulacyjne.

II. Konsultacje społeczne.

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia zostanie przesłany do podmiotów zrzeszonych w izbach gospodarczych, takich jak: PIIIiT oraz KIGEiT, a także do Federacji Konsumentów.

III. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżet samorządu terytorialnego.

Wejście w życie projektu powyższego rozporządzenia Ministra Infrastruktury nie spowoduje skutków dla dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.

IV. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Powyższe rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

V. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wejście w życie powyższego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

VI. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Wejście w życie powyższego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia2004 r.

**w sprawie postępowania przetargowego i konkursu na rezerwację częstotliwości lub
zasobów orbitalnych**

Na podstawie art. 114 ustawy z dnia r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb ogłaszania postępowania przetargowego i konkursu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych;
- 2) szczegółowe wymagania dotyczące treści ogłoszenia;
- 3) szczegółowe wymagania dotyczące zawartości dokumentacji przetargowej i konkursowej;
- 4) tryb powoływania i pracy Komisji przetargowej i Komisji konkursowej;
- 5) sposób wpłaty i zwrotu wadium w postępowaniu przetargowym.

§2. Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, zwany dalej "Prezesem URTiP", ogłasza postępowanie przetargowe albo konkurs nie później niż 14 dni od dnia zakończenia postępowania konsultacyjnego.

§3.1 Szczegółowy zakres informacji zawartych w ogłoszeniu obejmuje:

- 1) przedmiot i zakres postępowania przetargowego albo konkursu , w tym:
 - a) rodzaj częstotliwości,

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165 i Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

- b) wartości graniczne określonego zakresu częstotliwości o których mowa w lit. a,
 - c) obszar, na którym częstotliwości będą wykorzystywane,
 - d) rodzaje usług, sieci lub technologii, które mogą być zastosowane przy przyznanych częstotliwościach,
 - e) okres rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych, zwanych dalej "rezerwacją częstotliwości"
- 2) warunki uczestnictwa w postępowaniu przetargowym albo konkursie, w tym:
- a) sposób nabycia dokumentacji przetargowej albo dokumentacji konkursowej, zwanej dalej "dokumentacją", oraz wysokość opłaty za tę dokumentację,
 - b) miejsce oraz termin złożenia i otwarcia ofert,
 - c) w przypadku postępowania przetargowego, wysokość, sposób i termin wniesienia wadium;
- 3) kryteria, którymi będzie się kierować komisja przetargowa albo konkursowa przy wyborze oferty, w tym kryteria podlegające negocjacji w II etapie konkursu,
- 4) kategorie podmiotów wykluczonych z postępowania przetargowego albo konkursu,
- 2.** Określony w ogłoszeniu termin złożenia ofert nie może być krótszy niż 45 dni od dnia udostępnienia dokumentacji.
- 3.** Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, zwany dalej "Prezesem URTiP", sporządza listę podmiotów, które złożyły oferty i ogłasza na stronie internetowej Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, zwanego dalej "URTiP".
- 4.** Oferty złożone po terminie, o którym mowa w ust. 2, Prezes URTiP zwraca bez otwierania.

§4. Dokumentacja powinna określać, w szczególności:

- 1) warunki jakie powinien spełniać uczestnik postępowania przetargowego albo konkursu, w tym:
 - a) obowiązki ochronne w zakresie promieniowania elektromagnetycznego i szkodliwych zakłóceń,
 - b) obowiązki wynikające z umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną,
 - c) przekazanie informacji o adresie właściwym do doręczeń,

d) w przypadku postępowania przetargowego, wniesienie wadium w wymaganej lub zadeklarowanej wysokości, przekazanie informacji o numerze rachunku bankowego wnioskodawcy właściwego do zwrotu wadium,

2) wymagania jakim powinna odpowiadać oferta, w tym:

a) informacje o dokumentach, jakie ma dostarczyć podmiot zainteresowany udziałem w przetargu, w tym o dokumentach dotyczących jego formy prawnej oraz kondycji finansowej, informacje o wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych oraz informacje o oświadczeniu o zobowiązaniu się przez podmiot, że z chwilą uzyskania rezerwacji będzie wykonywał zadania na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego określone w ustawie z dnia ... - *Prawo telekomunikacyjne*, w ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205 z późn. zm.²⁾), w ustawie z dnia 29 sierpnia 2002 r. o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. Nr 156, poz. 1301), w ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o stanie wyjątkowym (Dz.U. Nr 113, poz. 985, Nr 153, poz. 1271, Nr 153, poz. 1271 i Nr 153, poz. 1271), w ustawie z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz.U. Nr 62, poz. 558, Nr 74, poz. 676), w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. z 2002 r. Nr 7, poz. 58 z późn. zm.³⁾), w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz.U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1399, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175, Nr 137, poz. 1302, Nr 113, poz. 1070, Nr 166, poz. 1609 i Nr 90, poz. 844), w ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz.U. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 113, poz. 1070, Nr 166, poz. 1609 i Nr 90, poz. 844), w ustawie z dnia 9 lipca 2003 r. o Wojskowych Służbach Informacyjnych (Dz.U. Nr 139, poz. 1326), w ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz.U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572 z późn. zm.⁴⁾) i w

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 166, poz. 1363, Nr 156, poz. 1301, Nr 113, poz. 984, Nr 200, poz. 1687, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679 i Nr 113, poz. 985, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 139, poz. 1326, Nr 90, poz. 844 i Nr 96, poz. 874),

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 115, poz. 996, Nr 19, poz. 185, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 176, poz. 1457, Nr 200, poz. 1688 i Nr 81, poz. 731, z 2003 r. Nr 30, poz. 1188, Nr 137, poz. 1302, Nr 113, poz. 1070 i Nr 166, poz. 1609, z 2003 r. Nr 90, poz. 844).

⁴⁾ Zmiany wymienione ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 70, poz. 816 i Nr 104, poz. 1103, z 2001 r. Nr 14, poz. 143, Nr 110, poz. 1189, Nr 116, poz. 1216 i Nr 81, poz. 877, z 2002 r.

ustawie z dnia z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 89, poz. 555 z późn. zm.⁵⁾).

- b) opis sposobu przygotowania oferty,
 - c) szczegółowy opis przeznaczenia zakresu częstotliwości objętych postępowaniem przetargowym albo konkursem,
 - d) warunki wykorzystania częstotliwości dla urządzenia radiowego naziemnego lub dla świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą takiego urządzenia, albo naziemnej stacji satelitarnej lub dla świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą nadawczo-odbiorczego urządzenia radiowego umieszczonego na sztucznym satelicie Ziemi,
- 3) kryteria oceny ofert, w tym:
- a) szczegółowy opis z podaniem punktowej oceny kryteriów ofert, o których mowa w § 7 ust. 4, § 16 ust. 4 i art. 111 ust. 6 ustawy z dnia ... Prawo telekomunikacyjne, zwanej dalej "ustawą",
 - b) określenie maksymalnej liczby punktów jaką może uzyskać oferent w zakresie każdego z kryteriów, w tym określenie minimum kwalifikacyjnego,
 - c) sposób dokonywania oceny spełniania wymaganych warunków

§5. 1. Podmiot, który nabył dokumentację może zwrócić się do Prezesa URTiP o wyjaśnienie treści zawartości tej dokumentacji. Prezes URTiP obowiązany jest niezwłocznie udzielić wyjaśnień. W przypadku, gdy prośba o wyjaśnienie treści dokumentacji wpłynęła do Prezesa URTiP na mniej niż 14 dni przed upływem terminu złożenia ofert, Prezes URTiP może nie udzielić wyjaśnień.

2. Prezes URTiP jednocześnie przekazuje treść wyjaśnienia wszystkim podmiotom, które nabyły dokumentację, bez ujawniania źródła zapytania i ogłasza wyjaśnienie na stronach internetowych URTiP.

3. Prezes URTiP może zwołać zebranie wszystkich podmiotów, które nabyły dokumentację w celu wyjaśnienia wątpliwości dotyczących dokumentacji; w takim przypadku sporządza informację zawierającą zgłoszone na zebraniu zapytania o wyjaśnienie treści dokumentacji

Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 84, poz. 774, Nr 139, poz. 1326, Nr 137, poz. 1302);

⁵⁾ Zmiany wymienione ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852, Nr 93, poz. 1027 i Nr 50, poz. 580, z 2001 r. 106, poz. 1149 i Nr 98, poz. 1071, z 2002 r. 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188)

oraz odpowiedzi na nie, bez wskazywania źródeł zapytań. Informację z zebrania doręcza się niezwłocznie podmiotom, które nabyły dokumentację i ogłasza na stronach internetowych URTiP.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Prezes URTiP może w każdym czasie, przed upływem terminu do złożenia ofert, zmodyfikować treść dokumentacji. Dokonaną w ten sposób modyfikację przekazuje się niezwłocznie wszystkim podmiotom, które nabyły dokumentację i wyznacza dodatkowy termin do złożenia ofert, nie krótszy niż 21 dni od dnia przekazania modyfikacji.

5. Prezes URTiP przedłuża termin złożenia ofert z uwzględnieniem czasu niezbędnego do wprowadzenia w ofertach zmian wynikających z modyfikacji treści dokumentacji.

6. Wyjaśnienia i zmiany dokonywane w trybie niniejszego paragrafu są wiążące dla wszystkich oferentów.

§6. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2, do przeprowadzenia postępowania przetargowego albo konkursu Prezes URTiP powołuje Komisję przetargową albo Komisję konkursową, zwane dalej "Komisją".

2. W przypadku, o którym mowa w art. 112 ust. 5 ustawy, skład Komisji powoływany jest po uzgodnieniu z Przewodniczącą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

3. Komisja składa się z 6 do 9 osób wyznaczonych przez Prezesa URTiP spośród osób posiadających wyższe wykształcenie, co najmniej trzyletnie doświadczenie z zakresu zagadnień związanych z gospodarowaniem częstotliwościami oraz rynkiem radiokomunikacyjnym i telekomunikacyjnym. Ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Prezes URTiP wskazuje przewodniczącego Komisji i zatwierdza regulamin pracy Komisji. Ust. 2 stosuje się odpowiednio.

5. Regulamin pracy Komisji ogłaszany jest na stronach internetowych URTiP.

6. Komisja podejmuje rozstrzygnięcia zwykłą większością głosów.

7. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego Komisji.

8. Członkowie Komisji przed rozpoczęciem prac są obowiązani do złożenia pisemnych zobowiązań o nie ujawnianiu informacji uzyskanych w związku z pracami Komisji.

9. Po sporządzeniu listy, o której mowa w § 3 ust. 3, członkowie Komisji składają pisemne oświadczenia, że:

- 1) nie pozostają w związku małżeńskim albo w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia oraz nie są związani z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z

oferentem, jego zastępcą prawnym lub członkami władz osób prawnych ubiegających się o rezerwację częstotliwości;

2) przed upływem trzech lat od daty wszczęcia postępowania nie pozostawały w stosunku pracy lub zlecenia z oferentem nie były członkami władz osób prawnych ubiegających się o rezerwację częstotliwości;

3) nie pozostają z oferentem, jego zastępcą prawnym lub członkami władz osób prawnych ubiegających się o rezerwację częstotliwości w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do ich bezstronności.

10. Prezes URTiP odwołuje członka Komisji, który nie złożył oświadczenia, o którym mowa w ust. 9.

Rozdział 2

Postępowanie przetargowe

§7. 1. Wadium wnosi się na rachunek bankowy URTiP.

2. Dowód wpłaty wadium należy dołączyć do oferty.

3. Wadium zwraca się na rachunek bankowy wskazany przez oferenta.

4. Wadium zwraca się wraz z odsetkami wynikającymi z umowy rachunku bankowego, na którym było ono przechowywane, pomniejszone o koszty prowadzenia rachunku oraz prowizji bankowej za przelew pieniędzy na rachunek bankowy oferenta.

5. Wadium wniesione przez oferenta, którego oferta nie została otwarta albo oferenta nie wyłonionego w postępowaniu przetargowym zwraca się niezwłocznie po unieważnieniu, rozstrzygnięciu lub uznaniu przetargu za nierozstrzygnięty, nie później niż przed upływem 3 dni roboczych liczonych od dnia unieważnienia, rozstrzygnięcia lub uznania przetargu za nierozstrzygnięty.

§ 8. 1. Badanie oferty przeprowadza się w dwóch etapach.

2. Badanie oferty w I etapie obejmuje sprawdzenie:

1) nabycia dokumentacji przetargowej przez oferenta, a w przypadku spółki także przez wspólnika lub akcjonariusza spółki występującej o rezerwację częstotliwości;

2) złożenia oświadczenia, o którym mowa w § 3 pkt 2 lit. a;

3) zachowania formy i zgodności złożonej oferty z wymogami dokumentacji przetargowej;

- 4) wniesienia wadium w wymaganej wysokości;
- 5) która z ofert uzyskała minimum kwalifikacyjne.

3. Warunkiem zakwalifikowania oferty do badania w II etapie jest spełnienie wymagań określonych w ust. 2.

4. Badanie oferty w II etapie obejmuje:

- 1) kwalifikacje oferenta w zakresie działalności telekomunikacyjnej i jego wiarygodność;
 - 2) ekonomiczno-finansową zdolność oferenta;
 - 3) wartość techniczną oferty;
 - 4) wartość ekonomiczną oferty;
 - 5) wysokość kwoty zadeklarowanej
- oraz stwierdzenie, która z ofert uzyskała minimum kwalifikacyjne.

5. Ocena oferty stanowi sumę punktów uzyskanych w II etapie badania oferty.

§9. Komisja dokonuje oceny punktowej ofert według kryteriów, o których mowa §7 ust. 4 i art. 111 ust. 6 ustawy.

§10.1. Komisja sporządza i przekazuje niezwłocznie Prezesowi URTiP protokół z postępowania przetargowego.

2. Protokół powinien zawierać w szczególności:

- 1) oznaczenie czasu i miejsca przeprowadzenia poszczególnych etapów badania oferty;
- 2) imiona i nazwiska członków Komisji, ze wskazaniem czynności, w których brali udział;
- 3) liczbę ofert poddanych badaniu w I etapie;
- 4) liczbę ofert zakwalifikowanych oraz niezakwalifikowanych do badania w II etapie, z podaniem przyczyn niedopuszczenia oferty;
- 5) szczegółowe uzasadnienie rozstrzygnięć i ocen dokonywanych w czasie przetargu, w tym rozstrzygnięcia dotyczące minimum kwalifikacyjnego;
- 6) liczbę punktów, jaką uzyskał każdy z oferentów, w zakresie spełnienia poszczególnych kryteriów w II etapie badania oferty;
- 7) ustalenie kolejności ofert wraz z oceną punktową i uzasadnieniem;
- 8) podpisy wszystkich członków Komisji.

§11. 1. W terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu z postępowania przetargowego Prezes URTiP zawiadamia na piśmie oferentów o wyniku przetargu i ogłasza jego wynik w dziennikach i tytułach, o których w art. 111 ust. 5 oraz publikuje w Biuletynie URTiP.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, w zawiadomieniu o wyniku przetargu Prezes URTiP podaje:

- 1) liczbę ofert zakwalifikowanych oraz niezakwalifikowanych do badania w II etapie, z podaniem przyczyn niedopuszczenia oferty;
- 2) rozstrzygnięcie dotyczące minimum kwalifikacyjnego;
- 3) liczbę punktów, jaką uzyskał każdy z oferentów, w zakresie spełnienia poszczególnych kryteriów w II etapie badania oferty;
- 4) kolejność ofert wraz z oceną punktową i uzasadnieniem;

3. W zawiadomieniu o wyniku przetargu kierowanym do podmiotu, który wygrał przetarg, Prezes URTiP wskazuje przewidywany termin wydania decyzji o dokonaniu rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych.

§12. Jeżeli wydanie decyzji o rezerwacji częstotliwości, który zajął pierwszą pozycję na liście powstałej w wyniku przetargu stało się bezprzedmiotowe z przyczyn leżących po stronie tego podmiotu, w szczególności w efekcie utraty zdolności prawnej lub niemożności doręczenia decyzji, wówczas decyzja o rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych wydawana jest na rzecz innego znajdującego się na liście podmiotu, który uzyskał kolejną największą liczbę punktów.

§13. Ogłoszenie wyniku przetargu, w sposób określony w §10 ust. 1, kończy przetarg.

Rozdział 3

Konkurs

§ 14.1. Konkurs odbywa się w dwóch etapach.

2. Etap I poprzedzony jest badaniem wstępnym oferty, które obejmuje sprawdzenie:

- 1) nabycia dokumentacji konkursowej przez oferenta, a w przypadku spółki także przez wspólnika lub akcjonariusza spółki występującej o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych;
- 2) złożenia oświadczenia, o którym mowa w § 3 pkt 2 lit. a; zachowania formy i zgodności złożonej oferty z wymogami dokumentacji konkursowej;

2. Badanie oferty w I etapie obejmuje:

- 1) kwalifikacje oferenta związane z rozpowszechnianiem lub rozprowadzaniem programów radiofonicznych w sposób cyfrowy;
- 2) wiarygodność oferenta;
- 3) ekonomiczno-finansową zdolność oferenta;
- 4) wartość techniczną oraz wartość ekonomiczną oferty.

3. W I etapie badania oferty nie dokonuje się oceny punktowej warunków podlegających negocjacji w II etapie.

4. Do II etapu zaprasza się oferentów, którzy uzyskali największą ilość punktów w liczbie zapewniającej wybór najkorzystniejszej oferty, konkurencję oraz sprawny przebieg postępowania, nie mniejszą jednak niż trzech.

§15. 1. Komisja zaprasza oferentów wyłonionych do II etapu do udziału w negocjacjach wysyłając im zaproszenia.

2. Negocjacje dotyczą warunków, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 3.

3. Negocjacje prowadzone są ustnie i mają poufny charakter.

4. Z przebiegu negocjacji Komisja sporządza protokół.

§ 16. 1. Ocenie punktowej w II etapie podlegają warunki, o których mowa § 3 ust. 1 pkt 3, według kryteriów, o których mowa w § 4 ust. 3.

2. Ocenę oferty stanowi suma punktów uzyskanych w I i II etapie.

§17. 1. Komisja sporządza i przekazuje niezwłocznie Prezesowi URTiP protokół z konkursu.

2. Protokół powinien zawierać w szczególności:

1. oznaczenie czasu i miejsca przeprowadzenia poszczególnych etapów badania oferty;
2. imiona i nazwiska członków Komisji, ze wskazaniem czynności, w których brali udział;
3. liczbę ofert poddanych badaniu w I etapie;
4. liczbę ofert zakwalifikowanych oraz niezakwalifikowanych do badania w II etapie, z podaniem przyczyn niedopuszczenia oferty;
5. wskazanie oferentów, którzy wzięli udział w negocjacjach;
6. szczegółowe uzasadnienie rozstrzygnięć i ocen dokonywanych w czasie konkursu, w tym rozstrzygnięcia dotyczące minimum kwalifikacyjnego;
7. liczbę punktów, jaką uzyskał każdy z oferentów, w zakresie spełnienia poszczególnych kryteriów w II etapie badania oferty;
8. ustalenie kolejności ofert wraz z oceną punktową i uzasadnieniem;

9. podpisy wszystkich członków Komisji.

3. Do protokołu z konkursu dołącza się protokoły z negocjacji podpisane przez uczestników negocjacji.

§18. 1. W terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu z konkursu Prezes URTiP zawiadamia na piśmie oferentów o wyniku konkursu i ogłasza jego wynik w dziennikach i tytułach, o których mowa w art. 112 ust. 5 ustawy oraz publikuje w Biuletynie URTiP.

2. Z zastrzeżeniem ust. 3, w zawiadomieniu o wyniku konkursu Prezes URTiP podaje:

1. liczbę ofert zakwalifikowanych oraz niezakwalifikowanych do badania w II etapie, z podaniem przyczyn niedopuszczenia oferty;
2. rozstrzygnięcie dotyczące minimum kwalifikacyjnego;
3. liczbę punktów, jaką uzyskał każdy z oferentów, w zakresie spełnienia poszczególnych kryteriów w II etapie badania oferty;
4. kolejność ofert wraz z oceną punktową i uzasadnieniem;

3. W zawiadomieniu o wyniku konkursu kierowanym do podmiotu, który wygrał przetarg, Prezes URTiP wskazuje przewidywany termin wydania decyzji o dokonaniu rezerwacji częstotliwości.

§19. Jeżeli wydanie decyzji o rezerwacji częstotliwości, który zajął pierwszą pozycję na liście powstałej w wyniku konkursu stało się bezprzedmiotowe z przyczyn leżących po stronie tego podmiotu, w szczególności w efekcie utraty zdolności prawnej lub niemożności doręczenia decyzji, wówczas decyzja o rezerwacji częstotliwości wydawana jest na rzecz innego znajdującego się na liście podmiotu, który uzyskał kolejną największą liczbę punktów.

§20. Ogłoszenie wyniku konkursu, w sposób określony w §19 ust. 1, kończy konkurs.

Rozdział 3

Przepis końcowy

§21. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.⁶⁾

⁶⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych warunków przeprowadzania przetargu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych (Dz. U. Nr 234, poz. 1973), które, zgodnie z art. 215 ustawy z dnia - Prawo telekomunikacyjne traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie postępowania przetargowego albo konkursu na rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych jest wykonaniem delegacji zawartej w art. 114 ustawy z dnia r. – *Prawo telekomunikacyjne* (Dz. U....). Rezerwacja częstotliwości lub zasobów orbitalnych ma na celu efektywne wykorzystanie częstotliwości i eliminowanie zakłóceń. Rezerwacja częstotliwości następuje w wyniku postępowania przetargowego albo konkursu. W rozdziale 1 rozporządzenia zamieszczone zostały przepisy wspólne dla postępowania przetargowego i konkursu. Obejmują one kwestie dotyczące ogłoszenia, wymaganej dokumentacji przetargowej albo konkursowej oraz Komisji przeprowadzającej postępowanie. Rozdział 2 dotyczy postępowania przetargowego, a Rozdział 3 konkursu.

Zgodnie z ustawą przetargi i konkursy ogłasza i przeprowadza Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, a przypadku rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy ogłoszenie podlega uzgodnieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji. Postępowanie przetargowe i konkurs mają na celu wybór podmiotu, który uzyska przydział częstotliwości, jeżeli istniejące zasoby nie są wystarczające do pozytywnego załatwienia wszystkich wniosków. W zasadzie proces przetargowy albo konkursowy jest uruchamiany w wyniku co najmniej jednego wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych.

Postępowanie przeprowadza się na warunkach określonych w dokumentacji przetargowej albo konkursowej, która powinna spełniać wymogi wskazane w ustawie i uszczegółowione w projektowanym rozporządzeniu. Stąd też w §4 zawarte zostały informacje, jakie powinny się znaleźć w dokumentacji przetargowej albo konkursowej.

W §5 projektu uregulowano tryb udzielania wyjaśnień co do treści dokumentacji oraz dokonywania w niej zamian przez Prezesa URTiP.

W myśl proponowanych rozwiązań czynności związane z przeprowadzeniem postępowania przetargowego wykonuje Komisja przetargowa albo konkursowa. Powołuje ją Prezes URTiP, a w przypadku rezerwacji częstotliwości dokonywanej w celu rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych w sposób cyfrowy, powołanie Komisji podlega uzgodnieniu z Przewodniczącym KRRiT. Prezes

URTiP wskazuje jej przewodniczącego i wyznacza członków. Zatwierdzony przez Prezesa regulamin pracy Komisji jest publikowany na stronach internetowych URTiP (§6).

W rozdziale 2 określono tryb postępowania przetargowego. W §7 projektu uregulowano kwestie wniesienia i zwrotu wadium przez oferenta, obligatoryjnego przy postępowaniu przetargowym.

Postępowanie przetargowe przeprowadza się w dwóch etapach (§8):

- *badanie oferty w I etapie* - obejmuje sprawdzenie nabycia dokumentacji przetargowej przez oferenta, współnika lub akcjonariusza spółki występującej o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych, zachowanie formy i zgodności złożonej oferty z wymogami dokumentacji przetargowej, wniesienie wadium o wymaganej wysokości oraz sprawdzenie wiarygodności dotyczącej bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, a także określenie, która z ofert uzyskała minimum kwalifikacyjne.
- *badanie oferty w II etapie* - dotyczy kwalifikacji oferenta w zakresie działalności telekomunikacyjnej i jego wiarygodności, ekonomiczno-finansowej zdolności oferenta, wartości technicznej oferty, wartości ekonomicznej oferty (tj. przedstawienie opłacalności w zakresie ekonomicznym, proponowanych rozwiązań technicznych) oraz wysokości kwoty zadeklarowanej.

Zgodnie z §9 Komisja przetargowa dokonuje oceny punktowej ofert i wyłania te podmioty, które w najwyższym stopniu spełniają kryteria stosowane przy dokonywaniu rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych. Komisja sporządza protokół z postępowania przetargowego. Prezes zawiadamia oferentów o wyniku przetargu i ogłasza wynik w tych samych tytułach i dziennikach, w których został ogłoszony przetarg. Ogłoszenie wyniku przetargu kończy przetarg.

Wyłoniony we wskazanym wyżej trybie podmiot uzyska rezerwację częstotliwości w jurysdykcyjnym postępowaniu administracyjnym, w którym bada się, określone w ustawie warunki formalne niezbędne do rezerwacji. Decydującą rolę w fazie postępowania administracyjnego o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych odgrywa wynik przetargu, który stanowi suma punktów uzyskanych w drugim etapie badania oferty. Dopiero wydanie decyzji przez Prezesa URTiP w sprawie rezerwacji częstotliwości lub zasobów orbitalnych jest realizacją celu, dla którego było prowadzone postępowanie przetargowe. Od decyzji przysługuje stronom wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Rozdział 3 reguluje tryb postępowania przy przeprowadzonym konkursie. Konkurs odbywa się w dwóch etapach. Etap I jest poprzedzony badaniem wstępnym oferty, obejmującym nabycie dokumentacji konkursowej przez oferenta, a w przypadku spółki przez współnika lub akcjonariusza spółki występującej o rezerwację częstotliwości lub zasobów orbitalnych, złożenie wymaganego oświadczenia (§4 pkt.2 lit. a), zachowania wymaganej formy i zgodności z wymogami dokumentacji konkursowej. Po badaniu wstępnym oferta podlega badaniu w dwóch etapach

etap I obejmuje badanie oferty pod względem:

- kwalifikacji oferenta związane z rozpowszechnianiem lub rozprowadzaniem programów radiofonicznych w sposób cyfrowy ;
- wiarygodności oferenta;
- ekonomiczno-finansową zdolności oferenta;
- zdolność oferenta;
- wartości technicznej oraz wartości ekonomicznej oferty;

Każda z wymienionych kategorii podlega ocenie wyrażonej w punktach, zgodnej z kryteriami zamieszczonymi w dokumentacji konkursowej. Nie ocenia się jednak tych kryteriów, które podlegają negocjacom w etapie II.

Oferenci, którzy uzyskali największą liczbę punktów (co najmniej trzech oferentów), zostają zakwalifikowani do etapu II.

Etap II polega na ustnych negocjacjach przeprowadzanych z wyłonionymi oferentami. Przedmiotem negocjacji są tylko warunki z góry określone w ogłoszeniu konkursowym. Tylko te warunki podlegają ocenie wyrażonej w punktach przyznawanych w etapie II.

Zgodnie z § 17 i 18 Komisja sporządza protokół z konkursu oraz przeprowadzonych negocjacji. Prezes zawiadamia oferentów o wyniku konkursu i ogłasza wynik w tych samych tytułach i dziennikach, w których konkurs został ogłoszony. Ogłoszenie wyniku konkursu kończy konkurs.

Możliwość rezerwacji częstotliwości w wyniku konkursu, jest nowym rozwiązaniem przepisów prawnych wprowadzonym przez ustawę z dnia...Prawo telekomunikacyjne. Podstawą jej wprowadzenia jest Dyrektywa 2002/20/WE Procedury konkurencyjne zakładają aktywne uczestnictwo wnioskodawców w postępowaniu.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia2004 r.

w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych

Na podstawie art. 119 ust. 9 pkt 1 ustawy z dnia Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr, poz. z 200... r.) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Ustala się plan numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych składający się z:

- 1) zakresów numeracji i formatów numerów;
- 2) wskaźników obszarów;
- 3) wskaźników sieci telekomunikacyjnych lub usług telekomunikacyjnych,

służący w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej oraz w ruchomej publicznej sieci telefonicznej do realizowania połączeń telefonicznych, w celu zapewnienia dostępu do wybranych zakończeń sieci lub zapewnienia usług telekomunikacyjnych.

2. Plan, o którym mowa w ust. 1, stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia²⁾.

MINISTER INFRASTRUKTURY

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165 i Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 5 września 2002 r. w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych (Dz. U. Nr 145, poz. 1223), które zgodnie z art. 215 ustawy z dnia – Prawo Telekomunikacyjne, traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Uzasadnienie

Rozporządzenie w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznej sieci telefonicznej zastąpi rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 5 września 2002 roku w sprawie planu numeracji krajowej dla telekomunikacyjnej sieci użytku publicznego w związku ze zmianą ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852, z 2001 r. Nr 122, poz. 1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802, z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 74, poz. 676 i Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i Nr 170, poz. 1652) oraz z podanych niżej przyczyn.

Zmieniona została delegacja ustawowa w ustawie Prawo telekomunikacyjne.

W sieci telefonicznej, od momentu wprowadzenia w roku 2002 planu PNK-TF, nastąpiło szereg zmian, które zostały ujęte w niniejszym planie. Zmiany te dotyczą w szczególności przydziału nowych wskaźników sieci telefonicznych.

W związku z obowiązującym podziałem terytorialnym państwa, w planie PNK-TF w części B załącznika zamieszczono skorygowane wykazy okręgów telefonicznych i gmin w strefach numeracyjnych.

Przy opracowywaniu projektu rozporządzenia uwzględniono wytyczne zawarte w art. 119 ust. 9 ustawy – Prawo telekomunikacyjne.

Projekt rozporządzenia implementuje regulacje Unii Europejskiej uwzględniając przepisy, które weszły w życie 25 lipca 2003 w krajach Unii, a które zmieniły całą warstwę prawa wtórnego regulującego zagadnienia telekomunikacyjne. W tym dyrektywy stanowiącej, że państwa członkowskie zapewnią właściwą numerację dla wszystkich powszechnie dostępnych usług telekomunikacyjnych.

Wprowadzenie rozporządzenia nie spowoduje skutków dla budżetu Państwa.

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty na które oddziałuje rozporządzenie

Podmiotami, do których jest adresowane rozporządzenie są podmioty eksploatujące sieci telekomunikacyjne.

II. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia będzie umieszczony na stronach internetowych Ministerstwa Infrastruktury oraz będzie przedmiotem dyskusji z podmiotami zrzeszonymi w izbach gospodarczych, takich jak: KIGeiT, PIIiT w ramach konferencji środowiskowej.

III. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżet samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych (w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego), rynek

pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, jak również na sytuację i rozwój regionów.

1. ELEMENTY PUBLICZNYCH SIECI TELEFONICZNYCH W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

1.1. Strefa numeracyjna, zwana dalej „SN”, jest to część obszaru kraju będąca częścią stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej, zwanej dalej „siecią stacjonarną”, charakteryzująca się następującymi cechami:

- 1) każdemu obszarowi SN w numeracji krajowej przyporządkowany jest jeden wskaźnik strefy numeracyjnej (WSN), określony w pkt 4.1.3., identyfikujący daną SN; w przypadkach uzasadnionych potrzebami wynikającymi z wprowadzenia wybierania numeru krajowego dopuszcza się stosowanie jednego WSN dla kilku SN i wyróżnianie tych SN za pomocą pierwszych trzech cyfr numeru krajowego oznaczonych symbolicznie „ABS”;
- 2) na obszarze SN tworzy się sieć strefową; szczegółowy zakres numeracji dla każdego obszaru ustalany jest w drodze decyzji administracyjnej;
- 3) na obszarze SN stosowana jest numeracja skryta abonentów; abonenci zlokalizowani w SN, realizując w sposób automatyczny połączenia strefowe, wybierają numer strefowy (NST), określony w pkt 4.1.8., z zastrzeżeniem pkt. 4.3.3.2.;

1.2. Okręg telefoniczny, zwany dalej „OT”, jest to obszar stanowiący część obszaru określonej SN charakteryzujący się następującymi cechami:

- 1) jest zbiorem jednostek podziału terytorialnego państwa, tj. miast oraz gmin: wiejskich, miejsko - wiejskich i miejskich sąsiadujących ze sobą i tworzących zwarty terytorialnie obszar, na którym tworzy się sieci miejscowe, określone w pkt 1.3.;
- 2) każdemu OT przydzielony jest zakres numeracji strefowej; w przypadkach uzasadnionych potrzebami abonentów lub operatorów, przy istnieniu technicznych możliwości sieci, numeracja z zakresu przydzielonego dla określonego OT może być wykorzystywana w innych OT na obszarze tej samej SN.

1.3. Sieć miejscowa, zwana dalej „SM”, jest podstawową jednostką w strukturze strefowej sieci stacjonarnej, spełniającą następujące warunki:

- 1) SM jest zespołem urządzeń telekomunikacyjnych, w szczególności central miejscowych oraz stacji telefonicznych i linii telekomunikacyjnych, zainstalowanych na określonym obszarze, zwanym „obszarem obsługi SM” lub „obszarem SM”; w przypadkach uzasadnionych względami technicznymi i ekonomicznymi stacje telefoniczne mogą być przyłączane do centrali miejscowej zlokalizowanej na obszarze innej SM niż ta, w której znajdują się te stacje;
- 2) obszar SM może obejmować jedną lub więcej sąsiadujących ze sobą miejscowości tworzących zwarty terytorialnie obszar;
- 3) SM może być obsługiwana przez jedną centralę miejscową, określoną w pkt 2.2., lub zespół central miejscowych zlokalizowanych w jednej z miejscowości wchodzących w skład danej SM;
- 4) jedna miejscowość (wieś, miasto) może wchodzić w skład tylko jednej SM.

2. SYMBOLE CENTRAL TELEFONICZNYCH

2.1. Centrala telefoniczna jest to zespół urządzeń służących do zestawiania (komutacji)

połączeń pomiędzy dowolnymi dwoma punktami, do których dołączone są łącza telefoniczne abonenckie i międzycentralowe; centrala realizuje ponadto dodatkowe funkcje, w szczególności taryfikacji połączeń, badaniowe, nadzoru łączy i urządzeń.

2.2. Centrala miejscowa, zwana dalej „CM”, jest to centrala, do której dołączone są stacje telefoniczne za pośrednictwem łączy abonenckich oraz inne współpracujące centrale za pośrednictwem łączy międzycentralowych; w zależności od funkcji jaką CM spełnia w sieci miejscowej rozróżnia się dwa rodzaje CM:

- 1) końcową, zwaną dalej „CMK”; jest to centrala, która realizuje połączenia lokalne oraz przychodzące i wychodzące do pozostałej części sieci stacjonarnej z wyjątkiem połączeń tranzytowych pomiędzy innymi centralami CM; do CMK zalicza się również koncentratory, zwane również wyniesionymi modułami abonenckimi lub wyniesionymi stopniami abonenckimi;
- 2) tranzytową, zwaną dalej „CMT”; jest to centrala, która realizuje połączenia lokalne, przychodzące i wychodzące do pozostałej części sieci stacjonarnej oraz połączenia tranzytowe pomiędzy dołączonymi do niej CMK lub innymi CMT; CMT może obsługiwać część OT, jeden lub kilka OT.

2.3. Automatyczna centrala międzystrefowa, zwana dalej „ACMS”, jest to centrala realizująca ruch międzystrefowy automatyczny i półautomatyczny oraz ruch międzynarodowy przy współpracy z centralą międzynarodową; w zależności od funkcji spełnianej w sieci stacjonarnej, rozróżnia się ACMS:

- 1) końcowe (ACMS/K) realizujące ruch przychodzący do SN z pozostałej części sieci stacjonarnej i wychodzący z SN do pozostałej części sieci stacjonarnej;
- 2) tranzytowe (ACMS/T) realizujące ruch międzystrefowy końcowy do własnej SN oraz tranzytujące ruch pomiędzy innymi ACMS/K lub ACMS/T.

2.4. Automatyczna centrala międzynarodowa, jest to centrala realizująca ruch pomiędzy publicznymi sieciami telefonicznymi w Rzeczypospolitej Polskiej a sieciami w innych krajach.

3. RODZAJE POŁĄCZEŃ REALIZOWANYCH W PUBLICZNYCH SIECIACH TELEFONICZNYCH

3.1. Sieć stacjonarna umożliwia w szczególności realizację następujących rodzajów połączeń:

- 1) miejscowe; jest to połączenie zrealizowane pomiędzy dwoma zakończeniami sieci należącymi do tej samej sieci miejscowej;
- 2) strefowe; jest to połączenie zrealizowane pomiędzy zakończeniami sieci należącymi do tej samej SN;
- 3) międzystrefowe; jest to połączenie zrealizowane pomiędzy zakończeniami sieci należącymi do różnych SN;
- 4) międzynarodowe; jest to połączenie zrealizowane pomiędzy zakończeniami sieci należącymi do sieci w różnych krajach;
- 5) międzysieciowe; jest to połączenie zrealizowane pomiędzy zakończeniami sieci należącymi do różnych sieci telekomunikacyjnych.

3.2. Ruchoma publiczna sieć telefoniczna, zwana dalej „siecią ruchomą”, umożliwia w szczególności realizację następujących rodzajów połączeń:

- 1) wewnątrz sieci ruchomej pomiędzy dwoma zakończeniami sieci należącymi do tej samej sieci ruchomej;
- 2) międzynarodowe;

3) międzysieciowe.

4. NUMERACJA W PUBLICZNEJ SIECI TELEFONICZNEJ

4.1. Elementy numeracji

4.1.1. Prefiks krajowy jest to cyfra lub kombinacja cyfr wybieranych przez abonenta w celu przejścia z poziomu numeracji strefowej na poziom numeracji krajowej (w sieci stacjonarnej - cyfra "0").

4.1.2. Prefiks międzynarodowy są to cyfry „00”, wybierane przed numerem międzynarodowym.

4.1.3. Wskaźnik strefy numeracyjnej, zwany dalej „WSN”, jest to kombinacja dwóch cyfr (AB) przyporządkowana strefie numeracyjnej, wyróżniająca daną SN w sieci stacjonarnej.

4.1.4. Wyróżnik sieci, zwany dalej „WST”, jest to kombinacja dwóch cyfr wyróżniająca sieć lub usługę.

4.1.5. Numer dostępu do sieci, zwany dalej „NDS” (zwany dawniej NDSMS), jest to kombinacja cyfr identyfikująca usługodawcę i umożliwiająca wybór operatora realizującego połączenie.

4.1.6. Numer międzynarodowy, zwany dalej „MNA” lub „ISN”, jest to numer identyfikujący kraj i zakończenie sieci w tym kraju.

4.1.7. Numer krajowy, zwany dalej „KNA”, jest to kombinacja cyfr identyfikująca zakończenie sieci zawierająca WSN lub WST oraz pozostałe cyfry numeru zakończenia sieci.

4.1.8. Numer strefowy, zwany dalej „NST”, jest to numer identyfikujący zakończenie sieci w strefie numeracyjnej.

4.1.9. Plan numeracji otwarty charakteryzuje się występowaniem w publicznej sieci telefonicznej dwóch poziomów numeracji - numeracji strefowej i numeracji krajowej.

4.1.10. Plan numeracji zamknięty charakteryzuje się występowaniem w publicznej sieci telefonicznej jednego poziomu numeracji – numeracji krajowej.

4.2. Charakterystyka numeracji

4.2.1. Numeracja w sieci stacjonarnej charakteryzuje się następującymi cechami:

- 1) jednolita 2-cyfrowa (2D) numeracja WSN o formacie numeru $WSN = AB$, gdzie cyfra A przyjmuje wartości 1 do 9;
- 2) jednolita 7-cyfrowa (7D) numeracja strefowa abonentów o formacie $NST = SPQMCDU$, gdzie cyfra S przyjmuje wartości 2 do 8;
- 3) jednolity 9-cyfrowy (9D) numer krajowy abonenta.

4.2.2. Numeracja w sieci ruchomej jest jednolita, charakteryzująca się 9-cyfrowym (9D) numerem krajowym abonenta.

4.3. Formaty numerów i schematy wybierania

4.3.1. Numer międzynarodowy

4.3.1.1. Ustala się format numeru międzynarodowego:

$MNA (ISN) = CC + KNA (NSN)$,

gdzie: CC - wskaźnik kraju (Country Code),

KNA (NSN) - krajowy numer zakończenia sieci (National Significant Number lub National Subscriber Number),

MNA (ISN) - międzynarodowy numer zakończenia sieci (International Subscriber Number); maksymalnie 15 cyfr.

4.3.1.2. Określa się schemat wybierania numeru międzynarodowego:

1) ze stacjonarnej sieci telefonicznej:

$\sim 0 \approx 0 + MNA$, gdzie: \sim sygnał zgłoszenia, \approx drugi sygnał zgłoszenia

- $\sim 0 \approx \text{NDS} + 00 + \text{MNA}$,
2) z ruchomej sieci telefonicznej:
 $00 + \text{MNA}$.

4.3.2. Numer krajowy

4.3.2.1. Ustala się formaty numeru krajowego:

$\text{KNA} = \text{WSN} + \text{numer zakończenia sieci właściwy dla danej SN}$,
 $\text{KNA} = \text{WST} + \text{pozostałe cyfry numeru zakończenia sieci}$.

4.3.2.2. Określa się schematy wybierania numeru krajowego:

1) ze stacjonarnej sieci telefonicznej:

$\sim 0 \approx \text{KNA}$,
 $\sim 0 \approx \text{NDS} + \text{KNA}$;

2) z ruchomej sieci telefonicznej:

KNA .

4.3.3. Numer strefowy

4.3.3.1. Ustala się format numeru strefowego:

$\text{NST} = \text{SPQMCDU}$ (7D).

4.3.3.2. Określa się schematy wybierania numeru strefowego:

1) w połączeniach wewnątrz strefy w sieci stacjonarnej ustala się:

$\sim \text{NST}$,

2) w połączeniach wewnątrz strefy w sieci stacjonarnej dopuszcza się:

$\sim 0 \approx \text{WSN} + \text{NST}$,
 $\sim 0 \approx \text{NDS} + \text{WSN} + \text{NST}$.

4.4. Numery abonenckich usług specjalnych, zwane dalej numerami „AUS” - są to numery przeznaczone dla usług świadczonych w sieci stacjonarnej oraz w innych sieciach współpracujących z siecią stacjonarną; AUS osiągane są w numeracji skróconej i polegają na udzielaniu różnych informacji, przyjmowaniu zleceń oraz przyjmowaniu wywołań alarmowych dotyczących wypadków i innych zagrożeń.

4.4.1. Ustala się formaty numerów AUS:

1) numer strefowy (SAUS):

$\text{SAUS} = 9\text{XY}$ (3D),
 $\text{SAUS} = 9\text{XYZ}$ (4D),
 $\text{SAUS} = 11\text{X}$ (3D), gdzie $\text{X} \neq 8$, np.: 112,
 $\text{SAUS} = 11\text{XCDU}$ (6D), gdzie $\text{X} \neq 2$ i 8;

2) numer krajowy (KAUS):

$\text{KAUS} = \text{WSN} + \text{SAUS}$,
 $\text{KAUS} = 118\text{XDU}$,
z wyłączeniem numerów alarmowych 112, 98X i 99X;

3) numer międzynarodowy (MAUS) - dla połączeń przychodzących:

$\text{MAUS} = 48 + \text{KAUS}$,
gdzie 48 oznacza wskaźnik międzynarodowy Rzeczypospolitej
Polskiej.

4.4.2. Ustala się format i schemat wybierania numeru „118”:

118CDU .

4.5 Numeracja w sieciach ruchomych

4.5.1. Ustala się formaty numeru w sieciach ruchomych:

1) numer międzynarodowy:

$\text{IMS} = \text{CC} + \text{NMS}$,
gdzie: IMS - międzynarodowy numer zakończenia sieci,

- CC - wskaźnik kraju,
NMS - krajowy numer zakończenia sieci;
- 2) numer krajowy w sieci GSM 900/1800 i NMT-450:
NMS = KNA = ABSPQMCDU (9D), gdzie: cyfry AB=51, AB=50, AB=66,
AB=69 oraz AB=60 stanowią wspólne wyróżniki WST dla wszystkich
sieci GSM (dla wszystkich operatorów).
- 4.5.2. Określa się schemat wybierania wewnątrz sieci ruchomej:
NMS = KNA.

4.6. Numeracja dostępu do sieci przywoławczych, zwanych dalej „SP”.
Ustala się formaty numerów dostępu:

- 1) NDSP = 64 + S + 000 (6D),
gdzie: NDSP - numer dostępu do sieci SP,
S - cyfra wyróżniająca operatora SP,
000 - cyfry określające dostęp do stanowisk operatorskich;
- 2) NASP = 64 + SPQMCDU (9D),
gdzie: NASP – numer abonenta SP.

4.7. Numeracja dostępu do sieci operatorów świadczących usługi przez numer dostępu.
Ustala się format numeru dostępu:
NDS = 10 + KI,
gdzie: KI - kod identyfikacji operatora (dwie lub trzy cyfry).

4.8. Numeracja dostępu do sieci teleinformatycznych.
Ustala się format numeru dostępu:
NDSI = 20 + MCDU (6D),
gdzie: NDSI - numer dostępu do sieci teleinformatycznych,
MCDU - cyfry określające operatora sieci teleinformatycznych i rodzaj
usługi.

4.9. Numeracja dostępu do usług sieci inteligentnych.
Ustala się format numeru dostępu:
NDIN = WST + SPQMCDU (9D) dla WST = 30, 40, 70 i 80,
gdzie: NDIN - krajowy numer w sieci inteligentnej.

5. WPROWADZANIE ZMIAN NUMERACJI

5.1. W SN na obszarach powiatów podzielonych granicami stref numeracyjnych, dopuszcza się na wniosek operatora przyznawanie zakresu numeracji ustalonego dla innej strefy numeracyjnej występującej w tym powiecie, ze szczególnym uwzględnieniem przebiegu granic województw.

5.2. Ustala się program wprowadzania zmian

5.2.1. Wycofanie z użycia istniejących trzycyfrowych numerów AUS, z wyjątkiem numerów służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy, w terminie do dnia 30 kwietnia 2004 r.

5.2.2. Uwolnienie w numeracji krajowej wskaźnika sieci (WST):
AB = 27 w terminie do dnia 30 czerwca 2004 r.

5.2.3. Wprowadzenie zamkniętego planu numeracji w terminie do dnia 31 grudnia 2005 r.

5.2.4. Likwidacja drugiego sygnału zgłoszenia w terminie do dnia 31 marca 2006 r.

WYKAZ SN i WSN						TABLICA: T1-1/1	
LP.	STREFA NUMERACYJNA			LP.	STREFA NUMERACYJNA		
	SYMBOL NAZWY SN	NAZWA SN	WSN		SYMBOL NAZWY SN	NAZWA SN	WSN
1	2	3	4	5	6	7	8
1	SN-WA	WARSZAWA	22	26	SN-OL	OLSZTYN	89
2	SN-BP	BIAŁA PODLASKA	83	27	SN-OP	OPOLE	77
3	SN-BK	BIAŁYSTOK	85	28	SN-OS	OSTROŁĘKA	29
4	SN-BB	BIELSKO-BIAŁA	33	29	SN-PI	PIŁA	67
5	SN-BY	BYDGOSZCZ	52	30	SN-PT	PIOTRKÓW	44
6	SN-CH	CHEŁM	82		TRYBUNALSKI		
7	SN-CI	CIECHANÓW	23	31	SN-PŁ	PŁOCK	24
8	SN-CZ	CZĘSTOCHOWA	34	32	SN-PO	POZNAŃ	61
9	SN-EL	ELBLĄG	55	33	SN-PR	PRZEMYŚL	16
10	SN-GD	GDAŃSK	58	34	SN-RA	RADOM	48
11	SN-GO	GORZÓW WIELKOPOLSKI	95	35	SN-RZ	RZESZÓW	17
12	SN-JG	JELEŃ GÓRA	75	36	SN-SE	SIEDLCE	25
13	SN-KL	KALISZ	62	37	SN-SI	SIERADZ	43
14	SN-KA	KATOWICE	32	38	SN-SK	SKIERNIEWICE	46
15	SN-KI	KIELCE	41	39	SN-SŁ	SŁUPSK	59
16	SN-KN	KONIN	63	40	SN-SU	SUWAŁKI	87
17	SN-KO	KOSZALIN	94	41	SN-SZ	SZCZECIN	91
18	SN-KR	KRAKÓW	12	42	SN-TG	TARNOBRZEG	15
19	SN-KS	KROSNO	13	43	SN-TA	TARNÓW	14
20	SN-LG	LEGNICA	76	44	SN-TO	TORUŃ	56
21	SN-LE	LESZNO	65	45	SN-WB	WAŁBRZYCH	74
22	SN-LU	LUBLIN	81	46	SN-WŁ	WŁOCŁAWEK	54
23	SN-ŁO	ŁOMŻA	86	47	SN-WR	WROCŁAW	71
24	SN-ŁD	ŁÓDŹ	42	48	SN-ZA	ZAMOŚĆ	84
25	SN-NS	NOWY SĄCZ	18	49	SN-ZG	ZIELONA GÓRA	68

WYKORZYSTANIE CYFR - "AB" W NUMERACJI KRAJOWEJ				TABLICA: T2 - 1/1			
LP.	AB	WYKORZYSTANIE	SYMBOL	LP.	AB	WYKORZYSTANIE	SYMBOL
1	2	3	4	5	6	7	8
1	10	SKŁADNIK NDS	- WST	51	60	GSM 900/1800 MHz	- WST
2	11	R	- -	52	61	POZNAŃ	WSN -
3	12	KRAKÓW	WSN -	53	62	KALISZ	WSN -
4	13	KROSNO	WSN -	54	63	KONIN	WSN -
5	14	TARNÓW	WSN -	55	64	SIECI PRZYWOŁAWCZE	- WST
6	15	TARNOBRZEG	WSN -	56	65	LESZNO	WSN -
7	16	PRZEMYŚL	WSN -	57	66	GSM 900/1800 MHz	- WST
8	17	RZESZÓW	WSN -	58	67	PIŁA	WSN -
9	18	NOWY SĄCZ	WSN -	59	68	ZIELONA GÓRA	WSN -
10	19	R	- -	60	69	GSM 900/1800 MHz i NMT-450	- WST
11	20	SIECI TELEINFOR.	- WST	61	70	USŁUGI SIECI IN	- WST
12	21	R	- -	62	71	WROCLAW	WSN -
13	22	WARSZAWA	WSN -	63	72	R	- -
14	23	CIECHANÓW	WSN -	64	73	R	- -
15	24	PŁOCK	WSN -	65	74	WAŁBRZYCH	WSN -
16	25	SIEDLCE	WSN -	66	75	JELENIA GÓRA	WSN -
17	26	MON	- WST	67	76	LEGNICA	WSN -
18	27 1)	TEL-ENERGO (R)	- WST	68	77	OPOLE	WSN -
19	28	R	- -	69	78	R(UMTS)	- WST
20	29	OSTROŁĘKA	WSN -	70	79	R(UMTS)	- WST
21	30	USŁUGI SIECI IN	- WST	71	80	USŁUGI SIECI IN	- WST
22	31	R	- -	72	81	LUBLIN	WSN -
23	32	KATOWICE	WSN -	73	82	CHEŁM	WSN -
24	33	BIELSKO-BIAŁA	WSN -	74	83	BIĄŁA PODLASKA	WSN -
25	34	CZĘSTOCHOWA	WSN -	75	84	ZAMOŚĆ	WSN -
26	35	R	- -	76	85	BIAŁYSTOK	WSN -
27	36	R	- -	77	86	ŁOMŻA	WSN -
28	37	R	- -	78	87	SUWAŁKI	WSN -
29	38	R	- -	79	88	R	- -
30	39	R	- -	80	89	OLSZTYN	WSN -
31	40	R(USŁUGI SIECI IN)	- WST	81	90	R	- -
32	41	KIELCE	WSN -	82	91	SZCZECIN	WSN -
33	42	ŁÓDŹ	WSN -	83	92	R	- -
34	43	SIERADZ	WSN -	84	93	R	- -
35	44	PIOTRKÓW TRYBUNAŁSKI	WSN -	85	94	KOSZALIN	WSN -
				86	95	GORZÓW WIELKOPOLSKI	WSN -
36	45	R	- -	87	96	R	- -
37	46	SKIERNIEWICE	WSN -	88	97	R	- -
38	47	MSWiA	- WST	89	98	R	- -
39	48	RADOM	WSN -	90	99	R	- -
40	49	R	- -				
41	50	GSM 900/1800 MHz	- WST				
42	51	GSM 900/1800 MHz	- WST				
43	52	BYDGOSZCZ	WSN -				
44	53	R	- -				
45	54	WŁOCŁAWEK	WSN -				
46	55	ELBLĄG	WSN -				

Objaśnienia:

1) Uwolnienie do dnia 30.06.2004 r.

Skrót R oznacza rezerwę.

47	56	TORUŃ	WSN	-
48	57	R	-	-
49	58	GDAŃSK	WSN	-
50	59	SŁUPSK	WSN	-

Część B

PNK-TF	Wykaz OT i gmin w SN	Stan: grudzień 2003 r.
---------------	-----------------------------	-----------------------------------

WSN: AB=22		SN WARSZAWA		TABLICA: S - 1/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
1.1	Warszawa	1. Warszawa (M)		
1.2	Grodzisk Mazowiecki	1. Grodzisk Mazowiecki (MW) 2. Milanówek (M)		
1.3	Legionowo	1. Jabłonna *1) 2. Legionowo (M)	3. Nieporęt 4. Serock (MW)	5. Wieliszew
1.4	Nowy Dwór Mazowiecki	1. Czosnów 2. Jabłonna *2) 3. Leoncin	4. Nowy Dwór Mazowiecki (M) 5. Pomiechówek	6. Zakroczym (MW)
1.5	Otwock	1. Celestynów 2. Halinów (M) 3. Halinów 4. Józefów (M)	5. Karczew (MW) 6. Otwock (M) 7. Sulejówek (M)	8. Wesola (M) 9. Wiązowna
1.6	Ożarów Mazowiecki	1. Błonie (MW) 2. Brochów 3. Izabelin	4. Kampinos 5. Leszno 6. Łomianki (MW)	7. Ożarów Mazowiecki (MW) 8. Stare Babice
1.7	Piaseczno	1. Góra Kalwaria (MW) 2. Konstancin-Jeziorna (MW) 3. Lesznowola	4. Piaseczno (MW) 5. Prażmów 6. Raszyn	7. Tarczyn
1.8	Pruszków	1. Brwinów (MW) 2. Michałowice	3. Nadarzyn 4. Piastów (M)	5. Podkowa Leśna (M) 6. Pruszków (M)
1.9	Wołomin	1. Kobyłka (M) 2. Marki (M)	3. Radzymin (MW) 4. Wołomin (MW)	5. Ząbki (M) 6. Zielonka (M)

*1) Część obszaru gminy Jabłonna (miejscowości: Jabłonna, Chotomów, Dąbrowa Chotomowska, część osiedla Rajszew)

*2) Część obszaru gminy Jabłonna (miejscowości: Boża Wola, Szuchocin, Skierdy, Trzciane, Janówek II, Wólka Górska, część osiedla Rajszew)

WSN: AB=83		SN BIAŁA PODLASKA		TABLICA: S - 2/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
2.1	Biała Podlaska	1. Biała Podlaska (M) 2. Biała Podlaska 3. Janów Podlaski	4. Konstantynów 5. Leśna Podlaska 6. Łomazy	7. Rokitno
2.2	Łosice	1. Huszlew 2. Łosice (MW)	3. Olszanka 4. Platerów	5. Sarnaki 6. Stara Kornica
2.3	Międzyrzec Podlaski	1. Drelów 2. Kąkolewnica Wschodnia	3. Międzyrzec Podlaski (M) 4. Międzyrzec Podlaski	
2.4	Parczew	1. Dębowa Kłoda 2. Jabłoń	3. Milanów 4. Parczew (MW)	5. Siemień
2.5	Radzyń Podlaski	1. Czemierniki 2. Komarówka Podlaska	3. Radzyń Podlaski (M) 4. Radzyń Podlaski	5. Ulan-Majorat 6. Wohyń
2.6	Terespol	1. Kodeń 2. Piszczac	3. Terespol (M) 4. Terespol	5. Tuczna 6. Zalesie
2.7	Wisznice	1. Hanna 2. Podedwórze	3. Rossosz 4. Sławatycze	5. Sosnowka 6. Wisznice

WSN: AB=85		SN BIAŁYSTOK		TABLICA: S - 3/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
3.1	Białystok	1. Białystok (M) 2. Choroszcz (MW) 3. Czarna Białostocka (MW) 4. Dobrzyniewo Duże	5. Gródek 6. Juchnowiec Kościelny 7. Michałowo 8. Supraśl (MW)	9. Tykocin (MW) 10. Wasilków (MW) 11. Zabłudów (MW) 12. Zawady
3.2	Bielsk Podlaski	1. Bielsk Podlaski (M) 2. Bielsk Podlaski 3. Boćki	4. Brańsk (M) 5. Brańsk 6. Orla	7. Rudka 8. Wyszki
3.3	Hajnówka	1. Białowieża 2. Czeremcha 3. Czyże	4. Dubicze Cerkiewne 5. Hajnówka (M) 6. Hajnówka	7. Kleszczele (MW) 8. Narew 9. Narewka
3.4	Łapy	1. Łapy (MW) 2. Poświętne	3. Suraż (MW) 4. Turośń Kościelna	
3.5	Mońki	1. Goniądz (MW) 2. Jasionówka 3. Jaświły	4. Knyszyn (MW) 5. Krypno 6. Mońki (MW)	7. Trzcianne
3.6	Siemiatycze	1. Drohiczyn (MW) 2. Dziadkowice 3. Grodzisk	4. Mielnik 5. Milejczyce 6. Nurzec-Stacja	7. Perlejewo 8. Siemiatycze (M) 9. Siemiatycze
3.7	Sokółka	1. Dąbrowa Białostocka (MW) 2. Janów 3. Korycin	4. Krynki 5. Kuźnica 6. Nowy Dwór 7. Sidra	8. Sokółka (MW) 9. Suchowola (MW) 10. Szudziałowo

WSN: AB=33		SN BIELSKO-BIAŁA		TABLICA: S - 4/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
4.1	<i>Bielsko-Biała</i>	1. Bielsko-Biała (M) 2. Buczkowice 3. Jasienica	4. Jaworze 5. Kozy 6. Porąbka	7. Szczyrk (M) 8. Wilkowice
4.2	<i>Cieszyn</i>	1. Brenna 2. Chybie 3. Cieszyn (M) 4. Dębowiec	5. Golezów 6. Hażlach 7. Istebna 8. Skoczów (MW)	9. Strumień (MW) 10. Ustroń (M) 11. Wisła (M)
4.3	<i>Oświęcim</i>	1. Chełmek (MW) 2. Kęty (MW) 3. Osiek	4. Oświęcim (M) 5. Oświęcim 6. Polanka Wielka	7. Przeciszów 8. Wilamowice (MW) 9. Zator (MW)
4.4	<i>Sucha Beskidzka</i>	1. Budzów 2. Maków Podhalański (MW)	3. Stryszawa 4. Sucha Beskidzka (M)	5. Zawoja 6. Zembrzyce
4.5	<i>Wadowice</i>	1. Andrychów (MW) 2. Brzeźnica 3. Kalwaria Zebrzydowska (MW)	4. Lanckorona 5. Mucharz 6. Spytkowice 7. Stryszów	8. Tomice 9. Wadowice (MW) 10. Wieprz
4.6	<i>Żywiec</i>	1. Czernichów 2. Gilowice 3. Jeleśnia 4. Koszarawa 5. Lipowa	6. Łękawica 7. Łodygowice 8. Milówka 9. Radziechowy-Wieprz 10. Rajcza	11. Ślemień 12. Świnna 13. Ujsoły 14. Węgierska Górka 15. Żywiec (M)

WSN: AB=52		SN BYDGOSZCZ		TABLICA: S - 5/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
5.1	<i>Bydgoszcz</i>	1. Białe Błota 2. Bydgoszcz (M) 3. Dąbrowa Chełmińska	4. Dobrcz 5. Koronowo (MW) 6. Nowa Wieś Wielka	7. Osielsko 8. Sicienko 9. Solec Kujawski (MW)
5.2	<i>Chojnice</i>	1. Brusy (MW) 2. Chojnice (M)	3. Chojnice 4. Czersk (MW)	5. Konarzyny
5.3	<i>Inowrocław</i>	1. Barcin (MW) 2. Dąbrowa Biskupia 3. Gniewkowo (MW) 4. Inowrocław (M)	5. Inowrocław 6. Janikowo (MW) 7. Kruszwica (MW) 8. Pakość (MW)	9. Rojewo 10. Złotniki Kujawskie
5.4	<i>Mogilno</i>	1. Dąbrowa 2. Jeziora Wielkie	3. Mogilno (MW) 4. Strzelno (MW)	
5.5	<i>Nakło nad Notecią</i>	1. Mrocza (MW) 2. Nakło nad Notecią (MW)	3. Sadki	
5.6	<i>Sępólno Krajeńskie</i>	1. Kamień Krajeński (MW) 2. Sępólno Krajeńskie (MW)	3. Sośno 4. Więcbork (MW)	
5.7	<i>Szubin</i>	1. Kcynia (MW) 2. Łabiszyn (MW)	3. Szubin (MW)	

5.8	<i>Świecie</i>	1. Bukowiec 2. Dragacz 3. Drzycim 4. Jeżewo	5. Lniano 6. Nowe (MW) 7. Osie 8. Pruszcz	9. Świecie (MW) 10. Świekatowo 11. Warlubie
5.9	<i>Tuchola</i>	1. Cekcyn 2. Gostycyn	3. Kęsowo 4. Lubiewo	5. Śliwice 6. Tuchola (MW)
5.10	<i>Żnin</i>	1. Gąsawa 2. Janowiec Wielkopolski (MW)	3. Rogowo 4. Żnin (MW)	

WSN: AB=82		SN CHEŁM		TABLICA: S - 6/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
6.1	<i>Chełm</i>	1. Białopole 2. Chełm (M) 3. Chełm 4. Cyców 5. Dorohusk 6. Dubienka	7. Kamień 8. Leśniowice 9. Rejowiec 10. Rejowiec Fabryczny (M) 11. Rejowiec Fabryczny 12. Ruda-Huta	13. Sawin 14. Siedliszcze 15. Wierzbica 16. Wojstawice 17. Żmudź
6.2	<i>Krasnystaw</i>	1. Krasnystaw (M) 2. Krasnystaw	3. Kraśniczyn 4. Łopiennik Górny	5. Siennica Różana
6.3	<i>Włodawa</i>	1. Hańsk 2. Sosnowica 3. Stary Brus	4. Urszulin 5. Włodawa (M) 6. Włodawa	7. Wola Uhruska 8. Wiryki

WSN: AB=23		SN CIECHANÓW		TABLICA: S - 7/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
7.1	<i>Ciechanów</i>	1. Ciechanów (M) 2. Ciechanów 3. Czernice Borowe 4. Glinojeck (MW)	5. Gołymin-Osrodek 6. Grudusk 7. Krasne 8. Ojrzeń	9. Opinogóra Górna 10. Regimin 11. Sońsk
7.2	<i>Działdowo</i>	1. Działdowo (M) 2. Działdowo	3. Lidzbark (MW) 4. Płońnica	5. Rybno
7.3	<i>Mława</i>	1. Dzierzgowo 2. Iłowo-Osada 3. Lipowiec Kościelny	4. Mława (M) 5. Stupsk 6. Szreńsk	7. Szydłowo 8. Wieczfnia Kościelna 9. Wiśniewo
7.4	<i>Płońsk</i>	1. Baboszewo 2. Dzierżążnia 3. Joniec	4. Naruszewo 5. Nowe Miasto 6. Płońsk (M)	7. Płońsk 8. Sochocin 9. Załuski
7.5	<i>Pułtusk</i>	1. Gzy 2. Nasielsk (MW)	3. Pokrzywnica 4. Pułtusk (MW)	5. Świercze 6. Winnica
7.6	<i>Raciąż</i>	1. Raciąż (M) 2. Raciąż	3. Radzanów 4. Siemiątkowo Koziębrodzkie	5. Strzegowo
7.7	<i>Żuromin</i>	1. Bieżeń (MW) 2. Kuczbork-Osada	3. Lubowidz 4. Lutocin	5. Żuromin (MW)

WSN: AB=34		SN CZĘSTOCHOWA		TABLICA: S - 8/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
8.1	<i>Częstochowa</i>	1. Blachownia (MW) 2. Częstochowa (M) 3. Gidle 4. Janów 5. Kamienica Polska	6. Kłomnice 7. Konopiska 8. Kruszyna 9. Mstów 10. Mykanów	11. Olsztyn 12. Poczesna 13. Rędziny 14. Starcza 15. Żytno
8.2	<i>Kłobuck</i>	1. Kłobuck (MW) 2. Krzepice (MW) 3. Lipie	4. Miedźno 5. Opatów 6. Panki	7. Popów 8. Przystajń 9. Wręczyca Wielka
8.3	<i>Konięcpol</i>	1. Dąbrowa Zielona 2. Irządze 3. Konięcpol (MW)	4. Lelów 5. Moskorzew 6. Przyrów	7. Radków 8. Secemin 9. Szczekociny (MW)
8.4	<i>Lubliniec</i>	1. Boronów 2. Ciasna 3. Dobrodzień (MW) 4. Herby	5. Kalety (M) 6. Kochanowice 7. Koszęcin 8. Lubliniec (M)	9. Pawonków 10. Woźniki (MW)
8.5	<i>Myszków</i>	1. Koziegłowy (MW) 2. Kroczyce 3. Myszków (M)	4. Niegowa 5. Poraj 6. Włodowice	7. Żarki (MW)
8.6	<i>Olesno</i>	1. Gorzów Śląski (MW) 2. Olesno (MW)	3. Praszka (MW) 4. Radłów	5. Rudniki
8.7	<i>Pajęczno</i>	1. Nowa Brzeźnica 2. Pajęczno (MW)	3. Strzelce Wielkie	

WSN: AB=55		SN ELBLĄG		TABLICA: S - 9/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
9.1	<i>Elbląg</i>	1. Elbląg (M) 2. Elbląg	3. Gronowo Elbląskie 4. Markusy	5. Milejewo 6. Tolkmicko (MW) 7. Pieniężno (MW)
9.2	<i>Braniewo</i>	1. Braniewo (M) 2. Braniewo 3. Frombork (MW)	4. Lelkowo 5. Orneta (MW) 6. Płoskinia	7. Susz (MW)
9.3	<i>Kwidzyn</i>	1. Gardeja 2. Kisielice (MW) 3. Kwidzyn (M)	4. Kwidzyn 5. Prabuty (MW) 6. Sadlinki	7. Susz (MW)
9.4	<i>Malbork</i>	1. Lichnowy 2. Malbork (M)	3. Malbork 4. Miłoradz	5. Nowy Staw (MW) 6. Stare Pole
9.5	<i>Nowy Dwór Gdański</i>	1. Krynica Morska (M) 2. Nowy Dwór Gdański (MW)	3. Ostaszewo 4. Stegna	5. Sztutowo
9.6	<i>Pasłęk</i>	1. Godkowo 2. Młynary (MW)	3. Pasłęk (MW) 4. Rychliki	5. Wilczęta
9.7	<i>Sztum</i>	1. Dzierzgoń (M) 2. Dzierzgoń 3. Mikołajki Pomorskie	4. Ryjewo 5. Stary Dzierzgoń 6. Stary Targ	7. Sztum (M) 8. Sztum

WSN: AB=58		SN GDAŃSK		TABLICA: S - 10/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
10.1	<i>Gdańsk</i>	1.Gdańsk (M) 2.Sopot (M)		
10.2	<i>Gdynia</i>	1.Gdynia (M) 2.Kosakowo	3.Rumia (M)	
10.3	<i>Kartuzy</i>	1.Chmielno 2.Kartuzy (MW) 3.Przodkowo	4.Sierakowice 5.Somonino 6.Stężycza	7.Sulęczyno 8.Żukowo (MW)
10.4	<i>Kościerzyna</i>	1.Dziemiany 2.Karsin 3.Kościerzyna (M)	4.Kościerzyna 5.Liniewo 6.Lipusz	7.Nowa Karczma 8.Stara Kiszewa
10.5	<i>Pruszcz Gdański</i>	1.Cedry Wielkie 2.Kolbudy 3.Pruszcz Gdański (M)	4.Pruszcz Gdański 5.Przywidz 6.Pszczółki	7.Suchy Dąb 8.Trąbki Wielkie
10.6	<i>Puck</i>	1.Heł (M) 2.Jastarnia (M)	3.Krokowa 4.Puck (M)	
10.7	<i>Starogard Gdański</i>	1.Bobowo 2.Czarna Woda (M) 3.Kaliska 4.Lubichowo 5.Osieczna	6.Osiek 7.Skarszewy (MW) 8.Skórcz (M) 9.Skórcz 10.Smętowo Graniczne	11.Starogard Gdański (M) 12.Starogard Gdański 13.Zblewo
10.8	<i>Tczew</i>	1.Gniew (MW) 2.Morzeszczyn	3.Pelplin (MW) 4.Subkowy	5.Tczew (M) 6.Tczew
10.9	<i>Wejherowo</i>	1.Choczewo 2.Gniewino 3.Linia	4.Luzino 5.Łęczycze 6.Redą (M)	7.Szemud 8.Wejherowo (M) 9.Wejherowo

WSN: AB=95		SN GORZÓW WIELKOPOLSKI		TABLICA: S - 11/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
11.1	<i>Gorzów Wielkopolski</i>	1.Bogdaniec 2.Deszczno 3.Gorzów Wielkopolski (M)	4.Kłodawa 5.Kostrzyn (M) 6.Lubiszyn	7.Santok 8.Skwierzyna (MW) 9.Witnica (MW)
11.2	<i>Choszczno</i>	1.Bierzwnik 2.Choszczno (MW)	3.Drawno (MW) 4.Krzęcin	5.Pełczyce (MW) 6.Recz (MW)
11.3	<i>Dębno</i>	1.Boleszkowice 2.Dębno (MW)		
11.4	<i>Międzychód</i>	1.Międzychód (MW) 2.Przytoczna	3.Pszczew	
11.5	<i>Międzyrzecz</i>	1.Bledzew 2.Międzyrzecz (MW)	3.Trzciel (MW)	
11.6	<i>Myślibórz</i>	1.Barlinek (MW) 2.Myślibórz (MW)	3.Nowogródek Pomorski	
11.7	<i>Słubice</i>	1.Górzyca 2.Rzepin (MW)	3.Słubice (MW)	

11.8	Strzelce Krajeńskie	1.Dobiegiew (MW) 2.Drezdenko (MW)	3.Stare Kurowo 4.Strzelce Krajeńskie (MW)	5.Zwierzyn
11.9	Sulęcín	1.Krzeszyce 2.Lubniewice (MW)	3.Ośno Lubuskie (MW) 4.Słońsk	5.Sulęcín (MW)

WSN: AB=75		SN JELENIA GÓRA		TABLICA: S - 12/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
12.1	Jelenia Góra	1.Janowice Wielkie 2.Jelenia Góra (M) 3.Jeżów Sudecki 4.Karpacz (M)	5.Kowary (M) 6.Mysłakowice 7.Piechowice (M) 8.Podgórzyn	9.Stara Kamienica 10.Szklarska Poręba (M) 11.Wleń (MW)
12.2	Bolesławiec	1.Bolesławiec (M) 2.Bolesławiec	3.Gromadka 4.Nowogrodziec (MW)	5.Osiecznica 6.Warta Bolesławicka
12.3	Kamienna Góra	1.Kamienna Góra (M) 2.Kamienna Góra	3.Lubawka (MW) 4.Marciszów	
12.4	Lubań	1.Leśna (MW) 2.Lubań (M)	3.Lubań 4.Olszyna	5.Platerówka 6.Siekierczyn
12.5	Lwówek Śląski	1.Gryfów Śląski (MW) 2.Lubomierz (MW)	3.Lwówek Śląski (MW) 4.Mirsk (MW)	5.Świeradów-Zdrój (M)
12.6	Zgorzelec	1.Bogatynia (MW) 2.Pieńsk (MW) 3.Sulików	4.Węgliniec (MW) 5.Zawidów (M) 6.Zgorzelec (M)	7.Zgorzelec

WSN: AB=62		SN KALISZ		TABLICA: S - 13/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
13.1	Kalisz	1.Blizanów 2.Brzeziny 3.Ceków-Kolonia 4.Godziesze Wielkie 5.Gołuchów	6.Kalisz (M) 7.Koźminek 8.Lisków 9.Mycielin 10.Nowe Skalmierzyce (MW)	11.Opatówek 12.Stawiszyn (MW) 13.Szczytniki 14.Żelazków
13.2	Jarocin	1.Jaraczewo 2.Jarocin (MW)	3.Kotlin 4.Żerków (MW)	
13.3	Kępno	1.Baranów 2.Bralin	3.Kępno (MW) 4.Łęka Opatowska	5.Rychtal 6.Trzcinica
13.4	Krotoszyn	1.Koźmin Wielkopolski (MW) 2.Krotoszyn (MW)	3.Rozdrażew 4.Sulmierzyce (M)	5.Zduny (MW)
13.5	Ostrów Wielkopolski	1.Odolanów (MW) 2.Ostrów Wielkopolski (M) 3.Ostrów Wielkopolski	4.Przygodzice 5.Raszków (MW) 6.Sieroszewice	7.Sośnie
13.6	Ostrzeszów	1.Czajków 2.Doruchów 3.Grabów nad Prosną (MW)	4.Kobyła Góra 5.Kraszewice 6.Mikstat (MW)	7.Ostrzeszów (MW)
13.7	Pleszew	1.Chocz 2.Czermin	3.Dobrzyca 4.Gizałki	5.Pleszew (MW)

13.8	Syców	1.Dziadowa Kłoda 2.Międzybórz (MW)	3.Perzów 4.Syców (MW)	
13.9	Wieruszów	1.Bolesławiec 2.Czastary 3.Galewice	4.Lututów 5.Łubnice 6.Sokolniki	7.Wieruszów (MW)

WSN: AB=32		SN KATOWICE		TABLICA: S - 14/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
14.1	Katowice	1.Bestwina 2.Będzin (M) 3.Bieruń (M) 4.Bobrowniki 5.Bojszowy 6.Brzeszcze (MW) 7.Bytom (M) 8.Chełm Śląski 9.Chorzów (M) 10.Czechowice- Dziedzice (MW) 11.Czeladź (M) 12.Dąbrowa Górnicza (M) 13.Goczałkowice-Zdrój 14.Imielin (M)	15.Katowice (M) 16.Kobiór 17.Krupski Młyn 18.Łędziny (M) 19.Łaziska Górne (M) 20.Miasteczko Śląskie (M) 21.Miedźna 22.Mierzęcice 23.Mikołów (M) 24.Mysłowice (M) 25.Orzesze (M) 26. Ożarówce 27.Piekary Śląskie (M) 28.Psary	29.Pszczyna (MW) 30.Radzionków (M) 31.Ruda Śląska (M) 32.Siemianowice Śląskie (M) 33.Sławków (M) 34.Sosnowiec (M) 35.Suszec 36.Świerklaniec 37.Świętochłowice (M) 38.Tarnowskie Góry (M) 39.Tworóg 40.Tychy (M) 41.Wojkowice (M) 42.Wyry
14.2	Chrzanów	1.Babice 2.Bolesław 3.Bukowno (M) 4.Chrzanów (MW)	5.Jaworzno (M) 6.Klucze 7.Libiąż (MW) 8.Olkusz (MW)	9.Trzebinia (MW) 10.Wolbrom (MW) 11.Żarnowiec
14.3	Gliwice	1.Gierałtowiec 2.Gliwice (M) 3.Knurów (M) 4.Ornontowice	5.Pilchowice 6.Pyskowice (M) 7.Rudziniec 8.Sońnicowice (MW)	9.Toszek (MW) 10.Wielowieś 11.Zabrze (M) 12.Zbrostawice
14.4	Rybnik	1.Czerwionka- Leszczyny (MW) 2.Gaszowice 3.Godów 4.Gorzyce 5.Jastrzębie- Zdrój (M) 6.Jejkowice 7.Kornowac 8.Krzanowice (M) 9.Krzanowice 10.Krzyżanowice	11.Kuźnia Raciborska (MW) 12.Lubomia 13.Lyski 14.Markłowice 15.Mszana 16.Nędza 17.Pawłowice 18.Pietrowice Wielkie 19.Pszów (M)	20.Racibórz (M) 21.Radlin (M) 22.Rudnik 23.Rybnik (M) 24.Rydułtowy (M) 25.Świerklany 26.Wodzisław Śląski (M) 27.Zebrzydowice 28.Żory (M)
14.5	Zawiercie	1.Łazy (MW) 2.Ogrodzieniec (MW)	3.Pilica (MW) 4.Poręba (M)	5.Siewierz (MW) 6.Zawiercie (M)

WSN: AB=41		SN KIELCE		TABLICA: S - 15/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
15.1	<i>Kielce</i>	1. Bieliny 2. Bodzentyn (MW) 3. Chęciny (MW) 4. Daleszyce 5. Górnio	6. Kielce (M) 7. Łagów 8. Masłów 9. Miedziana Góra 10. Morawica	11. Nowa Słupia 12. Piekoszków 13. Sitkówka-Nowiny 14. Strawczyn 15. Zagnańsk
15.2	<i>Busko-Zdrój</i>	1. Busko-Zdrój (MW) 2. Nowy Korczyn 3. Oleśnica	4. Pacanów 5. Solec-Zdrój 6. Stopnica	7. Wiślica
15.3	<i>Chmielnik</i>	1. Chmielnik (MW) 2. Gnojno	3. Pierzchnica 4. Raków	5. Szydłów 6. Tuczępy
15.4	<i>Jędrzejów</i>	1. Imielno 2. Jędrzejów (MW) 3. Małogoszcz (MW)	4. Nagłowice 5. Oksa 6. Sędziszów (MW)	7. Słupia /Jędrzejowska/ 8. Sobków 9. Wodzisław
15.5	<i>Kazimierza Wielka</i>	1. Bejsce 2. Czarnocin 3. Działoszyce (MW)	4. Kazimierza Wielka (MW) 5. Koszyce 6. Opatowiec	7. Skalbmierz (MW)
15.6	<i>Końskie</i>	1. Końskie (MW) 2. Mniów	3. Radoszyce 4. Ruda Maleniecka	5. Smyków 6. Stąporków (MW)
15.7	<i>Miechów</i>	1. Charsznica 2. Kozłów 3. Książ Wielki	4. Miechów (MW) 5. Pałecznicza 6. Raclawice	7. Słaboszów
15.8	<i>Ostrowiec Świętokrzyski</i>	1. Bałtów 2. Bodzechów	3. Kunów (MW) 4. Ostrowiec Świętokrzyski (M)	5. Waśniów
15.9	<i>Pińczów</i>	1. Kije 2. Michałów	3. Pińczów (MW) 4. Złota	
15.10	<i>Skarżysko-Kamienna</i>	1. Bliżyn 2. Łączna	3. Skarżysko-Kamienna (M) 4. Suchedniów (MW)	
15.11	<i>Starachowice</i>	1. Brody 2. Mirzec	3. Pawłów 4. Skarżysko Kościelne	5. Starachowice (M) 6. Wąchock (MW)
15.12	<i>Włoszczowa</i>	1. Krasocin 2. Łopuszno	3. Słupia /Konecka/ 4. Włoszczowa (MW)	

WSN: AB=63		SN KONIN		TABLICA: S - 16/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
16.1	<i>Konin</i>	1. Golina (MW) 2. Grodziec 3. Kazimierz Biskupi	4. Konin (M) 5. Kramsk 6. Krzymów	7. Rychwał (MW) 8. Rzgów 9. Stare Miasto
16.2	<i>Kleczew</i>	1. Kleczew (MW) 2. Orchowo	3. Skulsk 4. Ślesin (MW)	5. Wilczyn
16.3	<i>Kłodawa</i>	1. Chodów 2. Grabów	3. Kłodawa (MW) 4. Olszówka	5. Przedecz (MW)

16.4	Koło	1.Babiak 2.Dąbie (MW) 3.Grzegorzew	4.Koło (M) 5.Koło 6.Kościelec	7.Osiek Mały 8.Sompolno (MW) 9.Wierzbiniek
16.5	Słupca	1.Lądek 2.Ostrowite 3.Powidz	4.Pyzdry (MW) 5.Słupca (M) 6.Słupca	7.Strzałkowo 8.Zagórów (MW)
16.6	Turek	1.Brudzew 2.Dobra (MW) 3.Kawęczyn 4.Malanów	5.Przykona 6.Świnice Warckie 7.Tuliszków (MW) 8.Turek (M)	9.Turek 10.Uniejów (MW) 11.Władysławów

WSN: AB=94		SN KOSZALIN		TABLICA: S - 17/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
17.1	Koszalin	1.Będzino 2.Biesiekierz 3.Bobolice (MW) 4.Darłowo (M)	5.Darłowo 6.Koszalin (M) 7.Malechowo 8.Manowo	9.Mielno 10.Polanów (MW) 11.Sianów (MW) 12.Świeszyno
17.2	Białogard	1.Białogard (M) 2.Białogard	3.Karlıno (MW) 4.Tychowo	
17.3	Drawsko Pomorskie	1.Drawsko Pomorskie (MW) 2.Kalisz Pomorski (MW)	3.Ostrowice 4.Wierzchowo	5.Złocieniec (MW)
17.4	Kołobrzeg	1.Dygowo 2.Gościno 3.Kołobrzeg (M)	4.Kołobrzeg 5.Rymań 6.Siemyśl	7.Ustronie Morskie
17.5	Szczecinek	1.Barwice (MW) 2.Biały Bór (MW) 3.Borne Sulinowo (MW)	4.Czaplinek (MW) 5.Grzmiaça 6.Szczecinek (M)	7.Szczecinek
17.6	Świdwin	1.Brzeżno 2.Połczyn-Zdrój (MW)	3.Rąbino 4.Sławoborze	5.Świdwin (M) 6.Świdwin

WSN: AB=12		SN KRAKÓW		TABLICA: S - 18/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
18.1	Kraków	1.Alwernia (MW) 2.Biskupice 3.Czernichów 4.Drwinia 5.Gdów 6.Igołomia- Wawrzeńczyce	7.Kłaj 8.Kraków (M) 9.Krzeszowice (MW) 10.Liszki 11.Mogilany 12.Niepołomice (MW)	13.Skawina (MW) 14.Świątniki Górne (MW) 15.Wieliczka (MW) 16.Wielka Wieś 17.Zabierzów 18.Zielonki
18.2	Dobczyce	1.Dobczyce (MW) 2.Raciechowice	3.Wiśniowa	
18.3	Myślenice	1.Myślenice (MW) 2.Pcim	3.Siepraw 4.Sułkowice (MW)	5.Tokarnia
18.4	Proszowice	1.Kocmyrzów-Luborzyca 2.Koniusza	3.Nowe Brzesko 4.Proszowice (MW)	5.Radziemice

18.5	Skala	1. Jerzmanowice-Przegonia 2. Skala (MW)	3. Sułoszowa 4. Trzyciąż
18.6	Słomniki	1. Gołcza 2. Iwanowice	3. Michałowice 4. Słomniki (MW)

WSN: AB=13		SN KROSNO		TABLICA: S - 19/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
19.1	Krosno	1. Chorkówka 2. Dukla (MW) 3. Iwonicz-Zdrój (MW) 4. Jedlicze (MW)	5. Korczyn 6. Krosno (M) 7. Krościenko Wyżne 8. Miejsce Piastowe	9. Rymanów (MW) 10. Wojaszówka
19.2	Biecz	1. Biecz (MW) 2. Lipinki	3. Skołyszyn	
19.3	Brzozów	1. Brzozów (MW) 2. Domaradz	3. Dydnia 4. Haczów	5. Jasienica Rosielna 6. Nozdrzec
19.4	Jasło	1. Brzyska 2. Dębowiec 3. Jasło (M)	4. Jasło 5. Kołaczyce 6. Krempna	7. Nowy Żmigród 8. Osiek Jasielski 9. Tarnowiec
19.5	Lesko	1. Baligród 2. Cisna	3. Lesko (M) 4. Lesko	5. Solina
19.6	Sanok	1. Besko 2. Bukowsko 3. Komańcza	4. Sanok (M) 5. Sanok 6. Tyrawa Wołoska	7. Zagórz (MW) 8. Zarszyn
19.7	Ustrzyki Dolne	1. Czarna 2. Lutowiska	3. Olszanica 4. Ustrzyki Dolne (MW)	

WSN: AB=76		SN LEGNICA		TABLICA: S - 20/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
20.1	Legnica	1. Krotoszyce 2. Kunice 3. Legnica (M)	4. Legnickie Pole 5. Miłkowice 6. Prochowice (MW)	7. Ruja 8. Wądroże Wielkie
20.2	Chojnów	1. Chocianów (MW) 2. Chojnów (M)	3. Chojnów	
20.3	Głogów	1. Gaworzyce 2. Głogów (M) 3. Głogów 4. Grębocice	5. Jerzmanowa 6. Kotła 7. Pęcław 8. Przemków (MW)	9. Radwanice 10. Żukowice
20.4	Jawor	1. Bolków (MW) 2. Jawor (M)	3. Męcinka 4. Mściwojów	5. Paszowice
20.5	Lubin	1. Lubin (M) 2. Lubin	3. Polkowice (MW) 4. Rudna	5. Ścinawa (MW)
20.6	Złotoryja	1. Pielgrzymka 2. Świerzawa (MW)	3. Wojcieszów (M) 4. Zagrodno	5. Złotoryja (M) 6. Złotoryja

WSN: AB=65		SN LESZNO		TABLICA: S - 21/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
21.1	<i>Leszno</i>	1.Kościan (M) 2.Kościan 3.Krzemieniewo 4.Krzywiń (MW)	5.Leszno (M) 6.Lipno 7.Osieczna (MW) 8.Rydzyzna (MW)	9.Śmigiel (MW) 10.Święciechowa 11.Włoszakowice
21.2	<i>Gostyń</i>	1.Borek Wielkopolski (MW) 2.Gostyń (MW)	3.Krobia (MW) 4.Pępowo 5.Piaski	6.Pogorzela (MW) 7.Poniec (MW)
21.3	<i>Góra</i>	1.Góra (MW) 2.Jemielno	3.Niechlów 4.Wąsosz (MW)	
21.4	<i>Rawicz</i>	1.Bojanowo (MW) 2.Jutrosin (MW)	3.Kobylin (MW) 4.Miejska Górka (MW)	5.Pakośław 6.Rawicz (MW)
21.5	<i>Wschowa</i>	1.Przemęt 2.Szlichtyngowa (M) 3.Szlichtyngowa	5.Wschowa (M) 6.Wschowa	

WSN: AB=81		SN LUBLIN		TABLICA: S - 22/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
22.1	<i>Lublin</i>	1.Garbów 2.Głusk 3.Jastków 4.Konopnica	5.Lublin (M) 6.Mełgiew 7.Naęczów (MW)	8.Niemce 9.Świdnik (M) 10.Wólka
22.2	<i>Bełżyce</i>	1.Bełżyce (MW) 2.Borzechów	3.Niedzwica Duża 4.Wojciechów	
22.3	<i>Bychawa</i>	1.Bychawa (MW) 2.Jabłonna	3.Krzczonów 4.Strzyżewice	
22.4	<i>Kock</i>	1.Borki 2.Firlej	3.Jeziorzany 4.Kock (MW)	5.Michów 6.Ostrówek
22.5	<i>Kraśnik</i>	1.Dzierzkowice 2.Kraśnik (M)	3.Kraśnik 4.Urzędów	5.Wilkołaz 6.Zakrzówek
22.6	<i>Lubartów</i>	1.Abramów 2.Kamionka 3.Lubartów (M)	4.Lubartów 5.Niedźwiada 6.Ostrów Lubelski (MW)	7.Serniki 8.Uścimów
22.7	<i>Łęczna</i>	1.Ludwin 2.Łęczna (MW)	3.Milejów 4.Puchaczów	5.Spiczyn
22.8	<i>Opole Lubelskie</i>	1.Chodel 2.Józefów 3.Karczmiska	4.Łaziska 5.Opole Lubelskie (MW) 6.Poniatowa (MW)	7.Wilków
22.9	<i>Piaski</i>	1.Fajstławice 2.Piaski (MW)	3.Rybczewice 4.Trawniki	
22.10	<i>Puławy</i>	1.Baranów 2.Dęblin (M) 3.Janowiec 4.Kazimierz Dolny (MW)	5.Końskowola 6.Kurów 7.Markuszów 8.Puławy (M)	9.Puławy 10.Wąwolnica 11.Żyrzyn
22.11	<i>Ryki</i>	1.Nowodwór 2.Ryki (MW)	3.Stężycza 4.Ulęż	

WSN: AB=86		SN ŁOMŻA			TABLICA: S - 23/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy			
23.1	<i>Łomża</i>	1. Jedwabne (MW) 2. Łomża (M) 3. Łomża 4. Miastkowo	5. Nowogród (MW) 6. Piątnica 7. Przytuły 8. Śniadowo	9. Wizna 10. Zbójna	
23.2	<i>Ciechanowiec</i>	1. Boguty-Pianki 2. Ciechanowiec (MW)	3. Klukowo 4. Nur		
23.3	<i>Grajewo</i>	1. Grajewo (M) 2. Grajewo	3. Radziłów 4. Rajgród (MW)	5. Szczuczyn (MW) 6. Wąsosz	
23.4	<i>Kolno</i>	1. Grabowo 2. Kolno (M)	3. Kolno 4. Mały Płock	5. Stawiski (MW) 6. Turośl	
23.5	<i>Wysokie Mazowieckie</i>	1. Czyżew-Osada 2. Kobylin-Borzymy 3. Kulesze Kościelne	4. Nowe Piekuty 5. Sokoły 6. Szepietowo	7. Wysokie Mazowieckie (M) 8. Wysokie Mazowieckie	
23.6	<i>Zambrów</i>	1. Andrzejewo 2. Kołaki Kościelne 3. Rutki	4. Szulborze Wielkie 5. Szumowo 6. Zambrów (M)	7. Zambrów 8. Zaręby Kościelne	

WSN: AB=42		SN ŁÓDŹ			TABLICA: S - 24/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy			
24.1	<i>Łódź</i>	1. Łódź (M)			
24.2	<i>Pabianice</i>	1. Andrespol 2. Brójce 3. Konstantynów Łódzki (M)	4. Ksawerów 5. Nowosolna 6. Pabianice (M)	7. Pabianice 8. Rzgów 9. Tuszyń (MW)	
24.3	<i>Zgierz</i>	1. Aleksandrów Łódzki (MW) 2. Głowno (M) 3. Głowno	4. Ozorków (M) 5. Ozorków (M) 6. Parzęczew	7. Stryków (MW) 8. Zgierz (M) 9. Zgierz	

WSN: AB=18		SN NOWY SĄCZ			TABLICA: S - 25/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy			
25.1	<i>Nowy Sącz</i>	1. Chełmiec 2. Gródek nad Dunajcem 3. Grybów (M) 4. Grybów 5. Kamionka Wielka	6. Korzenna 7. Łącko 8. Łososina Dolna 9. Nawojowa 10. Nowy Sącz (M)	11. Piwniczna-Zdrój (M) 12. Piwniczna-Zdrój 13. Podegrodzie 14. Rytro 15. Stary Sącz (MW)	
25.2	<i>Gorlice</i>	1. Bobowa 2. Gorlice (M) 3. Gorlice	4. Łużna 5. Moszczenica 6. Ropa	7. Sękowa 8. Uście Gorlickie	
25.3	<i>Krynica</i>	1. Krynica-Zdrój (M) 2. Krynica-Zdrój	3. Łabowa 4. Muszyna (MW)		
25.4	<i>Limanowa</i>	1. Dobra 2. Jodłownik 3. Kamienica 4. Laskowa	5. Limanowa (M) 6. Limanowa 7. Łukowica 8. Mszana Dolna (M)	9. Mszana Dolna 10. Niedźwiedz 11. Słupnice 12. Tymbark	

25.5	<i>Nowy Targ</i>	1.Czarny Dunajec 2.Czorsztyń 3.Jabłonka 4.Krościenko nad Dunajcem	5.Lipnica Wielka 6.Łapsze Niżne 7.Nowy Targ (M) 8.Nowy Targ	9.Ochotnica Dolna 10.Szaflary 11.Szczawnica (M)
25.6	<i>Rabka</i>	1.Bystra-Sidzina 2.Jordanów (M) 3.Jordanów 4.Lubień	5.Raba Wyżna 6.Rabka-Zdrój (M) 7.Rabka-Zdrój 8.Spytkowice	
25.7	<i>Zakopane</i>	1.Biały Dunajec 2.Bukowina Tatrzańska	3.Kościelisko 4.Poronin	5.Zakopane (M)

WSN: AB=89		SN OLSZTYN		TABLICA: S - 26/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
26.1	<i>Olsztyn</i>	1.Barczewo (MW) 2.Dywity 3.Gietrzwałd	4.Jonkowo 5.Olsztyn (M) 6.Olsztynek (MW)	7.Purda 8.Stawiguda
26.2	<i>Bartoszyce</i>	1.Bartoszyce (M) 2.Bartoszyce	3.Górowo Iławeckie (M) 4.Górowo Iławeckie	5.Sępólno (MW)
26.3	<i>Biskupiec</i>	1.Biskupiec (MW) 2.Bisztynek (MW)	3.Jeziorany (MW) 4.Kolno	
26.4	<i>Dobre Miasto</i>	1.Dobre Miasto (MW) 2.Lubomino	3.Świątki	
26.5	<i>Kętrzyn</i>	1.Barciany 2.Kętrzyn (M)	3.Kętrzyn 4.Korsze (MW)	5.Reszel (MW) 6.Srokowo
26.6	<i>Lidzbark Warmiński</i>	1.Kiwity 2.Lidzbark Warmiński (M)	3.Lidzbark Warmiński	
26.7	<i>Morań</i>	1.Małdyty 2.Miłakowo (MW)	3.Morań (MW) 4.Zalewo (MW)	
26.8	<i>Mragowo</i>	1.Mragowo (M) 2.Mragowo	3.Piecki 4.Sorkwity	
26.9	<i>Nidzica</i>	1.Janowiec Kościelny 2.Janowo	3.Kozłowo 4.Nidzica (MW)	
26.10	<i>Ostróda</i>	1.Dąbrówno 2.Grunwald 3.Iława (M) 4.Iława	5.Lubawa (M) 6.Lubawa 7.Łukta 8.Miłomłyn (MW)	9.Ostróda (M) 10.Ostróda
26.11	<i>Szczytno</i>	1.Dźwierzuty 2.Jedwabno 3.Pasym (MW)	4.Rozogi 5.Szczytno (M) 6.Szczytno	7.Świątajno 8.Wielbark

WSN: AB=77	SN OPOLE	TABLICA: S - 27/49
------------	----------	--------------------

Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
27.1	Opole	1.Chrząstowice 2.Dąbrowa 3.Dobrzeń Wielki 4.Komprachcice 5.Łubniany 6.Murów	7.Niemodlin (MW) 8.Opole (M) 9.Ozimek (MW) 15.Turawa 10.Pokój 11.Popielów 12.Prószków	13.Tarnów Opolski 14.Tułowice 15.Turawa 16.Zębowice
27.2	Brzeg	1.Brzeg (M) 2.Grodków (MW)	3.Lewin Brzeski (MW) 4.Lubsza	5.Olszanka 6.Skarbimierz
27.3	Głubczyce	1.Baborów (MW) 2.Branice	3.Głubczyce (MW) 4.Kietrz (MW)	
27.4	Kędzierzyn-Koźle	1.Bierawa 2.Cisek 3.Kędzierzyn-Koźle (M)	4.Pawłowiczki 5.Polska Cerekiew 6.Reńska Wieś	7.Zdzieszowice (MW)
27.5	Kluczbork	1.Byczyna (MW) 2.Kluczbork (MW)	3.Lasowice Wielkie 4.Wołczyn (MW)	
27.6	Krapkowice	1.Gogolin (MW) 2.Krapkowice (MW)	3.Strzeleczy 4.Walce	
27.7	Namysłów	1.Domaszowice 2.Namysłów (MW)	3.Świerczów 4.Wilków	
27.8	Nysa	1.Głuchołazy (MW) 2.Kamiennik 3.Korfantów (MW)	4.Łambinowice 5.Nysa (MW) 6.Otmuchów (MW)	7.Paczków (MW) 8.Pakosławice 9.Skoroszyce
27.9	Prudnik	1.Biała (MW) 2.Głogówek (MW)	3.Lubrza 4.Prudnik (MW)	
27.10	Strzelce Opolskie	1.Izbicko 2.Jemielnica 3.Kolonowskie (MW)	4.Leśnica (MW) 5.Strzelce Opolskie (MW) 6.Ujazd (MW)	7.Zawadzkie (MW)

WSN: AB=29		SN OSTROŁĘKA		TABLICA: S - 28/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
28.1	Ostrołęka	1.Baranowo 2.Czerwin 3.Goworowo 4.Kadzidło	5.Lelis 6.Młynarze 7.Olszewo-Borki 8.Ostrołęka (M)	9.Różan (MW) 10.Rzekuń 11.Rzewnie 12.Troszyn
28.2	Maków Mazowiecki	1.Czerwonka 2.Karniewo 3.Krasnosielc	4.Maków Mazowiecki (M) 5.Płoniawy-Bramura 6.Sypniewo	
28.3	Myszyniec	1.Czarnia 2.Łyse	3.Myszyniec (MW)	
28.4	Ostrów Mazowiecka	1.Brok (MW) 2.Małkinia Górna	3.Ostrów Mazowiecka (M) 4.Ostrów Mazowiecka	5.Stary Lubotyń 6.Wąsewo
28.5	Przasnysz	1.Chorzele (MW) 2.Jednoróżec	3.Krzynowłoga Mała 4.Przasnysz (M)	5.Przasnysz
28.6	Tłuszcz	1.Dąbrówka 2.Klembów	3.Tłuszcz (MW) 4.Zabrodzie	

28.7	<i>Wyszków</i>	1. Brańszczyk 2. Długosiodło 3. Obryte	4. Rząśnik 5. Somianka 6. Wyszków (MW)	7. Zatory
------	----------------	--	--	-----------

WSN: AB=67		SN PIŁA		TABLICA: S - 29/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
29.1	<i>Piła</i>	1. Piła (M) 2. Szydłowo	3. Trzcianka (MW)	
29.2	<i>Chodzież</i>	1. Białośliwie 2. Budzyń 3. Chodzież 4. Chodzież 5. Kaczory	6. Łobżenica (MW) 7. Margonin (MW) 8. Miasteczko Krajeńskie 9. Ryczywół 10. Szamocin (MW)	11. Ujście (MW) 12. Wyrzysk (MW) 13. Wysoka (MW)
29.3	<i>Czarnków</i>	1. Czarnków (M) 2. Czarnków 3. Drawsko	4. Krzyż Wielkopolski (MW) 5. Lubasz 6. Połajewo	7. Wieleń (MW) 8. Wronki (MW)
29.4	<i>Wałcz</i>	1. Człopa (MW) 2. Mirosławiec (MW)	3. Tuczo (MW) 4. Wałcz (M)	5. Wałcz
29.5	<i>Wągrowiec</i>	1. Damasławek 2. Gołańcz (MW)	3. Rogoźno (MW) 4. Wapno	5. Wągrowiec (M) 6. Wągrowiec
29.6	<i>Złotów</i>	1. Jastrowie (MW) 2. Krajenka (MW) 3. Lipka	4. Okonek (MW) 5. Tarnówka 6. Zakrzewo	7. Złotów (M) 8. Złotów

WSN: AB=44		SN PIOTRKÓW TRYBUNALSKI		TABLICA: S - 30/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
30.1	<i>Piotrków Trybunalski</i>	1. Czarnocin 2. Grabica 3. Moszczenica	4. Piotrków Trybunalski (M) 5. Rozprza 6. Sulejów (MW)	7. Wola Krzysztoporska 8. Wolbórz
30.2	<i>Bełchatów</i>	1. Bełchatów (M) 2. Bełchatów 3. Dłutów	4. Druzbice 5. Kleszczów 6. Kluki	7. Rząśnia 8. Szczerców 9. Żelów (MW)
30.3	<i>Opoczno</i>	1. Aleksandrów 2. Białaczów 3. Mniszków	4. Opoczno (MW) 5. Paradyż 6. Poświętne	7. Sławno 8. Żarnów
30.4	<i>Przedbórz</i>	1. Fałków 2. Kluczewsko 3. Łęki Szlacheckie	4. Masłowice 5. Przedbórz (MW) 6. Ręczno	7. Wielgomłyny
30.5	<i>Radomsko</i>	1. Dobryszycy 2. Gomunice 3. Gorzkowice 4. Kamieńsk (MW)	5. Kobbiele Wielkie 6. Kodrąb 7. Lgota Wielka 8. Ładzice	9. Radomsko (M) 11. Sulmierzyce
30.6	<i>Tomaszów Mazowiecki</i>	1. Będków 2. Budziszewice 3. Czerniewice 4. Inowódz	5. Koluszki (MW) 6. Lubochnia 7. Rokiciny 8. Rzeczyca	9. Tomaszów Mazowiecki (M) 10. Tomaszów Mazowiecki 11. Ujazd 12. Żelechlinek

WSN: AB=24		SN PŁOCK			TABLICA: S - 31/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy			
31.1	<i>Płock</i>	1. Bielsk 2. Bodzanów 3. Brudzeń Duży 4. Bulkowo	5. Drobin (MW) 6. Łąck 7. Nowy Duninów 8. Płock (M)	9. Radzanowo 10. Słupno 11. Stara Biała 12. Starożreby	
31.2	<i>Gąbin</i>	1. Gąbin (MW) 2. Iłów	3. Kiernozia 4. Sanniki	5. Słubice	
31.3	<i>Gostynin</i>	1. Gostynin (M) 2. Gostynin	3. Szczawin Kościelny		
31.4	<i>Kutno</i>	1. Dąbrowice 2. Krośniewice (MW) 3. Krzyżanów	4. Kutno (M) 5. Kutno 6. Łanięta	7. Nowe Ostrowy 8. Strzelce 9. Witonia	
31.5	<i>Łęczyca</i>	1. Daszyna 2. Góra Świętej Małgorzaty	3. Łęczyca (M) 4. Łęczyca	5. Piątek	
31.6	<i>Sierpc</i>	1. Gozdowo 2. Mochowo 3. Rościszewo	4. Sierpc (M) 5. Sierpc 6. Szczutowo	7. Zawidz	
31.7	<i>Wyszogród</i>	1. Czerwińsk nad Wisłą 2. Mała Wieś	3. Wyszogród (MW)		
31.8	<i>Żychlin</i>	1. Bedlno 2. Oporów	3. Pacyna 4. Żychlin (MW)		

WSN: AB=61		SN POZNAŃ			TABLICA: S - 32/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy			
32.1	<i>Poznań</i>	1. Buk (MW) 2. Czerwonak 3. Dopiewo 4. Kleszczewo 5. Komorniki 6. Kostrzyn (MW) 7. Kórnik (MW)	8. Luboń (M) 9. Mosina (MW) 10. Murowana Goślina (MW) 11. Pobiedziska (MW) 12. Poznań 13. Puszczykowo (M) 14. Rokietnica	15. Skoki (MW) 16. Stęszew (MW) 17. Suchy Las 18. Swarzędz (MW) 19. Tarnowo Podgórne	
32.2	<i>Gniezno</i>	1. Czarniejewo (MW) 2. Gniezno (M) 3. Gniezno 4. Kiszkowo	5. Kłecko (MW) 6. Łubowo 7. Mieleszyn 8. Mieścisko	9. Niechanowo 10. Trzemeszno (MW) 11. Witkowo (MW)	
32.3	<i>Nowy Tomyśl</i>	1. Granowo 2. Grodzisk Wielkopolski (MW) 3. Kamieniec 4. Kuślin	5. Lwówek (MW) 6. Miedzichowo 7. Nowy Tomyśl (MW) 8. Opalenica (MW)	9. Rakoniewice (MW) 10. Wielichowo (MW) 11. Zbąszyń (MW)	
32.4	<i>Oborniki</i>	1. Oborniki (MW)			
32.5	<i>Szamotuły</i>	1. Chrzypsko Wielkie 2. Duszniki 3. Kaźmierz 4. Kwilcz	5. Obrzycko (M) 6. Obrzycko 7. Ostroróg (MW) 8. Pniewy (MW)	9. Sieraków (MW) 10. Szamotuły (MW)	

32.6	<i>Śrem</i>	1. Brodnica 2. Czempień (MW)	3. Dolsk (MW) 4. Książ Wielkopolski (MW)	5. Śrem (MW)
32.7	<i>Środa Wielkopolska</i>	1. Dominowo 2. Krzykosy	3. Nowe Miasto nad Wartą 4. Środa Wielkopolska (MW)	5. Zaniemyśl
32.8	<i>Września</i>	1. Kołaczkowo 2. Miłosław (MW)	3. Nekla (M) 4. Nekla	5. Września (MW)

WSN: AB=16		SN PRZEMYSŁ			TABLICA: S - 33/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy			
33.1	<i>Przemyśl</i>	1. Bircza 2. Fredropol 3. Krasiczyn 4. Krzywczyna	5. Medyka 6. Orły 7. Przemyśl (M) 8. Przemyśl	9. Stubno 10. Żurawica	
33.2	<i>Dynów</i>	1. Dubiecko 2. Dynów (M)	3. Dynów 4. Jawornik Polski		
33.3	<i>Jarosław</i>	1. Adamówka 2. Chłopice 3. Jarosław (M) 4. Jarosław 5. Laszki	6. Pawłosiów 7. Pruchnik 8. Radymno (M) 9. Radymno 10. Rokietnica	11. Roźwienica 12. Sieniawa (MW) 13. Wiązownica	
33.4	<i>Lubaczów</i>	1. Cieszanów (MW) 2. Horyniec-Zdrój 3. Lubaczów (M)	4. Lubaczów 5. Narol (MW) 6. Oleszyce (MW)	7. Stary Dzików 8. Wielkie Oczy	
33.5	<i>Przeworsk</i>	1. Gać 2. Kańczuga (MW)	3. Przeworsk (M) 4. Przeworsk	5. Tryńcza 6. Zarzecze	

WSN: AB=48		SN RADOM			TABLICA: S - 34/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy			
34.1	<i>Radom</i>	1. Gózd 2. Iłża (MW) 3. Jastrzębia 4. Jedlińsk 5. Jedlnia-Letnisko 6. Kowala	7. Orońsko 8. Pionki (M) 9. Pionki 10. Przytyk 11. Radom (M) 12. Rzecznów	13. Skaryszew (MW) 14. Wierzbica 15. Wolanów 16. Zakrzew	
34.2	<i>Białobrzegi</i>	1. Białobrzegi (MW) 2. Promna	3. Radzanów 4. Stara Błotnica	5. Stromiec 6. Wyśmierzyce (MW)	
34.3	<i>Grójec</i>	1. Belsk Duży 2. Błędów 3. Chynów 4. Goszczyn	5. Grabów nad Pilicą 6. Grójec (MW) 7. Jasieniec 8. Mogielnica (MW)	9. Pniewy 10. Warka (MW)	
34.4	<i>Kozienice</i>	1. Garbatka-Letnisko 2. Głowaczów	3. Gniewoszków 4. Kozienice (MW)	5. Magnuszew 6. Sieciechów	
34.5	<i>Lipsko</i>	1. Chotcza 2. Ciepiałów	3. Lipsko (MW) 4. Siemno	5. Solec nad Wisłą	

34.6	Przysucha	1.Borkowice 2.Drzewica (MW) 3.Gielniów 4.Gowarczów	5.Klwów 6.Nowe Miasto nad Pilicą (MW) 7.Odrzywół	8.Potworów 9.Przysucha (MW) 10.Rusinów 11.Wieniawa
34.7	Szydłowiec	1.Chlewiska 2.Jastrząb	3.Mirów 4.Szydłowiec (MW)	
34.8	Zwoleń	1.Kazanów 2.Policzna	3.Przyłęk 4.Tczów	5.Zwoleń (MW)

WSN: AB=17		SN RZESZÓW			TABLICA: S - 35/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy			
35.1	Rzeszów	1.Boguchwała 2.Głogów Małopolski (MW) 3.Kamień	4.Krasne 5.Lubenia 6.Sokołów Małopolski (MW)	7.Świlcza 8.Rzeszów (M) 9.Trzebownisko	
35.2	Kolbuszowa	1.Cmolas 2.Dzikowiec	3.Kolbuszowa (MW) 4.Niwiska	5.Raniżów	
35.3	Leżajsk	1.Grodzisko Dolne 2.Kuryłówka	3.Leżajsk (M) 4.Leżajsk	5.Nowa Sarzyna (MW)	
35.4	Łańcut	1.Białobrzegi 2.Czarna 3.Łańcut (M)	4.Łańcut 5.Markowa 6.Rakszawa	7.Żołyń	
35.5	Mielec	1.Borowa 2.Czermin 3.Gawłuszowice	4.Mielec (M) 5.Mielec 6.Przeclaw	7.Tuszów Narodowy	
35.6	Ropczyce	1.Iwierzycy 2.Ostrów	3.Ropczyce (MW) 4.Sędziszów Małopolski (MW)	5.Wielopole Skrzyńskie	
35.7	Strzyżów	1.Czudec 2.Fryszak	3.Niebylec 4.Strzyżów (MW)	5.Wiśniowa	
35.8	Tyczyn	1.Błazowa (MW) 2.Chmielnik	3.Hyżne 4.Tyczyn (MW)		

WSN: AB=25		SN SIEDLCE			TABLICA: S - 36/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy			
36.1	Siedlce	1.Domanice 2.Korczew 3.Kotuń 4.Mokobody 5.Mordy (MW)	6.Paprotnia 7.Przesmyki 8.Siedlce (M) 9.Siedlce 10.Skórzec	11.Suchożebry 12.Wiśniew 13.Wodynie 14.Zbuczyn Poduchowny	
36.2	Adamów	1.Adamów 2.Krzywda	3.Serokomla 4.Wojcieszków		

36.3	Garwolin	1. Borowie 2. Garwolin (M) 3. Garwolin 4. Górzno 5. Łaskarzew (M)	6. Łaskarzew 7. Maciejowice 8. Osieck 9. Parysów 10. Pilawa (MW)	11. Sobienie-Jeziory 12. Sobolew 13. Trojanów 14. Wilga
36.4	Łochów	1. Jadów 2. Łochów (MW)	3. Sadowne 4. Strachówka	
36.5	Łuków	1. Łuków (M) 2. Łuków	3. Stanin 4. Stoczek Łukowski (M)	5. Stoczek Łukowski 6. Trzebieszów
36.6	Mińsk Mazowiecki	1. Ceglów 2. Dębe Wielkie 3. Dobrze 4. Jakubów 5. Kałuszyn (MW)	6. Kołbiel 7. Latowicz 8. Mińsk Mazowiecki (M) 9. Mińsk Mazowiecki 10. Mrozy	11. Poświętne 12. Siennica 13. Stanisławów
36.7	Sokołów Podlaski	1. Bielany 2. Cerańów 3. Jabłonna Lacka	4. Kosów Lacki (M) 5. Kosów Lacki 6. Repki 7. Sabnie	8. Sokołów Podlaski (M) 9. Sokołów Podlaski 10. Sterdyń
36.8	Węgrów	1. Grębków 2. Korytnica 3. Liw	4. Miedzna 5. Stoczek 6. Węgrów (M)	7. Wierzbnó
36.9	Żelechów	1. Kłoczew 2. Miastków Kościelny	3. Wola Mysłowska 4. Żelechów (MW)	

WSN: AB=43		SN SIERADZ		TABLICA: S - 37/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
37.1	Sieradz	1. Błaszki (MW) 2. Braszewice 3. Brzeźnio 4. Burzenin 5. Goszczanów	6. Klonowa 7. Sieradz (M) 8. Sieradz 9. Szadek (MW) 10. Warta (MW)	11. Wróblew 12. Zapolice 13. Zduńska Wola (M) 14. Zduńska Wola 15. Złoczew (MW)
37.2	Łask	1. Buczek 2. Dobroń 3. Lutomiersk	4. Łask (MW) 5. Rusiec 6. Sędziejowice	7. Widawa 8. Wodzierady
37.3	Poddębice	1. Dalików 2. Pęczniew	3. Poddębice (MW) 4. Wartkowice	5. Zadzim
37.4	Wieluń	1. Biała 2. Czarnożyły 3. Działoszyn (MW) 4. Kielczygłów 5. Konopnica	6. Mokrsko 7. Osjaków 8. Ostrówek 9. Pałnów 10. Siemkowice	11. Skomlin 12. Wieluń (MW) 13. Wierzchlas

WSN: AB=46		SN SKIERNIEWICE		TABLICA: S - 38/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
38.1	Skierniewice	1. Godzianów 2. Kowiesy 3. Lipce Reymontowskie	4. Maków 5. Nowy Kawęczyn 6. Puszcza Mariańska	7. Skierniewice (M) 8. Skierniewice 9. Słupia
38.2	Brzeziny	1. Brzeziny (M) 2. Brzeziny	3. Dmosin 4. Jeźów	5. Rogów

38.3	Łowicz	1. Bielawy 2. Bolimów 3. Chaśno 4. Domaniewice	5. Kocierzew Południowy 6. Łowicz (M) 7. Łowicz 8. Łyszkowice	9. Nieborów 10. Zduny
38.4	Mszczonów	1. Mszczonów (MW) 2. Radziejowice	3. Żabia Wola	
38.5	Rawa Mazowiecka	1. Biała Rawska (MW) 2. Cielądz 3. Głuchów	4. Rawa Mazowiecka (M) 5. Rawa Mazowiecka 6. Regnów	7. Sadkowie
38.6	Sochaczew	1. Młodzieszyn 2. Nowa Sucha	3. Rybno 4. Sochaczew (M)	5. Sochaczew 6. Teresin
38.7	Żyrardów	1. Baranów 2. Jaktorów	3. Wiskitki 4. Żyrardów (M)	

WSN: AB=59		SN SŁUPSK		TABLICA: S - 39/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
39.1	Słupsk	1. Damnica 2. Dębica Kaszubska 3. Główczyce 4. Kobylnica	5. Potęgowo 6. Słupsk (M) 7. Słupsk 8. Smółdzino	9. Ustka (M) 10. Ustka
39.2	Bytów	1. Borzytuchom 2. Bytów (MW) 3. Czarna Dąbrówka	4. Kołczygłowy 5. Lipnica 6. Parchowo	7. Studzienice 8. Tuchomie
39.3	Człuchów	1. Czarne (MW) 2. Człuchów (M)	3. Człuchów 4. Debrzno (MW)	5. Przechlewo 6. Rzeczenica
39.4	Lębork	1. Cewice 2. Lębork (M)	3. Łeba (M) 4. Nowa Wieś Lęborska	5. Wicko
39.5	Miastko	1. Kępice (MW) 2. Koczała	3. Miastko (MW) 4. Trzebielino	
39.6	Sławno	1. Postomino 2. Sławno (M)	3. Sławno	

WSN: AB=87		SN SUWAŁKI		TABLICA: S - 40/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
40.1	Suwałki	1. Bakalarzewo 2. Filipów 3. Jeleniewo 4. Przerośl	5. Raczki 6. Rutka-Tartak 7. Suwałki (M) 8. Suwałki	9. Szypliszki 10. Wiżajny
40.2	Augustów	1. Augustów (M) 2. Augustów 3. Bargłów Kościelny	4. Lipsk (MW) 5. Nowinka 6. Płaska	7. Sztabin
40.3	Elk	1. Elk (M) 2. Elk	3. Kalinowo 4. Prostki	5. Stare Juchy

40.4	Giżycko	1. Giżycko (M) 2. Giżycko 3. Kruklanki	4. Mikołajki (MW) 5. Miłki 6. Ryn (MW)	7. Wydminy
40.5	Gołdap	1. Banie Mazurskie 2. Dubeninki	3. Gołdap (M) 4. Gołdap	
40.6	Olecko	1. Kowale Oleckie 2. Olecko (MW)	3. Świętajno 4. Wieliczki	
40.7	Pisz	1. Biała Piska (MW) 2. Orzysz (MW)	3. Pisz (MW) 4. Ruciane-Nida (MW)	
40.8	Sejny	1. Giby 2. Krasnopol	3. Puńsk 4. Sejny (M)	5. Sejny
40.9	Węgorzewo	1. Budry 2. Pozezdrze	3. Węgorzewo (M) 4. Węgorzewo	

WSN: AB=91		SN SZCZECIN		TABLICA: S - 41/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
41.1	Szczecin	1. Dobra (M) 2. Dobra	3. Kołbaskowo 4. Nowe Warpno (MW) 5. Police (MW)	6. Stare Czarnowo 7. Szczecin (M)
41.2	Chojna	1. Cedynia (MW) 2. Chojna (MW)	3. Mieszkowice (MW) 4. Moryń (MW)	5. Trzcińsko-Zdrój (MW)
41.3	Goleniów	1. Goleniów (MW) 2. Maszewo (MW)	3. Przybiernów 4. Stepnica	
41.4	Gryfice	1. Brojce 2. Golczewo (MW) 3. Gryfice (MW)	4. Karnice 5. Płoty (MW) 6. Rewal	7. Trzebiatów (MW)
41.5	Gryfino	1. Banie 2. Gryfino (MW)	3. Widuchowa	
41.6	Kamień Pomorski	1. Dziwnów 2. Kamień Pomorski (MW)	3. Świerzno	
41.7	Łobez	1. Łobez (M) 2. Łobez 3. Radowo Małe	4. Resko (M) 5. Resko	6. Węgorzyno (M) 7. Węgorzyno
41.8	Nowogard	1. Dobra (MW) 2. Nowogard (MW)	3. Osina	
41.9	Pyrzyce	1. Bielice 2. Dolice	3. Kozielice 4. Lipiany (MW)	5. Przelewice 6. Pyrzyce (MW)
41.10	Stargard Szczeciński	1. Chociwel (MW) 2. Dobrzany (MW) 3. Ińsko (MW) 4. Kobylanka	5. Marianowo 6. Stara Dąbrowa 7. Stargard Szczeciński (M) 8. Stargard Szczeciński	9. Suchań (MW) 10. Warnice
41.11	Świnoujście	1. Międzyzdroje (MW) 2. Świnoujście (M)	3. Wolin (MW)	

WSN: AB=15	SN TARNOBRZEG	TABLICA: S - 42/49
------------	---------------	--------------------

Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
42.1	Tarnobrzeg	1. Baranów Sandomierski (MW) 2. Grębów 3. Koprzywnica (M) 4. Koprzywnica	5. Majdan Królewski 6. Nowa Dęba (MW) 7. Padew Narodowa	8. Tarnobrzeg (M)
42.2	Janów Lubelski	1. Batorz 2. Chrzanów 3. Dzwola 4. Godziszów	5. Janów Lubelski (MW) 6. Jarocin 7. Modliborzyce 8. Potok Wielki	9. Szastarka 10. Trzydnik Duży 11. Zaklików
42.3	Opatów	1. Baćkowice 2. Iwaniska	3. Lipnik 4. Opatów (MW)	5. Sadowie
42.4	Sandomierz	1. Annapol (MW) 2. Ćmielów (MW) 3. Dwikozy 4. Gorzyce 5. Gościeradów	6. Obrazów 7. Ożarów (MW) 8. Samborzec 9. Sandomierz (M) 10. Tarłów	11. Wilczyce 12. Wojciechowice 13. Zawichost (MW)
42.5	Stalowa Wola	1. Bojanów 2. Harasiuki 3. Jeżowe 4. Krzeszów	5. Nisko (MW) 6. Pysznica 7. Radomyśl nad Sanem 8. Rudnik nad Sanem (MW)	9. Stalowa Wola (M) 10. Ulanów (MW) 11. Zaleszany
42.6	Staszów	1. Bogoria 2. Klimontów 3. Łonów	4. Łubnice 5. Osiek (MW) 6. Połaniec (MW)	7. Rytwiany 8. Staszów (MW)

WSN: AB=14		SN TARNÓW		TABLICA: S - 43/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
43.1	Tarnów	1. Lisia Góra 2. Pleśna 3. Radłów	4. Skrzyszów 5. Tarnów (M) 6. Tarnów	7. Wierzchosławice 8. Wojnicz
43.2	Bochnia	1. Bochnia (M) 2. Bochnia 3. Lipnica Murowana	4. Łapanów 5. Nowy Wiśnicz (MW) 6. Rzezawa	7. Trzciana 8. Żegocina
43.3	Brzesko	1. Borzęcin 2. Brzesko (MW) 3. Czchów (M) 4. Czchów	5. Dębno 6. Gnojnik 7. Iwkowa	8. Szczurowa 9. Zakliczyn
43.4	Dąbrowa Tarnowska	1. Bolesław 2. Dąbrowa Tarnowska (MW) 3. Gręboszów	4. Mędrzechów 5. Olesno 6. Radgoszcz	7. Szczucin 8. Wietrzychowice 9. Żabno (MW)
43.5	Dębica	1. Brzostek 2. Czarna 3. Dębica (M)	4. Dębica 5. Jodłowa 6. Pilzno (MW)	7. Radomyśl Wielki (MW) 8. Wadowice Górne 9. Żyraków
43.6	Tuchów	1. Ciężkowice (MW) 2. Gromnik	3. Ryglice (M) 4. Ryglice 5. Rzepiennik Strzyżewski	6. Szerzyny 7. Tuchów (MW)

WSN: AB=56		SN TORUŃ		TABLICA: S - 44/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
44.1	<i>Toruń</i>	1.Chełmża (M) 2.Chełmża 3.Lubicz	4.Łubianka 5.Łysomice 6.Obrowo	7.Toruń (M) 8.Wielka Nieszawka 9.Zławieś Wielka
44.2	<i>Brodnica</i>	1.Bobrowo 2.Brodnica (M) 3.Brodnica 4.Brzozie	5.Górzno (MW) 6.Grażawy 7.Jabłonowo Pomorskie (MW) 8.Osiek	9.Świedziebnia 10.Wąpielsk 11.Zbiczno
44.3	<i>Chełmno</i>	1.Chełmno (M) 2.Chełmno 3.Kijewo Królewskie	4.Lisewo 5.Papowo Biskupie 6.Stolno	7.Uniślaw
44.4	<i>Golub-Dobrzyń</i>	1.Ciechocin 2.Golub-Dobrzyń (M)	3.Golub-Dobrzyń 4.Kowalewo Pomorskie (MW)	5.Radomin
44.5	<i>Grudziądz</i>	1.Grudziądz (M) 2.Grudziądz	3.Gruża 4.Łasin (MW)	5.Rogóźno 6.Świecie nad Osą
44.6	<i>Nowe Miasto Lubawskie</i>	1.Biskupiec 2.Grodziczno	3.Kurzętnik 4.Nowe Miasto Lubawskie (M)	5.Nowe Miasto Lubawskie
44.7	<i>Wąbrzeźno</i>	1.Dębowa Łąka 2.Książki	3.Płużnica 4.Radzyń Chełmiński (MW)	5.Wąbrzeźno (M) 6.Wąbrzeźno

WSN: AB=74		SN WAŁBRZYCH		TABLICA: S - 45/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
45.1	<i>Wałbrzych</i>	1.Boguszów-Gorce (M) 2.Czarny Bór 3.Głuszycza (MW) 4.Jedlina-Zdrój (M)	5.Mieroszów (MW) 6.Stare Bogaczowice 7.Szczawno-Zdrój (M) 8.Świebodzice (M)	9.Walim 10.Wałbrzych (M)
45.2	<i>Bystrzyca Kłodzka</i>	1.Bystrzyca Kłodzka (MW) 2.Łądek-Zdrój (MW)	3.Międzylesie (MW) 4.Stronie Śląskie (MW)	
45.3	<i>Dzierżoniów</i>	1.Bielawa (M) 2.Dzierżoniów (M) 3.Dzierżoniów	4.Łągiewniki 5.Niemcza (MW) 6.Pieszycze (M)	7. Piława Górna (M)
45.4	<i>Kłodzko</i>	1.Duszniki-Zdrój (M) 2.Kłodzko (M) 3.Kłodzko	4.Kudowa-Zdrój (M) 5.Lewin Kłodzki 6.Polanica-Zdrój (M)	7.Szczytna (MW)
45.5	<i>Nowa Ruda</i>	1.Nowa Ruda (M) 2.Nowa Ruda	3.Radków (MW)	

45.6	<i>Świdnica</i>	1.Dobromierz 2.Jaworzyna Śląska (MW) 3.Marcinowice	4.Strzegom (MW) 5.Świdnica (M) 6.Świdnica	7.Żarów (MW)
45.7	<i>Ząbkowice Śląskie</i>	1.Bardo (MW) 2.Cieptowody 3.Kamieniec Ząbkowicki	4.Stoszowice 5.Ząbkowice Śląskie (MW) 6.Ziębice (MW)	7.Złoty Stok (MW)

WSN: AB=54		SN WŁOCLAWEK		TABLICA: S - 46/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
46.1	<i>Włocławek</i>	1.Bądkowo 2.Bobrowniki 3.Brześć Kujawski (MW)	4.Dobrzyń nad Wisłą (MW) 5.Fabianki 6.Lubanie	7.Włocławek (M) 8.Włocławek
46.2	<i>Aleksandrów Kujawski</i>	1.Aleksandrów Kujawski (M) 2.Aleksandrów Kujawski 3.Ciechocinek (M)	4.Koneck 5.Raciążek 6.Nieszawa (M)	7.Waganiec 8.Zakrzewo
46.3	<i>Kowal</i>	1.Baruchowo 2.Choceń	3.Chodecz (MW) 4.Lubień Kujawski (MW)	5.Kowal (M) 6.Kowal
46.4	<i>Lipno</i>	1.Chrostkowo 2.Czernikowo 3.Kikół	4.Lipno (M) 5.Lipno 6.Skępe (MW)	7.Tłuchowo 8.Wielgie
46.5	<i>Lubraniec</i>	1.Boniewo 2.Izbica Kujawska (MW)	3.Lubraniec (MW) 4.Topólka	
46.6	<i>Radziejów</i>	1.Bytoń 2.Dobre	3.Osięciny 4.Piotrków Kujawski (MW)	5.Radziejów (M) 6.Radziejów
46.7	<i>Rypin</i>	1.Brzuze 2.Rogowo	3.Rypin (M) 4.Rypin	5.Skrwilno 6.Zbójno

WSN: AB=71		SN WROCLAW		TABLICA: S - 47/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
47.1	<i>Wrocław</i>	1.Jordanów Śląski 2.Kąty Wrocławskie (MW) 3.Kobierzyce	4.Mietków 5.Sobótka (MW) 6.Święta Katarzyna (MW)	7.Wrocław (M) 8.Żórawina
47.2	<i>Jelcz-Laskowice</i>	1.Czernica 2.Jelcz-Laskowice (MW)		
47.3	<i>Milicz</i>	1.Cieszków 2.Krośnice	3.Milicz (MW)	
47.4	<i>Oborniki Śląskie</i>	1.Oborniki Śląskie (MW)		
47.5	<i>Oleśnica</i>	1.Bierutów (MW) 2.Długoleś	3.Dobroszyce 4.Oleśnica (M)	5.Oleśnica 6.Twardogóra (MW)
47.6	<i>Oława</i>	1.Domaniów 2.Oława (M)	3.Oława	

47.7	<i>Strzelin</i>	1. Borów 2. Kondratowice	3. Przeworno 4. Strzelin (MW)	5. Wiązów (MW)
47.8	<i>Środa Śląska</i>	1. Kostomłoty 2. Malczyce	3. Miękinia 4. Środa Śląska (MW)	5. Udanin
47.9	<i>Trzebnica</i>	1. Prusice (M) 2. Prusice 3. Trzebnica (MW)	4. Wisznia Mała 5. Zawonia	
47.10	<i>Wołów</i>	1. Brzeg Dolny (MW) 2. Wińsko	3. Wołów (MW)	
47.11	<i>Żmigród</i>	1. Żmigród (MW)		

WSN: AB=84		SN ZAMOŚĆ		TABLICA: S - 48/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
48.1	<i>Zamość</i>	1. Adamów 2. Izbica 3. Komarów-Osada 4. Łabunie	5. Miączyn 6. Nielisz 7. Sitno 8. Skierbieszów	9. Stary Zamość 10. Zamość (M) 11. Zamość
48.2	<i>Biłgoraj</i>	1. Aleksandrów 2. Biłgoraj (M) 3. Biłgoraj 4. Biszczka 5. Frampol (MW)	6. Goraj 7. Józefów (MW) 8. Księżpol 9. Łukowa 10. Obsza	11. Potok Górny 12. Tarnogród (MW) 13. Teresopol
48.3	<i>Hrubieszów</i>	1. Dołhobyczów 2. Grabowiec 3. Horodło	4. Hrubieszów (M) 5. Hrubieszów 6. Mircze	7. Trzeszczany 8. Uchanie 9. Werbkowice
48.4	<i>Szczebrzeszyn</i>	1. Radecznicza 2. Sułów	3. Szczebrzeszyn (MW) 4. Zwierzyniec (MW)	
48.5	<i>Tomaszów Lubelski</i>	1. Bełzec 2. Jarczów 3. Krasnobród (MW) 4. Krynice 5. Lubycza Królewska	6. Łaszczów 7. Rachanie 8. Susiec 9. Tarnawatka 10. Telatyn	11. Tomaszów Lubelski (M) 12. Tomaszów Lubelski 13. Tyszowce (M) 14. Tyszowce 15. Ulhówek
48.6	<i>Żółkiewka</i>	1. Gorzków 2. Rudnik	3. Turobin 4. Wysokie	5. Zakrzew 6. Żółkiewka

WSN: AB=68		SN ZIELONA GÓRA		TABLICA: S - 49/49
Nr OT	Nazwa OT	Nazwa gminy		
49.1	<i>Zielona Góra</i>	1. Czerwieńsk (MW) 2. Nowogród Bobrzański (MW)	3. Świdnica 4. Zabór	5. Zielona Góra (M) 6. Zielona Góra
49.2	<i>Gubin</i>	1. Gubin (M) 2. Gubin		

49.3	Krosno Odrzańskie	1. Bobrowice 2. Bytnica	3. Cybinka (MW) 4. Dąbie	5. Krosno Odrzańskie (MW) 6. Maszewo
49.4	Lubsko	1. Brody 2. Jasień (MW)	3. Lubsko (MW)	
49.5	Nowa Sól	1. Bytom Odrzański (MW) 2. Kozuchów (MW) 3. Nowa Sól (M)	4. Nowa Sól 5. Nowe Miasteczko (MW) 6. Otyń	7. Siedlisko 8. Sława (M) 9. Sława
49.6	Sulechów	1. Babimost (MW) 2. Bojadła	3. Kargowa (MW) 4. Kolsko	5. Sulechów (MW) 6. Trzebiechów
49.7	Szprotawa	1. Małomice (MW) 2. Niegosławice	3. Szprotawa (MW)	
49.8	Świebodzin	1. Lubrza 2. Łagów	3. Skąpe 4. Szczaniec	5. Świebodzin (MW) 6. Torzym (MW)
49.9	Wolsztyn	1. Siedlec 2. Wolsztyn (MW)	3. Zbąszynek (MW)	
49.10	Żagań	1. Brzeźnica 2. Gozdnica (M)	3. Iłowa (MW) 4. Wymiarki	5. Żagań (M) 6. Żagań
49.11	Żary	1. Lipinki Łużyckie 2. Łęknica (M) 3. Przewóz	4. Trzebieł 5. Tuplice 6. Żary (M)	7. Żary

Objaśnienia: (MW) - oznacza gminę miejsko-wiejską, na terenie której jedna z miejscowości posiada status miasta

(M) - gmina miejska o statusie miasta

WSN - wskaźnik strefy numeracyjnej, cyfry poszczególnych WSN oznaczone są literami AB

SN - strefa numeracyjna

OT - okręg telefoniczny

**Rozporządzenie
Ministra Infrastruktury¹⁾**

z dnia2004 r.

**w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących gospodarowania numeracją
w publicznych sieciach telefonicznych**

Na podstawie art. 119 ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia..... – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr....., poz. z 200...r.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telefonicznych, stanowiące załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – łączność, na podstawie §1 ust.2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232 poz. 2322).

Uzasadnienie

Zgodnie z delegacją zawartą w art. 119 ust. 9 pkt. 2 ustawy z dnia2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr....., poz.....) minister właściwy do spraw łączności jest zobligowany do określenia szczegółowych wymagań dotyczących gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telefonicznych, uwzględniając obecne i prognozowane potrzeby przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz użytkowników, ustalenia europejskich organizacji telekomunikacyjnych, w szczególności dotyczące długoterminowych, ogólnoeuropejskich planów numeracji, a także postanowienia umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną.

W Polsce bezpośrednio stosuje się Konstytucję Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego oraz Międzynarodowy Regulamin Telekomunikacyjny. Rozporządzenie uwzględnia więc zalecenie ITU-T E-164 Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (International Telecommunication Union – ITU), określające m. in. maksymalną liczbę cyfr w numerach stosowanych w sieciach telefonicznych.

Gospodarowanie zasobami numeracji jest również zgodne z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia.....2004 r. w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych, (Dz. U. Nr....., poz.....).

Szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania zasobami numeracji obejmują dokonywanie przydziałów pierwotnych numeracji przez Prezesa URTiP, zgodnie z art. 119 ust. 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Wymagania określają jakie rodzaje numeracji i jakie minimalne bloki numeracji mogą być przydzielane przedsiębiorcom i podmiotom, o których mowa w art. 4 ust.1, 2, 4 i 8 Prawa telekomunikacyjnego..

Tematyka będąca przedmiotem rozporządzenia nie jest objęta prawem Unii Europejskiej. Każde państwo członkowskie Unii Europejskiej wydaje w tym zakresie własne przepisy.

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty na które oddziałuje rozporządzenie

Podmiotami, do których jest adresowane rozporządzenie są podmioty eksploatujące sieci telekomunikacyjne.

II. Konsultacje społeczne.

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia będzie umieszczony na stronach internetowych Ministerstwa Infrastruktury oraz będzie przedmiotem dyskusji z podmiotami zrzeszonymi w izbach gospodarczych, takich jak: KIGEiT, PIIiT w ramach konferencji środowiskowej.

III.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych (w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego), rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, jak również na sytuację i rozwój regionów.

**Szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją
w publicznych sieciach telefonicznych¹⁾**

1. Szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telefonicznych stosuje się do numeracji:
 - 1) abonenckiej w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej;
 - 2) abonenckiej w ruchomej publicznej sieci telefonicznej;
 - 3) abonenckich usług specjalnych, zwaną dalej „AUS”;
 - 4) dostępu do sieci operatorów świadczących usługi przez numer dostępu zwaną dalej „NDS”;
 - 5) dostępu do sieci teleinformatycznych, zwaną dalej „NDSI”;
 - 6) dostępu do usług sieci inteligentnych, zwaną dalej „NDIN”.
2. Wymagania jakim powinno odpowiadać gospodarowanie numeracją abonencką w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej:
 - 1) minimalny przydzielony operatorowi blok numerów, zwanych dalej „NN”, powinien składać się z 1000 NN o tych samych cyfrach SPQM, gdzie symbole literowe SPQM oznaczają początkowe cyfry przydzielonego bloku numerów, przy czym symbolowi literowemu „M” odpowiada tysiąc NN;
 - 2) przydzielony zakres numeracji powinien stanowić wielokrotność 1000 NN.
3. Wymagania jakim powinno odpowiadać gospodarowanie numeracją abonencką w ruchomej publicznej sieci telefonicznej:
 - 1) operatorowi ruchomej publicznej sieci telefonicznej przydziela się wskaźnik (wyróżnik) sieci od 2 do 5 cyfr;
 - 2) stosuje się jednolitą 9-cyfrową numerację krajową abonentów o formacie ABSPQMCDU, gdzie symbole literowe oznaczają kolejne cyfry w numerze krajowym zakończenia sieci;
 - 3) minimalny przydzielony operatorowi blok numerów powinien składać się z 100 000 NN o tych samych cyfrach ABSP;
 - 4) przydzielony zakres numeracji powinien stanowić wielokrotność 100 000 NN;
 - 5) dopuszcza się przydzielanie bloków $n \times 10\,000$ NN operatorowi posiadającemu zezwolenie telekomunikacyjne bez określenia warunków wykorzystywania częstotliwości.
4. Wymagania jakim powinno odpowiadać gospodarowanie numeracją AUS:
 - 1) numery AUS przydziela się operatorowi stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej lub innej sieci współpracującej ze stacjonarną publiczną siecią telefoniczną;

¹⁾ Numeracja jest zgodna z zaleceniem E - 164 Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (International Telecommunication Union - ITU).

- 2) numery AUS mogą być przydzielane i udostępniane jedynie dla usług świadczonych całodobowo.
5. Wymagania jakim powinno odpowiadać gospodarowanie numeracją NDS:
 - 1) operatorowi, który na podstawie zezwolenia telekomunikacyjnego świadczy na obszarze całego kraju usługi w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych przydziela się 4-cyfrowy lub 5-cyfrowy numer NDS;
 - 2) operatorowi, który na podstawie zgłoszenia działalności telekomunikacyjnej świadczy na obszarze całego kraju usługi w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych wykorzystując infrastrukturę telekomunikacyjną uprawnionych operatorów przydziela się 5-cyfrowy numer NDS.
 6. Wymagania jakim powinno odpowiadać gospodarowanie numeracją NDSI:
 - 1) operatorowi uprawnionemu do świadczenia usługi zapewnienia dostępu do sieci teleinformatycznych, w tym do Internetu, świadczonej za pomocą łączy komutowanych w sieciach uprawnionych operatorów, przydziela się nie więcej niż dwa numery NDSI, z zastrzeżeniem pkt 2;
 - 2) operatorowi, o którym mowa w pkt 1, mogą być przydzielone dodatkowe numery NDSI w szczególności dla:
 - a) świadczenia usług telekomunikacyjnych wymagających oddzielnych wiązek łączy do sieci tego operatora,
 - b) świadczenia usług telekomunikacyjnych zaliczanych i rozliczanych odmiennie od innych usług.
 7. Wymagania jakim powinno odpowiadać gospodarowanie numeracją NDIN:
 - 1) numeracja NDIN jest przydzielana operatorom eksploatującym publiczne sieci telefoniczne na podstawie zezwolenia telekomunikacyjnego obejmującego obszar całego kraju;
 - 2) minimalny przydzielony blok numerów NDIN powinien składać się z 1000 NN o tych samych cyfrach ABSPQM;
 - 3) przydzielone numery NDIN powinny stanowić wielokrotność minimalnego bloku numerów.
 8. Cofnięcie przydziału numeracji może dotyczyć minimalnych bloków określonych w zasadach przydziału dla odpowiedniego rodzaju numeracji lub ich wielokrotności.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY ¹⁾**

z dnia..... 2004 r.

**w sprawie rodzajów pozwoleń dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej, wymagań
niezbędnych do ich uzyskania oraz okresów ich ważności**

Na podstawie art. 141 ust. 4 projektu ustawy z dnia 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia określają, zgodnie z Regulaminem Radiokomunikacyjnym, stanowiącym dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, sporządzone w Genewie dnia 22 grudnia 1992 r. (Dz. U. z 1998 r. Nr 35, poz. 196), a także z zaleceniami Europejskiej Konferencji Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych (CEPT):

- 1) rodzaje pozwoleń dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej, zwanych dalej "pozwoleńiami", na używanie urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo – odbiorczych;
- 2) wymagania niezbędne do uzyskania pozwolenia;
- 3) okresy ich ważności.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) radiostacja amatorska - urządzenie radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze wraz z systemem antenowym używane w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej;
- 2) radiostacja amatorska bezobsługowa - automatyczna radiostacja amatorska wraz z systemem antenowym;
- 3) świadectwo równoważne – świadectwo zgodne z zaleceniem CEPT T/R 61-02 (HAREC) wydane przez uprawniony do tego organ zagraniczny.

§ 3. Ustala się następujące rodzaje pozwoleń:

- 1) pozwolenie kategorii 1, uprawniające do używania radiostacji amatorskich pracujących we wszystkich zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości:
 - a) o maksymalnej mocy wyjściowej nadajnika 150 W;
 - b) o maksymalnej mocy wyjściowej nadajnika 500 W, z tym że maksymalna moc wyjściowa nadajnika może być trzykrotnie wyższa, w przypadku używania radiostacji amatorskiej w celu przeprowadzenia eksperymentu technicznego, udziału w zawodach lub konkursach międzynarodowych.
- 2) pozwolenie kategorii 2, uprawniające do używania radiostacji amatorskich pracujących z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 50 W w zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości, wyższych od 30 MHz;
- 3) pozwolenie kategorii 3, uprawniające do używania radiostacji amatorskich pracujących z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 15 W, w następujących zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości: 3550-3750 kHz, 14050-14150 kHz, 21050-21200 kHz, 28050-28500 kHz, 50-52 MHz, 144-146 MHz i 430-440 MHz;
- 4) pozwolenie kategorii 4, uprawniające do używania radiostacji amatorskich pracujących z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 15 W, w następujących zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służby

radiokomunikacyjnej amatorskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określonych w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości: 144-146 MHz i 430-440 MHz;

- 5) pozwolenie kategorii 5, uprawniające do używania radiostacji amatorskich bezobsługowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracujących:
- w zakresach do 30 MHz z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 50 W;
 - w zakresach powyżej 30 MHz z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 10 W.

§ 4.1. Pozwolenie kategorii 1 z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 150 W wydaje się osobie fizycznej, która posiada świadectwo klasy A operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej zgodne z rozporządzeniem w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych – rozporządzenie Ministra Łączności z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych (Dz. U. Nr 57 z 2001 r., poz. 599) – zwanym dalej “rozporządzeniem o świadectwach”, lub równoważne świadectwo zgodne z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi.

2. Pozwolenie kategorii 1 z maksymalną mocą wyjściową nadajnika 500 W wydaje się osobie fizycznej, która spełnia wymagania o których mowa w ust. 1 oraz posiada pozwolenie w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej co najmniej od 10 lat.

§ 5. Pozwolenie kategorii 2 wydaje się osobie fizycznej, która posiada świadectwo klasy B operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej zgodne z rozporządzeniem o świadectwach lub równoważne świadectwo zgodne z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi.

§ 6. Pozwolenie kategorii 3 lub 4 wydaje się osobie fizycznej która posiada świadectwo odpowiednio klasy C lub D operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej zgodne z rozporządzeniem o świadectwach.

§ 7. Pozwolenie kategorii 5 wydaje się osobie fizycznej, która :

- posiada pozwolenie kategorii 1 lub 2, przy czym posiadanie pozwolenia kategorii 2 upoważnia do ubiegania się o pozwolenie na pracę radiostacji amatorskiej bezobsługowej wyłącznie w zakresach amatorskich powyżej 30 MHz z maksymalną mocą 10 W;
- ukończyła 18 lat.

§ 8. Pozwolenie kategorii 1 lub 2 wydaje się osobie prawnej, w tym terenowej jednostce organizacyjnej stowarzyszenia, a także stowarzyszeniu zwykłemu działającemu na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. - Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855 oraz z 2003 r. Dz. U. Nr 96, poz. 874), która :

- przedłoży pisemną deklarację trzech osób fizycznych posiadających pozwolenia (dla kategorii 1 pozwolenia kategorii 1, dla kategorii 2 pozwolenia kategorii 1 lub 2) na pełnienie funkcji osób odpowiedzialnych za pracę radiostacji, z których jedna pełni funkcję kierownika radiostacji;
- przedłoży pisemną zgodę właściciela lub zarządcy budynku lub innego obiektu, w którym ma być zainstalowana radiostacja amatorska.

§ 9. Pozwolenie kategorii 5 wydaje się osobie prawnej, w tym terenowej jednostce organizacyjnej stowarzyszenia, a także stowarzyszeniu zwykłemu działającemu na podstawie ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r - Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 855 oraz z 2003 r. Dz. U. Nr 96, poz. 874), która :

- przedłoży pisemną zgodę osoby fizycznej, posiadającej pozwolenie kategorii 1 lub 2, na pełnienie funkcji osoby odpowiedzialnej za pracę radiostacji,;
- przedłoży pisemną zgodę właściciela lub zarządcy budynku lub innego obiektu, w którym ma być zainstalowana radiostacja amatorska bezobsługowa.

§ 10.1. Pozwolenia kategorii 1 z maksymalną mocą wyjściową 150 W wydaje się osobie, która nie posiada świadectwa operatora zgodnego z rozporządzeniem o świadectwach lub świadectwa równoważnego, a posiada pozwolenie wydane przez właściwy do tego organ zagraniczny nadające mu, co najmniej, uprawnienia określone w § 3 pkt 1.

2. Pozwolenia kategorii 2 wydaje się osobie, która nie posiada świadectwa operatora zgodnego z rozporządzeniem o świadectwach lub świadectwa równoważnego, a posiada pozwolenie wydane przez właściwy do tego organ zagraniczny nadające mu, co najmniej, uprawnienia określone w § 3 pkt 2.

§ 11.1. Pozwolenia wydaje się:

- na okres 50 lat - w przypadku pozwoleń kategorii 1 – 4, z zastrzeżeniem ust.2;
- na okres 5 lat - w przypadku pozwoleń kategorii 5 oraz pozwoleń kategorii 1 i 2 dla osób prawnych, oraz pozwoleń ,

o których mowa w § 10.

2. W przypadku pozwolenia kategorii 1, uprawniającego do używania radiostacji amatorskich o maksymalnej mocy wyjściowej większej niż 500 W, o którym mowa w § 3 pkt 1 lit. B. – pozwolenie wydaje się na okres nie przekraczający 12 miesięcy.

§ 12. Uzyskanie pozwolenia przez osobę, która nie ukończyła 18 lat, wymaga uprzedniego wyrażenia pisemnej zgody przez jej przedstawiciela ustawowego.

§ 13.1 Wymianie na pozwolenia określone w rozporządzeniu podlegają zezwolenia upoważniające do używania urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej wydane na czas nieokreślony przed 1 stycznia 2001 r.

2. Zezwolenia upoważniające do używania urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej wydane na czas określony zachowują ważność przez okres, na który zostały wydane.

3. Zezwolenia o których mowa w ust.1 nie wymienione w okresie 12 miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia tracą ważność.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER INFRASTRUKTURY

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359, Nr 232, poz. 2322).

UZASADNIENIE

Proponowane rozporządzenie, zgodnie z delegacją zawartą w art. 141 ust. 4 projektu ustawy z dnia2004 r. - Prawo telekomunikacyjne, określa pozwolenia na używanie radiokomunikacyjnych urządzeń nadawczych lub nadawczo-odbiorczych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, ich rodzaje, warunki uzyskania danego rodzaju pozwolenia oraz okresy ważności pozwoleń radiowych, w zależności od rodzaju posiadanego przez wnioskodawcę świadectwa operatora urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej.

Ze względu na rosnącą ilość wydawanych pozwoleń na używanie amatorskich urządzeń nadawczych i nadawczo-odbiorczych występuje konieczność ostatecznego uregulowania prawnego. Dotychczas przedmiotowe sprawy nie były regulowane aktem tej rangi. Ze względu na luki prawne odpowiednich zapisów w art. 9 ust. 5 ustawy o łączności z roku 1990, przedmiotowe rozporządzenie nie mogło być wydane. Dopiero dzięki nowelizacji ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne, stało się możliwe wydanie przedmiotowego aktu, który będzie stanowił podstawę działalności służby radiokomunikacyjnej amatorskiej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

Proponowany tekst nie narusza wprowadzonych przez dwie znaczące instytucje międzynarodowe uregulowań prawnych:

1. przepisów Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU) oraz

2. zaleceń Europejskiej Konferencji Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych (CEPT).

Polska Administracja Łączności jest członkiem obu w/w instytucji i zobowiązana jest do wprowadzenia na terenie Rzeczypospolitej Polskiej proponowanych przez nie uregulowań prawnych.

Wydawanie pozwoleń na używanie radiokomunikacyjnych urządzeń nadawczych lub nadawczo - odbiorczych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej dla osób z krajów nie będących członkami CEPT reguluje § 10.

Zapis § 13.1. dotyczący wymiany zezwoleń do używania urządzeń nadawczych lub nadawczo - odbiorczych w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej wydanych na czas nieokreślony przed 1 stycznia 2001 r. jest konieczny ze względu na brzmienie art. 18 ust 2a dodanego ustawą z dnia 22 maja 2003 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne, który zawiera wskazanie, że minister właściwy do spraw łączności – w rozporządzeniu powinien określić m.in. “okres ważności pozwoleń” dla służby radiokomunikacyjnej amatorskiej.

Wymiana w/w zezwoleń jest konieczna również ze względu na to, że stare zezwolenia nie zawierają wyszczególnionych przedziałów częstotliwości.

Regulacje zamieszczone w projekcie rozporządzenia nie kolidują również z regulacjami Unii Europejskiej.

Przedłożony projekt rozporządzenia jest również zgodny z podstawowymi uregulowaniami prawnymi Międzynarodowego Związku Radioamatorskiego (IARU), które formułują przepisy mające zastosowanie w regulacjach prawnych państw członkowskich. Są one stosowane w przewidzianych przez ITU zakresach częstotliwości przekazanych Regulaminem Radiokomunikacyjnym ITU służbie amatorskiej.

Projekt przedmiotowego rozporządzenia został uzgodniony w ramach uzgodnień środowiskowych z Zarządem Głównym Polskiego Związku Krótkofalowców. Polski Związek Krótkofalowców, jako jedyna organizacja polska, która jest członkiem Międzynarodowego Związku Radioamatorskiego (IARU), reprezentuje ruch krótkofalarski w kraju i za granicą.

Przedmiotowe rozporządzenie jest spójne z rozporządzeniem Ministra Łączności z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie świadectw operatora urządzeń radiowych (Dz. U. Nr 57, poz.599).

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty na które oddziałuje rozporządzenie

Podmiotami, do których adresowane jest rozporządzenie są osoby ubiegające się o pozwolenie na używanie urządzeń radiowych w służbie amatorskiej oraz organ administracji właściwy w sprawie wydawania tych pozwoleń, tj. Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

II. Konsultacje społeczne.

Projekt przedmiotowego rozporządzenia został uzgodniony w ramach uzgodnień środowiskowych z Zarządem Głównym Polskiego Związku Krótkofalowców.

III. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżet samorządu terytorialnego.

Wejście w życie projektu powyższego rozporządzenia Ministra Infrastruktury nie spowoduje skutków dla dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.

IV. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Powyższe rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

V. Wpływ regulacji na zdrowie ludzi.

Powyższe rozporządzenie nie będzie miało wpływu na zdrowie ludzi.

VI. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Powyższe rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

VII. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Powyższe rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

**Rozporządzenie
Ministra Infrastruktury¹⁾**

z dnia 2004 r.

w sprawie sposobu i wzoru oznakowania znakiem ostrzegawczym urządzeń radiowych
stanowiących urządzenia klasy 2²⁾

Na podstawie art. 147 ust. 5 ustawy z dnia 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób i wzór oznakowania znakiem ostrzegawczym urządzeń radiowych stanowiących urządzenia klasy 2,
- 2) wzór znaku ostrzegawczego.

§ 2. 1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel przed wprowadzeniem do obrotu urządzenia radiowego stanowiącego urządzenie klasy 2 znakuje urządzenie znakiem ostrzegawczym.

2. Oznakowanie znakiem ostrzegawczym umieszcza się w sposób czytelny i trwały:

- 1) na urządzeniu lub jego tablicy znamionowej;
- 2) na opakowaniu urządzenia;
- 3) w instrukcji obsługi;
- 4) w dokumencie gwarancyjnym dołączonym do urządzenia.

3. Oznakowanie znakiem ostrzegawczym powinno być umieszczone również w dokumentach zawierających informacje o przeznaczeniu danego urządzenia i ograniczeniach w jego użytkowaniu.

§ 3. 1. Wzór znaku ostrzegawczego określa załącznik do rozporządzenia.

2. Znak ostrzegawczy powinien mieć wysokość taką samą, jak znak zgodności umieszczany na urządzeniu na podstawie przepisów odrębnych.

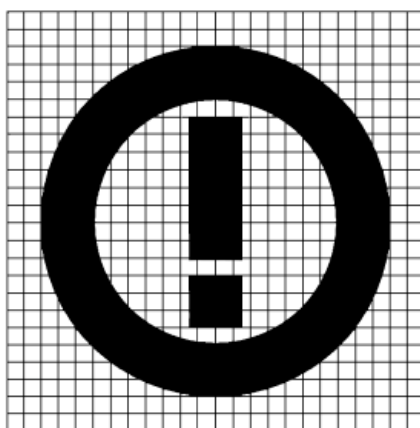
§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165 i Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

²⁾ Dyrektywa 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiokomunikacyjnych i telekomunikacyjnych urządzeń końcowych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności, w zakresie nie objętym ustawą o systemie oceny zgodności.

WZÓR ZNAKU OSTRZEGAWCZEGO

1. Proporcje podane na rysunku muszą być zachowane zarówno przy zwiększaniu, jak i zmniejszaniu rozmiarów znaku.
2. Wysokość znaku ostrzegawczego nie może być mniejsza, niż 5 mm, chyba że nie jest to możliwe z powodu konstrukcji urządzenia.
3. Wysokość znaku ostrzegawczego powinna być taka sama, jak znaku zgodności.

Uzasadnienie

Rozporządzenie niniejsze stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 147 ust. 5 ustawy z dnia 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr, poz.). Niniejsze rozporządzenie nie było poprzedzone wcześniejszą regulacją.

Rozporządzenie określa sposób i wzór oznakowania urządzeń radiowych należących do klasy 2 urządzeń zdefiniowanej w art. 147 ust. 1 ustawy. Są to urządzenia radiowe, co do których mogą być stosowane ograniczenia w ich użytkowaniu na terytorium danego państwa ze względu na pracę w zakresie częstotliwości niezharmonizowanych. Urządzenia zaliczane do wymienionej klasy urządzeń muszą być oznakowane znakiem ostrzegawczym przed wprowadzeniem ich do obrotu. Zarówno rozporządzenie jak i art. 147 ustawy stanowią

implementację odpowiednich zapisów unijnej Dyrektywy Nr 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiowych i telekomunikacyjnych urządzeń końcowych – są to art. 6 ust. 3, załącznik VII ust. 5 i decyzja Komisji z dnia 6 kwietnia 2000 r. dotycząca podziału urządzeń na klasy i oznakowania urządzeń należących do klasy 2 podjęta w trybie przewidzianym w dyrektywie. W § 2 określono sposób i miejsce umieszczenia znaku ostrzegawczego, którego wzór został określony w załączniku do rozporządzenia i jest zgodny z wzorem przyjętym w państwach członkowskich UE według ww. decyzji Komisji.

Oznakowanie znakiem ostrzegawczym stanowi uzupełnienie zasad oznakowania urządzeń znakiem zgodności z zasadniczymi wymaganiami, które regulują przepisy odrębne wydane na podstawie ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360 z późn. zm.).

Ponadto przepisy rozporządzenia odnoszące się do szczególnej grupy urządzeń stanowią uzupełnienie przepisów wydanych na mocy art. 148 ust. 3 ustawy zobowiązujących producentów i osoby wprowadzające urządzenie do obrotu do powiadamiania Prezesa URTiP o zamiarze wprowadzenia do obrotu urządzenia radiowego.

Kwestia ustalenia, czy dane urządzenie radiowe stanowi urządzenie klasy 1, czy klasy 2 należy do producenta i może być rozwiązana przy wykorzystaniu informacji publikowanych przez Prezesa URTiP na stronach internetowych Urzędu na podstawie art. 147 ust. 4 ustawy. Wdrożenie niniejszego rozporządzenia wymagać będzie zorganizowania w Urzędzie Regulacji Telekomunikacji i Poczty odpowiedniego trybu publikowania aktualnych informacji o urządzeniach stanowiących urządzenia klasy 1 – pozostałe należą do klasy 2. Rozporządzenie ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. Jest to czas konieczny a zarazem wystarczający dla podmiotów wprowadzających urządzenia do obrotu na zapoznanie się z formą i treścią zawiadomienia. Dla podmiotów zagranicznych, będzie to czas na przygotowanie (przetłumaczenie) odpowiednich dokumentów w języku polskim.

**Rozporządzenie
Ministra Infrastruktury¹⁾**

z dnia 2004 r.

w sprawie urządzeń radiowych, objętych obowiązkiem zawiadomienia
Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty o zamiarze wprowadzenia ich do obrotu

Na podstawie art. 148 ust. 3 ustawy z dnia 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Obowiązkowi zawiadomienia Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, o zamiarze wprowadzenia do obrotu podlegają następujące rodzaje urządzeń radiowych:

- 1) nadawcze;
- 2) nadawczo-odbiorcze

zwane dalej „urządzeniami”.

2. Obowiązkowi, o którym mowa w ust. 1, podlegają urządzenia, dla których warunki wykorzystania częstotliwości na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i w krajach członkowskich Unii Europejskiej nie są zharmonizowane.

§ 2.1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do urządzeń, do pracy których na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i w krajach członkowskich Unii Europejskiej wykorzystywane są jednakowe zakresy częstotliwości oraz obowiązują jednakowe wymagania dotyczące podstawowych parametrów technicznych urządzeń, takich jak: moc, częstotliwość, szerokość pasma, cykle pracy.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do urządzeń, które spełniają warunki, o których mowa w ust. 1, oraz których praca odbywa się w warunkach sterowania siecią telekomunikacyjną, co dotyczy w szczególności:

- 1) stacji ruchomych systemu GSM;
- 2) stacji ruchomych systemu TETRA;
- 3) stacji ruchomych systemu UMTS;
- 4) stacji ruchomych systemu TETS.

§ 3.1. Ustala się wzór formularza zawiadomienia o zamiarze wprowadzenia urządzenia do obrotu, zwanego dalej „zawiadomieniem”, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

2. Zawiadomienie powinno zawierać informacje określone w formularzu zawiadomienia.

§ 4. 1. Zawiadomienie składa się w formie pisemnej lub drogą elektroniczną.

2. Prezes URTiP, w ciągu 21 dni od dnia dokonania zawiadomienia informuje na piśmie składającego zawiadomienie o przyjęciu zawiadomienia z zastrzeżeniem, że urządzenie objęte zawiadomieniem może powodować zaburzenia elektromagnetyczne w pracy innych urządzeń w określonych zakresach częstotliwości.

3. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, zawiadomienie uważa się za przyjęte bez zastrzeżeń.

§ 5. 1. Prezes URTiP może zwrócić zawiadomienie w celu uzupełnienia lub poprawienia, w ciągu 7 dni od dnia jego otrzymania.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zawiadomienie uważa się za dokonane od momentu otrzymania przez Prezesa URTiP uzupełnionego lub poprawionego zawiadomienia. Przepisy §4 stosuje się odpowiednio.

3. Jeżeli w treści zawiadomienia nie wskazano adresu albo siedziby podmiotu wprowadzającego urządzenie radiowe do obrotu lub osoby upoważnionej do kontaktów w imieniu podmiotu wprowadzającego urządzenie radiowe do obrotu i nie ma możliwości ustalenia tego adresu lub siedziby na podstawie posiadanych przez Prezesa URTiP danych, zawiadomienie uważa się za bezskuteczne.

§ 6 Dokonanie zmiany treści zawiadomienia wymaga złożenia nowego zawiadomienia.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Infrastruktury

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165 i Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

ZAWIADOMIENIE ⁱⁱ
o zamiarze wprowadzenia do obrotu urządzenia radiowego.

Część A. Dane dotyczące podmiotu wprowadzającego urządzenie radiowe do obrotuⁱⁱⁱ.

Lp	Dane podmiotu wprowadzającego urządzenie radiowe do obrotu.	
1.	Imię i nazwisko lub nazwa i forma prawna działalności	
	Numer dowodu osobistego lub innego dokumentu potwierdzającego tożsamość, numer z właściwego rejestru.	
2.	Adres, siedziba.	
	Ulica	
	Miejscowość	
	Kod pocztowy	
	Państwo	
	Telefon / Fax	
	E-Mail	
3.	Osoba upoważniona do kontaktów w imieniu podmiotu wprowadzającego urządzenie radiowe do obrotu.	
	Imię i Nazwisko	
	Adres do korespondencji	
	Telefon / Fax	
	E-Mail	
4.	Producent urządzenia radiowego ^{iv}	
	Nazwa i forma prawna działalności	
	Adres, siedziba producenta.	
	Ulica	
	Miejscowość	
	Kod pocztowy	
	Państwo	
	Telefon / Fax	
E-Mail		
	Strona internetowa	

Część B. Dane urządzenia radiowego wprowadzanego do obrotu.

Lp	Identyfikacja urządzenia radiowego.	
5.	Nazwa	
	Oznaczenie modelu	
6.	Przeznaczenie urządzenia radiowego	
7.	Zakres częstotliwości	
8.	Rodzaj modulacji	
9.	Odstępy kanałowe	
10.	Oznaczenie emisji	
11.	Moc nadawania i zakres mocy*	
12.	Cykle pracy *	
13.	Protokół dostępu kanałowego *	
14.	Kierunek układu dwupiętrowego *	
15.	Typ* i rodzaj anteny	

* Uzupełnić, jeżeli dotyczy danego urządzenia radiowego.

Część C. Informacje dotyczące oceny zgodności urządzenia radiowego z zasadniczymi wymaganiami.

16.	Normy zharmonizowane zastosowane przy ocenie zgodności lub inne dokumenty normatywne.	
17.	Numer jednostki notyfikowanej lub nazwę laboratorium akredytowanego, jeśli brały udział w ocenie zgodności urządzenia radiowego	

Data planowanego wprowadzenia do obrotu:

.....

Część E

Imię i nazwisko/podpis¹ osoby składającej zawiadomienie:

¹ Złożenie własnoręcznego podpisu wymagane jest w przypadku dokonania zawiadomienia w formie pisemnej.

Uzasadnienie

Rozporządzenie niniejsze stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 148 ust. 3 ustawy z dnia 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr, poz.). Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone wcześniejszą regulacją (Dz. U. Nr, poz.) wydaną na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852, z 2001 r. Nr 122, poz. 1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424).

Rozporządzenie określa rodzaje urządzeń radiowych objętych obowiązkiem zawiadomienia Prezesa URTiP co najmniej na 28 dni przed planowanym wprowadzeniem takiego urządzenia do obrotu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, przy czym zawiadomienie powinno zawierać niezbędne informacje dotyczące przeznaczenia, właściwości technicznych i eksploatacyjnych oraz zakresu zastosowania wprowadzanego do obrotu urządzenia radiowego.

Ponadto w rozporządzeniu określa się sposób, zakres i tryb udzielania informacji, w tym wzór formularza zawiadomienia. Zakres informacji objętych formularzem zawiadomienia jest wystarczający do prowadzenia skutecznego nadzoru nad urządzeniami radiowymi wprowadzonymi do obrotu.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej. Ponadto ze względu na to, iż regulacja jest transpozycją Dyrektywy RTTE 1999/5/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w *sprawie urządzeń radiowych i telekomunikacyjnych urządzeń końcowych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności* (tzw. Dyrektywy RTTE) w zakresie art. 6 ust. 4 i art. 9 ust. 5 tej dyrektywy, nie jest możliwe ani zasadne rozważanie alternatywnych rozwiązań.

Artykuł 6 ust. 4 Dyrektywy RTTE obliguje wytwórcę lub osobę odpowiedzialną za wprowadzanie urządzenia na rynek do zawiadamiania krajowej władzy zarządzającej widmem częstotliwości o zamiarze wprowadzenia na rynek urządzenia radiowego pracującego w paśmie częstotliwości, którego wykorzystanie nie jest zharmonizowane na obszarze Wspólnoty.

Artykuł 9 ust. 5 Dyrektywy RTTE stanowi, że Kraj Członkowski może podjąć właściwe kroki zmierzające do zakazu lub ograniczenia wprowadzania na swój rynek urządzeń radiokomunikacyjnych, co do których istnieją rozsądne podstawy do przypuszczeń, że spowodują szkodliwe zakłócenia w pasmach częstotliwości przeznaczonych zarówno dla już istniejących jak i planowanych służbach radiokomunikacyjnych w kraju.

Pasma częstotliwości, których wykorzystanie nie jest zharmonizowane na określonym obszarze są wynikiem dokonywania na poziomie krajowym przeznaczeń częstotliwości radiowych, jak również wprowadzania krajowych przepisów dotyczących różnych wartości parametrów technicznych nadawanych transmisji jak np. moc nadawania, zakresy częstotliwości pracy, szerokości kanałów radiowych czy odstępów międzykanałowych.

Postępowanie wyżej opisane jest zgodne z Regulaminem Radiokomunikacyjnym stanowiącym dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego sporządzone w Genewie dnia 22 grudnia 1992 (Dz. U. z 1998 r. Nr 35, poz. 196 oraz z 2003 r. Nr 10, poz. 111).

Dla zapewnienia właściwej gospodarki widmem częstotliwości oraz właściwej kontroli wyrobów w ramach nadzoru rynku nakłada się na wprowadzających urządzenia do obrotu, obowiązek powiadamiania krajowych władz zarządzających widmem częstotliwości, o zamiarze wprowadzenia na dany rynek urządzeń radiowych użytkujących pasma częstotliwości, w których warunki użytkowania tych urządzeń nie są zharmonizowane.

Wdrożenie postanowień niniejszego rozporządzenia wymagać będzie zorganizowania w Urzędzie Regulacji Telekomunikacji i Poczty komórki organizacyjnej, która będzie realizować zadania związane z przyjmowaniem zgłoszeń.

Rozporządzenie ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. Jest to czas konieczny a zarazem wystarczający dla podmiotów wprowadzających urządzenia do obrotu na zapoznanie się z formą i treścią zawiadomienia. Dla podmiotów zagranicznych, będzie to czas na przygotowanie (przetłumaczenie) odpowiednich dokumentów w języku polskim.

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty na które oddziałuje rozporządzenie

Podmiotem, do którego adresowane jest rozporządzenie jest producent, jego upoważniony przedstawiciel lub importer urządzenia radiowego, przeznaczonego do wprowadzenia do

obrotu a z drugiej strony organ administracji prowadzący nadzór nad tymi urządzeniami, tj. Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

Wejście w życie tego rozporządzenia spowoduje ujednoczenie wymagań dla organu prowadzącego nadzór nad urządzeniami radiowymi w skali kraju z jednoczesnym uwzględnieniem możliwości wykorzystania komunikacji drogą elektroniczną.

II. Konsultacje społeczne.

Projekt zostanie poddany procedurze konsultacji społecznych poprzez zamieszczenie na stronach internetowych Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

Ponadto w ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia będzie przesłany do Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji oraz Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji.

III. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżet samorządu terytorialnego.

Aby Prezes Urzędu mógł wykonywać postanowienia rozporządzenia konieczne będzie utworzenie komórki organizacyjnej w strukturze URTiP, a także odpowiedniej bazy danych. Planowane koszty Urzędu wyniosą ok. 200 000 zł

IV. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Powyższe rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

V. Wpływ regulacji na zdrowie ludzi.

Powyższe rozporządzenie nie będzie miało wpływu na zdrowie ludzi.

VI. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wejście w życie powyższego rozporządzenia ma na celu efektywne wykorzystywanie zasobów częstotliwości oraz zapewnienie kompatybilności elektromagnetycznej urządzeń pracujących w środowisku elektromagnetycznym, co w efekcie zwiększy konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

VII. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Wejście w życie powyższego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

ⁱ Zawiadomienie należy kierować na adres Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty lub właściwego miejscowo, ze względu na siedzibę podmiotu wprowadzającego urządzenie radiowe do obrotu, oddziału okręgowego Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty:

1. Dolnośląski Oddział Okręgowy: dla województwa dolnośląskiego,
2. Kujawsko-Pomorski Oddział Okręgowy: dla województwa kujawsko-pomorskiego,
3. Lubelski Oddział Okręgowy: dla województwa lubelskiego,
4. Lubuski Oddział Okręgowy: dla województwa lubuskiego,
5. Łódzki Oddział Okręgowy: dla województwa łódzkiego,
6. Małopolski Oddział Okręgowy: dla województwa małopolskiego,
7. Mazowiecki Oddział Okręgowy: dla województwa mazowieckiego,
8. Opolski Oddział Okręgowy: dla województwa opolskiego,
9. Podkarpacki Oddział Okręgowy: dla województwa podkarpackiego,
10. Podlaski Oddział Okręgowy: dla województwa podlaskiego,
11. Pomorski Oddział Okręgowy: dla województwa pomorskiego,
12. Śląski Oddział Okręgowy: dla województwa śląskiego,
13. Świętokrzyski Oddział Okręgowy: dla województwa świętokrzyskiego,
14. Warmińsko-Mazurski Oddział Okręgowy: dla województwa warmińsko-mazurskiego,
15. Wielkopolski Oddział Okręgowy: dla województwa wielkopolskiego,
16. Zachodniopomorski Oddział Okręgowy: dla województwa zachodniopomorskiego.

ⁱⁱ Informacje zawarte w zawiadomieniu stanowią podstawę prowadzenia przez Prezesa URTiP nadzoru nad urządzeniami wprowadzonymi do obrotu realizowanego na podstawie art. 117 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. Prawo telekomunikacyjne.

ⁱⁱⁱ Zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360), przez wprowadzenie do obrotu rozumie się przekazanie wyrobu po raz pierwszy w kraju: użytkownikowi, konsumentowi bądź sprzedawcy przez producenta, jego upoważnionego przedstawiciela lub importera.

^{iv} Uzupełnić, jeżeli urządzenie radiowe wprowadza do obrotu importer urządzenia radiowego lub upoważniony przedstawiciel producenta tego urządzenia.

Uzasadnienie

Rozporządzenie niniejsze stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 148 ust. 3 ustawy z dnia 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr, poz.). Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone wcześniejszą regulacją (Dz. U. Nr, poz.) wydaną na podstawie art. 90 ust. 3 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852, z 2001 r. Nr 122, poz. 1321 i Nr 154, poz. 1800 i 1802, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676 i Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 50, poz. 424).

Rozporządzenie określa rodzaje urządzeń radiowych objętych obowiązkiem zawiadomienia Prezesa URTiP co najmniej na 28 dni przed planowanym wprowadzeniem takiego urządzenia do obrotu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, przy czym zawiadomienie powinno zawierać niezbędne informacje dotyczące przeznaczenia, właściwości technicznych i eksploatacyjnych oraz zakresu zastosowania wprowadzanego do obrotu urządzenia radiowego.

Ponadto w rozporządzeniu określa się sposób, zakres i tryb udzielania informacji, w tym wzór formularza zawiadomienia. Zakres informacji objętych formularzem zawiadomienia jest wystarczający do prowadzenia skutecznego nadzoru nad urządzeniami radiowymi wprowadzonymi do obrotu.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej. Ponadto ze względu na to, iż regulacja jest transpozycją Dyrektywy RTTE 1999/5/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 1999 r. w *sprawie urządzeń radiowych i telekomunikacyjnych urządzeń końcowych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności* (tzw. Dyrektywy RTTE) w zakresie art. 6 ust. 4 i art. 9 ust. 5 tej dyrektywy, nie jest możliwe ani zasadne rozważanie alternatywnych rozwiązań.

Artykuł 6 ust. 4 Dyrektywy RTTE obliguje wytwórcę lub osobę odpowiedzialną za wprowadzanie urządzenia na rynek do zawiadamiania krajowej władzy zarządzającej widmem częstotliwości o zamiarze wprowadzenia na rynek urządzenia radiowego pracującego w paśmie częstotliwości, którego wykorzystanie nie jest zharmonizowane na obszarze Wspólnoty.

Artykuł 9 ust. 5 Dyrektywy RTTE stanowi, że Kraj Członkowski może podjąć właściwe kroki zmierzające do zakazu lub ograniczenia wprowadzania na swój rynek urządzeń radiokomunikacyjnych, co do których istnieją rozsądne podstawy do przypuszczeń, że

spowodują szkodliwe zakłócenia w pasmach częstotliwości przeznaczonych zarówno dla już istniejących jak i planowanych służbach radiokomunikacyjnych w kraju.

Pasma częstotliwości, których wykorzystanie nie jest zharmonizowane na określonym obszarze są wynikiem dokonywania na poziomie krajowym przeznaczeń częstotliwości radiowych, jak również wprowadzania krajowych przepisów dotyczących różnych wartości parametrów technicznych nadawanych transmisji jak np. moc nadawania, zakresy częstotliwości pracy, szerokości kanałów radiowych czy odstępów międzykanałowych.

Postępowanie wyżej opisane jest zgodne z Regulaminem Radiokomunikacyjnym stanowiącym dokument uzupełniający Konstytucję i Konwencję Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego sporządzone w Genewie dnia 22 grudnia 1992 (Dz. U. z 1998 r. Nr 35, poz. 196 oraz z 2003 r. Nr 10, poz. 111).

Dla zapewnienia właściwej gospodarki widmem częstotliwości oraz właściwej kontroli wyrobów w ramach nadzoru rynku nakłada się na wprowadzających urządzenia do obrotu, obowiązek powiadamiania krajowych władz zarządzających widmem częstotliwości, o zamiarze wprowadzenia na dany rynek urządzeń radiowych użytkujących pasma częstotliwości, w których warunki użytkowania tych urządzeń nie są zharmonizowane.

Wdrożenie postanowień niniejszego rozporządzenia wymagać będzie zorganizowania w Urzędzie Regulacji Telekomunikacji i Poczty komórki organizacyjnej, która będzie realizować zadania związane z przyjmowaniem zgłoszeń.

Rozporządzenie ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. Jest to czas konieczny a zarazem wystarczający dla podmiotów wprowadzających urządzenia do obrotu na zapoznanie się z formą i treścią zawiadomienia. Dla podmiotów zagranicznych, będzie to czas na przygotowanie (przetłumaczenie) odpowiednich dokumentów w języku polskim.

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty na które oddziałuje rozporządzenie

Podmiotem, do którego adresowane jest rozporządzenie jest producent, jego upoważniony przedstawiciel lub importer urządzenia radiowego, przeznaczonego do wprowadzenia do obrotu a z drugiej strony organ administracji prowadzący nadzór nad tymi urządzeniami, tj. Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

Wejście w życie tego rozporządzenia spowoduje ujednoczenie wymagań dla organu prowadzącego nadzór nad urządzeniami radiowymi w skali kraju z jednoczesnym uwzględnieniem możliwości wykorzystania komunikacji drogą elektroniczną.

II. Konsultacje społeczne.

Projekt zostanie poddany procedurze konsultacji społecznych poprzez zamieszczenie na stronach internetowych Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

Ponadto w ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia będzie przesłany do Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji oraz Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji.

III. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżet samorządu terytorialnego.

Aby Prezes Urzędu mógł wykonywać postanowienia rozporządzenia konieczne będzie utworzenie komórki organizacyjnej w strukturze URTiP, a także odpowiedniej bazy danych. Planowane koszty Urzędu wyniosą ok. 200 000 zł

IV. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Powyższe rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

V. Wpływ regulacji na zdrowie ludzi.

Powyższe rozporządzenie nie będzie miało wpływu na zdrowie ludzi.

VI. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wejście w życie powyższego rozporządzenia ma na celu efektywne wykorzystywanie zasobów częstotliwości oraz zapewnienie kompatybilności elektromagnetycznej urządzeń pracujących w środowisku elektromagnetycznym, co w efekcie zwiększy konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

VII. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Wejście w życie powyższego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

26.02.2004 r.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 2004 r.

w sprawie wysokości, sposobu ustalania, terminów i sposobu uiszczania opłaty telekomunikacyjnej

Na podstawie art. 176 ust. 6 ustawy z dnia Prawo Telekomunikacyjne (Dz. U.... Nr..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość, terminy, sposób ustalania opłaty telekomunikacyjnej.

§ 2. Wskaźnik, na podstawie którego ustala się wysokość opłaty telekomunikacyjnej w 2005 r. wynosi

§ 3. Wysokość opłaty telekomunikacyjnej stanowi iloczyn wysokości przychodów przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej i wskaźnika określonego w § 2.

§ 4. Opłatę uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej $\frac{1}{4}$ opłaty rocznej do końca lutego, maja, sierpnia, listopada danego roku. Podmiot może uiszczać opłatę roczną jednorazowo za cały rok do końca sierpnia danego roku albo w ratach półrocznych opłaty rocznej do końca lutego i sierpnia.

§ 5. W przypadku, gdy 2 lata od rozpoczęcia prowadzenia działalności telekomunikacyjnej upływają w trakcie trwania roku opłatę telekomunikacyjną ustala się w kwocie równej iloczynowi przychodów z działalności telekomunikacyjnej uzyskanych od momentu wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych i wysokości wskaźnika określonego w § 2.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – łączność, na podstawie §1 ust. 2 pkt. 3 rozporządzenia Prezesa rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. W sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

§ 6. W przypadku, o którym mowa w § 5 opłatę telekomunikacyjną uiszcza się w sposób opisany w § 4.

§ 7. Opłatę telekomunikacyjną uiszcza się na rachunek URTiP.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER INFRASTRUKTURY

W porozumieniu
Minister Finansów

Uzasadnienie

Przedkładany obecnie projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wysokości, terminów i sposobu uiszczania opłaty telekomunikacyjnej stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 176 ust. 6 projektu ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Opłata telekomunikacyjna w polskim prawie telekomunikacyjnym jest opłatą nową, jest wynikiem przeniesienia uregulowań art. 12 Dyrektywy 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na dostarczanie sieci i świadczenie usług łączności elektronicznej. Przewiduje ona opłaty telekomunikacyjne uiszczane przez podmioty korzystające z zezwolenia ogólnego na pokrycie kosztów funkcjonowania organów regulacyjnych. W ten sposób organy regulacyjne w krajach Unii Europejskiej są finansowane ze środków pochodzących z rynku.

W celu dostosowania polskiego prawa do rozwiązań stosowanych w krajach Unii Europejskiej wprowadza się opłatę telekomunikacyjną na grunt polskiego prawa telekomunikacyjnego. Projektowana ustawa prawo telekomunikacyjne nakłada więc na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązek corocznego uiszczania opłaty telekomunikacyjnej. Opłata ta będzie przeznaczona na pokrycie kosztów organów administracji, tj. Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty i ministra właściwego do spraw łączności związanych z wykonywaniem zadań z zakresu telekomunikacji z wyłączeniem prowadzenia gospodarki zasobami numeracji i częstotliwości. Opłatę telekomunikacyjną będą zobowiązani uiszczać przedsiębiorcy telekomunikacyjni po upływie dwóch lat od dnia rozpoczęcia prowadzenia działalności. Kryterium jakie stosuje się przy ustalaniu opłaty telekomunikacyjnej jest wysokość przychodów osiągniętych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej w roku poprzedzającym o dwa lata rok, za który opłata jest należna. Opłatę telekomunikacyjną będą uiszczać przedsiębiorcy telekomunikacyjni, których wyżej wymieniony przychód przekroczył 20 milionów złotych. Wysokość opłaty telekomunikacyjnej nie może być wyższa niż 0,3% tych przychodów. Ustalając wysokość opłaty telekomunikacyjnej w danym roku minister do spraw łączności będzie kierować się wysokością kosztów, związanych z wykonywaniem zadań z zakresu telekomunikacji zaplanowanych w ustawie budżetowej w roku poprzednim. Po ustaleniu rzeczywistych wydatków, w przypadku rozbieżności między kwotą zaplanowaną w ustawie budżetowej a rzeczywistymi wydatkami, opłata administracyjna będzie korygowana w roku następnym. Zaistniałą różnicę będzie się uwzględniać przy wyliczaniu opłaty telekomunikacyjnej w roku następnym.

Projektowane rozporządzenie będzie określać wysokość opłaty telekomunikacyjnej w 2005 r.

Wskaźnik, na podstawie którego będzie wyliczona opłata telekomunikacyjna zostanie określony jako iloraz wysokości zaplanowanych w ustawie budżetowej kosztów związanych z wykonywaniem zadań z zakresu telekomunikacji, o których mowa wcześniej przez całkowitą sumę przychodów osiągniętych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej, objętych obowiązkiem uiszczania opłaty telekomunikacyjnej. Projektowane rozporządzenie określi wskaźnik, o którym mowa wyżej na 2005 r. Wysokość opłaty przedsiębiorcy telekomunikacyjnego będzie ustalana jako iloczyn przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i wskaźnika określony w rozporządzeniu. Opłatę tę przedsiębiorcy telekomunikacyjni będą uiszczać na rachunek URTiP w ratach kwartalnych w wysokości $\frac{1}{4}$ opłaty rocznej na koniec lutego, maja, sierpnia, listopada lub w ratach półrocznych w wysokości $\frac{1}{2}$ opłaty rocznej na koniec lutego i sierpnia lub jednorazowo na koniec sierpnia danego roku. W przypadku, gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny uzyska wpis do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych w trakcie trwania roku i 2 lata od rozpoczęcia prowadzenia działalności telekomunikacyjnej upłyną w trakcie trwania roku opłatę telekomunikacyjną wylicza się na jako iloczyn wysokości przychodów z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej uzyskanych od momentu wpisu do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych i wskaźnika określonego w rozporządzeniu.

Z uwagi na brak odpowiednich danych na dzień dzisiejszy nie możemy określić wysokości wskaźnika, o którym mowa powyżej.

Ocena skutków regulacji

1) podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Projektowane rozporządzenie oddziałuje na przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którzy osiągnęli w 2003 r. przychód z tytułu prowadzenia działalności telekomunikacyjnej 20mln złotych i więcej.

2) wyniki przeprowadzonych konsultacji, w szczególności jeżeli obowiązek zasięgnięcia takich opinii wynika z przepisów prawa

3) wpływ projektowanego rozporządzenia na

a) sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Biorąc pod uwagę zaplanowane przez URTiP w ustawie budżetowej na 2004 r. wpływy z opłat za wydanie lub posiadanie uprawnień, można oszacować, iż łączne wpływy z dotychczas obowiązujących opłat zmniejszą się o 2 697 tys. złotych. Niedobór ten zostanie równoważony nadwyżką z corocznych wpływów z opłaty administracyjnej. W 2005 r. wpływy z opłaty administracyjnej szacuje się na 14 356, 3 tys. złotych. Opłata ta będzie w całości stanowić dochód budżetu państwa.

b) rynek pracy

brak wpływu

c) konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

d) sytuację i rozwój regionalny

Opłata stanowi dodatkowe obciążenie dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych, co może stanowić pewną barierę do ich dalszego rozwoju.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY ¹⁾
z dnia 2004 r.**

w sprawie wysokości, terminów i sposobu uiszczania opłat za prawo do wykorzystania zasobów numeracji

Na podstawie art. 177 ust. 4 ustawy z dnia2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U.), zarządza się, co następuje:

§ 1.1 Wysokość rocznych opłat za prawo do wykorzystania zasobów numeracji określa, z zastrzeżeniem § 2 ust. 1-3, załącznik do rozporządzenia.

2. Roczne opłaty w wysokości, o której mowa w ust. 1 obejmują pełny rok kalendarzowy.

§ 2.1. Jeżeli w danym roku kalendarzowym podmiot posiada prawo do wykorzystania zasobów numeracji przez okres nie obejmujący pełnego roku kalendarzowego, wysokość rocznej opłaty ustala się, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5, jako iloczyn liczby miesięcy, w których podmiotowi przysługiwały uprawnienia i 1/12 opłaty rocznej.

2. Dla celów ustalenia opłaty rocznej, zgodnie z postanowieniami ust. 1, każdy niepełny miesiąc posiadania prawa do wykorzystania zasobów numeracji traktuje się jako pełny.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio w przypadku rozszerzenia lub ograniczenia uprawnień, o których mowa w § 1.

4. Postanowień ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku cofnięcia lub zmiany zakresu numeracji z przyczyn określonych w art. 119 ust. 7 pkt 2 i 3 ustawy.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 podmiot uiszcza opłatę roczną w wysokości określonej w § 1.

§ 3. Roczną opłatę za prawo do wykorzystania zasobów numeracji, o której mowa § 1 i 2 można uiścić jednorazowo za cały rok do 15 czerwca roku, za który jest należna albo w ratach półrocznych w wysokości równej 1/2 opłaty rocznej do 15 czerwca i 30 listopada roku, za który jest należna.

§ 4.1 Roczną opłatę, o której mowa w § 1 i 2 wnosi się na rachunek Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

2. Wraz z wniesieniem opłaty podmiot wskazuje tytuł opłaty.

§ 5. 1 W przypadku stwierdzenia nadpłaty lub zaległości z tytułu należnych opłat URTiP zawiadomi pisemnie dany podmiot.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – łączność na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165 i Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

2. Nadpłata może zostać zaliczona na poczet bieżących lub przyszłych zobowiązań z tytułu opłat pobieranych przez URTiP o ile podmiot w terminie określonym w zawiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, nie krótszym niż 7 dni od dnia otrzymania przez podmiot zawiadomienia o nadpłacie, nie zażąda jej zwrotu

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Łączności z dnia 18 czerwca 2001 r. w sprawie wysokości, terminów i sposobu uiszczania opłat za prawo do wykorzystania zasobów numeracji oraz opłat za posiadanie zezwolenia telekomunikacyjnego (Dz. U. Nr 66, poz. 668).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 roku.

Minister Infrastruktury

W porozumieniu

Minister Finansów

ZAŁĄCZNIK

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Infrastruktury

.....
z dnia
(Dz. U. Nr, poz.)

OPŁATY ZA PRAWO DO WYKORZYSTYWANIA ZASOBÓW NUMERACJI

Opłata za:	Pln
1) numer abonencki w:	
a) stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej	0,35
b) ruchomej publicznej sieci telefonicznej	0,35
2) wyróżnik AB przydzielony operatorowi prowadzącemu działalność telekomunikacyjną:	
a) AB=26	6 500
b) AB=47	6 500
c) AB=64	2 000
3) wyróżnik ruchomej publicznej sieci telefonicznej:	
a) 2-cyfrowy	1 800 000
b) 3-cyfrowy	180 000
c) 4-cyfrowy	18 000

d) 5-cyfrowy	1 800
4) numer dostępu do sieci NDS:	
a) 4-cyfrowy	60 000
b) 5-cyfrowy	6 000
5) numer 118 CDU:	60 000
6) numer dostępu do sieci teleinformatycznej NDSI:	
a) 6-cyfrowy	550
b) 5-cyfrowy	55
7) numer strefowy abonenckich usług specjalnych AUS za każdą strefę numeracyjną, w której został uruchomiony z wyłączeniem numerów alarmowych, z którymi połączenia są bezpłatne dla abonentów:	
a) 3-cyfrowy	1 600
b) 4-cyfrowy	500
8) krajowy numer w sieci inteligentnej:	
a) 8-cyfrowy	28
b) 9-cyfrowy	3
9) numer DNIC+PNIC w sieci transmisji danych z komutacją pakietów:	
a) 4 cyfry	36 000
b) 5 cyfr	3 600
c) 6 cyfr	360
d) 7 cyfr	36
e) 8 cyfr	4
10) numer punktu sygnalizacyjnego:	
a) międzynarodowy ISPC	12 000
b) krajowy NSPC	1 200
11) numer zamkniętej grupy użytkowników CUG za każde osiem numerów	55
12) kod sieci ruchomej MNC	1 200
13) kod sieci ATM	1 200

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie wysokości, terminów i sposobu uiszczania opłat za prawo do wykorzystania zasobów numeracji jest wykonaniem delegacji zawartej w art. 177 ust. 4 ustawy z dnia2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U.)

I. Aktualny stan rzeczy w przedmiocie opłat za numerację

Obecnie kwestie opłat za numerację reguluje rozporządzenie Ministra Łączności z dnia 18 czerwca 2001 r. w sprawie wysokości, terminów i sposobu uiszczania opłat za prawo do wykorzystania zasobów numeracji oraz opłat za posiadanie zezwolenia telekomunikacyjnego (Dz. U. Nr 66, poz. 668).

Rozporządzenie to określa wysokość, terminy i sposób uiszczania :

1. jednorazowej opłaty za przydział numeracji
2. rocznych opłat:
 - za prawo do wykorzystania zasobów numeracji przyznanych podmiotowi w przydziale numeracji
 - za posiadanie zezwolenia telekomunikacyjnego na eksploatację **sieci publicznej kablowej** przeznaczonej do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych
 - za posiadanie zezwolenia telekomunikacyjnego na eksploatację sieci publicznej, **niebędącej siecią publiczną kablową**, przeznaczoną do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych

Wysokość opłat została określona w załącznikach do rozporządzenia.

Powyższe rozporządzenie zostało wydane na podstawie art. 30 ustawy Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz.852 ze zm.), zgodnie z którym istniały dwa tytuły do pobierania opłat związanych z wykorzystywaniem zasobów numeracji otrzymanych w drodze przydziału numeracji.

Po pierwsze, opłata jednorazowa, która jest pobierana z tytułu przydziału numeracji, ale tylko wówczas gdy wybór podmiotu nastąpił w drodze przetargu.

Po drugie, opłata roczna za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji.

Opłaty mogły być pobierane wyłącznie od podmiotów, które otrzymały przydział numeracji. Operatorzy publiczni, którzy nie posiadali prawa do wykorzystywania numeracji uzyskanego w drodze przydziału numeracji zobowiązani byli do uiszczania rocznych opłat z tytułu posiadania zezwolenia.

Zgodnie z ustawowymi wytycznymi dotyczącymi treści rozporządzenia, przy ustalaniu wysokości opłat uwzględniono przedmiot i zakres działalności telekomunikacyjnej prowadzonej przez operatorów, w tym specyfikę wykorzystania przez nich zasobów numeracji przyjmując, że wysokość tych opłat powinna być uzasadniona kosztami regulacji i kontroli działalności telekomunikacyjnej, której dotyczą.

II. Proponowane zmiany

Z uwagi na konieczność dostosowania polskiego ustawodawstwa telekomunikacyjnego do aktualnych uregulowań unijnych Ministerstwo Infrastruktury opracowało nowe Prawo telekomunikacyjne implementujące pakiet dyrektyw o łączności elektronicznej do naszego prawa

Kwestie opłat telekomunikacyjnych zostały uregulowane przez dyrektywę 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej tzw. dyrektywa o zezwoleniach.

Obowiązująca do dnia 30 kwietnia 2004 r. ustawa Prawo telekomunikacyjne przewidywała następujące tytuły do pobierania opłat :

- wydanie lub zmiana zezwolenia telekomunikacyjnego,
- posiadanie zezwolenia telekomunikacyjnego,
- dokonanie przydziału numeracji,
- dokonanie rezerwacji częstotliwości,
- wykorzystywanie numeracji uzyskanej w przydziale numeracji,
- wykorzystywanie częstotliwości na podstawie pozwolenia radiowego,
- dysponowanie częstotliwością uzyskaną w rezerwacji częstotliwości.

Ww. dyrektywa o zezwoleniach zrywa z dotychczasową strukturą uprawnień uregulowaną na gruncie dyrektywy 97/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie telekomunikacji. Wynikiem tego jest całkowita rezygnacja z pojęcia licencji (zezwolenia indywidualnego). Ustanowiono wprawdzie w art. 1 ust. 2 dyrektywy o zezwoleniach kategorię „*upoważnienia – authorisation*” ale jedyną jego formą jest tzw. *upoważnienie ogólne* zdefiniowane w art. 2 ust. 2 lit. a) tj.:

„Ogólne upoważnienie” oznacza ramy prawne, określone przez Państwa Członkowskie zapewniające prawo świadczenia dostępu do sieci oraz usług w dziedzinie łączności elektronicznej oraz określające szczegółowe obowiązki, jakie mogą zostać nałożone w odniesieniu do wszystkich lub poszczególnych rodzajów sieci i usług łączności elektronicznej, zgodnie z postanowieniami niniejszej dyrektywy.”

Tylko w odniesieniu do dysponowania częstotliwością i wykorzystywania zasobów numeracji wprowadzono kategorię „szczęgólnych uprawnień”.

Upoważnienie ogólne oznacza instytucję prawną państwa członkowskiego udzielającą uprawnienia do zapewniania sieci łączności elektronicznej lub dostarczania usług. Określa ona podstawowe obowiązki sektorowe, które stosuje się przy zapewnianiu sieci i usług łączności elektronicznej. Upoważnienie ogólne polega zatem na uzależnieniu uprawnień do prowadzenia działalności poddanej tym warunkom.

Z powyższego wynika, iż nabycie uprawnień następuje z mocy prawa i nie wymaga uzyskania indywidualnego aktu administracyjnego, czego efektem **jest brak tytułu do pobierania dotychczasowych opłat za wydanie zezwolenia lub jego zmianę oraz za posiadanie zezwolenia telekomunikacyjnego.**

Jednocześnie dyrektywy wprowadzają konstrukcję szczególnych uprawnień w stosunku do dysponowania częstotliwością i wykorzystywania zasobów numeracji.

Mając powyższe na uwadze uległy zmianie przepisy dotyczące opłat telekomunikacyjnych, a co za tym idzie upoważnienia ustawowe do wydania aktów wykonawczych regulujących wysokość, terminy i sposób uiszczania przedmiotowych opłat.

Na gruncie obowiązującej od 1 maja 2004 r. ustawy Prawo telekomunikacyjne zostały określone następujące tytuły do pobierania opłat:

- roczna opłata telekomunikacyjna związana z realizacją zadań w zakresie telekomunikacji przez URTiP oraz Ministra właściwego ds. łączności,
- roczna opłata za prawo do wykorzystania zasobów numeracji,
- roczna opłata za prawo do dysponowania częstotliwością.

Projektowane rozporządzenie zostało przygotowane na podstawie zmienionej przez nowe Prawo telekomunikacyjne delegacji ustawowej określonej w art. 177 ust. 4.

Zasadniczą zmianą w projektowanym rozporządzeniu w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów jest ograniczenie się do określenia w treści przedmiotowego rozporządzenia jedynie **wysokości rocznych opłat za prawo do wykorzystania zasobów numeracji /Zał. 1/**. Limity tych opłat, ustalone na poziomie dotychczas obowiązującym, zostały określone na gruncie ustawy, co jest zgodne ze stanowiskiem Trybunału Konstytucyjnego, utrwalonym w orzecznictwie tego organu, dotyczącym normowania danin publicznych, w tym podatków i opłat na rzecz państwa lub podmiotu publicznoprawnego. W wyroku z dnia 20 czerwca 2002 r. K. 33/01 Trybunał wyraził pogląd, że „Wyliczenie zawarte w art. 217 Konstytucji, które nie ma charakteru wyczerpującego, należy rozumieć jako nakaz uregulowania w ustawie wszystkich istotnych elementów stosunku daninowego(....). W zakresie nakładania podatków i innych danin publicznych, określania podmiotów, przedmiotu opodatkowania oraz stawek podatkowych konieczne jest uregulowanie bezpośrednio w ustawie wszystkich podstawowych elementów i to w taki sposób, aby unormowanie ustawowe miało cech kompletności, precyzji i jednoznaczności” (Wybór tez i sentencji orzeczeń T.K., I półrocze 2002 r., s 99-100).

Jednorazowa opłata za przydział numeracji, funkcjonująca na gruncie obecnie obowiązującego rozporządzenia, została uwzględniona w ramach ogólnego postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa Urzędu Regulacji i Poczty. Zgodnie z obecnie obowiązującym Prawem telekomunikacyjnym za decyzje wydawane przez Prezesa URTiP, w tym za decyzje o przydziale numeracji, będzie pobierana opłata roczna opłata telekomunikacyjna związana z realizacją zadań w zakresie telekomunikacji przez URTiP oraz ministra właściwego ds. łączności. Jest to zgodne z art. 12 dyrektywy o zezwoleniach, która wiąże poziom opłat administracyjnych z kosztami administracyjnymi ponoszonymi przez władzę regulacyjną.

Zgodnie z obowiązującymi od 1 maja 2004 r. zapisami nowego Prawa telekomunikacyjnego brak jest obecnie tytułu do pobierania opłat za posiadanie zezwolenia telekomunikacyjnego, co zostało wyjaśnione powyżej.

W projektowanym rozporządzeniu uległ też zmianie termin uiszczania opłat za prawo do wykorzystania zasobów numeracji. Z uwagi na fakt, że zgodnie z art. 179 Prawa telekomunikacyjnego wpływy z tytułu tych opłat będą stanowiły dochody budżetu państwa, w celu zapewnienia możliwości wykorzystania tych środków w trakcie roku budżetowego, proponuje się uiszczanie tych opłat w dwóch ratach tzn. do 15 czerwca i 30 listopada roku, w którym są one należne bądź w jednej racie do 15 czerwca.

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty na które oddziałuje rozporządzenie

Podmiotami do których jest adresowane projektowane rozporządzenie są podmioty posiadające prawo do wykorzystania zasobów numeracji.

II. Konsultacje społeczne

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia będzie umieszczony na stronach internetowych Ministerstwa Infrastruktury oraz będzie przesłany do izb gospodarczych takich jak: PIIIiT, KIGEiT, KIGBT oraz OIGKK.

III. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżet samorządów terytorialnych

Przedmiotowa regulacja nie spowoduje kosztów po stronie budżetu państwa. Dotychczas obowiązujące rozporządzenie przewiduje pobieranie opłaty za przydział numeracji, jeśli wybór podmiotu, na którego rzecz dokonano przydziału, nastąpił w drodze przetargu. Jej wysokość jest równa rocznej opłacie za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji. Tę zaś opłatę ponoszą corocznie podmioty wykorzystujące zasoby numeracji, a jej wysokość zależy od przedmiotu i zakresu działalności telekomunikacyjnej prowadzonej przez operatora i od specyfiki wykorzystania zasobów numeracji oraz od kosztów regulacji i kontroli działalności której dotyczą.

Projekt rozporządzenia przewiduje, że w zakresie opłat za numerację będzie pobierana roczna opłata za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, której wysokość będzie zależała od warunków wykorzystania tych zasobów przez podmioty, którym je przydzielono oraz od kosztów prowadzenia gospodarki zasobami numeracji, a także w zależności od potrzeby zagwarantowania optymalnego wykorzystania zasobów numeracji, przy czym maksymalne progi opłat w odniesieniu do głównych kategorii numerów abonenckich, dostępowych, wyróżników i kodów zostały określone w ustawie na poziomie dotychczas obowiązującym.

Regulacja nie wymaga dodatkowych źródeł finansowania.

Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami ustawy Prawo telekomunikacyjne, opłaty za numerację stanowią dochód środka specjalnego URTiP. Jednakże środek ten był zablokowany do 31 grudnia 2003 r., a środki finansowe, które miały stanowić jego zasilenie, były odprowadzane do budżetu państwa. Od dnia 1 stycznia 2004 r. rachunek środków specjalnych URTiP zaczął funkcjonować. Trafia do niego m.in. wpływy z opłaty za wykorzystywanie zasobów numeracji w wysokości przewidywanej przez URTiP w budżecie na 2004 rok w kwocie 47.593 tys. zł.

Z dniem 1 stycznia 2005 r. nowa regulacja zmienia przeznaczenie opłat za numerację i mają one trafić w 100% do budżetu państwa.

IV. Wpływ regulacji na rynek pracy

Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy

V. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

VI. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia.....

**w sprawie opłat za dokonanie
rezerwacji częstotliwości oraz za prawo do dysponowania częstotliwością**

Na podstawie art. 178 ust. 11 ustawy z dnia ... 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Jednorazową opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości, jeżeli wybór podmiotu nastąpił w drodze przetargu uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o dokonaniu rezerwacji częstotliwości.

2. Opłata, o której mowa w ust. 1, wyższa niż 100 000 zł, może na wniosek strony zostać rozłożona na raty.

§ 2.1. Do ustalenia wysokości opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością w poszczególnych służbach radiokomunikacyjnych przyjmuje się parametry techniczne oraz dane dotyczące lokalizacji stacji nadawczych lub nadawczo – odbiorczych określonych w decyzji.

2. Opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością określa:

- 1) dla radiokomunikacji ruchomej lądowej – załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) dla radiokomunikacji stałej lądowej oraz radiokomunikacji satelitarnej – załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) dla radiokomunikacji lotniczej oraz radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej – załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 4) dla radiofonii i telewizji – załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 3. Opłatę za prawo do dysponowania częstotliwością (jednym kanałem radiowym), jeżeli jest ona wykorzystywana dla różnego rodzaju łączności, dla których przewidziane są zróżnicowane opłaty, uiszcza się w wysokości najwyższej określonej dla danego rodzaju łączności.

§ 4. W przypadku dysponowania kanałem radiowym na tym samym obszarze przez więcej niż jeden podmiot posiadający prawo do dysponowania częstotliwością, każdy z tych podmiotów wnosi opłatę za prawo do dysponowania częstotliwością w wysokości 50% opłaty rocznej.

§ 5. 1. Za prawo do dysponowania częstotliwością:

- 1) przez stacje nadawcze i nadawczo – odbiorcze, z wyłączeniem stacji ruchomych, zlokalizowane na obszarach administracyjnych miast liczących powyżej 100 000 mieszkańców;
- 2) przez nadawcze stacje radiofoniczne i telewizyjne o mocy promieniowanej większej od 0,1 kW, zlokalizowane na obszarach administracyjnych miast liczących powyżej 100 000 mieszkańców oraz na obszarach przylegających do każdego z tych miast w promieniu do 20 km od środka każdego obszaru miejskiego

- uiszcza się opłatę w wysokości 200% opłaty rocznej.

2. Jeżeli jedna stacja przeszła linii radiowej zlokalizowana jest na obszarach administracyjnych miast liczących powyżej 100 000 mieszkańców, a druga stacja poza tym obszarem, uiszcza się opłatę w wysokości 150% opłaty rocznej.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do dysponowania częstotliwością:

- 1) przez służby radiokomunikacji lądowej przeznaczone wyłącznie do świadczenia doraźnej pomocy przy ratowaniu życia i zdrowia ludzkiego przez jednostki służby zdrowia;
- 2) do prowadzenia akcji przez jednostki organizacyjne, których statutowym obowiązkiem jest planowanie, prowadzenie i uczestnictwo w akcjach zapobiegania i łagodzenia skutków klęsk żywiołowych i katastrof;
- 3) przez operatorów ogólnokrajowych sieci radiokomunikacji ruchomej lądowej o jednolitej strukturze działania na obszarze kraju.

§ 6. 1. Roczna opłata za prawo do dysponowania częstotliwością uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej 1/4 opłaty rocznej do końca stycznia, kwietnia, lipca i października danego roku.

2. Roczna opłata za prawo do dysponowania częstotliwością można uiścić jednorazowo za cały rok do końca lutego danego roku albo w ratach półrocznych w wysokości równej 1/2 opłaty rocznej do końca lutego i sierpnia danego roku.

3. W przypadku doręczenia decyzji o prawie do dysponowania częstotliwością w trakcie kwartału, opłatę za ten kwartał uiszcza się w kwocie równej iloczynowi liczby miesięcy objętych w danym kwartale decyzją o prawie do wykorzystywania częstotliwości i 1/12 opłaty rocznej.

4. Za okresowe, krótsze niż kwartał, prawo do dysponowania częstotliwością opłatę uiszcza się jednorazowo w kwocie równej iloczynowi liczby miesięcy występujących w okresie objętym prawem do dysponowania częstotliwością i 1/12 opłaty rocznej.

5. Minimalna opłata za okresowe prawo do dysponowania częstotliwością wynosi 1/12 opłaty rocznej.

6. Opłaty, o których mowa w ust. 3 i 4 oraz w § 7, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji ustalającej prawo do dysponowania częstotliwością.

§ 7. Za prawo do dysponowania częstotliwością w celu:

- 1) przeprowadzenia badań, albo
- 2) eksperymentów, albo
- 3) zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji

ustala się opłatę w wysokości 50% kwoty równej iloczynowi liczby miesięcy w okresie objętym prawem do dysponowania częstotliwością i 1/12 opłaty rocznej.

§ 8. 1. W przypadku rezygnacji przez podmiot z prawa do dysponowania częstotliwością przed końcem okresu, na jaki prawo zostało przyznane, ratę opłaty za kwartał, w którym upłynął 30 dniowy termin od daty złożenia wniosku

o rezygnację, uiszcza się w kwocie równej iloczynowi liczby miesięcy w okresie, w którym przysługiwało prawo i 1/12 opłaty rocznej.

2. W przypadku cofnięcia prawa do dysponowania częstotliwością przed końcem okresu, na jaki prawo zostało przyznane, ratę opłaty za kwartał, w którym doręczono decyzję o cofnięciu przysługującego prawa, uiszcza się w kwocie równej iloczynowi liczby miesięcy w okresie, w którym przysługiwało prawo i 1/12 opłaty rocznej.

§ 9. Opłaty wnosi się na rachunek Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.¹⁾

PREZES RADY MINISTRÓW

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie opłat za dokonanie rezerwacji częstotliwości, za prawo do dysponowania częstotliwością oraz za prawo do wykorzystywania częstotliwości.(Dz. U. Nr 204, poz. 1975), które zgodnie z art. 215 ustawy z dnia – Prawo telekomunikacyjne traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

**Oplaty roczne za prawo do dysponowania
częstotliwością w służbie radiokomunikacyjnej ruchomej lądowej**

1. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością (jednym kanałem radiowym) w sieci telekomunikacyjnej o lokalnym obszarze działania określa tablica 1.

Tablica 1

Lp.	Typ sieci radiokomunikacyjnej	Rodzaj kanału	Szerokość kanału	Opłata w złotych								
				Łączność w relacji								
				stacja bazowa – stacja ruchoma				stacja bazowa – stacja bazowa				stacja ruchoma - stacja ruchoma
				wysokość zawieszenia anteny stacji bazowej h [m n.p.t.]				wysokość zawieszenia anteny stacji bazowej h [m n.p.t.]				
				h ≤ 40		h > 40		h ≤ 40		h > 40		
[kHz]	P ≤ 10 W	P > 10 W	P ≤ 10 W	P > 10 W	P ≤ 10 W	P > 10 W	P ≤ 10 W	P > 10 W	P ≤ 10 W			
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	Sieci łączności dwukierunkowej typu dyspozytorskiego (radiotelefoniczne, transmisji danych, monitoringu, zdalnego sterowania itp.)	simpleks	25,0	500	750	650	1000	1000	3000	2800	5000	300
			12,5	300	350	300	600	500	1500	1400	2500	200
		dupleks, semidupleks	25,0	800	1200	1000	1600	1500	4500	4200	7500	-
			12,5	500	750	650	1000	1000	3000	2800	5000	-

2	Sieci łączności jednokierunkowej (przywoławcze, monitoringu, zdalnego sterowania itp.).	simpleks	25,0	500	750	650	1000	1000	3000	2800	5000	-
			12,5	300	350	300	600	500	1500	1400	2500	-

Oznaczenia:

P – moc wyjściowa nadajnika wyrażona w watach,

n.p.t – nad poziomem terenu,

h – wysokość zawieszenia anteny stacji bazowej wyrażona w metrach [m n.p.t.]

- 1.1. Do ustalenia wysokości opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością (jednym kanałem radiowym) w sieci radiokomunikacji ruchomej lądowej o lokalnym obszarze działania przyjmuje się, że obszar działania sieci, wyznaczony jako suma obszarów działania stacji bazowych wchodzących w skład tej sieci, jest obszarem powierzchniowo jednorodnym, tzn. dla każdego z dwóch dowolnych punktów należących do tego obszaru istnieje krzywa łącząca te dwa punkty należąca do tego obszaru.
- 1.2. Do ustalenia wysokości opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością (jednym kanałem radiowym) w przypadku, kiedy obszar działania sieci składa się z dwóch lub więcej obszarów powierzchniowo jednorodnych połączonych ze sobą za pomocą stacji retransmisyjnych lub łączy dzierżawionych, opłatę wnosi się osobno dla każdego z tych obszarów.
- 1.3. Przy ustalaniu wysokości opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością przyjmuje się parametry stacji z najwyższej zawieszoną anteną stacji bazowej.
2. Opłata za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym w sieci telekomunikacyjnej realizowanej przy wykorzystaniu wyłącznie urządzeń ruchomych z możliwością przemieszczania się ich na terytorium całego kraju wynosi:
 - dla kanału radiowego o szerokości 12,5 kHz.....700 zł,
 - dla kanału radiowego o szerokości 25 kHz.....1400 zł.

3. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością (jednym kanałem radiowym) w sieci telekomunikacyjnej pracującej na terytorium całego kraju określa tablica 2.

Tablica 2

Lp.	Typ sieci radiokomunikacyjnej	Rodzaj kanału	Szerokość kanału radiowego	Opłata w złotych
			[kHz]	
1	2	3	4	5
1	dyspozytorska, w tym typu trankingowego	simpleks	12,5	5 000
			25,0	8 000
		dupleks, semidupleks	12,5	10 000
			25,0	16 000
2	przywoławcza	simpleks	25,0	2 000

4. Opłata za prawo do dysponowania częstotliwością w służbie radiokomunikacji lądowej wyłącznie do świadczenia usług doraźnej pomocy w zakresie ratowania życia i zdrowia ludzkiego przez jednostki służby zdrowia oraz GOPR, TOPR, WOPR i RG (Ratownictwo Górnicze) wynosi 50% opłaty rocznej określonej na podstawie punktów 1 i 3.
5. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania jednym dupleksowym kanałem radiowym w publicznej sieci telefonii ruchomej o strukturze komórkowej określa tablica 3.

Tablica 3

Lp.	Typ sieci radiokomunikacyjnej	Szerokość kanału radiowego [kHz]	Opłata w złotych

			w pierwszym roku eksploatacji sieci	w drugim roku eksploatacji sieci	w trzecim roku eksploatacji sieci	w czwartym roku i następnych latach eksploatacji sieci
1	2	3	4	5	6	7
1	Analogowa sieć ruchoma pracująca w standardzie NMT 450i	25	-	-	-	24 000
2	Cyfrowa sieć ruchoma pracująca w standardzie GSM 900 i GSM 1800	200	80 000	92 000	104 000	120 000
3	Cyfrowa sieć ruchoma pracująca w standardzie UMTS	5 000	1 000 000	1 150 000	1 300 000	1 500 000

5.1. Opłata za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym TDD (Time Division Duplex) w cyfrowej sieci ruchomej pracującej w standardzie UMTS wynosi 50% opłaty rocznej określonej na podstawie pkt. 5.

5.2. Opłata za prawo do dysponowania w celach testowych jednym kanałem radiowym przez każdą stację bazową pracującą w standardzie UMTS wynosi 2000 zł.

5.3. Opłata za prawo do dysponowania w celach testowych jednym kanałem radiowym TDD (Time Division Duplex) przez każdą stację bazową pracującą w standardzie UMTS wynosi 50% opłaty rocznej określonej na podstawie pkt 5.2.

**Oplaty roczne za prawo do dysponowania
częstotliwością w służbie radiokomunikacyjnej stałej lądowej i satelitarnej**

I. Radiokomunikacja stała w zakresie częstotliwości poniżej 30 MHz.

1. Opłata za prawo do dysponowania w relacjach krajowych jednym kanałem radiowym o szerokości 4 kHz wynosi 3 000 zł.
2. Opłata za prawo do dysponowania w relacjach zagranicznych jednym kanałem radiowym o szerokości 4 kHz wynosi 4 000 zł.

II. Linie radiowe punkt-punkt (p-p).

1. Opłaty za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym dwuczestotliwościowym (1 przeszło) w stacjonarnych liniach radiowych typu punkt – punkt (p-p) są podane w tablicy 1.

Tablica 1.

Zakres Częstotliwości f[GHz]	Szerokość Kanału [MHz]	Opłata w złotych
1	2	3
$f < 7,11$	28	25 000
$7,11 \leq f < 11,7$	28	15 000
$11,7 \leq f < 22$	28	10 000
$22 \leq f < 26,5$	28	5 000
$26,5 \leq f < 39,5$	28	2 000
$39,5 \leq f < 57$	28	1 000
$f \geq 57$	100	20

- 1.1 W przypadku przęsła radiowego jednoczęstotliwościowego opłatę uiszcza się w wysokości 75% opłaty rocznej określonej w tablicy 1 dla właściwej szerokości i właściwego zakresu częstotliwości.,
- 1.2 W przypadku dysponowania urządzeniami analogowymi opłatę uiszcza się w wysokości dwukrotnie wyższej od opłaty rocznej określonej w tablicy 1.

2. Opłaty za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym, w liniach radiowych przewoźnych typu punkt-punkt (p-p) wynoszą:
 - 2.1. w przypadku linii służących do łączności awaryjnej lub tymczasowej — 25% opłaty rocznej określonej w tabelicy 1 dla właściwej szerokości kanału, sposobu transmisji i zakresu częstotliwości,
 - 2.2. w pozostałych przypadkach — 75% opłaty rocznej określonej w tabelicy 1 dla właściwej szerokości kanału, sposobu transmisji i zakresu częstotliwości.
3. Opłatę roczną za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym (1 przesło) o szerokości innej niż podana w tabelicy 1, w liniach radiowych typu punkt-punkt (p-p) określa się jako iloczyn opłaty rocznej określonej w tabelicy 1 dla właściwej szerokości kanału, sposobu transmisji i zakresu częstotliwości, oraz współczynnika otrzymanego z podzielenia wykorzystywanej szerokości kanału, wyrażonej w MHz, przez szerokość kanału podaną w tabelicy 1.

III. Linie radiowe typu punkt – wiele punktów (p-mp).

1. Opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością przez każdą stację bazową lub przekaźnikową w liniach radiowych typu punkt – wiele punktów (p-mp), stosowanych w stacjonarnych sieciach o strukturze komórkowej, są podane w tabelicy 2.

Tabela 2.

Zakres częstotliwości f[GHz]	Opłata za każdy 1 MHz wykorzystywanego widma częstotliwości w złotych
1	2
$f \leq 5,925$	400
$f > 5,925$	200

IV. Systemy radiowego dostępu abonenckiego nie ujęte w punkcie III.

1. Opłata za prawo do dysponowania częstotliwością w łączu jednokanałowym RSŁA wynosi 100 zł.
2. Opłata za prawo do dysponowania częstotliwością przez każdą stację bazową pracującą w systemie radiowego dostępu abonenckiego wykorzystującego:
 - 2.1. standard cyfrowych telefonów bezprzewodowych DECT wynosi 400 zł

2.2. standard cyfrowych telefonów bezprzewodowych CT2 wynosi 600 zł

3. Opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością przez każdą stację bazową lub przekaźnikową, pracującą w systemach radiowego dostępu abonenckiego z rozproszeniem widma (SS – Spread Spectrum) określa tablica 3.

Tablica 3.

Zakres częstotliwości f [GHz]	Opłaty za każdy 1 MHz wykorzystywanego widma częstotliwości w złotych
1	2
$f \leq 1$	400
$1 < f \leq 2,5$	80
$2,5 < f \leq 3,6$	260
$3,6 < f \leq 6$	240
$f > 6$	200

V. Radary.

1. Opłata za prawo do dysponowania jedną częstotliwością w stacjonarnych systemach radarowych wynosi 300 zł.

VI. Łączność satelitarna.

1. Opłata za prawo do dysponowania częstotliwością przez każdą stałą naziemną stację satelitarną, pracującą w służbie stałej satelitarnej wynosi 7 200 zł.
2. Opłata za prawo do dysponowania częstotliwością w służbie stałej satelitarnej służącej do dosyłania sygnałów radiodyfuzyjnych w relacji Ziemia-satelita, wykonywanej za pomocą jednej stałej naziemnej stacji satelitarnej, za każde 10 kHz wykorzystywanego widma częstotliwości wynosi 60 zł
3. Opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością w służbie radiokomunikacyjnej satelitarnej, przez jedną naziemną stację satelitarną, pracującą w sieci typu VSAT wynoszą:
- 3.1. dla stacji centralnej zarządzającej siecią stacji końcowych oraz stacji końcowej pełniącej funkcje sterujące siecią, za każdy 1 kHz wykorzystywanego widma wynosi.....60 zł,
- 3.2. dla stacji końcowej zwykłej.....60 zł.

4. Opłata za prawo do dysponowania częstotliwością w służbie stałej satelitarnej przez jedną stałą naziemną stację satelitarną, używaną przez jednostkę budżetową wyłącznie do celów szkoleniowych wynosi2 400 zł

Oplaty roczne za prawo do dysponowania częstotliwością w radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej oraz w radiokomunikacji lotniczej

1. Oplaty za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym w radiokomunikacji lotniczej, w zakresie częstotliwości 117,975 - 137,000 MHz przez jedną stację lotniskową, w relacji „ziemia-statek powietrzny” wynoszą:
 - 1.1. dla kanału radiowego o szerokości 25 kHz 400 zł,
 - 1.2. dla kanału radiowego o szerokości 8,33 kHz 100 zł.
2. Opłata za prawo do dysponowania jedną częstotliwością w systemach radionawigacji i radiolokacji wynosi 300 zł.
3. Opłata za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym o szerokości 30,3 kHz przez naziemną stację pracującą w systemie telefonii publicznej dla pasażerów samolotów (TFTS) wynosi..... 600 zł.
4. Wysokość opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością w radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej przez każdą stację nadbrzeżną w relacji łączności „brzeg-statek” określa tablica 1.

Tablica 1.

Zakres częstotliwości	Szerokość kanału [kHz]	Opłata
1	2	3
Pasmo morskie VHF	12,5	200 zł za jeden kanał
	25	400 zł za jeden kanał
Pozostałe pasma przewidziane dla służby radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej	zgodnie z Regulaminem Radiokomunikacyjnym	2400 zł za jedno pasmo

5. Oplaty za prawo do dysponowania jednym kanałem radiowym w radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej, w zakresie częstotliwości VHF przez każdą stację przewoźną lub przenośną, w relacji łączności „brzeg-statek” są podane w tablicy 2.

Tablica 2.

Lokalizacja stacji	Szerokość kanału	Opłata w złotych
--------------------	------------------	------------------

	[kHz]	
1	2	3
W zasięgu stacji nadbrzeżnej	12,5	150
	25	300
Poza zasięgiem stacji nadbrzeżnej lub przy jej braku	12,5	200
	25	400

**Oplaty roczne za prawo do dysponowania częstotliwością
w radiofonii i telewizji**

I. Radiofonia

1. Oplaty za prawo do dysponowania jedną częstotliwością przez jedną analogową stację radiofoniczną w zakresie UKF są podane w tablicy 1.

Tablica 1.

Wysokość zawieszenia anteny h[m]	Moc promieniowana P [kW]	Oplata w złotych
1	2	3
h≤50	P≤0,1	1 000
	0,1<P≤0,5	2 000
	P>0,5	4 000
50<h≤100	P≤0,1	2 000
	0,1<P≤1	5 250
	1,0<P≤10,0	8 000
	P>10	12 000
h>100	P≤1,0	6 750
	1,0<P≤10,0	11 750
	10,0<P≤100,0	18 000
	P>100,0	22 000

2. Oplata za prawo do dysponowania jedną częstotliwością przez jedną analogową stację radiofoniczną w zakresie fal długich wynosi10 000 zł.
3. Oplaty za prawo do dysponowania jedną częstotliwością przez jedną analogową stację radiofoniczną w zakresie fal średnich są podane w tablicy 2.

Tablica 2.

Moc nadajnika P [kW]	Opłata w złotych
1	2
$P < 1$	500
$1 < P \leq 50$	1 000
$P > 50$	2 000

4. Opłata za prawo do dysponowania jedną częstotliwością przez jedną analogową stację radiofoniczną w zakresie fal krótkich wynosi.....4 000 zł.
5. Opłaty za prawo do dysponowania jedną częstotliwością przez jedną cyfrową stację radiofoniczną pracującą zgodnie ze standardem T-DAB są podane w tablicy 3.

Tablica 3.

Moc promieniowana P [kW]	Wysokość zawieszenia anteny h [m]	Opłata w złotych
1	2	3
$P < 1$	$h \leq 50$	300
	$50 < h \leq 150$	600
	$h > 150$	900
$P \geq 1$	$h \leq 50$	600
	$50 < h \leq 150$	900
	$h > 150$	1 200

Nadawcy nie posiadający prawa do nadawania reklam wnoszą opłatę w wysokości 50% opłaty podanej w punktach 1-5. Obniżenie opłaty następuje na wniosek nadawcy.

II. Telewizja

1. Opłaty za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną analogową stację telewizyjną są podane w tablicy 4.

Tablica 4.

Wysokość zawieszenia anteny h[m]	Moc promieniowana P [kW]	Oplata w złotych
1	2	3
h≤50	P≤0,1	2 250
	0,1<P≤0,5	4 500
	P>	9 000
50<h≤100	P≤0,1	4 500
	0,1<P≤1	12 000
	1,0<P≤10,0	18 000
	P>10	27 000
h>100	P≤1,0	15 000
	1,0<P≤10,0	26 250
	10,0<P≤100,0	40 500
	P>100,0	49 500

2. Opłaty za prawo do dysponowania jednym kanałem telewizyjnym przez jedną cyfrową stację telewizyjną pracującą zgodnie ze standardem DVB-T są podane w tablicy 5.

Tablica 5.

Moc promieniowana	Wysokość zawieszenia	Oplata w złotych
1	2	3
P<1,0	h≤50	400
	50<h≤150	1 000
	h>150	1 400
1,0≤P<10	h≤50	1 000
	50<h≤150	1 400
	h>150	1 800
P≥10	h≤50	1 400
	50<h≤150	1 800
	h>150	2 400

Uzasadnienie

I. Istniejący stan rzeczy w przedmiocie „opłat za częstotliwości”.

Dotychczasowo kwestie opłat za częstotliwości regulowane były przez rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 2003 r. w sprawie opłat za dokonanie rezerwacji częstotliwości, za prawo do dysponowania częstotliwością oraz za prawo do wykorzystywania częstotliwości (Dz. U. Nr 204, poz. 1975).

II. Cel i potrzeba proponowanych zmian.

Mając na uwadze przepisy Konstytucji, a w szczególności jej art. 217, w art. 171 ust. 5 ustawy Prawo telekomunikacyjne wprowadzono maksymalne limity „opłat za częstotliwości” w poszczególnych służbach.

Uregulowanie art. 178 ust. 5 ustawy Prawo telekomunikacyjne jest zgodne z prezentowanym stanowiskiem Trybunału Konstytucyjnego, utrwalonym w orzecznictwie tego organu, dotyczącym normowania danin publicznych, w tym podatków i opłat na rzecz państwa lub podmiotu publicznoprawnego.

W wyroku z dnia 20 czerwca 2002 r. K. 33/01 Trybunał wyraził pogląd, że „Wyliczenie zawarte w art. 217 Konstytucji, które nie ma charakteru wyczerpującego, należy rozumieć jako nakaz uregulowania w ustawie wszystkich istotnych elementów stosunku daninowego (...). W zakresie nakładania podatków i innych danin publicznych, określania podmiotów, przedmiotu opodatkowania oraz stawek podatkowych konieczne jest uregulowanie bezpośrednio w ustawie wszystkich podstawowych elementów, i to w taki sposób, aby unormowanie ustawowe miało cechy kompletności, precyzji i jednoznaczności” (Wybór tez i sentencji orzeczeń T.K., I półrocze 2002 r., s 99-100)

W związku z powyższym w art. 178 ust. 5 wprowadzono podział na 6 kategorii tj.:

- Radiokomunikację ruchomej lądowej,
- radiokomunikacji stałej lądowej,
- radiokomunikacji satelitarnej,
- radiokomunikacji morskiej i żeglugi śródlądowej oraz Służba radiokomunikacji lotniczej,
- Radiofonia,
- Telewizja

w ramach których zostały określone szczegółowe podziały.

III. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie.

Projektowane rozporządzenie ma zastosowanie do podmiotów prowadzącym działalność z wykorzystaniem częstotliwości.

IV. Ocena skutków regulacji (OSR)

Stosownie do wymogów wynikających z przepisów Uchwały Rady Ministrów – Regulamin pracy Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 roku (M.P. Nr 13, poz. 221 z późn. zm.) dotyczących oceny skutków regulacji, analiza efektów projektowanego rozporządzenia wskazuje na to, iż:

1. Podmiotami, na które oddziałuje przedmiotowe rozporządzenie są:
 - Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, jako organ administracji publicznej, który pobiera opłaty z tytułu udzielonego prawa do dysponowania częstotliwością w rezerwacji oraz prawa do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu,
 - Operatorzy „cywilni”, którzy świadczą usługi telekomunikacyjne lub wykorzystują częstotliwości radiowe i z mocy przepisów ustawy – Prawo telekomunikacyjne są zobowiązani do uiszczania opłat z tytułu udzielonego im prawa do dysponowania częstotliwością w rezerwacji oraz prawa do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu.
2. Przedmiotowa regulacja nie spowoduje kosztów po stronie budżetu państwa.
3. Regulacja umożliwi urealnienie wysokości opłat uwzględniających zasięg użytkowy stacji radiowych, co w znaczący sposób wpłynie na dostosowanie wysokości uiszczanych opłat do faktycznie wykorzystywanych częstotliwości przez podmiot gospodarczy i jednocześnie wpłynie na prawidłowość w naliczaniu opłat.
4. Powyższy projekt nie wpłynie znacząco na rynek pracy oraz sytuację i rozwój regionalny.

5. Regulacja nie wymaga dodatkowych źródeł finansowania poza wydatkami jakie przeznaczone są w budżecie państwa na utrzymanie Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia.....

w sprawie opłat za prawo do dysponowania częstotliwością przez komórki organizacyjne, organy i jednostki organizacyjne dla potrzeb służb rządowych

Na podstawie art. 178 ust. 12 Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr , poz. ,) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat za prawo do dysponowania częstotliwością, zwane dalej „opłatami”, przez:

- 1) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podporządkowane Ministrowi Obrony Narodowej – dla własnych potrzeb,
- 2) organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – dla własnych potrzeb,
- 3) organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do sieci telefonicznej eksploatowanej przez te organy i jednostki dla potrzeb Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej,
- 4) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego - dla własnych potrzeb,
- 5) jednostki organizacyjne Agencji Wywiadu – dla własnych potrzeb,
- 6) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – dla własnych potrzeb,
- 7) jednostki organizacyjne Służby Więziennej – dla własnych potrzeb,
- 8) komórki organizacyjne przeprowadzające czynności wywiadu skarbowego, które wchodzą w skład jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej nadzorowanych lub podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych – dla własnych potrzeb

zwane dalej „podmiotami”.

§ 2.1. Ustala się dla podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 1, roczną opłatę w wysokości – 300 000 zł.

2. Ustala się dla podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3, roczną opłatę w wysokości:

- 1) w zakresie częstotliwości poniżej 30 MHz – w kwocie zryczałtowanej 12 000 zł;
- 2) w zakresie częstotliwości 30 MHz – 2 000 MHz:
 - a) za każde 25 kHz widma radiowego – 200 zł,
 - b) za jeden kanał dla linii radiowych niezależnie od długości relacji, liczby przesył oraz szerokości kanału – 1 500 zł;
- 3) w zakresie częstotliwości powyżej 2 000 MHz za jeden kanał niezależnie od długości relacji, liczby przesył oraz szerokości kanału – 1 500 zł.

3. Ustala się dla podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 4, roczną opłatę w wysokości 6 000 zł.

4. Ustala się dla podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 5, roczną opłatę w wysokości 5 000 zł.

5. Ustala się dla podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 6, roczną opłatę w wysokości – 140 000 zł.

6. Ustala się dla podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 7, roczną opłatę w wysokości – 30 000 zł.

7. Ustala się dla podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 8, roczną opłatę w wysokości –¹⁾ zł.

§ 3. W przypadku dysponowania kanałem radiowym na tym samym obszarze przez więcej niż jeden podmiot posiadający prawo do dysponowania (współwykorzystywania) częstotliwością każdy z tych podmiotów wnosi opłatę w wysokości 50% opłaty rocznej.

§ 4. Za prawo do dysponowania częstotliwością w celu:

- 1) przeprowadzenia badań, albo

- 2) eksperymentów, albo
- 3) zapewnienia okazjonalnego przekazu informacji

podmioty, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3 uiszczają opłatę w wysokości 50% kwoty równej iloczynowi liczby miesięcy w okresie objętym prawem do dysponowania częstotliwością i 1/12 opłaty rocznej.

§ 5. Nie pobiera się opłat za prawo do dysponowania częstotliwością:

- 1) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej w morskim paśmie VHF:
 - a) w kanale 16 (156,800 MHz),
 - b) w kanale 70 (156,525 MHz),
- 2) w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej – przez jednostki pływające, w relacji łączności statek – brzeg i statek – statek;
- 3) służbie radiokomunikacyjnej lotniczej:
 - a) alarmową:
 - 121,5 MHz,
 - 123,1 MHz,
 - 243 MHz;
 - b) przez statki powietrzne, w relacji łączności statek powietrzny – ziemia i statek powietrzny – statek powietrzny;

§ 6.1. Opłatę roczną uiszcza się w ratach kwartalnych w wysokości równej $\frac{1}{4}$ opłaty rocznej do końca stycznia, kwietnia, lipca i października danego roku. Podmiot może uiszczać opłatę roczną jednorazowo za cały rok do końca lutego danego roku albo w ratach półrocznych w wysokości równej $\frac{1}{2}$ opłaty rocznej do końca lutego i sierpnia danego roku.

2. W przypadku wydania decyzji ustalającej prawo do dysponowania częstotliwością w trakcie kwartału, opłatę za ten kwartał uiszcza się w kwocie równej iloczynowi liczby miesięcy objętych w danym kwartale decyzją o prawie do dysponowania częstotliwością i 1/12 opłaty rocznej.

¹⁾ Wysokość opłaty zostanie ustalona po przekazaniu danych dotyczących opłat obecnie uiszczanych.

3. Za okresowe, krótsze niż kwartał, prawo do dysponowania częstotliwością opłatę uiszcza się jednorazowo w kwocie równej iloczynowi liczby miesięcy występujących w okresie objętym prawem do dysponowania częstotliwością i 1/12 opłaty rocznej.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 2 i 3 oraz § 4, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji ustalającej prawo do dysponowania częstotliwością.

5. Minimalna opłata za okresowe prawo do dysponowania częstotliwością wynosi 1/12 opłaty rocznej.

6. Przepisów ust. 2 - 5 nie stosuje się do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt 1, 4 – 7.

§ 7. Opłaty wnosi się na rachunek Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.²⁾

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

I. Istniejący stan rzeczy w przedmiocie „opłat za częstotliwości” uiszczanych przez podmioty zaliczane do „służb rządowych”.

Dotychczas przedmiotowe zagadnienia regulowane były rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 listopada 2003 r. w sprawie opłat za prawo do dysponowania częstotliwością przez komórki organizacyjne, organy i jednostki organizacyjne na potrzeby służb rządowych (Dz. U. Nr 204, poz. 1976), które jest wykonaniem delegacji ustawowej, wynikającej z przepisu art. 31 ust. 13 ustawy z 21 lipca 2000 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852 z późn. zm.), który zobowiązywał Radę Ministrów do określenia w drodze rozporządzenia wysokości, terminy i sposobu uiszczania opłat za prawo do dysponowania częstotliwością przez komórki organizacyjne, organy i jednostki organizacyjne na potrzeby służb rządowych.

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 listopada 2003 r. w sprawie opłat za prawo do dysponowania częstotliwością przez komórki organizacyjne, organy i jednostki organizacyjne na potrzeby służb rządowych (Dz. U. Nr 204, poz. 1976), które zgodnie z art. z dnia – Prawo telekomunikacyjne traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie z dnia 12 grudnia 2003 r. objęło swoim zakresem podmiotowym następujące podmioty:

1. komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podporządkowane Ministrowi Obrony Narodowej oraz jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – dla własnych potrzeb,
2. jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do sieci telefonicznej eksploatowanej przez te jednostki dla potrzeb Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, kancelarii Senatu i administracji rządowej,
3. jednostki sił zbrojnych obcych państw oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczypospolita Polska jest stroną – na czas pobytu,
4. jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego - dla własnych potrzeb,
5. jednostki organizacyjne Agencji Wywiadu – dla własnych potrzeb,
6. jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – dla własnych potrzeb,
7. jednostki organizacyjne Służby Więziennej – dla własnych potrzeb,

Opłaty roczne dla ww. podmiotów zostały ustalone w formie opłat zryczałtowanych z wyjątkiem rocznych opłat dla jednostek Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

II. Cel i potrzeba proponowanych zmian.

Przyczyną zmiany obowiązującego rozporządzenia w sprawie „opłat za częstotliwości” jest wejście w życie nowej ustawy Prawo telekomunikacyjne, która rozszerza zakres podmiotowy projektowane rozporządzenia o komórki organizacyjne przeprowadzające czynności wywiadu skarbowego, które wchodzi w skład jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej nadzorowanych lub podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

III. Różnice między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

W projektowanym rozporządzenia została ustalona opłat roczna w formie zryczałtowanej dla komórek organizacyjnych przeprowadzających czynności wywiadu skarbowego, które wchodzi w skład jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej nadzorowanych lub podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

IV. Podmioty, na które oddziałują proponowane zmiany.

Określenie podmiotów, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie jako „*służby rządowe*” ma na celu tylko i wyłącznie podkreślenie ich charakteru organizacyjnego oraz wykorzystywania częstotliwości dla realizacji istotnych interesów ogólnych. Przedmiotowe pojęcie „*służb rządowych*” zostało stworzone na potrzeby projektowanego rozporządzenia z uwzględnieniem wytycznych zawartych w ustawie Prawo telekomunikacyjne i ma zastosowanie tylko i wyłącznie do podmiotów objętych zakresem podmiotowym projektowanej regulacji.

Zgodnie z art.31 ust. 8 ustawy Prawo telekomunikacyjne opłaty za prawo do dysponowania częstotliwością Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty, który jest jednostką budżetową, odprowadza w całości do budżetu Państwa.

Uregulowania zawarte w projekcie rozporządzenia są zgodne z prawem Unii Europejskiej i uwzględniają zalecenia zawarte między innymi w Directive 2002/20/EC, 1999 Communication

Review of the European Commission (Towards a new framework for Electronic Communications infrastructure and associated services – COM(1999)539) oraz pakiecie nowych Dyrektyw opublikowanych w 2002 roku, a także stosowane rekomendacje wypracowane w ramach Europejskiego Komitetu Radiokomunikacji CEPT.

V. Ocena skutków regulacji (OSR)

Stosownie do wymogów wynikających z przepisów Uchwały Rady Ministrów – Regulamin pracy Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 roku (M.P. Nr, poz. 221 z późn. zm.) dotyczących oceny skutków regulacji, analiza efektów projektowanego rozporządzenia wskazuje na to, iż:

1. Podmiotami, na które oddziałuje przedmiotowe rozporządzenie są:
 - Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty jako organ administracji publicznej, który pobiera opłaty z tytułu udzielonego prawa do dysponowania częstotliwością w rezerwacji oraz prawa do wykorzystywania częstotliwości,
2. Przedmiotowa regulacja nie spowoduje kosztów po stronie budżetu państwa.
3. Skutki finansowe wejścia w życie rozporządzenia zostały ujęte odpowiednio w częściach budżetowych, których dysponentami są Minister Obrony Narodowej oraz Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji,
4. Powyższy projekt nie wpłynie znacząco na rynek pracy oraz sytuację i rozwój regionalny,
5. Regulacja nie wymaga dodatkowych źródeł finansowania poza wydatkami jakie przeznaczone są w budżecie państwa na utrzymanie Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia.....

w sprawie wysokości wynagrodzenia za udział w pracach Rady Telekomunikacji

Na podstawie art. 189 ust. 5 ustawy z dnia - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr) zarządza się, co następuje:

§ 1. Członkom Rady Telekomunikacji, zwanej dalej "Radą", przysługuje za udział w pracach Rady miesięczne wynagrodzenie, płatne z dołu na koniec miesiąca.

§ 2. Wynagrodzenie członków Rady ustala się przy zastosowaniu następujących mnożników przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, włącznie z wypłatami z zysku, w pierwszym kwartale roku poprzedzającego wypłatę wynagrodzenia, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski":

- 1) dla przewodniczącego Rady - 0,7,
- 2) dla pozostałych członków Rady - 0,5.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej - łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165 i Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2322).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia za udział w posiedzeniach Rady Telekomunikacji (Dz. U. Nr 86, poz. 779), które zgodnie z art. 215 ustawy z dnia ... – Prawo telekomunikacyjne traci moc obowiązującą z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury (właściwego do spraw łączności) w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia za udział w pracach Rady Telekomunikacji stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 189 ust. 5 ustawy z dnia - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr), który mówi, że "Minister właściwy do spraw łączności określa, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia za udział w pracach Rady Telekomunikacji, biorąc w szczególności pod uwagę zakres obowiązków członków Rady".

Rozporządzenie to zastępuje rozporządzenie ministra infrastruktury z dnia 14 czerwca 2002 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia za udział w posiedzeniach Rady Telekomunikacji (Dz. U. Nr 86, poz. 779) wydane na podstawie art. 115 ust. 5 ustawy z dnia 21 lipca 2000 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 73, poz. 852 z późn. zm.)

Wynagrodzenie dla przewodniczącego i członków Rady Telekomunikacji ustalono przy zastosowaniu zróżnicowanych mnożników wielokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, włącznie z wypłatami z zysku, w pierwszym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, biorąc pod uwagę różny zakres obowiązków przewodniczącego i członków Rady. Znajomość tego wskaźnika w II kwartale pomocna będzie w planowaniu budżetu URTiP na rok następny.

Od 2003 r. GUS ogłasza w MP wysokość *przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, włącznie z wypłatami z zysku*, natomiast w latach ubiegłych wydawane było obwieszczenie w sprawie *przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw*.

Za udział w pracach Rady (udział w posiedzeniach, przedstawianie opinii) przysługiwać będzie miesięczne wynagrodzenie, płatne z dołu na koniec miesiąca.

Wysokość mnożników nie ulega zmianie w stosunku do obecnie obowiązujących, pomimo nałożenia przez nową ustawę Prawo telekomunikacyjne na Prezesa URTiP, a tym samym również na Radę, jako organ opiniotwórczo-doradczy Prezesa, wielu dodatkowych obowiązków.

Kwestie regulowane w projekcie rozporządzenia nie są przedmiotem regulacji prawa Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1) *Podmioty, na które oddziałuje projekt rozporządzenia*

Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty

2) *Wyniki przeprowadzonych konsultacji*

Rozporządzenie nie wymaga przeprowadzenia konsultacji

3) *Wyniki analizy wpływu zapisów projektu rozporządzenia w szczególności na:*

a) *sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa.*

Wejście w życie niniejszego rozporządzenia, nie spowoduje zmian w wydatkach na wynagrodzenia członków Rady w stosunku do planu URTiP na rok 2004. Zgodnie z *obwieszczeniem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 14 kwietnia 2003 r. w sprawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, włącznie z wypłatami z zysku*, w pierwszym kwartale 2003 r., wyniosło ono 2.252,84 zł. W 2004 r. wynagrodzenie miesięczne przewodniczącego Rady wyniesie 1.576,99 zł, pozostałych członków 1.126,42 zł. Ogółem wynagrodzenia wszystkich członków Rady w 2004 r. wyniosą 208.162,42 zł (w 2003 r. kwoty te wynosiły odpowiednio: 1.547,69 zł, 1.105,50 zł, 204.295,48 zł).

b) *rynek pracy* - nie wpływa na rynek pracy.

c) *konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki* - nie wpływa na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

d) *sytuację i rozwój regionalny* - nie wpływa na sytuację i rozwój regionalny.

4) *Źródła finansowania* - budżet URTiP (budżet Państwa).

PROJEKT

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia.....r.

w sprawie wysokości wynagrodzenia za udział w posiedzeniach Rady Usług Pocztowych

Na podstawie art. 190 ust. 8 ustawy z dnia r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr...., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Członkom Rady Usług Pocztowych, zwanej dalej "Radą", przysługuje za udział w posiedzeniach miesięczne wynagrodzenie, płatne z dołu na koniec miesiąca, o ile w danym miesiącu odbyło się co najmniej jedno posiedzenie.

§ 2. Wynagrodzenie członków Rady ustala się przy zastosowaniu następujących mnożników przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w pierwszym kwartale roku poprzedzającego wypłatę wynagrodzenia, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski":

- 1) dla przewodniczącego Rady - 0,7;
- 2) dla pozostałych członków Rady - 0,5.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej - łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, poz. 1359, Nr 232, poz. 2322).

UZASADNIENIE

Przedmiotowe rozporządzenie określa wysokość wynagrodzenia członków Rady Usług Pocztowych, organu opiniodawczo-doradczego Prezesa URTiP. Warunkiem nabycia prawa do przedmiotowego wynagrodzenia jest udział co najmniej w jednym posiedzeniu Rady w danym miesiącu. Wynagrodzenie oblicza się przy zastosowaniu mnożników przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 2004 r.

**w sprawie sposobów postępowania w przypadku stwierdzenia, że aparatura
wytwarzająca pole elektromagnetyczne powoduje zakłócenia pracy innej aparatury**

Na podstawie art. 199 ust. 2 projektu ustawy z dnia 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe sposoby postępowania w przypadku stwierdzenia, że aparatura wytwarzająca pole elektromagnetyczne, zwana dalej „aparaturą”, używana przez:

- 1) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane oraz organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – dla własnych potrzeb,
- 2) organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki dla potrzeb Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej,
- 3) jednostki sił zbrojnych obcych państw oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną - na czas pobytu,
- 4) jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu – dla własnych potrzeb,
- 5) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych – dla własnych potrzeb,
- 6) przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, z zastrzeżeniem ust. 2,
- 7) komórki organizacyjne przeprowadzające czynności wywiadu skarbowego, które wchodzi w skład jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej nadzorowanych lub podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych – dla własnych potrzeb.

zwane dalej „podmiotami”, powoduje zakłócenie pracy innej aparatury, spełniającej wymagania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej.

§ 2. W celu eliminacji zakłóceń powodowanych przez aparaturę:

- 1) odpowiednio Minister Obrony Narodowej lub minister właściwy do spraw wewnętrznych w stosunku do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt. 1;
- 2) minister właściwy do spraw wewnętrznych w stosunku do organów i jednostek organizacyjnych nadzorowanych lub jemu podległych, oraz w stosunku do podmiotów o których mowa w § 1 pkt. 2;
- 3) minister koordynujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pobyt podmiotów, o których mowa w § 1 pkt. 3;
- 4) odpowiednio Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, zwany dalej „Szefem ABW” lub Szef Agencji Wywiadu, zwany dalej „Szefem AW” w stosunku do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt. 4;
- 5) minister właściwy do spraw zagranicznych w stosunku do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt. 5 i 6,
- 6) minister właściwy do spraw finansów publicznych w stosunku do podmiotów, o których mowa w § 1 pkt. 7,

oraz Prezes Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, zwany dalej „Prezesem URTiP”, działają przy pomocy wyznaczonych, podległych im komórek organizacyjnych, zwanych dalej „komórkami”.

§ 3.1. W przypadku stwierdzenia przez Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty, zwany dalej „URTiP”, że aparatura używana przez jeden z podmiotów, powoduje zakłócenia pracy innej aparatury spełniającej wymagania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej, kierownik komórki URTiP występuje do kierownika komórki wyznaczonej przez właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW, o podjęcie działań w celu eliminacji zakłóceń.

2. W wystąpieniu, o którym mowa w ust. 1, określa się dane charakteryzujące zakłócenia, a w szczególności:

- 1) nazwę użytkownika, którego aparatura jest zakłócana,
- 2) częstotliwość pracy, współrzędne geograficzne, lokalizację zakłócanej aparatury oraz wysokość zainstalowania i ukierunkowanie anten w przypadku, gdy ta aparatura wyposażona jest w system antenowy,
- 3) datę, czas trwania, częstość występowania oraz objawy techniczne zakłócenia,

4) możliwe do określenia dane o źródle zakłócenia, a w tym charakterystyczne znaki, rodzaj modulacji, częstotliwość, natężenie pola elektromagnetycznego oraz czas występowania zakłóceń,

oraz wyznacza się termin usunięcia ich przyczyny, który nie może być dłuższy niż 30 dni.

3. W przypadku braku możliwości eliminacji zakłóceń w terminie, o którym mowa w ust. 2, kierownik komórki wyznaczonej przez właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW występuje do kierownika komórki URTiP z uzasadnionym wnioskiem o zmianę terminu.

4. Jeżeli w terminach, o których mowa w ust. 2 i 3, zakłócenia nie zostaną wyeliminowane, Prezes URTiP występuje do właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW o podjęcie niezwłocznych działań w celu usunięcia przyczyny zakłóceń.

§ 4. Prezes URTiP na wniosek właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW udziela podmiotom niezbędnej pomocy technicznej w określeniu źródła zakłóceń oraz sposobu eliminacji zakłóceń powodowanych przez ich aparaturę.

§ 5.1 W przypadku wystąpienia rozbieżności, między komórką URTiP a komórką wyznaczoną przez właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW, dotyczących określenia źródła zakłóceń lub sposobu ich eliminacji, Prezes URTiP występuje do właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW z wnioskiem o powołanie komisji wspólnej, w celu ustalenia źródła zakłóceń lub sposobu ich eliminacji.

2. W skład komisji, o której mowa w ust. 1, wchodzi kierownik komórki URTiP pełniący funkcję przewodniczącego komisji, kierownik komórki wyznaczonej przez właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW oraz kierownik podmiotu, w stosunku do którego istnieje przypuszczenie, że używana przez ten podmiot aparatura powoduje zakłócenia, oraz wyznaczeni przez nich przedstawiciele.

3. Kierownik komórki wyznaczonej przez właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW udziela członkom komisji wszelkich potrzebnych informacji oraz zapewnia:

1) warunki do przeprowadzenia czynności pomiarowych;

2) dostęp do danych technicznych aparatury oraz do obiektów i pomieszczeń, w których aparatura ta się znajduje, o ile nie narusza to przepisów o ochronie informacji niejawnych.

4. Komisja sporządza protokół ze swoich czynności podpisany przez członków komisji i przekazuje go Prezesowi URTiP.

§ 6.1. Kierownik komórki URTiP niezwłocznie informuje użytkownika, którego aparatura jest zakłócana o podjętych działaniach i spodziewanym terminie eliminacji zakłóceń.

2. Kierownik komórki URTiP, na wniosek użytkownika, którego aparatura jest zakłócana, informuje go o postępie prac w zakresie eliminacji zakłóceń.

3. Kierownik komórki wyznaczonej przez właściwego ministra, Szefa ABW albo Szefa AW niezwłocznie zawiadamia kierownika komórki URTiP o wyeliminowaniu zakłóceń.

4. Kierownik komórki URTiP przekazuje informację, o której mowa w ust. 3, użytkownikowi, którego aparatura była zakłócana.

§ 7. 1. Właściwi ministrowie, Szef ABW, Szef AW oraz Prezes URTiP wyznaczają komórki do bezpośredniej współpracy przy eliminacji zakłóceń.

2. O wyznaczeniu komórki właściwi ministrowie, Szef ABW oraz Szef AW poinformują niezwłocznie Prezesa URTiP.

3. O wyznaczeniu komórki w URTiP Prezes URTiP poinformuje niezwłocznie właściwych ministrów, Szefa ABW oraz Szefa AW.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

PREZES RADY MINISTRÓW

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2003 r. w sprawie sposobów postępowania w przypadku stwierdzenia, że aparatura wytwarzająca pole elektromagnetyczne powoduje zakłócenia pracy innej aparatury (Dz.U. Nr 188, poz.1842, z 2003 r.), które zgodnie z art. 215 ustawy z dnia Prawo telekomunikacyjne (Dz. U.) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie zostało opracowane jako projekt aktu wykonawczego do przepisu upoważniającego z art. 197 ust. 2 ustawy z dnia 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr, poz.....)

Przepis art. 199 ust. 2 upoważnia ministra właściwego do spraw łączności do określenia szczegółowych sposobów postępowania w przypadku stwierdzenia, że aparatura wytwarzająca pole elektromagnetyczne, używana przez organa, komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne określone w art. 4 ust. 1 pkt. 1-6 i 8 ustawy z dnia2004r,

powoduje zakłócenie pracy innej aparatury spełniającej wymagania dotyczące kompatybilności elektromagnetycznej.

Projektowane rozporządzenie uchyli rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2003 r. w sprawie sposobów postępowania w przypadku stwierdzenia, że aparatura wytwarzająca pole elektromagnetyczne powoduje zakłócenia pracy innej aparatury ((Dz.U. Nr 188, poz.1842, z 2003 r.).

W projekcie uwzględnia się charakter zadań realizowanych przez podmioty określone w §1 oraz słuszny interes użytkownika aparatury, której praca jest zakłócana.

W stosunku do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2003 r. zmieniono treść §1 rozszerzając zakres podmiotów o komórki organizacyjne przeprowadzające czynności wywiadu skarbowego, które wchodzi w skład jednostek organizacyjnych kontroli skarbowej nadzorowanych lub podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych i dostosowując dalsze zapisy do tej sytuacji.

Pozostała treść rozporządzenia w stosunku do obowiązującego obecnie pozostaje bez zmian.

Zapisy zawarte w projekcie rozporządzenia zawierają regulację nie kolidującą z prawem UE.

Ocena skutków regulacji

I. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Podmiotami, do których jest adresowane rozporządzenie są podmioty określone w art.4a ust.1 pkt.1-6 i 8 ustawy Prawo telekomunikacyjne.

II. Konsultacje społeczne.

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia będzie umieszczony na stronach internetowych Ministerstwa Infrastruktury.

III. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżet samorządu terytorialnego.

Wejście w życie projektu powyższego rozporządzenia Ministra Infrastruktury nie spowoduje skutków dla dochodów i wydatków budżetu państwa oraz samorządu terytorialnego.

IV. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Powyższe rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

V. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wejście w życie powyższego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

VI. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Wejście w życie powyższego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾**

z dnia.....2004 r.

w sprawie kontroli i postępowania pokontrolnego w zakresie przestrzegania przepisów, decyzji i postanowień dotyczących telekomunikacji, częstotliwości lub kompatybilności elektromagnetycznej przez jednostki organizacyjne Służby Więziennej

Na podstawie art. 199 ust. 3 ustawy z dnia2004 r. Prawo telekomunikacyjne zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe sposoby kontroli i postępowania pokontrolnego w zakresie przestrzegania przez jednostki organizacyjne Służby Więziennej przepisów, decyzji lub postanowień dotyczących telekomunikacji, gospodarki zasobami częstotliwości lub wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.

§ 2. 1. Organ przeprowadzający kontrolę, przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, zawiadamia na piśmie kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, zwanej dalej „jednostką kontrolowaną”, o terminie, przedmiocie i zakresie kontroli w terminie 14 dni.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust.1, może być skrócony, nie mniej jednak niż do 24 godzin.

§ 3. 1. W przypadku niezapewnienia warunków do sprawnego przeprowadzenia kontroli przez kierownika jednostki kontrolowanej, zarządzający kontrolę zawiadamia o tym fakcie na piśmie kierownika jednostki sprawującej nadzór nad jednostką kontrolowaną.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej sprawujący nadzór nad jednostką kontrolowaną, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, informuje na piśmie organ przeprowadzający kontrolę o usunięciu przyczyn uniemożliwiających sprawne przeprowadzenie kontroli.

§ 4. 1 Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności kierownika jednostki kontrolowanej lub osoby przez niego upoważnionej.

2. Wymóg, o którym mowa w ust.1, nie dotyczy czynności kontrolnych przeprowadzanych w sposób zdalny.

§ 5. Decyzje o których mowa w art.196-198 ustawy, niezwłocznie po ich wydaniu, przesyła się kierownikowi jednostki kontrolowanej, której decyzje te dotyczą, oraz kierownikowi jednostki organizacyjnej Służby Więziennej sprawującemu nadzór nad jednostką kontrolowaną.

§ 6. 1. Zabezpieczenie urządzenia radiowego przed dalszym używaniem lub obsługą dokonuje się przez założenie na nim blokady uniemożliwiającej jego uruchomienie.

2. Zabezpieczenie urządzenia, o którym mowa w ust.1 nie może powodować utraty przez kontrolowanego uprawnień z tytułu gwarancji jakości lub rękojmi za wady urządzenia.

§ 7. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 198 ustawy, badanie techniczne czasowo zajętej aparatury prowadzi się w siedzibie jednostki organizacyjnej Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, zwanego dalej „URTiP”, która posiada warunki techniczne do przeprowadzenia tego badania.

2. Jeżeli przeprowadzenie badania, o którym mowa w ust.1, jest możliwe w miejscu zainstalowania aparatury, aparatura ta podlega zabezpieczeniu. Przepis § 6 stosuje się odpowiednio.

§ 8.1. Z czynności zajęcia aparatury pracownik URTiP sporządza protokół czasowego zajęcia aparatury, zwany dalej „protokołem”.

2. W protokole zamieszcza się w szczególności:

- 1) oznaczenie, adres i siedzibę oraz imię i nazwisko kierownika jednostki organizacyjnej Służby Więziennej użytkującej czasowo zajętą aparaturę, zwanej dalej „jednostką użytkującą aparaturę”;
- 2) imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe pracownika URTiP, upoważnionego do czasowego zajęcia aparatury;
- 3) określenie decyzji, na podstawie której dokonywane jest czasowe zajęcie aparatury;
- 4) datę dokonania czasowego zajęcia aparatury;
- 5) oznaczenie, adres i siedzibę jednostki organizacyjnej URTiP, w której przeprowadza się badanie, o których mowa w § 7 ust. 1, lub wzmiankę o zabezpieczeniu czasowo zajętej aparatury;
- 6) omówienie dokonanych w protokole poprawek, skreśleń i uzupełnień;
- 7) podpisy pracownika URTiP i kierownika jednostki użytkującej aparaturę oraz miejsce i datę podpisania protokołu;
- 8) parafy pracownika URTiP i kierownika jednostki użytkującej aparaturę na każdej stronie protokołu;
- 9) wzmiankę o doręczeniu egzemplarza protokołu kierownikowi jednostki użytkującej aparaturę.

3. Protokół sporządza się w 2 egzemplarzach, z których jeden przeznaczony jest dla jednostki użytkującej aparaturę, a drugi dla jednostki organizacyjnej URTiP, której pracownik dokonał czasowego zajęcia aparatury.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER INFRASTRUKTURY

W porozumieniu

Minister Sprawiedliwości

¹⁾ Minister Infrastruktury kieruje działem administracji rządowej – łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. Nr 32, poz. 302 oraz z 2003 r. Nr 19, poz. 165, Nr 141, poz. 1359 i Nr 232, poz. 2328).

Uzasadnienie

Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania kontroli z dziedziny telekomunikacji w jednostkach organizacyjnych Służby Więziennej jest wykonaniem delegacji zawartej w art. 199 ust. 3 ustawy z2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

Rozporządzenie uwzględnia charakter zadań realizowanych przez jednostki organizacyjne Służby Więziennej oraz zapewnia poprawność przeprowadzania kontroli sieci telekomunikacyjnych eksploatowanych przez te jednostki.

Nadto rozporządzenie określa szczegółowe zasady współpracy komórek URTiP z kierownikami jednostek kontrolowanych i ich przełożonymi, przy przeprowadzaniu kontroli.

Rozporządzenie, określając szczegółowe sposoby realizacji kontroli ma na uwadze to, by wykonywanie zadań kontrolnych przez pracowników URTiP nie kolidowało z bieżącymi zadaniami kontrolowanych jednostek Służby Więziennej. Ma także na uwadze ochronę słusznego interesu użytkowników aparatury, której praca jest zakłócana, umożliwiając URTiP podejmowanie działań w celu usuwania problemów uniemożliwiających jej normalną eksploatację.

Rozporządzenie nie spowoduje ujemnych skutków finansowych dla budżetu państwa. Nie wpłynie także na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

Zapisy rozporządzenia zawierają regulacje nie kolidujące z prawem UE.

Rozporządzenie jest przystosowaniem do nowego Prawa telekomunikacyjnego rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 16 stycznia 2003 r. o tym samym tytule.

LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY
PRAWO TELEKOMUNIKACYJNE
przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 24 lutego 2004 r.

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem oraz projektami podstawowych aktów wykonawczych
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej: <ol style="list-style-type: none">1. dyrektywa 2002/58/EC o prywatności;2. tabela implementacyjna dla dyrektywy 2002/77/WE;3. tabela implementacyjna dla dyrektywy 89/336/EWG;4. tabela implementacyjna dla dyrektywy 2002/19/WE;5. tabela implementacyjna dla dyrektywy 1999/5/WE;6. tabela implementacyjna dla dyrektywy 2002/20/WE;7. tabela implementacyjna dla dyrektywy ramowej 2002/21/EC;8. tabela implementacyjna dla dyrektywy o usłudze powszechnej 2002/22/EC.
4.	Opinia Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 4 marca 2004 roku
5.	Tłumaczenia następujących aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej: <ol style="list-style-type: none">1. dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz ich łączenia (Dz. Urz. L 108 z 24.04.2002);2. dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usługi łączności elektronicznej (Dz. Urz. L 108 z 24.04.2002);3. dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej /dyrektywa ramowa/, (Dz. Urz. L 108 z 24.04.2002);4. dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i praw użytkowników odnoszących się do sieci i usług łączności elektronicznej /dyrektywa o usłudze powszechnej/, (Dz. Urz. L 108 z 24.04.2002);5. dyrektywy 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 12 lipca 2002 r. w sprawie przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (Dz. Urz. L 201 z 31.07.2002);6. dyrektywy Komisji 2002/77/WE z 16 września 2002 r. w sprawie konkurencji na rynkach sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. L 249 z 17.09.2002);7. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urządzeń radiokomunikacyjnych i telekomunikacyjnych urządzeń końcowych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (Dz. Urz. L 91 z 7.04.1999);8. dyrektywy Rady 89/336/EWG z dnia 3 maja 1989 r. o zbliżeniu praw państw członkowskich dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej (Dz. Urz. L 139, 23/05/89).